

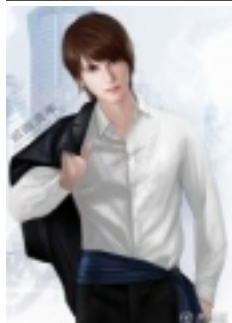
[Fanfic Exo] Hậu Chiến Hoàng Tử Và Mĩ Nam

Contents

[Fanfic Exo] Hậu Chiến Hoàng Tử Và Mĩ Nam	2
1. Chap 1:chạm Trán Định Mệnh	2
2. Chap 2: Đụng Độ	4
3. Chap 3: Ra Mặt Bảo Vệ Nhau	6
4. Chap 4:gây Sự	7
5. Chap 5:có Biến	10
6. Chap6:bức Xúc	11
7. Chap7: Lạ Lùng 3 Anh Em	11
8. Chap8:tổ Tình Bá Đạo	13
9. Chap 9: Trúng Được (h)	14
10. Chap10: Biến Thái (h)	16
11. Chap 11: Tiêu Diệt Tình Dịch	17
12. Chap12: Ta Yêu Nhau Rồi Chẳng?	19
13. Chap 13: Một Ngày Hường Phần	21
14. Chap14:cô Thua Chúng Tôi Rồi!!!	22
15. Chap15: Siêu Quậy Về Nước Rồi!!	24
16. Chap16: Tư Tưởng Lớn Gặp Nhau	25
17. Chap 17: Bữa Ăn Gia Đình	28
18. Chap 18: Trở Về	30
19. Chap 19: Lặp Lại Lịch Sử	32
20. Giới Thiệu Một Số Nhân Vật Mới Trong Tương Lai Của Fic	34
21. Chap20: Quyết Định	35
22. Chap21: Disney Land Tim Bay Phấp Phới	37
23. Chap22:ngô Lão Đại Vào Bếp (h)	41
24. Chap23: Chị Em Sinh Đôi	44
25. Chap24: Baekhyun Gặp Nguy Rồi!!!	46
26. Chap25: Bộ Giáo Dục	48
27. Chap26: Bị Phạt Cả Lũ	50
28. Chap27: Đau Lòng	53
29. Chap28: Rời Đi	55
30. Chap29: Cuộc Sống Mới	58
31. Chap30: Hồi Hận	60
32. Chap31: Thiên Thần Nhỏ	61
33. Chap32: Có Thể Cho Anh Một Cơ Hội Không?	66
34. Chap 33: Vật Cưng	68
35. Chap34: Chiến Dịch Theo Đuổi Bắt Đầu	70
36. Chap35: Tự Tử	73
37. Chap36: Chúng Ta Kết Hôn Đi!!!	76
38. Chap37: Nổi Loạn Tuần Trăng Mật (hoàn)	81
39. Pn1: “baba, Tiểu Thỏ Muốn Cưới Anh Hai”	84
40. Pn2: Cuộc Phản Công Thành Công	86

41. Pn3: Kế Hoạch Hóa Gia Đình	87
42. Pn4: Món Quà Của Vợ Tôi	89
43. Pn5: Chuyện Nhà Huân Hàm	90
44. Pn6: Thư Tình Tặng Vợ Của Hào Đại Gia Gangnam	95
45. Pn7: Cảm Ơn Em Kyungsoo, Yêu Em	97
46. Pn8: Một Ngày Vắng Vợ Của Các Hoàng Tử (1)	98

[Fanfic Exo] Hậu Chiến Hoàng Tử Và Mĩ Nam

Giới thiệu

-Tác Phẩm: Hậu chiến Hoàng Tử & Mĩ Nam-Tác Giả: Wendy Chan (Vương Hoàng Tú Anh)-Thể L

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/fanfic-exo-hau-chien-hoang-tu-va-mi-nam>

1. Chap 1:chạm Trán Định Mệnh

Dưới một ngôi biệt thự to lớn màu kem sữa ngọt ngào. Bên trong là nhìn vào là một cái phòng khách sang trọng trang trí theo phong cách hoàng gia cổ Hy Lạp. Đang ngồi trên bộ sofa lớn đặt giữa phòng là papa và mama đang ngồi nhâm nhi ly trà, xem TV. Bỗng mama lên tiếng gọi 4 đứa đang ngồi ăn sáng:

” Mấy đứa à ! vào gọi 2 em dậy đi con ”

Cả 4 đứa đang ăn trong bếp nghe thấy lời mama chúng nó rờn rần kéo nhau lên tầng ba gọi hai đứa em quý tử của mình dậy. Vừa mở cửa phòng ra, đập vào mắt chúng là 1 cảnh tượng mê người rất bắt mắt. Đó chính là....Hai đứa em của chúng đang nằm ngủ với một tư thế rất ư là... độc. Bé Baek thì nằm chống hông lên trời , mặt thì quay qua cửa phòng , miệng mở ra thành chữ O , nước miếng theo đó chảy xuống ướt nguyên 1 góc gối. Còn bé Tao ngủ mặt thì úp xuống gối còn chân thì để hằn lên đầu bé Baek. Nhìn thấy 2 đứa em mình như vậy 4 ông anh đang có trong đầu vô số câu hỏi nào là : ” Tư thế này sao chúng nó ngủ được hay thế?” ... ” Hai đứa này không thấy hôi hã ta ? ” ...v.v... Không chịu được 4 ông anh không hèn không ước cùng hét lên một câu bằng chất vọng trời cho của mình mà hét:

” HAI ĐỨA BÂY DẬY HẾT CHO HYUNG !!!! ”

Những cái kính trong phòng vì tiếng hét đó vỡ hết . Papa với mama dưới lầu đang yên tĩnh uống trà cũng vì tiếng hét đó quần luôn ly trà ôm nhau. Còn 2 bé TaoBaek cũng vì đó mà lồm khồm bò dậy nhìn 4 ông anh yêu dấu rồi nhìn nhau . Xong lết cái thân Ngọc ngà này đi vào mỗi đứa 1 cái toilet chăm sóc lại nhan sắc của mình.

Bốn ông anh sau khi hoàn thành nhiệm vụ thì ai về phòng thay đồ rồi qua lôi 2 thằng em xuống lầu ăn sáng. Ăn xong thấy buồn chán đang nghĩ nên đi đâu chơi trước ngày mai vì phải nhập học. Bỗng 2 thằng em lên tiếng:

” Mấy hyung hay là đi shopping đi rồi tối đi Bar nhá!!! ”

4 ông anh nghe thấy liền đồng thanh ” duyệt ” xong đi lên phòng lấy tiền . Rồi đi xuống lầu ra xe chạy đi.

—Khu Mua Sắm Red RuBy—

Đi mua quần áo gồm có LuHan Lay. Mấy cái đồ vật trang trí cho mình như khuyên tai, giày ,... thì là Baek với Tao . Còn mấy thứ khác là do D.O XiuMin mua. Mua xong về nhà chúng nó kéo nhau lên phòng XiuMin ngồi xem mình mua có đủ không. Quần áo thì toàn đen , trắng , đỏ . Trang sức thì màu vàng. Nước hoa là do D.O phụ trách nên không cần kiểm. Kiểm đồ xong là cũng 5h chúng lấy đồ mình thích đem về phòng phối hợp lại rồi đi tắm thay đồ. Tắm xong cũng đã 6h30 . 4 Ông anh đi qua phòng hai thằng em. Vừa bước vào thấy Tao đang ngồi xem điện thoại còn Baek thì đang... kẻ mắt. Mấy ông anh nhìn cũng đủ hiểu đi vô phòng ngồi đợi Baek kẻ mắt xong. Đúng 7 giờ chúng nó rủ nhau đi lên xe rồi đi tới Bar.

—Nhà của các Hoàng tử—

Hôm nay mấy hoàng tử nghỉ học . Kai , SeHun đang ngồi dưới đợi mấy ông anh của mình xuống để đi chơi. Khi các ông anh vừa bước tới cầu thang là 2 đứa nó kéo mấy ông anh ra xe. Chạy xe 1 lúc thì cũng gần tới Bar , đang chạy thì một chiếc xe khác màu trắng vượt qua. SeHun đã chú ý tới chiếc xe, vừa nhìn chiếc xe từ đầu đến đuôi thì nó nhìn thấy 1 hàng kim cương màu đỏ đang rất hiếm trên thị trường. Lập tức nó hét lên cho mấy ông anh biết:

” Yaa !! mấy anh có thấy chiếc xe mới chạy ngang qua không ”

” Anh mày đâu có đuôi ” Suho đang ngồi ghế sau bấm điện thoại lên tiếng ”

” Không phải mà là mấy viên kim cương màu đỏ ở đuôi xe kìa ” SeHun

” SeHun à mày mê mấy viên đó quá hoá điên à ” Kai

” Tao nó thiệt mà ” SeHun

” Không cãi nữa tới rồi ” Kris lên tiếng xong chạy vô gara của Bar. Đổ xe xong Kris tình cờ xoay qua bên SeHun thì nhìn thấy chiếc xe màu trắng khi nãy.

Thấy anh cả của mình nhìn chằm chằm ngoài cửa tụi nó cũng nhìn theo.

” Chiếc đó đó !! ” SeHun la lên rồi lôi mấy anh mình ra khỏi xe đi xuống đuôi xe của chiếc xe đó

” Đó mọi người thấy chưa vậy mà ai cũng không tin em ” SeHun

” Chủ nhân của chiếc này không phải hạng vừa đâu nha ” SuHo nói

” Tụi bây vô đây đi Bar hay coi xe ” Kris

” Anh à ! đừng nóng . Mấy đứa kia đi vô ” SuHo vỗ vai Kris , gọi cái đám chỗ cái xe đi vô Bar

—— Trong Quán Bar ——

” Ôi ! thật hân hạnh khi Bar của chúng tôi được tiếp các thiếu gia ”. Ông chủ quán Bar vể mặt hướng hồ đi tới hai bên là 2 con ả trên mặt đầy son phấn dày cộp.

” Ông chủ còn chỗ nào không ” Kai lên tiếng

” Quán chúng tôi còn 1 phòng V.I.P nhưng vừa cho mấy cậu khi nãy rồi nếu không phiền các cậu có thể dùng chung với bọn họ ”

” Không thể ” ChanYeol , người này là người nay giờ im lặng giờ mới lên tiếng

” Không sao , dẫn đường đi ” Kris SuHo lên tiếng

” Đi theo tôi ” ông chủ dẫn họ lên tới phòng .

” Cẩn thận ” 5 mỹ Nam trong phòng cùng hét lên khi cánh cửa bật mở , vừa mở cửa ông chủ đi đầu đã xém chết vì nguyên chai rượu ở đầu bay tới. Các hoàng tử đi sau cũng giật mình rồi bước vào phòng.

Các hoàng tử vừa bước vào phòng là chết đứng chôn chân tại chỗ vì những bó hoa xinh đẹp trước mặt.

” Thiếu gia , mấy cậu sao thế ” nhờ tiếng gọi của ông chủ mà hồn của các hoàng tử đã trở về thể xác.

” Haha haha ” khi các hoàng tử vừa trở về thì thấy cảnh tượng trước mặt là các. Chàng trai đẹp tựa như hoa đang nằm trên ghế cười.

” Tao à ! n.. nhìn .. haha .. mặt tên cao cao có lỗ tai giống quỷ xanh ngố quá à... haha ” Baek vừa nằm trên đùi Tao cười chỉ vào mặt Chan Yeol.

” Ồ...hahahahaha ” Tao thì ngửa đầu ra ghế cười sặc sụa.

” Mấy... đứa ..hahaha thấy tên móm kia không ... haha ” LuHan và Xiumin dựa vào nhau cười bài hải.

” Chắc kì này em em cười xong phải đi sữa miệng quá.. haha ” D.O với Lay phán 1 câu chuẩn không cần chỉnh

” RẦM ” ” Im hết cho tôi ” Kris với ChanYeol đập bàn lên tiếng.

” Không im làm gì nhau ” Tao với Baek đứng ra bảo vệ anh em.

” Tôi nói lại lần nữa tránh ra , nếu không đừng có trách ” Kris Chan lại đồng thanh

” Tụi tôi không tránh , làm gì nhau ” TaoBaek không sợ mà còn la lối lại mấy tên kia

” Được , muốn đánh nhau chứ gì tôi kêu vài người cho mấy người đánh ” Chan Yeol lôi điện thoại ra gọi ai đó chưa đầy năm phút sau những to con bậm trợn đứng sau Chan với Kris.

” Mấy Hyung à ! có thứ chúng ta giải khoay này ” Tao quay lại nói với mấy anh mình , vừa nghe xong câu đó của Tao 5 ông anh lập tức đứng thành hàng ngang Tao với Baek.

” Được , lên đi ”

Kris nói xong đám kia chạy lên đánh mấy mỹ nam. Tao thì lo mấy tên to cao hơn, cậu lấy Wushu ra đánh khiến chúng đau điên. Còn Baek Han D.O thì dùng chất giọng trời phú mà đồng loạt hét lên ” BIẾN THÁI ” làm cả bọn du côn ấy thủng màn nhĩ. Còn Bạn Lay với XiuMin thì lấy móng tay cào mặt mấy tên kia. Chưa đầy 5 phút bọn côn đồ đã gục xuống dưới sự ngạc nhiên của các Hoàng tử chỉ trừ Kai SeHun Chen đã ngất ngây hâm mộ . Kris Chan Yeol SuHo đã tím tái mặt mày vì đụng phải hạng dữ.

” Hazz , chưa đã tay nữa đã gục rồi . ” Tao cùng các anh lại ghé ngồi cầm bia uống

” Ồ , cho Baek miếng coi ” Baek lấy tay chụp lấy lon bia Tao đưa

” TRỜI ƠI , 10h RỒI , mấy đứa đi về nhanh thôi ” Han hét lên làm mấy anh em giật mình.

” WHAT ??? OH NO !! VỀ NHANH ” cả bọn chạy ra ngoài để lại các hoàng tử đang cứng đờ ra đó.

Sau khi các Mỹ Nam về thì không bao lâu các hoàng tử cũng về luôn.

END CHAP 1

2. Chap 2: Đụng Độ

Hôm nay là ngày mà các mỹ nam của chúng ta nhập học. Từ lúc 5h sáng đã dậy để chuẩn bị, đúng 6 giờ xuống ăn sáng rồi đi tới trường. Khi các mỹ nam của chúng ta vừa bước tới cổng trường đã bị tiếng hét làm cho hoảng sợ. Nữ thì mắt hình trái tim , miệng há to chảy cả nước miếng . Còn nam thì nhìn mặt đầy gian xảo. Bảo vệ trường phải đi tới đuổi thì mới chịu đi . Xong các mỹ nam lên phòng hiệu trưởng nhận lớp:

-Chúng em chào thầy ạ !- Cả bọn đồng thanh.

-Chào các em, các em nhận lớp phải không, đợi thầy 1 lát- thầy hiệu trưởng ngẩn đầu lên nói

-Ừm... à Các em học lớp 10A3 khu S ấy ”

-Dạ ! Vậy chúng em xin phép-LuHan cuối đầu chào cả bọn cuối theo.

Vừa tới cầu thần gặp cáo viên nên theo luôn. Giáo viên kêu chúng nó ở ngoài đợi kêu vô trời hãy vô, xong cô bước vô lớp . Cầm thước gõ lên bảng:

-Các em im lặng ngay ! Hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới !-

-Ai vậy cô ? Có phải con trai không ạ ? Đẹp trai không cô - mấy bạn nữ nhao nhạp hỏi tới tấp. Các bạn nam nhìn mấy bạn nữ lắc đầu khinh bỉ. Còn 6 thằng kia bật chế độ “Không quan tâm”

-Thôi ! cả lớp im . Các em vô đi.-Cô vừa dứt lời thì những chàng trai đẹp hơn thiên sứ bước vô lớp .

-Đây là bạn mới của lớp chúng ta , các em giới thiệu về mình nha.-

-Chào các bạn , mình là LuHan , mong các bạn giúp đỡ- LuHan nở nụ cười dễ thương của mình

-Mình là XiuMin , mọi người giúp đỡ nha-XiuMin nở nụ cười siêu cutê

-Chào , mình là D.O , từ nay mong mọi người giúp đỡ- D.O chậm rãi nói

-Chào mọi người , mình là Lay-Lay nở một nụ cười để lộ nún đồng tiền

-Còn mình là BaekHyun, mong mọi người giúp đỡ nha !- Baek cúi người ngoan ngoãn

-Chào mọi người, mình là Tao-Tao vui vẻ giới thiệu

-Được rồi ! để cô kiểm chỗ ngồi cho mấy em nha-Cô giáo lên tiếng nở nụ cười hiền hậu

Cô vừa nói xong câu đó lớp rần rần như cái chợ cá :

- LuHan ngồi đây này-Thím A

-Lay ngồi đây này - Bà B

-TaoBaek , hai bạn xuống ngồi vs tụi mình đi- Cặp sinh đôi học Jung lên tiếng

TaoBaek thấy vậy liền xin cô cho ngồi kế 2 bạn họ Jung kia . Cô liền đồng ý, Tao với Baek đi xuống chỗ hai chị em nhà Jung ngồi xuống:

-Chào Tao , mình là Jessica Jung , mình làm bạn nha , mình là chị của Krystal- Jessica vui vẻ đưa tay ra

-Chào Jessica , mình cũng rất mong làm bạn với cậu- Tao cũng đưa tay ra bắt tay với Jessica

- Jessica này ! mình có thể gọi bạn là Jess không- Tao nở một nụ cười vô cùng dễ thương

-Tất nhiên là được rồi , vậy từ nay mình gọi cậu là TaoTao nha-Jessica cũng vui vẻ tiếp lời

-OK- hai người làm quen xong lại nói chuyện với nhau . Rất là ăn ý như bạn bè lâu năm

-Chào Baekki mình là Krystal , mình là em của chị Jess , mình làm bạn nha !- Cô hoà đồng gọi Baek

-Baekki.. nghe dễ thương quá ! Vậy từ giờ mình gọi cậu là Kryssi nha-Baek nghiêng đầu cười tươi rồi nói với Krystal

-Ok, vậy từ này làm bạn nha !- Krys nói rồi tặng cho Baek 1 cây kẹo dâu

-Ừ ! Hihi- Baek nhận kẹo từ Krys vui vẻ cười híp cả mắt.

——Trở lại Bục Giảng——

-Cô ơi còn tụi em ngồi đâu ạ ?- 3 người đồng thanh

-Vậy các em xuống ngồi với các thiếu gia đi nha !- cô chỉ xuống bàn cuối

Cả 4 nhìn theo tay cô, vừa quay xuống mặt đen lại như đít nồi , còn SeHun ,Chen , SuHo (Kai đang ngủ) nở 1 nụ cười gian vô cùng , còn bạn Kris với ChanYeol thì đang theo dõi TaoBaek đang vui vẻ nói chuyện với Jess và Krys lâu lâu ôm hờ nhau 1 cái làm 2 anh chàng thấy khó chịu nhăn mặt

Cả 4 vị anh đáng kính của Tao với Baek đã yên vị tại chỗ mặt người nào người nấy đen thui riêng XiuMin Lay LuHan ôm nhau khóc vì hồi này đi qua đã bị 3 tên ấy sàm sỡ. XiuMin bị Chen vỗ vào mông bộp bộp , Lay lúc này đi ngang qua thì bị SuHo véo vô mông một cái , riêng LuHan thì tệ nhất bị tên SeHun đụng tay ngay tiểu Luhan. Nên thành ra giờ 3 người ôm nhau khóc.D.O phải đỡ tới khi nín khóc mới bắt đầu vào học.

—————Ra Chơi—————

-Mấy anh à, em với Baek mún giới thiệu bạn mới này !- Tao chạy lại chỗ các anh và kéo luôn cả Jessica, BaekHyun và Krystal

-Quen bạn mới nhanh thế ?- LuHan len tiếng sau trận khóc như mưa

-Đây là Jessica, bạn cùng bàn với em, còn bạn nữ kia là em cậu ấy -Tao nói với mấy anh của mình về Jessica rồi chỉ về phía Krystal

-Mấy anh, đây là Krystal, bạn kia là chị cậu ấy- BaekHyun nói với vẻ mặt tươi rói

-Tụi em chào mấy anh!-JessKrys cùng đồng thanh cúi người

-Ừ ! chào mấy em . Thôi chúng ta đi ăn đi- LuHan vừa nói xong cả bọn khoác vai nhau đi xuống căn tin vừa đi vừa cười nói vui vẻ mà không nhận ra có người đang nhìn mình.

END CHAP 2

3. Chap 3: Ra Mặt Bảo Vệ Nhau

Bọn nó kéo nhau xuống căn-tin trường. LuHan XiuMin thì đi lấy cơm. D.o Lay thì đi vệ sinh rồi . Còn TaoBaekJessKrys thì đi lấy tráng miệng cùng nước uống. Do cái tật loi nhoi lóc chóc của 2 đứa nó mà đang đi thì bị vấp cục đá té. Tao thì may có võ nên té ít đau hơn còn Baek thì bị té nhưng lỡ vệt tay nên ly nước cam ép của cậu bay thẳng vô cái bàn gần đó của mấy Hoàng Tử . Nhưng trong cái rủi nó có cái xui , té trúng người khác thì ko sao nhưng đằng này lại trúng một con ả đang ân ái cùng ChanYeol, cái ly cam ép bay thẳng vô mặt ả . Mọi người trong căn-tin cười ầm lên.Ả tức giận quát BaekHyun:

” NÈ ! MÀY KHÔNG CÓ MẮT HẢ ” ả chỉ vào mặt Baek la lớn.

” Mình xin lỗi , mình lỡ tay mình xin l.. ” Baek chưa nói xong thì bị ChanYeol tát 1 cái đau điên.

” Á ” Baek do đau quá nên la lên. đúng lúc đó Tao ngồi dậy thì thấy cảnh đó nên....

” Bốp ” Tao tung thẳng một cước Karate vô mặt Chan làm Chan ngã ra phía sau đập vô bàn ăn . Những thức ăn đổ trên nền đất . Kris đang thưởng thức ly Cafe thì đổ hết vô áo . Đứng dậy la lên:

” AI , BƯỚC RA ĐÂY NGAY ” Kris quát lên làm mọi người xung quanh co rúm lại sợ nhưng có 1 người đang đen mặt lại.

” Là tôi thì sao !! ” Tao bước lên nói 1 cái vọng lạnh đến người ta tưởng thời tiết ở Bắc Cực

” Mày hay quá nhỉ, đá em tao còn làm đổ coffee lên người tao ” Krí nhìn Tao bằng ánh mắt khinh bỉ nói

” NẾU MUỐN BIẾT LÝ DO TÔI ĐÁ EM ANH THÌ TÔI NÓI CHO ANH NGHE NÀY ! TỪ TRƯỚC ĐẾN GIỜ KHÔNG AI DÁM ĐÁNH ANH EM TÔI KỂ CẢ BA MẸ VẬY THÌ EM ANH LẤY ĐÂU RA CÁI QUYỀN ĐỂ ĐÁNH CẬU ẤY . CÒN CHUYỆN CÁI ÁO CỦA ANH TÔI KHÔNG CỐ Ý NHƯNG ANH MUỐN TÔI ĐẾN BAO NHIÊU CỪNG ĐƯỢC TUI KHÔNG TIẾC TIỀN ĐỐI VỚI MẤY THỨ ĐỒ RẺ MẠC NHƯ VẬY ĐÂU ” Tao hét lên khiến mọi người bất ngờ

” Cậu..... ” Kris chưa nói xong thì có một con ả hết ly nước vô mặt Tao rồi nói

” Mày không có tư cách gì chửi Kris cả , loại rác thải như mày 1000 năm cũng không có tư cách ” ả nói vs giọng ồng ẹo khiến người ta bùn nôn.

” Tập đoàn nhà cô chuẩn bị này mai phá sản là vừa rồi đấy TIỂU THƯ KANG à ! ” từ trong đám đông phát ra 4 tiếng lạnh lùng . Văng đó chính là LuHan XiuMin D.o và Lay của chúng ta.

” S...s..sao ” ả quay lại nhìn thấy nét mặt của 4 mỹ nam lạnh lùng ấy hoảng hốt ko nói nên Đúng lúc đó thì Baek đã ngồi dậy và đi lại lấy khăn tay lau mặt cho Tao làm lửa giận trong cậu nguì được một chút . Vì Baek biết nếu không làm vậy thì chắc là Tao sẽ đốt nát cái trường này và cả gia phả của con ả kia.

” Tao à ! không sao chứ ” Baek lo lắng hỏi . trong khi đang lau mặt cho Tao . Giọng nói của Baek ngọt hơn kẹo nên đã gia đi 5/10 lửa giận của Tao.

” Ủ ! Mình không sao . Baek đừng lo quá ” Giọng Tao thay đổi hẳn khiến cho mọi người xung quanh lẫn cả những hoàng tử xúng sốt , riêng HAN LAY D.OMin thì không sao vì họ đã quá quen với việc này . Nếu muốn làm Tao hạ lửa thì hãy kêu Baek . Còn muốn Baek hạ lửa thì chỉ cần kêu Tao. Jessica vs Krystal nhìn cảnh này thì tâm hồn hủ nữ trở dậy một cách mạnh mẽ hơn bao giờ hết . Vì vậy chớp lấy điện thoại ra chụp ngay . Chụp từ phía tứ hướng. Còn các Hoàng tử thì đứng cứng đờ như cây cơ khi nhìn thấy cảnh thân mật kia . ChanYeol không biết từ bao giờ đã ngồi dậy sau khi bị đá bay.

” Nè ! 2 đứa/cậu không sao chứ ” Các anh và JessKrys quan tâm 2 người

” Dạ ! không sao , mình đi ăn thôi em đói rồi ” Tao trả lời mọi người cũng ừ rồi kéo nhau đi nhưng bị Baek gọi lại.

” Các anh à ! đợi em một lát em có việc cần làm ” Baek nói xong thì quay về hướng con ả kia cùng Chan sắc mặt đổi hẳn đi không dễ thương nữa mà là một khuôn mặt sắc đá. Baek với tay lấy một ly nước đi lại.

” Cái này là trả cho Tao ” Baek cầm nguyên ly nước hắt vô người con ả kia . Làm con ả ôm mặt chạy về hướng nhà vệ sinh . Chan cũng chạy theo nhưng lúc đó tay mình bị một bàn tay khác nắm lại định quay qua quát nhưng chưa kịp quát đã lãnh chọn một cái tát từ Baek

” Cái này là trả cho tôi ” Baek trả thù xong quay chạy về phía Tao với gương mặt trẻ con . Chạy lại thì không nói gì mà đằng này lại ôm với đu lên người Tao chắc cứng như khi đu cây . Mà Tao cũng ôm lại Baek vì sợ Baek té. Baek và Tao đùa giỡn với nhau xong cả hai lại nở một nụ cười làm mọi người đã muốn té ngựa chết cho xong vì 2 nụ cười ấy . Riêng Chan với Kris thì tim đã lỡ mất một nhịp.

Mọi người cũng đã tản đi ăn . Ăn xong tụi nó rủ rê nhau lên lên lớp ngồi học tiết Anh Văn. Thầy ra 6 đề trong sách nâng cao rất khó nhưng đối với tụi nó vs mấy tên Hoàng Tử thì dễ như cái chớp mắt. Bỗng ChanYeol đứng lên nói:

” Thưa thầy ! hay là chúng ta cho mấy bạn học sinh mới lên giải đi ạ ” Chan nói xong thì ngồi xuống đập tay với anh em còn thầy giáo cũng chẳng nói gì

” Thưa thầy ! tụi em sẽ lên giải bài đó ạ vì tụi em là học sinh mới mà ” LuHan nói còn tặng miễn phí cho cả lớp một nụ cười làm bọn con gái lẫn con trai trong lớp la hét ầm ĩ

” Ủ Tụi em lên đi ” Thầy mời mấy đứa nó lên giải bài tập tiếng Anh. Còn những tên Hoàng Tử thì cười hả hê vì nghĩ tụi nó không làm được

” Tụi em làm xong rồi ” chưa đầy 2 phút tụi nó đã làm

xong trước con mắt ngạc nhiên của cả lớp vs cả ông thầy dạy tiếng Anh phải há họng thành chữ O vì ngạc nhiên, vì mình phải soạn cả buổi tối mới giải đáp được vậy mà... Còn các Hoàng Tử thì đang rất sốc. Giờ ra về cũng đã tới , tụi nó rủ nhau đi ăn kem còn mấy tên Hoàng Tử thì rủ nhau đi tới Bar chơi cho bỏ tức.

End Chap

4. Chap 4:gây Sự

Đang trên đường tới quán kem thì ở đâu xuất hiện ra một nhóm gồm mười mấy tên . Tên nào nhìn cũng bặm trợn. Tụi nó thấy vậy định đi hướng khác nhưng bị chặn lại:

-Ya ! mấy người làm gì thế tránh ra cái coi ! - Baek Hyun nhin không được liền hét lên

- Người đẹp tụi anh chỉ muốn chơi với mấy cưng tí thôi mà. - Một tên trong đó đi lại đưa tay lên sờ má của LuHan

-Nè ! buông cái tay bẩn thỉu của mấy người ra khỏi anh ấy. - Tao cũng lên tiếng

-MÀY NÓI AI BẮN THIỂU HẢ THằng NHÓC KIA !! - Tên đó tức giận quát

- Tao nói mà.....- Tao chưa nói xong thì XiuMin đã chen vô hỏi.

-Ai sai mấy người tới đây- XiuMin

-Tao thì sao. - Từ đằng sau bọn con trai xuất hiện một cô gái.Tướng đi ỏng ẹo, mặt thì phấn son lòe loẹt nhìn muốn ói. Người đó ko ai xa lạ mà là con ả lúc trưa Baek lỡ làm đổ nước trứng.

- Thì ra là cô , đúng là con gái , trứng có một tí nước làm như nhiều lắm, đồ giặn dai như đĩa. - Lay nãy giờ quăng xó nào giờ mới lên tiếng

- MÀY NÓI AI THẾ HẢ THằng KIA ! CÓ BIẾT TAO LÀ AI KHÔNG MÀ DÁM CHửi TAO - Con ả tức giặn hết

- Tụi này cần gì phải biết - D.O trả lời một câu rất ư là chuẩn

- Được tao sẽ cho mày biết đưng đến Kang Hara tao thì sẽ như thế nào, Tụi bây lên cho tao - Hara ả vừa ra lệnh xong thì cái đám con trai phía sau ả xông lên.Các mĩ nam cũng quăng cặp sang một bên nhào vô đánh tụi kia tụi bụi

Đang đánh giũa chùng thì có một tên định cầm gậy đánh lên Baek Hyun . Tao vừa xử xong tên kia thì thấy tên kia chuẩn bị đánh Baek Hyun Thì chạy lại:

- BAEK HYUN !! - Tao vừa hét xong thì chạy lại ôm Baek Hyun . Baek Hyun chưa biết chuyện gì xảy ra thì.....

- BỐP - Tao lãnh trọn cú gậy vừa rồi của tên kia vào đầu.

- TAO - Baek Hyun và LAYHANMIND.O hét lên đánh nốt mấy tên còn lại chạy lại đơ Tao

- Tao...hức...tỉnh lại đi Tao - Baek Hyun khóc lên khi thấy máu chảy ra từ đầu của Tao

- HAHahaha - của con ả Hara vang lên . Baek Hyun xoay lại nhìn ả bằng con mắt rực lửa hận thù.

- Kang Hara rồi cô sẽ phải trả giá cho chuyện này - nói xong Baek Hyun xoay qua nói vs LuHan.

- Hyung gọi cấp cứu đi - Nghe Baek Hyun nói xong vội lòi điện thoại ra gọi cấp cứu.

Không lâu sao Tao được chuyển đến bệnh viện để kiểm tra. ngồi ở ngoài vs anh mình mà Baek Hyun cứ đi qua đi lại . D.O tình hình không ổn liền nói:

- Baekki à ! Tao không sao đâu em đừng lo quá - D.O vừa nói xong thì mọi người cũng gật đầu

- Dạ hyung - Baek Hyun vừa nói xong định ngồi xuống thì cánh cửa phòng bật mở. Vị bác sĩ bước ra lập tức nhận được cỡ một chục câu hỏi

- Bệnh nhân không sao . Ở lại kiểm tra một lát rồi sẽ được về ! - Nghe bác sĩ nói vậy tụi nó cũng đỡ lo phần nào

Kiểm tra xong tụi nó đưa Tao về nhà .Đánh một giấc tới sáng tụi nó thay đồ định đi học thì thấy Tao từ trên lầu đi xuống , đồng phục đầu tóc gì đã chỉnh tề nhưng cái khác ở đây là cái đầu màu bạch kim của Tao:

- Tao em chuẩn bị tới nữa rồi hả - LuHan nhìn mái tóc đó dường như đã hiểu chuyện liền nói với một giọng ngáng ngẫm

- Ukm ! Mình đi thôi trễ rồi - Tao định bước ra cửa thì bị Baek Hyun chặn lại

- Tao à ! đầu cậu đang băng bó đấy - Baek Hyun nói vs một giọng đầy lo lắng

- Tổ không sao , tổ đang trong thời kì mà - Tao vừa mang giày vừa nói vs Baek Hyun

- Ukm thôi mình đi học - Baek Hyun nói

Tụi nó vừa tới cổng trường thì đã thấy ngay một chiếc xe thể thao màu trắng đang đậu trong sân trường. Có một chàng tri mái tóc màu bạch kim giống Tao vs đang mặc đồng phục của trường đang đứng dựa vào cửa như đợi ai đó. LuHan Baek D.O Lay nhìn thấy chàng trai đó thì mặt tái mét như gặp ma. Lay run cầm cập nói:

- T...Tao e...em gọi Zhao Lin về h...hả - Cả bọn quay qua nhìn Tao thì thấy một cái nhét mép lạnh sống lưng
- Ukm ! Lên lớp thôi mấy hyung - Tao lên tiếng vs bước đi . Chàng trai tên Zhao Lin đó thấy Tao đi ngang thì vòng tay qua ngang eo cậu đi cùng dưới sự ngạc nhiên của toàn học sinh trong trường vs sự sợ hãi của các anh Tao. Zhao Lin cuối đầu xuống nói gì đó vào tai Tao mà làm Tao bật cười.Bọn họ cũng lên tới lớp , nhìn thấy Hara đang ngồi trong lòng ChanYoel cười nói vui vẻ , Hara nhìn thấy Tao thì tím tái mặt mày vì cô ta tưởng cú đánh hôm qua thì sẽ làm cho Tao vs bọn kia nghỉ vài tuần chứ. Các hoàng tử thấy Hara cứ nhìn về một hướng thì cũng quay sang nhìn theo thấy các mỹ nam đang đứng ở đó. Đứng đầu là Tao đang đứng cùng một chàng trai nào đó. Dường như thấy các hoàng tử nhìn mình các mỹ nam cùng nhau về chỗ ngồi. Về mặt của Han Lay D.O Baek không ổn , mặc ai cũng đen hơn đít nổi mề hôi chảy đầm đề trên trán làm thu hút sự chú ý của Chan Hun Kai SuHo . Còn Kris thì đang bận nhìn cái cặp kia lúc đầu thì không sao nhưng khi thấy cánh môi hai người chạm nhau thì người Kris tỏ ra một hàng khí lạnh. Trống vào học thầy giáo bước vào:
- Các em lớp chúng ta hôm nay có học sinh mới , em lên đây - Thầy vừa nói vừa nhìn học sinh của mình
- Li Zhao Lin , 18t - Một câu giới thiệu ngắn gọn
- Thầy sẽ xếp chỗ ngồi cho em , em ngồi gần Ji Mun đi - thầy nói chỉ chỗ một con ả mặt chết cả tấn trang điểm đang ra về thùy mị
- không thích - Zhao Lin đáp một câu khiến bọn con trai trong lớp xúng sờ vì ai mà không muốn ngồi gần em của hot girl Kang Hara - Kang JiMun
- Tôi xếp đây em ngồi đó - ông thầy giáo tức giận quát
- Tôi.Không.ngồi - Zhao Lin xoay mặt qua đáp. Cùng lúc đó thầy giám thị chạy vào nhìn thấy Zhao Lin thì cúi đầu chào làm học sinh ngỡ ngàng vì từ trước tới giờ kiểu chào đó chỉ giành cho các hoàng tử. Chào xong ông thầy giám thị nói gì đó vào tai ông thầy chủ nhiệm mà mặt ửng tái mét. Nói xong ông giám thị đi ra
- C...cậu c...chủ muốn ngồi đâu ạ - giọng ông thầy run rẩy
- Kim Zi Tao - Zhao Lin kêu tên Tao là ông thầy ngạc nhiên vì chỗ Tao ngồi là cuối lớp
- Không được chỗ đó bần lắm với lại có người ngồi rồi ạ - ông thầy nói
- Tôi đếm từ 1 đến 3 - Zhao Lin đáp trả ông thầy bằng giọng lạnh lùng
- nhưng -
- 1 -
- cậu chủ -
- 2 -
- Vâng cậu cứ ngồi , Jessica em chuyển chỗ đi - Ông thầy nói xong . Zhao Lin bước về chỗ
- Chúng ta học bài mới - Giờ học nhanh chóng kết thúc giờ ra chơi đến các hoàng tử xuống căn-tin thì thấy các mỹ nam đã ngồi đó đang ăn vs nhau có cả hai chị em họ Jung. Đang ăn thì Tao quay qua hỏi Zhao Lin:
- Zhao Lin chuyện em nhờ anh , anh làm chưa thể - Nghe Tao hỏi vậy Zhao Lin trả lời
- Anh đã hoàn thành , tối nay nhớ trả công cho anh - Tao nghe thế thì nhét mép làm hoàng tử nghễ ngàng và làm mỹ nam đen mặt
- Tất nhiên rồi - Tao

Giới thiệu nhân vật mới:

Li Zhao Lin: Cậu chủ của LT danh tiếng. Ông trùm thế giới ngầm (Kris là trùm Mafia). Chơi vs Tao từ nhỏ nên có tình cảm. Hai người đang là hôn phu của nhau kiêm người iu. Rất lạnh lùng chỉ dịu dàng và nở nụ cười vs ai kia. Và Hai người này với Ba Mẹ hai người có một bí mật mà không ai biết ngoài người thân trong gia đình. Đó chính là hai người này là Vampire . Vào ngày nhật thực cả hai sẽ ở cùng một chỗ vs nhau để biến hình . gần ngày biến hình sẽ có những thay đổi là màu tóc thành bạch kim , ngũ nhĩ ,

không ăn được thứ gì cả , màu mắt thành đỏ hoặc xanh. Sao khi biến đổi hết những thứ đó thì sẽ tới giai đoạn cuối cùng là biến đổi thể xác.

Và Kris cũng là Vampire, còn các anh của Tao với các em của Kris là người sói.

End chap 4

5. Chap 5:có Biến

Sáng ngày hôm sau, cả nước chấn động vì tập đoàn một thời lừng lẫy như LV mà lại phá sản nợ nần chồng chất chẳng mấy chốc đến tay học sinh trong trường SM . Mới sáng sớm mà cả nhóm hoàng tử và mỹ nam đã vào lớp và đi với các mỹ nam không thể thiếu Xing Zhao Lin. Ngồi chưa bao lâu thì cửa lớp bật mở với một lực rất mạnh , xuất hiện một cô gái tóc tai bù xù quần áo xộc xệch, mà tay cô gái đang cầm con dao , cô ta chạy thẳng xuống chỗ Tao, do Tao , Zhao Lin , Kris đang kiểm tra thời gian vì ngày hôm nay là ngày nhật thực Cô gái kia chạy lại định đâm Tao nhưng Tao đột nhiên đứng dậy và chạy ra hành lang bước lên lang thang và nhảy xuống làm học sinh hoảng sợ tiếp đó là Kris và Zhao Lin cùng nhảy xuống . Các mỹ nam vs hoàng tử cũng đã hiểu liền chạy xuống sân. Họ vừa xuống cũng đã là lúc nhật thực bắt đầu. Bỗng nhớ điều gì đó LuHan xoay qua hỏi Lay:

- Lay ! em cho Tao uống cái lọ nước mà hyung đưa chưa ?

- Chết !! em quên đưa cho Tao rồi - Lay la lệnh với giọng hoảng hốt tột cùng

- Cái Gì- LuHan hét lên xong quay qua chỗ 3 người kia đang biến hình - TAO , EM KHÔNG ĐƯỢC BIẾN HÌNH , EM SẼ GIẾT MỌI NGƯỜI ĐẤY - Nhưng đã quá trễ Tao với hai người kia đã biến hình xong.Tao một thân trắng toát vì cậu là Vampire mang dòng máu Lumina. Không như những Vampire khác mang những bộ đồ cầu kì để thể hiện quyền lực , Đồ cậu mặc trên người là một cái áo phong để lộ xương quai xanh và chiếc quần bó sát chân , nhìn cậu không giống một vampire biến hóa chút nào , nhưng điều kì lạ ở đây là mái tóc màu bạch kim và cánh của Tao có những hình xăm rất kì lạ. Còn kris và Zhao Lin toàn thân chỉ duy nhất một màu đen vì họ là Vampire mang dòng máu Diamond , Kris và Zhao Lin đồ tương đối giống nhau nhưng đôi cánh của Kris có rất nhiều dây xích. Lo nước LuHan nói khi này chính là máu , sau khi ZiTao biến hình thì thứ cậu cần đầu tiên là máu. Cả trường không hiểu vấn đề gì đang xảy ra, Kris và ZhaoLin đang quan sát cử chỉ hành động của ZiTao để cậu không tấn công mọi người trong trường. Đôi mắt của ZiTao có màu đỏ và hình con thoi đang xoay chuyển. Bỗng Tao bay thẳng đến chỗ một học sinh nữ gần đó khiến nữ sinh hét lên mà cầu cứu:

“Tránh xa tôi ra đi, ai cứu tôi với Aaaaaa” Tiếng nói của nữ sinh hét lên đau đớn khi hàm răng sắc nhọn của Zitao ghim sâu vào cổ mình. Cả trường một phen hết hồn, người thì là hét còn có người điện thoại báo cảnh sát. Các hoàng tử và mỹ nam lo lắng sợ hãi nếu sự thật bại lộ, bọn họ bèn hoá thân thành những con sói dồn từng tốp học sinh vào cái lồng thủy tinh gần đó. Có những kẻ ngang bướng không chịu vào thì bọn họ bèn phải giết chết. Máu chảy lênh láng, những tiếng la hét gào khóc thảm thiết khiến ngôi trường bật nhất Hàn Quốc trở thành địa ngục.TAO sau khi hút máu cô gái kia xong thì cơn khát vẫn chưa chịu lui đi, cậu nhìn quanh trường thấy toàn là ngừng thứ máu bản thủ cậu đưa mắt về phía Kris và ZhaoLin. Ánh mắt của ZhaoLin hiện rõ vẻ sợ hãi vì ZhaoLin biết rõ sức mạnh của mình còn thua ZiTao rất nhiều còn Kris là ánh mắt ôn nhu dịu dàng dành cho cậu. Kris đưa một cánh tay lên ý bảo cậu là | anh ở đây| ZiTao thấy thế liền bay thẳng tới Kris và lập tức nhe hai cái răng của mình cắm vào cổ Kris, Kris dùng một tay giữ eo còn một tay vút ve đầu cậu, cơn khát dần lui và sự mệt mỏi ập đến khiến cậu rất muốn ngủ. Cơ thể của ZiTao dần xụi lơ trong tay của Kris, mái tóc của cậu biến thành màu xanh và của Kris cũng biến thành vàng, ZhaoLin biết hai người họ đã thăng cấp bậc của mình lên cao nhất thất vọng tràn trề khiến ZhaoLin gục ngã và bay về nơi mình ở nhưng ý muốn ZiTao là của mình vẫn chưa lui. Kris sau khi cho ZiTao hút máu của mình thì cũng ôm cậu bay về khu nhà riêng của chính mình trước khi đi còn nói với mấy đứa em của mình là nhớ dọn dẹp cho gọn gàng

END CHAP 5

6. Chap6:bức Xúc

Sau khi ba tên hung thủ gây hậu quả bỏ đi để lại chiến tích cho mấy người còn lại. Trong lúc dọn dẹp cả bọn có cùng một câu than thở và một câu rủa:

“Tại sao ông trời lại cho tụi con mang dòng máu Wolf chứ không phải là Vampire kia chứ T_T”

“Mấy người cứ đợi đấy, tụi này sẽ trả thù, quân tử trả thù mười năm chưa muộn” Sau khi dọn dẹp, tại một góc sân trường có một đám cỡ mười người, mỗi người một tư thế đó là các hoàng tử và mỹ nam của chúng ta. LuHan hét lên xoa nổi bức xúc:

” WHY? sao tụi con phải dọn cái chiến trường này thế hả ông trời” Cả bọn thầm cảm ơn LuHan vì đã thay mặt họ lên tiếng:

“Vây đi bar đi, vô trong đó cho đỡ bức xúc” SeHun góc đầu dậy và đề nghị ý kiến, cả mười người đồng ý và cùng kéo nhau đi kiếm quán bar gần đây nhất. Mười người toàn mỹ nam bước vào khiến cả bar náo loạn, cuối cùng họ phải chọn phòng VIP vì không muốn bị làm phiền. Cả nhóm hát hò quẩy rất nhiệt tình nhất là LuHan và BaekHyun, cả hai đùa giỡn và uống rất nhiều rượu nên đã say ngà. Quẩy nhiệt tình và quẩy hết mình, hát karaoke cực sung:

-Chờ người nơi ấyyyyyy

Chờ hoài không thấy ấy ấy ấy- LuHan

-Người ấy có tốt với em yêu em như anh đã từng yêuuuuuuuu

~~ XiuMin nằm dài trên ghế hát “Người ấy”

-SỈ TÓP!!!! Hát cái gì vậy hát cái gì vậy, loại âm hanh hỗn hợp vậy mà cũng gọi là hát hả, nghe anh hát này- SeHun giựt mic chon bài Up & Down và ChanYeol Kai Chen nhảy phụ họa

“Quý a đề quý a đề, quý a đề quý a đề” x3

”Giọt câu mí, ai đề muốn tắt nè

~~” Sau đó là một màn nhảy hỗn hợp thập cẩm do nguyên bảy 10 đứa tạo nên

Cả bọn chơi chán liền đưa nhau về nhà, cả hai anh em SeHun và Chanyeol đưa LuHan với BaekHyun về nhà nhưng lại chạy xe sang nhà của chính mình và kết quả là SeHun ngủ cùng phòng với LuHan còn BaekHyun thì ngủ chung với ChanYeol.

————-End chap————-

7. Chap7: Lạ Lùng 3 Anh Em

Lúc Tao tỉnh dậy là khoảng 12h . phát hiện mình đang nằm trong vòng tay ai đó mà không phải Zhao Lin liền ngược lên.Đập vào mắt là bản mặt của tên lạnh lùng hôm bữa:

-Ngắm đủ chưa?- Kris đột nhiên lên tiếng làm Tao giựt mình nhưng nhanh chóng lấy lại sự thanh thản

-Vây anh ôm tôi đủ chưa thế??? Nếu rồi thì buông ra- Tao đót chap Kris ngay

-Rồi đó-Kris nhanh chóng nửa ngồi nửa nằm trên giường và buông Tao ra

-Đây là chỗ nào vậy ?-Tao nhìn quanh phòng ko phải phòng mình vs Baek càng ko phải phòng Zhao Lin

-Nhà tôi- Kris

-Sao , nhà anh?- Tao

-Ukm , cậu mau đi tắm đi- Kris đưa Tao 1 bộ đồ mới

-Cảm ơn- Tao cảm ơn xong rồi đi vô nhà tắm

Nhà ChanBaek

-Rầm Xoảng Bình Á -Hàng loạt âm thanh vang vọng căn nhà

-Dza ! Cái tên kia đứng lại mau- Tiếng BaekHyun vang vọng sau vườn nhà ChanYoel

-Tôi ko rảnh-Chan cầm đầu chạy

-Á ! OAOAOA- Baek chạy nhanh quá vấp cục đá té và khóc

-Này ! sao ko cẩn thận thế hả- Chan thấy Beak khóc chạy lại quan tâm

-Tại anh mà OAOAOA- Baek khóc to hơn

-Xin lỗi- Chan cuốn cuồng

Nhà HunHan

-Này nai con-Sehun khều khều con nai đang chun mỗ giận lẫy

-Ya Ya ! Đừng có kêu tui bằng cái tên ảo lả đó nữa , tui rất men lì đó nha- LuHan chu mỗ lên đầu võ mồm vs Hun

-CHỤT-Han ngậy thơ ngồi đơ như cây cơ vì đã bị Hun hôn lên

-Này ! Sao đơ luôn rồi thế-Hun lay lay Han

-Tên biến thái, hắc dịch.bla...bla-

Đường phân cách Kucheo

Thấm thoát 1 tuần trôi qua. Tại nhà HunHan

-Tôi đi đây SeHun tạm biệt-LuHan hôn lên trán Sehun còn say giấc nồng và biến mất

ChanBaek , Kristao cũng nói một câu giống vậy. Han vs Baek thì bay về nhà còn Tao thì bay về chỗ Zhao Lin.

-Zhao Lin à, anh xây thêm 1 khu kí túc xá mới nha- Zhao Lin ngồi trên một chiếc ghế gần đó và trên đùi là ZiTao.

-Nếu em thích, vậy thì ,em thưởng cho anh gì đây hả?- Zhao Lin cúi xuống liếm vào cổ Tao. ZiTao phát hiện được sự hồ hững trong mắt ZhaoLin nhưng không quan tâm lắm, trở về sắc mặt bình thường của mình

-Như thường lệ-ZiTao hôn vào môi Zhao Lin. Chỉ chờ có thế Zhao Lin bế thốc Tao lên và đi lại giường. Không lâu sao căn phòng ngập tiếng rên rĩ.

-XiuMin, Tao đang ở chỗ Zhao Lin hả con ?- Papa của các mĩ nam nhà ta nói bằng chất giọng rất sợ sệt

-Vâng papa-XiuMin nói

-Mọi người , mọi người- LuHan vs BaekHyun chạy như bay lại chỗ Lay , D.O , XiuMin vs Papa đang ngồi

-Gì vậy ??-Lay hỏi

-Zhao Lin bỏ..tiền ra đập bỏ khu vườn phía đông và xây khu kí túc xá VIP kia-BaekHyun thở hồng hộc nói

- WHAT ??- mọi người trong nhà mở to mắt kinh ngạc

- Sao tự nhiên nó chịu xây khu VIP vậy -D.O tròn mắt hỏi

-Em nghĩ là do ZiTao đẩy-LuHan

- Chắc chắn là ZiTao rồi! vì đó giờ Zhao Lin cưng chiều em ấy nhất mà -Lay

-Nhưng mà sao tự nhiên em ấy kêu Zhao Lin xây kí túc xá làm gì?- XiuMin

-RENG RENG-Điện thoại LuHan đột nhiên đổ chuông. Là ZiTao gọi

-Alo-LuHan

-.....-

- Sao tự nhiên em kêu xây kí túc làm gì ? - Han hỏi

-.....-

- Ukm ! Hyung biết rồi, mà hôm nay em về nhà hay ở bên đó -

-.....-

“Ukm”

-Mọi người, em ấy không nói tại sao xây kí túc xá , nhưng em ấy kêu chúng ta vào đó ở với lại hôm nay em ấy không về nhà- Han nói cho mọi người biết

- Ukm, thôi papa tụi con lên lầu đây papa mama ngủ ngon-XiuMin nói

-Ukm các con cũng vậy- Mama.

End Chap7

8. Chap8:tổ Tình Bá Đạo

Hôm nay là thứ 2, là ngày các hoàng tử với các mỹ nam đến trường và dọn vào khu kí túc xá VIP. Tất cả học sinh trong trường đã phải bỏ rất nhiều tiền để xin nhà trường chuyển vào khu VIP nhưng tất cả đều bị Zhao Lin xóa bỏ, chỉ có một vài người trong trường này chuyển vô được đây .ZiTao đang ngồi trong lớp chơi với các anh em và 2 chị em nhà Jung, hôm nay Zhao Lin có việc nên không đi học, đang ngồi bỗng điện thoại Tao có tin nhắn, là số lạ:

-Ra sân sau của trường đi -Tao đọc xong tin nhắn thì nói với các anh là có việc xong liền đi ra sân sau. Ra tới sân sau liền thấy Kris đứng đó, Tao liền hỏi:

-Là anh gọi tôi ra đây sao ??-Tao hỏi Kris nhưng không thấy trả lời , đang định hỏi tiếp nữa thì có một vòng tay ôm mình vào lòng, Kris cất giọng lạnh lùng:

- Tôi yêu em , làm người yêu tôi đi !- Câu nói của Kris làm Tao ngỡ ra trong giây lát,cái cảm giác này không giống với cảm giác Zhao Lin ôm mình, nó ấm hơn và vững chắc hơn , vội định lại tinh thần đẩy Kris ra hết:

-Anh điên hả , tôi đã có hôn phu- Tao hét xong rồi bỏ chạy không để Kris thấy gương mặt đỏ ửng của mình.Kris nhìn theo bóng lưng của ZiTao nhết mép cười:

-ZiTao , em rồi sẽ là của tôi thôi, ha- Kris lấy điện thoại ra điện cho ai đó , xong quay bước đi theo hướng ZiTao đi lúc này. Cùng lúc đó ở một góc cây gần chỗ họ đứng có một cô gái cầm hận nói ra từng chữ:

-Kim ZiTao , được lắm mày dám cướp Kris của tao , tao sẽ khiến cho mày phải hối hận-

~~Thứ 7

Hôm nay là một ngày trong lành ZiTao nổi hứng muốn tới thư viện của nhà mình để đọc sách , thế là lôi con moto màu trắng của mình ra. Đang đi yên lành đột nhiên có mấy chiếc xe oto đen chạy theo mình liền tăng hết tốc lực xe chạy , mấy chiếc xe ngoài sau cũng tăng tốc theo. Chạy tới gần cổng thư viện hét lên:

- Bác Lee , mở cửa cho cháu -

- Vâng - Bác Lee chuẩn bị mở cửa thì ông bảo vệ chạy ra ngăn cản

-Không được , hôm nay thư viện không được mở cửa- Thế là 2 ông chí chóe nhau làm ZiTao tức không chịu được bèn chạy ra xa lấy đà phóng thẳng qua cánh cổng 2m làm ông bảo vệ há hốc mồm.

~Trong tiết học thứ 2

Cô giáo bước vào gõ gõ lên bảng làm cả lớp chú ý. Nhìn quanh một lượt thấy lớp đã yên ắng cô bắt đầu thông báo:

- Cả lớp , thứ 4 tuần này trường ta có tổ chức lễ hội , khai mạc là lúc 7h30 , các em nhớ đến đông đủ và đúng giờ ” Cô vừa nói xong thì ở dưới la hét ầm trời duy nhất chỉ có hoàng tử và mỹ nam là không nói gì. Cách 3 bàn các mỹ nam , có một nụ cười thâm độc hiện lên. ” Lễ hội sao , có cơ hội trả thù rồi , ZiTao mày chờ đấy- Đó chính là những gì cô ả- Sung Jera đang nghĩ trong đầu.

~~Lễ hội

~~

Hôm nay các cậu ả cô chiêu ăn mặt rất sang trọng. Các mỹ nam và hoàng tử của chúng ta cũng không ngoại lệ. LuHan khoác lên mình bộ vest màu trắng chấm bi rất dễ thương, XiuMin thì mặc vest màu xanh đầy sức sống, Lay với D.O thì mặc vest màu đen huyền bí, còn 2 em út thì rất là cuốn hút và quyến rũ trong bộ vest đỏ và tím ôm sát người. Còn các hoàng tử thì mặc toàn bộ vest đen bóng. Buổi tiệc được đãi trong sân trường rộng lớn. Tao đang đi thì có một cô gái nào đó giả bộ đụng cậu rồi lên giọng chan chua để mọi người chú ý:

-Ôi con nhà nghèo,xấu xí mà cũng ở đây dự tiệc sao thật làm mất mặt của trường quá ! -Mọi người bắt đầu chú ý đến 2 người (ả:từ lúc nhập học tới giờ mấy mỹ nam chúng ta chưa khai báo thân phận hoặc mọi người nghĩ là cái chén bánh bèo kia mới chuyển trường nên ko biết cũng được)

- Cô nói tôi nhà nghèo vậy cô có biết thân phận thật của tôi , cô nói tôi xấu xí thì xin cô về nhà soi lại gương đi nha- ZiTao đáp trả lại ả tức lên

-Vậy nói thử coi mày là ai ??- ả ngheh mặt hỏi

- Tôi là Kim ZiTao , con trai út của tập đoàn Angle , cô có ý kiến ?- ZiTao phát ra câu nói này làm mọi người xung quanh và ả run sợ

- S....sao..t..thiếu...g..gi.gia ? -

-Đúng vậy thì sao !-5 Giọng nói vang lên cùng một lúc

-Tôi xin lỗi các thiếu gia- ả không ngờ lại đụng phải các thiếu gia tập đoàn đứng thứ 2 Quốc tế mà còn đụng phải một trong 2 bảo bối quý nhất nữa.

-Không tha cho cô được, tội thứ nhất: sỉ nhục chúng tôi. Tội thứ hai:không coi chúng tôi ra gì. Ngày mai nhà cô chính thức phá sản đi nha -BaekHyun nhét mép làm các hoàng tử đứng gần đó không khỏi rung mình nhất là ChanYeol , bọn họ lần này chọn ngay bông hồng có gai rồi.

END CHAP 8

9. Chap 9: Trúng Được (h)

Buổi tiệc dần kết thúc do 6 mỹ nam của chúng ta uống quá say nên có hơi chao đảo nhưng riêng Tao và BaekHyun thì thấy trong người rất nóng và chạy ngay vào nhà vệ mà không hề biết có 2 nụ cười gian manh của 2 kẻ đang đi theo mình.Vừa chạy vào phòng vệ sinh là TaoBaek chạy ngay tới bồn rửa mặt và nôn.Tao nôn xong thì quá mệt nên ngồi xuống ngay:

-” Baekki , không sao chứ ?”- Tao vừa hỏi xong là BaekHyun cũng ngồi xuống.TaoBaek cùng có một cảm giác như hàng nghìn con kiến bò trong người mình, và đột nhiên đầu óc quay cuồng và một mảng đen ập đến. Hai bóng đen cao bước đến và bế bổng học lên:

-” ChanYeol , em có cần mua loại cấp S không vậy , nhưng dù gì cũng cảm ơn em. Hahaha-” Bóng đen bế bổng Tao lên và cùng ChanYeol đi ra cửa.ChanYeol cũng cười lại với bóng đen đó:

-” Kris à , anh em ta muốn thứ gì là phải có bằng được mà”- ChanYeol và Kris bế TaoBaek ra khỏi phòng vệ sinh và leo lên 2 chiếc Lamborghini Aventador đang đắt nhất thế giới.Chiếc xe của Kris về đến biệt thự thì Kris bế Tao lên phòng mình và đặt Tao xuống chiếc giường Kingsize của mình. Ngắm nhìn thân thể của

ZiTaο như vậy Kris không kìm nổi dục vọng của mình liền cúi xuống ngậm lấy đôi môi đỏ mọng của cậu, mút mát và luồn chiếc lưỡi ranh mãnh của mình vào khám phá khoan miệng của ZiTaο, tiếng mút mát vang vọng khắp phòng, Kris đè hẳn lên ZiTaο và buôn tha đôi môi đã sưng đỏ của cậu và mục tiêu tiếp đến của Kris chính là chiếc cổ trắng ngần kia. Hai bàn tay cũng không mấy ngoan ngoãn liền xé chiếc áo của ZiTaο và xoa nắn hai nhũ hoa kia, làm ZiTaο phát ra những tiếng rên rỉ.

“Uhm...Uhm...”

Anh dẫn những dấu hôn sở hữu lên cổ cùng khuôn ngực cậu, anh tham lam ngậm lấy nhũ hoa của cậu không ngừng cắn liếm hết bên trái rồi bên phải làm cho hai nhũ hoa của cậu cương cứng lên. Vốn tinh mẫn cảm trời ban nhưng vì bị chuốc thuốc cậu lại càng mẫn cảm hơn nữa miệng không ngừng phát ra tiếng rên rỉ mị tình.

“Argh...Argh...”

Lúc này đầu óc cậu hoàn toàn trống rỗng, cảm giác nóng rực làm cậu khó chịu tới phát điên, cậu chỉ biết một điều khi anh chạm vào cậu thì cậu có cảm giác dễ chịu hơn rất nhiều, tay cậu bắt đầu cởi từng cúc áo của anh, anh khá là ngạc nhiên về sự chủ động của cậu, anh buông tha cho hai nhũ hoa của cậu ngẩng đầu lên nhìn cậu khuôn mặt trắng nõn đỏ bừng, ánh mắt ướt át mị tình, đôi môi hồng khê mở, điều đó càng làm cho dục vọng xâm chiếm cậu của anh tăng cao, anh không ngần ngại cúi xuống ngấu nghiến lấy đôi môi cậu, bàn tay lần xuống cởi bỏ những thứ vướng víu còn lại của cả hai, rút khỏi nụ hôn anh cúi xuống nơi đùi trong của cậu để lại một dấu hôn đỏ trối lọi, anh ngậm lấy dục vọng đã cương cứng của cậu không ngừng mút mát.

“Đừng...ư ...không được..Aa...”

Cảm giác khác lạ kéo đến làm cậu sung sướng tới run rẩy, anh mắt nhắm lên mê loạn .

” Bảo bối đừng sợ anh sẽ làm cho em thoải mái, bảo bối đáng yêu của anh” Đôi mắt anh ánh lên một tia gian xảo, cúi xuống mút mạnh hơn tinh khí của cậu.

“Aa...Không được mút nữa...Aa... không được làm như thế...” Quá nhiều kích thích đồng loạt đến làm Zitao nhin không được lắ đầu kêu la ai ai.

Cảm giác được tinh khí của cậu trong miệng mình không ngừng run rẩy, anh bit cậu sắp xuất tinh liền mút mạnh.

“Ô...aaa...”

“Của em thật là ngọt”

Cậu bắn tinh trong miệng anh, anh nuốt chửng tinh dịch của cậu. Cậu xấu hổ cả người đỏ bừng như con tôm luộc.

Anh với tay lên chiếc tủ đầu giường lấy ra lọ bôi trơn. Quyết ba ngón tay, lật người cậu lại bắt đầu xoa bóp 2 cánh mông căng đầy của cậu để lộ ra tiểu huyết điểm lộ, anh đút một ngón tay của mình vào trong tiểu huyết của cậu.

Tiểu huyết bị dị vật xâm phạm là cậu đau tới nhăn mặt tay nắm chặt lấy chiếc gối

” đau... đau quá đi...a!!!”

“thả lỏng ra nào, sẽ không còn đau nữa” anh thì thầm vào tai cậu nhưng lời yêu thương để dỗ dành cậu.

Anh bắt đầu khuếch huyết động của cậu, nơi tiểu huyết của cậu bị một ngón, hai ngón rồi lại ba ngón không ngừng ra vào. Đến khi hậu huyết được khuếch trương đủ, Kris rút 3 ngón tay của mình ra. Bên trong trống rỗng nhất thời khiến cậu cảm thấy trống rỗng, ngứa ngáy đến khó chịu. Không để cậu phải đợi lâu anh đưa cái cự vật to lớn của mình vào tiểu huyết nhỏ bé của cậu từng chút một.

Cảm giác hậu đình như bị sé toạc làm cậu đau đến chảy mồ hôi hột, huyết động không ngừng co bóp để tiếp nhận của vật của anh, vì là lần đầu tiên của cậu nên anh muốn dùng sự ôn nhu của mình dành cho cậu mà cố gắng nhậ xuống cái ham muốn đang không ngừng sôi sục trong con người mình. Dục vọng của anh lấp đầy huyết động âm nóng của cậu, anh cảm nhận được huyết động của cậu đã quyên với nam căn

của mình thì bắt đầu đưa đẩy từng chút một, rồi dần dần mà tăng tốc. Zitao được kích thích dục vọng mà không ngừng thở dốc, phát ra những tiếng rên rỉ càng lúc càng lớn.

“Argh... nhanh nữa lên... aaa”

Anh ra vào càng lúc càng nhanh mỗi cú thúc vào đều chạm tới nơi tận cùng của cậu, làm cậu không nhịn được hưng phấn mà bắn đầy ra giường vách thịt ôm chặt lấy nam căn của anh, anh không nhịn được đưa đẩy thêm vài cái rồi cũng xuất ra bên trong cậu.

END Chap 8

10. Chap10: Biến Thái (h)

=====Nhà Chanyeol=====

Sau khi đưa BaekHyun về tới biệt thự riêng thì ChanYeol bế thẳng cậu lên phòng để cậu xuống giường rồi bước vào nhà tắm. Trong phòng, BaekHyun đã tỉnh dậy nhìn xung quanh phòng. Đây căn bản là không phải phòng cậu với Tao, cậu đi xung quanh phòng thì bất chợt cửa phòng tắm mở ra, một cảnh tượng khiến cậu phải đỏ mặt chính là Park Chanyeol vừa mới tắm xong và chỉ quần độc nhất một chiếc khăn tắm ngang eo:

” Nè, sao anh không mặc đồ cho đàng hoàng tí đi ” ChanYeol nhìn gương mặt có thể cạnh tranh với quả cà chua của cậu liền đùa với cậu một chút:

” Cậu chẳng phải rất thích sao, hử ??” ChanYeol vừa hỏi vừa ép BaekHyun vào tường. BaekHyun giãy giụa vô tình chạm vào chỗ cộm lên trong tấm khăn thì cứng ngắc:

“Sao không giãy nữa đi” ChanYeol cúi sát mặt mình với mặt BaekHyun, Chanyeol ấn môi mình lên môi Baekhyun, ra sức rút cạn vị ngọt trong khoang miệng cậu, lưỡi cùng lưỡi không ngừng quấn lấy mà dây dưa. Baekhyun giãy giụa, bàn tay đánh mạnh phía sau lưng của người kia. Chỉ trong chốc lát, dưới tác dụng của thuốc cùng màn chào hỏi nóng bỏng từ Chanyeol khiến cơ thể cậu dần nóng lên. Hơi thở nóng hổi đầy gấp gáp, phía dưới thân không ngừng khó chịu. Chanyeol phát hiện ra điểm bất thường, biểu tình thích thú ngấm nhìn con người nhỏ bé bị giam trong ngực mình. Tiếp tục khiêu khích, anh hôn nhẹ lên bờ mi run rẩy rồi dần chuyển sang trêu đùa nơi dái tai non mềm nhạy cảm. Không nấn ná thêm chút nào, một lần nữa hôn xuống bờ môi mỏng phiếm hồng ngọt lịm. Bàn tay bạn rón dớn dưới làn áo của cậu mà ra sức nắn bóp, sờ loạn lên từng mảng da thịt. Baekhyun rên rỉ theo từng va chạm của Chanyeol, bàn tay bất giác cuộn chặt lại mà cực khổ kiềm chế. Chanyeol thấy người trước mắt không hề chán ghét sự va chạm từ mình, thậm chí còn có chút yếu ớt đón nhận cảm giác mới lạ đành bạo gan bế cậu về phía giường lớn. Nhẹ nhàng đặt cậu xuống, bàn tay nhanh chóng lột bỏ lớp quần áo vương vãi trên người xuống đất. Baekhyun dùng chút ý thức còn sót lại, bờ môi bật ra tiếng van xin yếu ớt:

_Đừng...mau dừng lại.....Thế này không được.....urghhhh Chanyeol mặc kệ, dùng một tay ghì chặt lấy cơ thể Baekhyun đang cố thoát ra khỏi tay anh, tay còn lại kéo nốt chiếc quần dài còn trên người cậu. Giờ đây trước mắt anh là tấm thân của một chàng trai với nước da trắng ngần nổi bật dưới ánh trăng rọi, xương quai xanh vừa gợi cảm lại quyền rũ, ánh mắt bị che lấp bởi màn nước mỏng mà long lanh, gợi tình. Chanyeol dừng lại ở xương quai xanh, điểm nhạy cảm nhất trên người Baekhyun, nắn nã từng chút một ấn dẫu cần nhẹ lên đó. Chuyển xuống vị trí tiếp theo, anh há miệng ngậm lấy một bên ngực Baekhyun, dùng răng cạ nhẹ lên đầu núm hồng hào đang dần sẵn cứng lên, bên còn lại cũng được một tay Chanyeol chăm sóc hết sức cẩn thận không kém. Dần dần nụ hôn trải dài xuống, lên chiếc bụng phẳng lì không ngừng chuyển động theo từng nhịp hô hấp rồi lại khuấy đảo cái rốn gợi cảm. Baekhyun như thiếu hơi, miệng không ngừng thở gấp, tiếng nói trong miệng khó khăn bật ra từng chữ:

_Làm ơn.....dừng lại trước khi ta đi quá xa....Xin anh.....uhmmm Chanyeol hiểu nhưng làm lơ đi lời nói của cậu, buông tiếng thở dành người nằm dưới thân mình:

_Ngoan nào... Cầm lấy cậu bé của Baekhyun, từng chút nuốt gọn chiều dài vào bên trong miệng, đầu lưỡi điều luyện không ngừng mút mát từ đỉnh đầu sớm rỉ nước dọc xuống tới tận hai hòn ngọc nhỏ. Baekhyun oằn người lên đón nhận sự chăm sóc của Chanyeol, cảm giác sung sướng chiếm trọn lý trí cậu từ giây phút đó, bản thân không ngừng mãnh liệt khao khát nhiều hơn, đưa tay luồn vào mái tóc anh mà vô loạn lên,

khuôn miệng bé nhỏ rên rỉ lên từng tiếng. lát sau, chất dịch tràn vào khoang miệng Chanyeol. Anh đem ngón tay tiếp xúc cùng với thứ trắng đục kia rồi nhanh chóng đem nhét sâu vào bên trong hậu huyệt của Baekhyun. Chờ đến khi cơ thể cậu tiếp ứng được thì từng chút một khám phá nơi nhỏ bé đó, không ngừng đào sâu vào bên trong mà va chạm từng chút một. Cậu đang tận hưởng cảm giác mà Chanyeol mang lại thì anh đột ngột rút ra, khiến cậu thấy trống rỗng, bên dưới khó chịu cùng ngứa ngáy. Bất quá không để cậu đợi lâu, Chanyeol mạnh mẽ đem cự vật to lớn của mình chôn sâu vào nơi nhỏ bé của cậu. Baekhyun đau đớn khóc thét lên, nước mắt nhanh chóng chảy dài theo gò má, bàn tay đưa ra sau lưng Chanyeol bấu chặt đến mức hằn lên vết móng tay. Chanyeol xót xa nhìn người chàng trai nhỏ bé cắn chặt răng chịu đựng cơn đau, dùng nụ hôn cuồng nhiệt của mình xoa dịu đi cơn đau âm ỉ phía dưới. Bản thân anh cũng không khá hơn, kiềm chế từng chút một, chỉ sợ quá mạnh lại khiến cậu đau đến phát khóc thì khổ. Cảm giác đau đớn giảm bớt, Chanyeol đưa tay nắm chặt hông Baekhyun ra sức đưa đẩy, mỗi cú thực đâm sâu tận vào bên trong. Hơi thở nặng nề thở phà bên tai, mồ hôi rịn trên vầng trán trơn lán mà chảy xuống, tấm lưng trần dán chặt về phía người kia. Baekhyun bị khoái cảm làm cho mụ mị đầu óc, gương mặt một mảng hồng đỏ vùi sâu vào hóm cổ Chanyeol. Tiếng nước nhỏ nho nhỏ cùng hơi thở dồn dập tràn ngập khắp căn phòng không khỏi khiến người khác đỏ mặt. Bên dưới của cậu không ngừng nóng lên, bao bọc lấy cậu nhỏ của Chanyeol và co bóp không ngừng, chất nhờn tiết ra cứ theo đó chảy dài xuống bắp đùi rồi làm ướt drap giường. Khoảnh khắc cuối cùng kia cũng tới, Chanyeol gầm nhẹ lên một tiếng, đem toàn bộ phóng thích vào bên trong Baekhyun.

===== Đêm còn dài=====

Xin lỗi m.n, e ngâm giấm cái fic này một tuần rồi. Xin lỗi m.n nhiều lắm TT

11. Chap 11: Tiêu Diệt Tình Dục

————— Sáng hôm sau —————

“Uhm.....” ZiTao bị đánh thức bởi mùi khói thuốc xung quanh và tiếng nói chuyện ồn ào. Cậu cố đẩy cơ thể của mình dậy nhưng cơn đau dưới nơi tư mật truyền đến khiến cậu rên nhẹ:

“Dậy rồi sao, lại đây nào bảo bối” Kris nửa nằm nửa ngồi trên giường nhìn thấy cậu dậy nên ẵm cậu vào lòng mình để ngồi:

“Ồn ào chết đi được” Giọng cậu lẽ nhè cho thấy vẫn còn buồn ngủ. Kris dịu dàng vuốt tóc và áp sát mặt cậu vào lòng:

“Xin lỗi, do tôi đang.....” Hắn đang nói thì đột nhiên bị cắt ngang bởi một cái vọng lạ:

“Lão đại, chuyện tôi nói với ngài” Bây giờ cậu mới chú ý trước mặt mình là một cái màn hình 3d cỡ trung hiện lên gương mặt thanh tú:

“Tao đã lên kế hoạch, mày chỉ cần tới chỗ thằng Karry lấy rồi làm” Kris nói chuyện với cậu trai trên màn hình bằng giọng lạnh tanh khiến cậu còn phải rùng mình:

“Vâng, đã biết” Màn hình trước mặt cậu tự động biến mất. Cậu quay sang nói với hắn:

“Anh định làm chuyện gì?” Cậu hỏi hắn với giọng đầy nghi ngờ, linh tính của cậu cho thấy việc hắn sắp làm không tốt lắm

“Trừ khử tên Lin gì đó khỏi thế gian này, em thấy sao hả?” Hắn nhướn một bên mày hỏi ngược lại cậu

“Anh sẽ không thắng nổi đâu!” Cậu lấy ngón trỏ của mình gõ nhẹ lên mũi hắn:

“Vậy thì chúng ta cá cược đi”

“Cá cược chuyện gì” Cậu thấy thích thú với trò này rồi đấy

“Nếu tôi thua em làm gì tôi cũng được, còn nếu tôi thắng....” Hân bỏ lửng câu và cúi người thấp xuống vào tai cậu

“EM PHẢI LÀ CỦA TÔI” Hơi nóng phả vào nơi mẫn cảm khiến cậu phải rụt cổ lại

“Được, tôi cực với anh nhưng bây giờ thì anh phải bế tôi đi tắm” (Au: làm nũng kia TAO:*dép là thần chưởng* chẳng phải mi viết sao hả Au: Bớ người ta hành hung trẻ em* chạy*)

“Được thôi, đi nào” Hân bế cậu vào phòng tắm tẩy rửa và mặt đồng phục để chuẩn bị đi học

—————Chanbaek ciuciu—————

BaekHyun tỉnh dậy và thấy mình đang nằm trong vòng tay một người, cả cơ thể như muốn rụng rời. Bỗng phát hiện tình trạng hiện giờ của hai người thì baekhyun hoảng loạn và.....:

“Áaaaaaa” Chim chóc trên lông bông nhiên rụng, cửa kính bông nhiên bể, ôi khung cảnh thật long lanh còn bạn ChanYeol thì:

“Chuyện gì, cháy nhà hả, khủng bố hả?” Cái miệng hoạt động hết công suất dòm ngó xung quang thì bỗng phát hiện trên giường mình có một cục bông:

” Này, byun lá mầm” Chanyeol dùng tay chọc chọc cái cục bông trần bóc kia:

” Tránh xa tôi ra tên biến thái, anh làm mất sự trinh tiết.... à không sự trong trắng của tôi, áaaa không biết đâu....Huhuhu...huhuhu” Cậu quẫn quại như con sâu sắp bị nướng vậy làm cho ai kia bụng cồn cào:

“Ấy..ấy ngoan đừng khóc mà, tui sẽ đền bù cho cậu mà ngoan nào” ChanYeol rối loạn ôm cục bông vào lòng vỗ về:

“Hức... hức... thật chứ?” Tiếng nức nở đáng thương vang lên trong phòng khiến ai cũng phải đau lòng:

“Thật, bây giờ cậu muốn tôi đền bù gì đây?” Chanyeol cưng chiều cố gắng vỗ ngọt cục mầm này:

“Vậy anh có thể tạo một cái nhà kính cho tôi trồng lá mầm được không” Vẻ mặt đang khóc tới đáng thương kia bỗng nhưng như đứa trẻ cho quà mà vui vẻ hẳn lên:

“Được tôi sẽ làm cho cậu...” Quá bất ngờ với sự biến đổi cảm xúc này nhưng cũng trả lời đáp ứng

“Còn nữa.... cậu phải chuyển vào kí túc xá của tôi và phải phục vụ tôi, và anh chính là phải làm OSIN cho tôi” Vẻ mặt cún con bỗng biến đổi thành một con cáo chính hiệu:

“.....” Một phút trầm mặt của bạn Chó Bự

“Được không hả Park ChanYeol” Dùng vẻ mặt ngây ngô hỏi một câu rất dễ thương a~

“Được” Cố gắng rặn ra từng chữ trả lời nhưng trên mặt hiện rõ 3 đường hắc tuyến

“Yeah, nhưng bây giờ anh phải bế tôi đi tắm để tôi đi học nữa~ osin à” (Au: 2 anh em, 1 kịch bản haizzz) Bội dạng làm nũng của cún con khiến bạn chó bự xiêu lòng

“OK cún con” Vừa trả lời lập tức bị đánh một cái vào tay

“Cho anh nói lại” Tính kiêu ngạo nổi lên tới level max

“V... vâng , cậ.... cậu chủ” Cún nhỏ hài lòng khi điều khiển được tên hó bự này của mình (Au: Ế... ế của anh hồi nào thế? O_O Baek: Trước sau gì cũng là của ta mà Au: Sao biết được, lỡ con bánh bèo nào cướp thì sao Baek: Tên chó bự kia, anh dám ngoại tình hả * mài dao* Chan: Bảo bối anh không có đừng nghe con chuột đó nói bậy Au: Tui cũng có tên mà T_T)

—————End Chap—————

Sao dạo này càng ngày càng ít vote a~ . Em bị sứt tinh thần lắm đấy, fic em càng ngày càng chán đúng không mọi người?

#lê: Em chỉ còn vài tuần nữa là sẽ thi học kì II , nên fic có thể ra chậm nhưng rm vẫn sẽ cố gắng a~ thi xong em có thể đăng fic liên tục cho mọi người a~

12. Chap12: Ta Yêu Nhau Rồi Chẳng?

Hôm nay cả trường được một trận xôn xao và cả anh em nhà mỹ nam và hoàng tử khi thấy hai chiếc xe lamborghini chạy thẳng về hướng khu kí túc xá Vip, thứ mà làm bọn họ kinh ngạc hơn là cả hai hoàng tử của trường đang bế bổng hai mỹ nam nhà Angle. Đám LuHan mới tới trường với tình trạng quần áo xộc xệch thấy được hai đứa em quý báu của mình thì chạy lại ôm hôn bám dính lấy còn ChanYeol với Kris bị đạp qua một bên. LuHan sau khi ôm hôn đủ thẳng em của mình thì cất giọng ca oanh vàng hét lên:

“ZITAO, CÓ CHUYỆN RỒI” Cả trường phải bật tai lại để tránh thủng màng nhĩ

“Ge, có chuyện gì thì cứ bình tĩnh” BaekHyun vỗ vỗ lưng ông anh mình để cho bình tĩnh

“Có chuyện gì vậy ge?” TAO giờ này mới lên tiếng sau khi bị LuHan quật qua quật lại như búp bê

“Công ty của nhà ZhaoLin đang có nguy cơ bên bờ vực phá sản cha mẹ của cậu ta thì bị ám sát, cậu ta bây giờ thảm hại lắm rồi” Giọng LuHan không giấu nổi vẻ run rẩy

“Thì sao” TAO nói làm cả BaekHyun cũng phải ngạc nhiên

“Em sao vậy TAO chẳng phải em là người yêu của ZhaoLin sao?” XiuMin thấy bất ngờ nên buộc miệng hỏi

“Em ghét nhất những kẻ vô dụng” TAO quay mặt sang Kris và bước vào lòng anh:

“Ôm tôi lên phòng đi” Cậu có vẻ bị nghiện cái vòng tay tuy lạnh lùng nhưng rất vững chắc này

“Được rồi! Đừng làm nũng nữa” Kris dang tay của mình ôm con mèo trong lòng bước vào khu túc xá Vip và lên tầng cao nhất-phòng của TAO:

“Thôi mấy hyun em hơi mệt em cũng lên phòng đây” Baekhyun lộ hẳn vẻ mệt mỏi:

“ChanYeol công tôi lên phòng đi” ChanYeol ngồi xuống để cho BaekHyun leo lên người mình để công lên lầu.

Không khí hôm nay rất ngột ngạt nhất là khu phía dưới lớp, LuHan đang ngồi suy tư thì có một tờ giấy bay (Au: thư tình doạ mọi người Han: * Phi dép* Con chuột cống kia im đi Au:Ê! tui chuột nhà đảng hoàng à mà bữa trước bạn Tao phan một chiếc bữa nay có chếc nữa là đủ đôi đem về mang toilet *Chạy* Han:=●= con vô văn hoá) đến nên tiện tay mở ra xem:

|hôm trước có bị gì không|LuHan nhìn quanh thấy SeHun đang nhìn mình nên cũng biết bức thư này do ai gửi:

|tôi không sao, dù gì cũng cảm ơn cậu đã cứu tôi| Dục giấy

|Ukm| Chọi giấy

|Ukm|chọi

|Ukm|chọi x2

|Ukm| chọi x3

(Au: Rãnh thế @.@)

|bỏ rác đi bố cứ chọi hoài| Ôi một câu làm tan nát con t(r)uym của ThêHun

Giờ ra chơi in Sân Thượng.....

Bạn SeHun của chúng ta đang thong thả nằm nghe nhạc ngủ thì thấy gì đó lạnh lạnh trên má mình thì lười biếng mở mắt:

“Cho câu này” Đó chính là hộp trà sữa LuHan đang cầm

“Sao cậu biết tôi thích uống trà sữa? ” Bây giờ bạn Hun đã tỉnh ngủ hẳn

“Bởi vì tôi thấy da cậu trắng nên mới suy luận ra a~” (Au:Ồ! Một cái suy luận rất là logic) Mặt của cậu chủ ThêHun xuất hiện ba vạch hắc tuyến

” Mà SeHun này ! cậu rất giỏi vật lí phải không ” LuHan nói với vẻ mặt ngưỡng mộ

“Ừ thì sao” Uống trà sữa

“Vậy cậu dạy tôi học vật lí đi tôi rất là dở môn đó” Giọng càng ngày càng nhỏ (Au: bắt tay với tôi đi)

“Cũng được, chúng ta bắt đầu học vào...” Chưa dứt câu bạn Han nét na thùy mị đã chột cái mồm vô

“Ngày tối nay nhá, thứ 6 kiểm tra rồi” Suy nghĩ của Móm [sắp có thịt nai ăn:]

—————Cần-tin—————

Lay đang cầm đồ ăn của mình đứng ngơ ngác không biết ngồi chỗ nào vì đã hết chỗ thì một cánh tay phía sau đặt lên vai khiến cậu giật hết cả mình:

“Kiểm chỗ ngồi sao, bạn cùng lớp” Đó chính là tay của SuHo anh bạn ngồi phía trước cậu:

“*gật*” “Vậy đi theo tôi” SuHo nắm tay Lay lôi đi vào cái bàn ở cuối góc phòng mà này giờ cậu không thấy đặt cậu ngồi xuống nói:

“Cậu cứ ngồi ở đây tôi đi lấy thức ăn” Nói xong SuHo đi ra quầy lấy thức ăn, Lay ngồi ăn nghe thấy rất nhiều tiếng xì xào xung quanh:

‘sao cậu ta được ngồi ở đó thế’

‘cậu ta là ai vậy’ Lay cứ ăn thì có một top đứa con gái tới vây quanh bàn và gõ xuống bàn. Mà mặc đồng phục thì hết sức diêm dúa, váy thì ngắn sắp sát hán còn áo thì mỏng tanh thấy cả nội y bên trong, tóc thì nhuộm 50 sắc thái:

“Này mày là cái loài mà ngồi chỗ của các Hoàng Tử” Cái giọng véo von của mấy ả khiến cậu tưởng là con kết nhà ông cậu chứ:

” Tớ là loài người giống mấy cậu mà” Lay trả đũa lại khiến mấy ả cứng họng bèn giở trò lấy cả ly trà sữa thái hất vào người cậu. Lũ bạn của ả cười rộ lên thì một giọng nói lạnh tanh vang lên:

“Mấy người làm gì ở chỗ của tôi thế” Chính là SuHo mặt đen thui đứng ngay phía sau:

“Anh.....su....suho... tụi em..” ả chẳng biết làm sao tính quay qua cầu cứu mấy đứa bạn thì chẳng thấy bóng dáng (Au: Bạn tốt ghê cơ :v):

“Tôi đưa cậu ấy đến ngồi có ý kiến sao” Vừa nói vừa cởi cái áo sơmi trên người ra khoác vào cho Lay:

“Cậu không bị sao chứ” SuHo ân cần quan tâm cho Lay, đẩy đầu của cậu vào ngực mình

“Tôi không sao” Vừa nói còn vùi mặt của mình vào vòng ngực kia (Lay: sao ngực ấm thế):

“Á” Cô ả hét lên khi bị SuHo phang thẳng phần cơ mới lấy còn nóng hổi của mình vào mặt ả:

“Lần sao chớ có làm loạn ở chỗ của tôi, hiểu chứ” Tình hình hiện giờ là cái căn tin đóng băng có người còn đem cả máy quay ra ghi lại:

“Em.....em... biết rồi” Cái giọng run rẩy như gặp ma của ả khiến Lay rất muốn cười thật to. SuHo nhất bồng Lay lên đi về phía kí túc xá. ả đứng ở đó nắm chặt tay thành nắm đấm nghiêng răng ken két:

|dám làm ta mất mặt, tao sẽ cho mày biết cái cảnh khi đụng vào Nani tao| Những câu đó dĩ nhiên ả chỉ dám nghĩ trong đầu

—————Phòng của TAO—————

“Chuyện đó do anh làm?”TAO nói khi đang đùa nghịch cái khối rubbik trong tay

“Em thấy sao hả?” Tay của hắn đùa nghịch mái tóc đỏ bồng bênh của cậu

“Tốc độ rất nhanh, ra đòn rất độc, dùng chiêu quá ác” TAO ngược mặt lên nhìn hần và nói những câu khiến hần bật cười

“Hay, rất hay” hần vỗ tay thích thú vì câu trả lời của cậu

“Tôi không nói thì thôi mà đã nói thì phải hay mới được” Cậu quăng cái cục nhiều màu rắc rối kia ra một bên bỏ vào lòng kẻ đang nằm chễm chệ trên chiếc giường Kingsize của cậu(Au:Ngu giả danh trí thức TAO: Ngon thì toán số học với ta Au: Em không nghe không biết gì hết nhóá * nhìn t(r)uym trên cây*):

“Mệt sao” Hần cúi xuống nhìn con mèo đang làm nũng trong lòng mình:

“Uhm” Từ cái miệng W kia phát ra âm thanh như mèo con lười biếng:

“Vây đi ngủ đi” Hần nằm xuống vào kéo sát con người đã chìm vào giấc mộng kia ôm chặt trong ngực. Hai con người đang nằm kia bỗng có cùng một suy nghĩ:

|có lẽ ta yêu nhau rồi chẳng|

—————End chap—————

Sao đạo nào lượng đọc càng lúc càng giảm thế, fic có chỗ nào thì mọi người cứ góp ý rồi em sẽ sửa. Em sẽ cố gắng tiếp thu

#lê: hôm nay là 14/4 đó. Bữa nay là ngày của KrisTao nha nên em cho hai con người sang chảnh kia có mảnh đất màu hường nhá. KrisTao a~ tình yêu đầu của tôi, tôi rất muốn hai người có thể gặp lại nhau và trở thành một đôi đẹp nhé. Tôi sẽ mãi mãi yêu 2 người. Tình yêu của tôi.

| Kristao, tôi rất nhớ hai người Ròng&Gấu của tôi T_T |

13. Chap 13: Một Ngày Hường Phấn

ChanYeol chặt vật cồng cái con người tưởng nhẹ nhưng không nhẹ kia trên lưng, mệt muốn đứt cả hơi. Cũng may là phòng BaekHyun ở ngay đầu cầu thang, đứng trước cửa phòng BaekHyun thở đủ 5 phút mới quay qua hồi kiểm chìa khoá phòng:

-Này mầm nhỏ, đưa chìa khoá cho tôi- ChanYeol quay ra sau nhìn thì BaekHyun đã ngủ trên lưng từ lúc nào, gọi cách nào cũng không dậy nên bèn để BaekHyun ngồi xuống dựa vào tường còn mình thì lục tìm chìa khoá. Móc mọi lục đủ hình thức thì cuối cùng cũng thấy cái chìa khoá, ChanYeol đeo đồ lên lưng và bế BaekHyun dậy vào phòng. ChanYeol nhìn quanh phòng thấy toàn là Puppy Lá Mầm, thậm chí cười trông bụng rồi nhìn đến con người đang nằm yên vị trên giường kia mà ngồi xuống bên cạnh giường nắm chặt tay mà nói:

-BaekHyun em rất đáng yêu đấy, lá mầm của tôi ạ- Rồi cũng tự mình bò lên giường mà ngủ.

Hôm nay XiuMin đi đến lớp học nấu ăn của mình, nghe mọi người trong lớp nói là hôm nay có thầy giáo mới nên đến sớm hơn mọi ngày. Lúc thầy giáo bước vào cũng là lúc cậu ngỡ ngàng nhất và trong đầu XiuMin chỉ có một câu hỏi rõ to | Tại sao tên đó là thầy của mình| Dòng suy nghĩ của cậu bị cắt đứt khi giọng nói kia đều đều vang lên:

-Chào các bạn, tôi là thầy giáo tên của tôi là JongDae mới mong chúng ta hợp tác vui vẻ có gì không hiểu cứ hỏi tôi- Nói xong còn cho lớp cái nụ cười siêu đẹp kia. Cả lớp hôm nay học làm bánh Mochi, XiuMin mặc dù can đúng lượng gia vị trong bánh nhưng cái bánh nó dở tệ. Đến khi mọi người về hết thì chỉ còn cậu đứng trong lớp làm bánh, Chen thấy vậy đi xuống hỏi thăm:

-Sao em chưa về- Chen nhìn mọi thứ từ bột đường tới bơ vãi vớt tứ tung trên mặt bàn.

-Em làm rất nhiều lần rồi nhưng nó không có ra hồn- Mặt XiuMin mếu máo trông đến phát tội

-Để tôi giúp em- Chen xắn tay áo lên bắt tay chỉ XiuMin làm bánh, Xiumin nhìn Chen bằng ánh mắt ngưỡng mộ

-Thầy JongDae giỏi thiệt nha-

-Cứ gọi tôi là Chen, bây giờ thì em thử đi- XiuMin lúc này nhìn theo cách của Chen làm đã biết cách nên lần này làm dễ hơn. XiuMin đưa miếng bánh lên trước miệng Chen:

-Thầy ăn thử xem coi ngon không-

-Cũng tạm nhưng tôi có cách cho nó ngon hơn- Chen hướng thẳng mắt về phía XiuMin

-Cách nào???- Xiumin ngờ nghệch chẳng biết cách gì

-Cách này này- Chen khéo cổ XiuMin lại vào đưa môi mình dán vào môi XiuMin do bất ngờ chưa kịp khép môi lại nên Chen đưa lưỡi mình và miếng bánh chạm vào cái lưỡi rụt rè kia mà chơi đùa.XiuMin cũng từ từ bị thuần phục nên vòng tay qua cổ Chen mà đầu môi với người được gọi là thầy của mình. Chen nhắc bổng XiuMin lên mà để trên bàn, dứt ra khỏi nụ hôn của hai người là sợi chỉ màu bạc. Chen nhìn con người đáng yêu trên bàn kia đưa mũi của mình sát vào mũi XiuMin nói:

-Đó là cách hay nhất đấy biết chưa hả????- Xiumin nhìn Chen môi miết cười nhẹ nhàng nhìn Chen nói:

-Thưa thầy giáo Chen, học trò biết rồi-Câu nói bông đùa của Xiumin khiến cả hai cùng bật cười.

Kai hôm nay nổi hứng đi tới cái quán Capuchino mới gần nhà tên là Soo's, Kai nghe nói quán này làm Capuchino rất ngon. Kai tới ngồi ở cái bàn cuối góc của quán gọi ly capuchino chocolate Kai nhìn một lượt quán thấy quán trang trí rất đẹp, rất nhẹ nhàng thanh thoát không lòe loẹt như những quán khác tạo cho người ta cảm giác yên bình. Có mấy cái giá sách để rất nhiều cuốn tiểu thuyết nổi tiếng:

-Quý khách, capuchino của anh-Giọng nói nhẹ nhàng vang lên từ phía trước khiến Kai chú ý ngược lên thì phát hiện người đưa nước cho hắn chính là cậu bạn cùng lớp_Kim Kyungsoo:

-Sao cậu lại làm ở đây, cậu là đứa con trai thứ 3 tập đoàn Angle mà- Kai chẳng hiểu vì sao một thiếu gia như cậu ta lại đi làm nghề phục vụ chẳng phải ở nhà cho người khác phục vụ là sướng nhất hay sao:

-Vì đam mê của bản thân thôi- Kyungsoo bình tĩnh trả lời câu hỏi

-Vậy sao, kiểu này rất thú vị bữa nào tôi xin vào đây làm chung với cậu ha- Kai ngược mặt lên nói chuyện với Kyungsoo

-Haha, chỉ sợ anh không chịu nổi cảnh bị người khác sai khiến thôi- Kyungsoo phì cười vì cái tên kiêu ngạo nhà họ Wu lại chịu bị người khác sai khiến

-Được ngày mai tôi sẽ xin vào làm cho cậu thấy, đừng khinh thương Wu Kai tôi- Kai hết mặt nhìn Kyungsoo

-Để tôi coi anh làm được mấy ngày, thôi tôi đi làm việc đây-Kyungsoo quay đi làm công việc của mình

-Kyungsoo, tôi sẽ cho cậu xem bản lĩnh của tôi, tôi nói được thì tôi sẽ làm được- Kai nhìn theo bóng lưng Kyungsoo vẻ mặt hiện rõ vẻ thích thú, từ trước đến nay chưa ai dám nói chuyện với hắn như vậy ngoài các anh mình

END CHAP 13

14. Chap14:cô Thua Chúng Tôi Rồi!!!

Ngày hôm nay là thứ hai, các Hoàng tử và Mĩ nam vẫn vào lớp và học bình thường nhưng có một vấn đề là đột nhiên hai phe vốn ghét nhau nhất trường mà lại ngồi chung với nhau còn có hành động thân mật nữa chứ. Cả anh em Hoàng tử và Mĩ nam được một phen cười thả ga khi nhìn ChanYeol bị BaekHyun sai bảo chạy tới chạy lui, cận cảnh là thế này:

-ChanYeol, mua KFC cho tôi-

-ChanYeol, lấy nước cho tôi-

-ChanYeol, làm bài tập toán cho tôi-

-ChanYeol...- Điệp khúc ChanYeol cứ được lập đi lập lại từ miệng BaekHyun khiến mọi người nghe mà thuộc lòng luôn, Kris ngồi trên cái ghế cạnh Tao hai chân gác lên bàn tay thì ôm eo Tao nhìn thẳng em mình mà không khỏi buồn cười phán một câu:

-Aizzz, không ngờ tam thiếu gia tập đoàn Dacular lại bị con trai út tập đoàn Angle sai bảo như nô tì vậy, thật là tiếc quá- Cả bọn cười rầm lên trong khi cái mặt ChanYeol như cái đít nồi nấu than vậy, Chen đang ngồi trên bàn ăn cái hộp bánh Mochi XiuMin mới đưa bon chen chọt mỗ và troll một câu:

-ChanYeol à, do ăn ở cả đấy-ChanYeol nổi trận lôi đình đuổi Chen chạy vòng vòng quanh lớp đến khi cô giáo dạy tiếng Anh bước vào lớp hai tên tam thiếu gia nhà Dacular mới chịu dừng lại:

-Chào các em, cô là giáo viên mới phụ trách dạy môn tiếng Anh cô tên là Yumi Hanata 23 tuổi mong mấy em hợp tác- Nói xong rồi còn cười một cái khiến mấy em học sinh bàn đầu chú ý cô giáo nhìn một lượt quanh lớp học thấy học sinh nào cũng ngồi thật chỉnh tề chỉ có mấy học sinh ngồi ở khúc cuối lớp vẫn ngồi vô tư chơi đùa với nhau:

-Nè nè, mấy em kia mấy em không biết quy định của nhà trường hả, mau ngồi hàng hoàng đi, tôi nhìn cách ngồi của mấy em là biết mấy em là mấy thứ chả ra gì rồi!-Câu nói của cô Yumi khiến cả bọn đang vui vẻ bỗng nhiên mất tối sầm, các Hoàng tử quan sát cái bà đang đứng trên bục giảng dạy đời bọn họ. Nhìn từ trên xuống dưới chỉ thấy cái vòng tay là đẹp còn bộ đồ đang mặc đi dạy thì hết sức diêm dúa. SeHun hướng ánh mắt khinh thường của mình tới cái người đang đứng trên bục giảng kia nói một câu:

-Nè thím, IQ của chúng tôi còn cao hơn cô đấy- Câu nói của SeHun được cả bọn vỗ tay tán thưởng LuHan thì ôm SeHun và tặng ngay một cái kiss vào má SeHun, Yumi tá hỏa khi đường đường là giáo viên tiếng Anh mà lại bị học sinh của mình nói là IQ thấp nên lôi sếp đề Tiếng Anh đại học ra nói:

-Nếu mấy em làm hết cái này trong vòng 1 tiếng tôi sẽ làm những gì tụi em nói- Cả lớp hào hứng vỗ tay hi có người dám thách đấu với Top 3 của Tiếng Anh toàn quốc:

-Nếu nói về tiếng nước ngoài thì để cho Tao và Kris xử lý đúng không Lay- SuHo rất tự tin khi cho ra quyết định này vì anh đã kể cho Lay nghe về trình độ tiếng Anh của Kris và Lay cũng kể về những giải thưởng mà Tao đã đạt được trong kì thi Tiếng Anh toàn quốc:

-Này hai người kia!!- LuHan ngồi đầu bàn bên trái mà cổ đề đầu cười cổ SeHun để nói chuyện với hai con người đang thanh thoi ngồi quây phá cái iPad mới mua của Kris

-Có gì không, đang chơi mà nói nhanh đi- Tao miệng nói nhưng mắt vẫn không rời khỏi trò chơi Au Mobile của mình:

-Giải bài tiếng Anh đi- Vừa nghe đến câu nói phát ra từ miệng Kyungsoo khiến hai con người đang say mê chơi game kia quăng luôn cái iPad sang một bên mà mồm luyên thuyên hỏi:

-Đâu, đâu tiếng Anh đâu- Tao nhảy dựng hào hứng khi nghe tới một trong những sở trường của mình

-Đây này làm đi- Yumi đưa một xấp bài Anh văn cho ZiTao và Kris

-Aaaaa, tiếng anh ơi tao yêu mày- Tao vui vẻ phát ra câu đó thì cảm thấy eo của mình bị siết chặt bởi tay người nào đó

-Rồi, hai em làm bài đi tôi sẽ bấm giờ-Kris và Tao bắt đầu làm bài thính thoảng Tao xoay qua hỏi Kris vài câu. Cả bọn người nào làm việc nấy nhưng vẫn cảm thấy thích thú, bọn họ giao tiếp bằng mắt với nhau. Mới nửa tiếng mà Tao đã đặt bút xuống vô cùng tự tin ngã người ra phía sau thoải mái dựa vào Kris. Yumi mở to mắt khi nhìn thấy các câu trả lời trong bài kiểm tra mà cô đưa ra đều đúng, cô còn phải dùng đến từ điển tiếng anh để giải hế các câu trong đây vậy mà....:

-Được! tôi thua mấy em vậy giờ mấy em muốn tôi làm cái gì-Trong mắt của các Hoàng tử hiện lên vẻ tỉnh ranh và bọn họ đều đưa mắt tới Kai-người tin ranh nhất:

-LÀM.OSIN”

-Hú hú, Kai là nhất Kai à tớ hâm mộ cậu quá đi- Cả bọn hú hét với câu nói mà Kai phát biểu khiến Kai được nở mũi khi được nhìn Kyungsoo hò reo vui vẻ tung hô mình:

-Tôi không làm, tôi là con gái của hiệu trưởng mà phải đi làm Osin cho mấy em hả, không bao giờ-Mặt của Yumi lúc xanh lúc trắng rất giống như con tắc kè hoa

-Nếu cô không làm thì cái trường này trong vòng 2 tiếng nữa sẽ BÙM một cái ngay đấy-Kris này giờ im hơi lặng tiếng cuối cùng cũng lên tiếng

-Em làm được hả?- Yumi hất mặt nhìn Kris

-Anh tôi có thể làm cả cái thành phố này sụp đổ đấy thím à- ChanYeol nói một câu khiến cả lớp trở mắt nhìn Kris.

-S...sa..sao?- Yumi không thể vào những gì mình nghe được

-Bây giờ làm hay không, chúng tôi đếm từ 1 đến 3- BaekHyun bực bội vì sự chậm chạp của cô ta

-1-

-T...Tôi..-

-2-

-Tôi làm, tôi làm- Các Hoàng tử và Mĩ Nam hú hét vui sướng khi mình có Osin mới còn Yumi thì ngồi bệt xuống đất, giọng run run thì thào nói:

-Mình đừng tới thần đồng rồi-

End Chap 14

15. Chap15: Siêu Quậy Về Nước Rồi!!

Khu vực căn tin

Cả bọn rôm rả nói chuyện với nhau, chỉ có một người là chạy qua chạy lại lấy hết đồ ăn tới thức uống cho mấy Hoàng tử và Mĩ Nam đó chính là “Cô giáo” Yumi. Chỉ vì thua vụ bài kiểm tra Anh văn mà cô phải chạy đôn chạy đáo làm Osin cho cái tụi người kia:

-Yumi, lấy dùm tôi và D.O phần KFC với sữa nhé- Kai đang ngồi ung dung bên cạnh D.O mà sai vặt cái con người kia

-Học... học... mấy người phải cho tôi thở chứ- Yumi nếu hạy nữa thì sẽ phải dùng tới máy trợ tim mất

-Đi nhanh hay cô muốn....-Kai cố ý bỏ lửng câu nói của mình và nhướng một bên mày

-Thôi thôi tôi đi, đừng nói nữa giùm cái- Yumi hậm hực dậm chân bỏ đi. Cả nhóm Hoàng Tử và Mĩ Nam cười ha hả

/ring/Đang cười nói vui vẻ bỗng điện thoại của Lay rung lên,nhìn dây số điện cho mình là số nước ngoài, Lay ra hiệu cả bọn yên lặng rồi nghe máy

[Hello]Lay lịch sự chào hỏi

[Lay, ra sân bay đón em đi] Giọng nói của đầu dây bên kia khiến Lay giật mình

[Lauren Hwang, em về nước rồi sao?] Giọng nói của Lay toát lên vẻ vui mừng và cái tên thoát ra từ miệng Lay làm cho những vị mỹ nam đang được Hoàng tử phục vụ kia bay lại dụi luôn cái điện thoại của Lay mà hỏi tới tấp cái người đầu dây bên kia:

[Lauren, nhóc đang ở đâu?]

[Lauren, mau nói cho tụi hyung biết!!]

[Lauren,....] Cái người tên Lauren phải để điện thoại ra xa để tránh cái ” Bài hát” Lauren kia

[Mấy hyung stop được chứ, hiện tại em sắp đáp máy bay ở sân bay InCheon, rảnh thì đến rước em còn không rảnh thì em tự về OK?] Các mỹ nam nghe thế lập tức trả lời và lôi nhanh nhóm của Kris đi. Vừa tới cổng sân bay, thì các Mỹ nam đã phóng vèo một cái ra khỏi xe mà chạy thẳng vào bên trong bỏ lại mấy Hoàng tử ngự như bò đeo nơ. Bọn họ đứng đợi cỡ 5 phút thì có một cô gái tóc màu đỏ hồng mắt một cái áo len trắng và quần skinny đen bó sát cùng một đôi giày boot trắng đầy hành lý từ phía cổng Vip bước ra nhìn thấy chỗ các Mỹ nam đứng liền vẫy tay chào và đi tới các Mỹ nam cũng bay vào ôm cứng ngắc, BaekHyun thì ôi thôi cái miệng:

-Aaaaaaa, Lauren hyung nhớ em chết được-BaekHyun hét lên vô ý tứ khiến cả bọn muốn đào lỗ chui xuống đất cho đỡ nhục

-M... mấy hyung kéo anh ấy xuống dùm em đi, nhục quá- Các Mỹ nam kéo hết sức mà BaekHyun vẫn ôm cứng ngắc Lauren, ChanYeol đứng nhì từ nãy đến giờ thấy mình bị ăn giấm chua nên đi lại:

-BaekHyun, qua đây tôi ôm cậu đi mua kem-ChanYeol vừa nói vừa luồn hai tay qua người BaekHyun mà xóc cậu lên một cách nhẹ nhàng, BaekHyun nghe ChanYeol nói sẽ mua kem cho thì rất ngoan ngoan:

-Aizz anh ấy, chào thiếu gia- Lauren gặp người đứng 90 độ chào

-Ồ em chào ai thế hả??- Kyungsoo ngự ngắc chẳng biết con nhóc đó giờ ngang ngược quậy phá sao giờ lại ngoan thế

-Mấy anh không biết sao TAO anh ấy là.....uhm...-Lauren chưa nói hết cậu đã bị TAO bịt miệng kéo ra một góc nói chuyện:

{Nè, ta đã dặn là không được nói ra thân phận thật của ta mà}

{Nhưng thiếu gia à...}

{Người có muốn King tịch thu hết thùng card Au của người không} TAO vừa nói vừa đưa mắt sang cái tên tóc vàng cao chòng ngồng đang nhìn bọn họ. Lauren thấy vậy nhìn theo thì thấy ánh mắt tựa dã thú đang nhìn mình thì chỉ biết cười ngu.Hai người đứng lên bước về phía cái nhóm đang náo loạn kia, Lauren lên tiếng nói:

-Mấy hyung chúng ta về đi - TAO thấy đây là câu lí trí nhất nếu còn ở đây chắc mặt cậu thành lè đường mất thôi. Cả nhóm ra xe về nhưng xe của Kris không đủ chỗ nên cho một tốp qua xe ChanYeol đi chung. Hai chiếc siêu xe chở toàn mỹ nam chạy trên đường khiến ai cũng ngoái đầu nhìn theo, 2 chiếc xe hạng sang đó chạy thẳng tới khu biệt thự tên EXO. Vừa về đến đây mọi người cũng chẳng quan tâm đây là nhà ai liền bay thẳng vào phòng mà lăn lộn. Lauren nhìn mấy hyung của mình đùa giỡn vô tư cũng cười thầm

[không biết bao giờ mấy hyung mới thành người lớn đây à mà có 2 người lớn chuẩn bị sắp thành trẻ con rồi] Lauren nhìn 2 con người đang vui vẻ lấy gối đánh nhau kia, trong đó có một người là lão đại còn một người là thiếu gia của mình. Lauren nhìn cảnh tượng vô tư như trẻ con kia, hai cánh môi mấp máy một câu đầy hạnh phúc từ đáy lòng của mình nói ra:

-Mọi người ngủ ngon nhé và hãy cố gắng giữ thật chặt tình yêu của chính mình, đừng để nó vụt đi xa nhé. Hyung ngốc-

END CHAP 15

16. Chap16: Tư Tưởng Lớn Gặp Nhau

Sáng

-MỌI NGƯỜI DẬY MAU, 5 GIỜ RỒI-Tiếng gầm rú sáng sớm của D.O khiến cái bọn đang nệm ấm chăn êm kia lăn hết xuống mà hôn đất mẹ chan chứa tình cảm. Kai là người góc đầu dậy phản ứng sao màn thể hiện tình yêu với đất mẹ của mình bằng..... mộng:

-D.O còn sớm mà cho ngủ tí nữa đi- Kai nói với cái giọng ngái ngủ và lết lại lên giường kingsize mà anh em mình đang ngủ:

-Mối, sớm cái gì hả? bây giờ là 5 giờ chúng ta vào học lúc 7 giờ 30' lại còn phải nộp hồ sơ lí lịch cho Lauren sớm gì hả???- D.O sau khi phát ngôn câu đó thì đồng loạt hưởng ứng cả 11 cặp mắt còn lại nhìn mình khinh bỉ. Nhưng D.O không phải dạng vừa đâu nhá, chỉ bằng một câu nói mà đã làm cho cái tốp con người kia lao thẳng vào toilet:

-Mấy người không dậy hả?? Được, cắt côm cả lũ-Câu nói có sức công phá rất lớn nhá làm cả đám con trai lười hơn con lười làm vệ sinh cá nhân bằng tốc độ ngàn năm ánh sáng và đứng xếp hàng đầy đủ:

-1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11 đưa tín luôn mình thì là 12 vậy còn..... con bánh bèo thứ 13 đâu?-D.O điểm danh từng người nhưng thấy thiếu thiếu nên đếm lại nhiều lần thì mới phát hiện ra là thiếu cái người được D.O gọi bằng bánh bèo kia chính là Lauren:

-D.O anh có thấy bao giờ nó thức trước 7 giờ chưa??-BaekHyun vật vờ như người chết như người chết, thật ra cậu không muốn thức đâu nhưng vì sợ cắt côm nhưng còn cái con nhóc siêu quậy kia thì sợ gì chứ:

-Một mình tớ thì làm gì kéo nó ra nổi vậy thì vào phụ tớ đi mọi người-D.O biết sức mạnh của con bánh bèo kia rất đáng sợ vì nó đã 2 lần đạt huy chương vàng môn kéo co toàn thành phố cùng với cái lũ bạn ác quỷ của nó. Cho dù D.O có cùng TAO, Lay, BaekHyun, XiuMin kéo cũng chả được:

-D.O tụi tôi không liên quan nên khỏi nhá-Suho vừa nói xong câu đó liền bị Lay đập một phát vào chân đau điếng:

-Các cậu không biết cái con dê núi đó mà giầy dựa thì cả một tốp 5,6 người cũng chả làm gì được nó-LuHan nói xong còn cảm thấy rung mình khi nhớ lại cái cảnh 2 năm trước khi Lauren đang ngủ, cả 6 anh em LuHan cùng lên kêu nó dậy thì bị sự giầy dựa quơ tay chân lung tung của Lauren mà cái trán của anh bị sưng một cục đỏ rõ to:

-Con bé đó mạnh đến vậy sao, tôi nhìn nó cũng thấy nó mảnh mai lắm mà-ChanYeol chẳng dám tin một đứa con gái nhìn mảnh mai lại làm cho cả nhóm của BaekHyun được mệnh danh là dữ nhất trường cũng phải sợ:

-Nè, anh đừng đánh giá con bé đó ra vẻ bề ngoài, giờ mấy anh có ngon thì lên lôi nó xuống khỏi giường đi!!!-TAO thách thức cả nhóm Devil của Kris

-Được lên tầng 2 xem bọn này trị được con bé đó hay không- Kris chấp nhận lời thách thức, cả một hội đồng này giờ đứng hàng ngang bây giờ lại chia thành hai phe. Cả hai nhóm toàn người đẹp của trường SM bây giờ đang hùng hực ngọn lửa chiến đấu trong người mà đấu mắt với nhau rồi cùng bước lên tầng 2 và mở cửa căn phòng duy nhất trên đây thì gặp một cảnh tượng hết sức bất ngờ đó chính là..... cái con người các mỹ nam nói là lười hơn heo bây giờ lại đồng phục tươm tất, đầu tóc đã trở lại thành màu đen và được xoa dài, mang một đôi giày Air Max màu trắng đen đeo thêm cái kính vuông balo rút dây in hình lá cờ Mỹ, bây giờ nhận xét của các người đẹp nhà SM chính là...:

-Lauren, hôm nay em..... có bị gì không- Lay đưa ngón trỏ lên phía não của mình và khoáy vòng tròn:

-Bộ hôm nay em lạ lắm hả-Lauren nhìn mình từ đầu đến chân thì thấy mình đâu có gì lạ đâu, ăn mặc đúng nội quy nhà trường mà:

-Nhìn em chuẩn mấy người trong Hội Thanh Niên Nghiêm Túc luôn đó-Mắt LuHan bây giờ đã muốn to hơn D.O luôn rồi

-Nè nhóc, sao tự nhiên em dậy sớm vậy??? bình thường tới 10 giờ em còn nằm lê lết trên giường cơ mà-BaekHyun chẳng khép miệng lại được khi nhìn thấy con em họ siêu lười bỗng bất giờ lại chịu dậy sớm:

-Anh à, đừng dìm hàng em trước mặt người lạ chứ với lại em cũng không muốn có ấn tượng xấu vào ngày đầu nhập học đâu-

-Đây là con người lười biến mấy em nói đó hả, anh thấy chả giống chút nào!!- SeHun nhướn một bên mày nhìn một lượt con người trượt mắt

-Yah, vậy đấy thì sao tôi với cậu quen nhau hả sao mà anh em ngọt xớt vậy-LuHan then quá hoá giận hét vào thẳng mặt cậu út nhóm Devil:

-Sao vậy bình thường vẫn vậy mà??- Mặt SeHun thộn ra chả hiểu cái mô tê gì

-Sao là sao muốn có sao thì tôi đánh ho cậu thấy sao nhá- LuHan bẻ tay rần rắc

-Thôi thôi, stop đi bây giờ đi học em còn phải nộp hồ sơ nữa OK?- Lauren lên tiếng trước khi cái con người được gọi là Nai con nhưng chả hiền chú nào giẫm nát SeHun:

-Hừ- LuHan phải mông bỏ đi trước khi đo cò hứ một cái rõ to không hài lòng làm cả bọn bật cười:

-Cười cái gì?? Bây giờ đi không hả!!!- Mặt LuHan bây giờ mà đem so sánh với cà chua thì chả khác nhau tẹo nào:

-Đi đi mà- Một nhà 13 người lên xe chạy thẳng tới ngôi trường SM. Vừa đến nơi là Lauren đã xuống xe chạy thẳng tới phòng hiệu trưởng sau khi lục lọi cái bản đồ từ miệng của mấy học sinh “Ưu Tú” kia. Các hoàng tử và mỹ nam lên tới lớp thì quần thẳng cặp lên ghế mà túm lại bàn của TAO với Kris mà buồn đủ loại đưa đến khi cô chủ nhiệm vào mới chịu về chỗ.

Khu lớp 11A3

Tình hình là bây giờ cái lớp đang rất náo loạn khi một bạn nữ sinh cá tính đi vào lớp phía sau cô giáo:

-E hèm, im lặng đi mấy em- Cô chủ nhiệm nhẹ nhàng nói nhưng chả ai nghe nên kết quả là:

-IM HẾT CHO TÔI-Cô chủ nhiệm đập bàn rầm rầm một cách cuồng loạn như chơi nhạc Rock:

-Tôi hiền quá mà, đừng có chọc tôi- Sau bài nhạc Rock điên loạn của cô giáo cả lớp cũng đã chịu yên, cô giáo vén tóc nhẹ nhàng quay qua nói với Lauren đang chết đứng với độ Hổ Báo của cô giáo tương lai:

-Em giới thiệu bản thân đi- Giọng nói nhẹ nhàng khiến tóc gáy Lauren dựng ngược lên:

-Chào mọi người, mình là Lauren Hwang học sinh mới. Mong mọi người giúp đỡ- Nói xong còn nở một nụ cười đầy thân thiện khiến bọn con trai trong lớp gào rú. Cô giáo e hèm vài tiếng thù cả lớp im lặng trở lại:

-Em xuống ngồi kế bạn Amber nhé- Cô giáo chỉ xuống bàn cuối lớp có một học sinh nữ đang thoải mái tự sướng, cô giáo nhìn thấy liền hét lên:

-AMBER, EM ĐẸP CÁI ĐIỆN THOẠI AKA CÁI GUỒNG VÔ NGAY-Amber nghe cô giáo nhắc đến tên mình thì vội vàng phi thẳng cái điện thoại vào học bàn. Lauren đi xuống chỗ của mình và ngồi xuống thì cô bạn tên Amber quay qua làm quen:

-Hello, tớ là Amber Park hân hạnh làm quen-

-Ukm, tớ là Lauren Hwang rất vui được biết cậu- Sao khi cái tên được nói ra thì cũng là lúc cô bạn mới quen của mình nở nụ cười vui vẻ:

-Cậu là con lai sao?? Mình cũng là con lai nè- Sau một hồi giới thiệu làm quen thì Amber chú ý cây viết mà Lauren cầm trên tay liền vỗ vai Lauren một cái:

-Chào đồng nghiệp, siêu quậy” Lauren nhìn Amber với ánh mắt nghi ngờ:

-Sao cậu biết tớ là học sinh cá biệt- Tại sao lại có người nhận ra mình là siêu quậy trong khi mình ra dáng trí thức lắm mà

-Cây bút cậu cầm trên tay là thiết bị quay bài hiện đại nhất đấy- Amber chỉ chỉ cây viết

-Rất vui được biết, đồng nghiệp- Hai người sau khi trò chuyện thì cũng quay lại bài học của mình.

Giờ Ra Chơi-

Cả trường hôm nay được ngắm sự kiện có 1-0-2 nha, sự kiện đó chính là cái bàn Vip đang hội tụ những nhân vật nổi tiếng và cả hai cô nhóc mới nổi của lớp 11A3. Cả bàn vui vẻ đùa giỡn chỉ có hai nhân vật hết sức hự cầu đang nhún nhau ” đấm đuổi”. BaekHyun liếc mắt TAO, TAO liếc Lay, Lay liếc XiuMin, XiuMin liếc D.O cuối cùng 5 người nhìn thẳng vào 2 nhóc cuối bàn. Lauren hiểu ý các anh của mình nên ghé tai Amber nói kế hoạch cả 2 cùng đứng lên tiến tới chỗ LuHan và SeHun:

-LuHan oppa, anh nhìn kĩ ngón tay em nhé có gì đặc biệt không??- Amber phụ trách LuHan

-SeHun, chúng ta mới biết nhau phải không em có món quà cho anh nè nhìn thật kĩ tay em nhé- Lauren cùng Amber đưa hai ngón tay của mình lại gần nhau, SeHun cùng LuHan theo đó cũng sát nhau hơn bỗng 2 ngón tay biến mất thay vào đó là 2 bàn tay in dấu hai người lại với nhau và kết quả là.....MỖI CHẠM NHAU. Cả căn tin cười ầm lên và 2 tên hung thủ đã má tích không dấu vết nếu ở lại hắc sẽ bị xé thành trăm mảnh.

Ra về

-Mấy oppa hôm nay Amber đến nhà chúng ta ngủ chung với em nhân việc 2 đứa mới biết nhau- Lauren nói câu đó xong cả nhóm liền thộn ra mặt và 2 cái miệng lớn nhất hội đã phát thanh một câu hai chữ:

-CÁI GÌ-LuHan cùng SeHun có chung một ý nghĩ là:

| ô mai chuối, hai đứa quây ở chung với nhau sao. Chắc tôi chót, heo mi, chu mi a~, cứu tôi với| Còn cái tốp kia thì....:

| sắp có trò vui |

End chap 16

17. Chap 17: Bữa Ăn Gia Đình

Hai chiếc siêu xe chạy trên đường toả ra sát khí nồng nặc. HunHan lia ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống 2 con bé lớp dưới dạng vô tư quẩy điên cuồng muốn sập cái xe với bài Bang Bang của Jessie J. Kris lái này giờ cũng khó chịu ra mặt nếu không có TAO nắm chặt tay hần thì chắc bây giờ hần đã quay xuống dạy 2 đứa nhóc đó một bài học rồi. Cuối cùng cũng tới nhà, mọi người cảm giác như được thoát khỏi địa ngục vậy, đi vào tới phòng khách thì D.O và Lay đứng lên hỏi:

-Hey hey mấy thánh bữa nay ăn gì???-Vừa hỏi xong cả nhóm chưa kịp lên tiếng góp ý thì 2 cái miệng đã giành nói:

-Mì Ý- Mặc dù bị cướp lời nhưng cả bọn rất vui vì ý tưởng sáng suốt của Lauren và Amber, chưa kịp tán thưởng đã bị câu nói tiếp theo làm cho họ muốn chết ngay vậy:

-Hôm nay Lauren em cùng đồng nghiệp là Amber sẽ xuống bếp phụ D.O và Lay oppa-Các mỹ nam nghe như sét đánh ngang tai vậy nhưng các hoàng tử rất thích thú. D.O và Lay như hai vị đầu bếp chuyên nghiệp mà tha hồ sai vặt hai con bé nhỏ tuổi hơn mình mặc dù có một người mới quen nhưng cũng sai tới sai lui:

-Lauren rửa rau đi nhớ đừng có rửa bằng nước rửa chén nhá nhóc-

-Mồ, ai đi rửa rau mà lại rửa bằng xà bông” SuHo nghe xong mà muốn lôi đầu nhà khoa học giỏi nhất đến kiểm chứng vậy

-Chuyện là 5 năm trước lúc Lauren nó 11 tuổi thì đi học nghe giáo viên nói rửa tay bằng xà bông mới sạch nên nó lấy sự logic suy ra là muốn rửa rau sạch thì phải rửa bằng xà bông nhưng bữa đó không có xà bông nó vớt đại chai rửa chén bên cạnh và kết quả là cả nhà hôm đó ngồi “canh trộm” luôn-TAO kể lại mà còn thấy hối hận khi mình đi ăn cái món chết tiệt đó. Cả bọn đứng buồn dưa khi vừa quay qua thì thấy hai con nhóc mọi người nghĩ chả biết làm gì bây giờ đang phân chia công việc rõ ràng và làm phần việc của mình một cách nghiêm túc. Thế là D.O với Lay rảnh rang nhưng cũng đề phòng bắt trặc nên tùm lại bàn ăn ngồi buồn dưa lê tiếp. Ngồi một lát thì ngửi thấy hương thơm ngào ngạt phát ra quay lại nhìn thì thấy Lauren với Amber cười tít mắt khoe thành phẩm của mình. Đặt một chiếc đĩa cho mọi người ăn thử nhưng các mỹ nam chả dám ăn, Kris cầm nĩa lên ăn thử thì mở miệng nhận xét:

-Hương vị hoà hợp không chua quá không ngọt quá cũng không mặn quá, rất ngon- Mọi người hết nhìn Kris rồi nhìn hai con người đang nhảy dựng vì mừng. Kris múc một ít mì rồi đưa đến miệng TAO:

-Hả miệng ra ăn thử miếng nào- TAO lúc đầu còn bị ám ảnh nhưng từ từ cũng dũng cảm ăn thử món mì trên nĩa của Kris:

-Ngon quá đi-TAO hét lên phấn khích khiến những người lại tò mò Kai là người tiếp theo cầm chiếc nĩa còn lại nhích thử một phần sốt cùng vài cọng mì ăn thử và cũng dứt cho D.O một ít:

-Ừ, đúng là ngon thật- Cả bọn nghe tới cả chuyên gia nấu ăn D.O cũng phải xác nhận là ngon nên nhào vào ăn, LuHan nhìn Lauren và Amber tán dương:

-Anh không ngờ hai siêu quậy lại nấu ăn ngon vậy đó nha vậy mà anh còn tưởng hai em chẳng biết làm gì nhất là nhóc đó Lauren-Cả hai hểnh mũi khi được khen:

-Em đã muốn làm gì thì cái gì cũng phải được-Đang ăn bỗng Lay ngược lên hỏi:

-Hai đứa chỉ nấu có bấy nhiêu thôi hả?-

-Đâu có còn trong bếp nấu mọi người vào bàn ngồi đi rồi em với Lauren đi lấy thức ăn cho-Nói xong chạy thẳng vào bếp khi quay lại thì Lauren cầm một cái rổ để đựng mấy ly nước còn Amber cầm từng đĩa mì ra đưa mọi người xong hai đứa ngồi vào bàn ăn:

-Mọi người ăn cơm- Vì nhỏ nhất hội nên hai đứa phải chào mọi người dù là quậy thiệt nhưng bọn họ không phải người vô lễ với người lớn. Cả bọn ngồi ăn rất vui vẻ, chỉ riêng ChanBaek là giành giật đồ ăn của nhau:

-Yah BaekHyun đồ ăn của tôi mà-ChanYeol hét lên khi bị BaekHyun lấy một phần mì rõ to trong đĩa của mình

-Osin cấm cãi- BaekHyun vẫn chưa quên cái lời hứa hôm đó nên cứ lấy nó ra cãi với ChanYeol. Lauren thấy vậy liền nói:

-Tụi em làm rất nhiều mọi người cứ ăn đi-Cả bọn hú hét khi nghe xong câu đó. SeHun ngược lên hỏi Lauren:

-Lauren, em có mối tình đầu chưa-Vừa nói xong liền bị LuHan bịt miệng lại SeHun chỉ biết ứ ớ, các mỹ nam nhìn thấy Lauren cúi gằm mặt xuống đĩa mì của mình.

Ăn xong thì chén ai nấy rửa, các mỹ nam và hoàng tử thì chạy vào căn phòng tập thể của mình còn hai nhóc kia đã lên phòng riêng mình. Lúc này SeHun mới lên tiếng hỏi LuHan việc khi nãy:

-Tại sao cậu lại bịt miệng tôi lại hả??-

-Tại sao cậu hỏi cái gì không hỏi lại đi hỏi về mối tình đầu của em ấy chứ!!-LuHan bực bội hét lại SeHun

-LuHan có chuyện gì về mối tình đầu của Lauren sao nói tụi này biết đi- Chen lên tiếng hỏi vì một phần tò mò của mình

-Haizzz, nhắc đến thật đau lòng cho nhóc, mọi người muốn biết thì tôi kể cho mọi người nghe- Xiumin thở dài và bắt đầu nói:

-Lauren từng yêu thầm một người suốt 4 năm mà không nói, lúc em ấy có đủ can đảm và gọi người đó ra để tỏ tình, màn tỏ tình đó được chứng kiến trước toàn trường vậy mà nó lại bị cái tên khốn đó đem ra làm trò đùa và hạ nhục, nhắc đến đó tôi thật muốn đánh người mà- XiuMin nghiến răng ken két khi kể lại cái quá khứ đau đớn nhất của đứa em thân yêu của mình

-Tại sao trên đời lại có loại người như tên đó chứ, nếu ai là loại người như vậy thì chết đi cho bớt chật đất-TAO bức xúc nói lên suy nghĩ của mình

-Đúng loại người đó thì nên chết đi- Kris tán đồng với ý kiến của con người đang ngồi bên cạnh mình

-Thôi mọi người ngủ đi nhắc chi cho mệt-BaekHyun kêu gọi mọi người đi ngủ

-Mọi người ngủ ngon-Lay bò tới chỗ nằm của mình mà đặt lưng xuống

-Ngủ ngon-

Lauren cùng Amber nằm chơi trò xoay rubbish với nhau đang xoay thì Amber quay qua nói với Lauren:

-Lauren tại sao khi anh SeHun hỏi về mối tình đầu của cậu mà cậu lại im lặng-

-Không có gì đâu, cậu đừng quan tâm-Lauren không nói gì nữa mà chỉ tập trung xoay rubbish. Amber thấy Lauren không muốn trả lời nên cũng không hỏi nữa. Nằm yên một lát thì Lauren lên tiếng nói với Amber

-Ngày mai thức sớm đi chúng ta vô trường phá phòng tin học một chút-

-OK bạn hiền, ngủ ngon- Amber ngật đầu và ném cục rubbik lên đầu giường và kéo mền qua đầu

-Ừ, ngủ ngon- Lauren cũng bỏ cục rubbik vào học tủ đầu giường của mình chỉnh máy điều hoà đến độ lạnh thích hợp rồi kéo mền ngang bụng. Hai đứa được gọi là siêu quậy nhưng nét ngủ rất yên, còn mấy người “Học sinh ngoan” kia thì khỏi nói (Au:cùng đi xem nhé). Nhìn nét ngủ chả yên tí nào người thù nằm tướng super man, người thì nằm dúi chân tay thẳng cẳng mặc dù tay chân dài ngoằn,..... Mặc dù tướng ngủ như vậy nhưng bọn họ biết khu vực của mình chỗ nào nên chẳng lấn sang chỗ người khác nên mọi người có giấc ngủ yên ổn.

END CHAP 17

18. Chap 18: Trở Về

Thấm thoát Lauren đã ở đây với mọi người được 2 tháng nhưng vì bị anh hai của mình triệu hồi về Mỹ gấp nên phải đặt chuyến bay sớm nhất để bay. Trong lúc Lauren ngồi ở trong phòng để xếp đồ thù có một đám loi nhoi bám díu lấy như kẹo cao su vậy đó chính là 6 anh em nhà Angle và đồng nghiệp của cậu Amber. Lauren ước gì kẻ bên là bức tường đi để mình đập thẳng đầu vào đấy mà chết luôn cho xong chứ sống làm gì để mà ngồi đây hứng chịu những ánh mắt chết chóc của 6 thiếu gia nhà Dacular và King của mình chứ, trong lòng Lauren bây giờ thậm cầu cứu ông anh hai chết tiệt kia:

-Trời ơi! mọi người buông em ra mau, em phải đi nếu không trễ chuyến bay mất-LuHan mặc ánh mắt của SeHun nhì chằm chằm mình mà bán sống bán chết ôm Lauren:

-Cho tụi anh ra sân bay tiễn em đi, tụi anh sẽ không làm trò lố bịch nữa đâu!!-Lay ra sức nắm lấy hai vai của Lauren lay lay nhưng lay chưa được bao lâu thì phải lấy tay ra bởi tay quá đau khi cậu ôm đồng đình nhon trên vai áo của Lauren:

-Được rồi, em cho mấy anh đi nhưng nhớ giữ lời hứa đó- Lauren nghi ngờ nhìn mấy ông anh của mình, thấy họ gật đầu thì cũng an tâm. Nhưng vài phút sau Lauren đã cảm thấy hối hận vì quyết định của mình, BaekHyun hiện giờ đang khóc như mưa và kêu gào tên Lauren thậm thiết như gọi hồn vậy. Loa phát thanh của sân bay nói đã đến giờ khởi hành chuyến bay, Lauren lấy hết sức giẫy thật mạnh làm BaekHyun ngồi bẹp xuống đất rồi chạy thẳng vào cổng VIP không quên la lớn hai chữ Tạm biệt . Sau khi đứng nhìn chiếc máy bay đưa Lauren đi thì ChanYeol lập tức nắm cổ áo BaekHyun kéo đi mà chạy như bay tới xe với anh em mình để kịp giờ đi học. Nhờ tài đua xe thiên phú của Kris và ChanYeol khiến cả bọn hồn bay phách lạc, vừa vào lớp họ đã thấy ZhaoLin. Các mỹ nam còn phải giật mình vì nhìn ZhaoLin bây giờ chả khác gì một kẻ đầu đường xó chợ vậy. TAO thì chả quan tâm gì lắm còn Kris thì nhướn mày nhìn kẻ đứng đối diện mình, nói từng chữ và giọng mạnh 3 từ cuối:

-Muốn gì đây, Cậu chủ Li- ZhaoLin ngược mặt lên nhìn kẻ trước mặt, cất giọng nói :

- TAO MUỐN THÁCH ĐẤU VỚI MÀY-

Câu nói chả có tí ki-lô-gam nào mà phải làm cho cả đám ngoài sau giật mình mà ngay cả ZiTao cũng phải ngược mặt lên khỏi cái Ipad mà nhìn vào chủ nhân của câu nói đó:

-Muốn đấu ở đâu ?- Nghe Kris hỏi như vậy thì tất cả mọi người cũng biết hắc đã đồng ý

-Mày quyết định đi-

-Vậy thì cùng nhau đấu ở.....- Hắc chưa nói xong thì con người kẻ bên đã lên tiếng thay hắc: -Đường đua Growl- Lay ngơ ngợ khi nghe nói đến nơi đó:

-TAO, em muốn làm cái gì nữa-

-Lập lại lịch sử một chút dạo này có mấy kẻ nổi loạn và em sẽ cho mọi người biết một chuyện-Giọng nói của TAO khiến các mỹ nam tò mò

-ZiTao chuyện gì vậy, tối 9 giờ mấy hyung tới đường XXYY nha, anh em nhà Dacular sẽ đưa mấy anh tới chỗ đó- ZiTao nói rồi quay sang 5 người nhóm WOLF

-Mọi người biết địa điểm rồi đúng không?-

-Ừ- Nhóm WOLF gật đầu đồng ý

-Vậy thì tối nay 9 giờ gặp mặt, bây giờ em với Kris đi chuẩn bị một vài thứ- ZiTao chả thèm nhìn đến ZhaoLin lần thứ 2 mà kéo tay Kris đi thẳng. Cả bọn thở dài lướt qua ZhaoLin để tiến vào lớp, LuHan vừa vào chỗ ngồi đã phán một câu:

-Haizzz, hai tên đó thật sướng nha giỏi đều tất cả các môn còn cái phận của tôi, TÔI HẬN ÔNG TRỜI-

-ẦM-LuHan vừa nói xong thì bầu trời tối đen sét đánh một cái ầm khiến bạn Han nhảy tót vào lòng ôn cứng ngắc SeHun khiến cả lớp cười ồ lên.

Đường XYYY

-Yah sao bon kia chưa tới mũi cần tôi bấy nhày rồi này- XiuMin gãi khi thế anh hùng khi đang đứng đợi cái đám âm binh kia. Bỗng ánh sáng của bóng đèn xe ô tô rọi thẳng mặt, vừa lúc chiếc xe dừng lại thì BaekHyun tinh mắt đã nhìn thấy người lái xe là ChanYeol thì bay lại bóp lấy cổ ChanYeol mà lắc lấy để lắc:

-Ặc Ặc....BaekHyun.... bỏ... bỏ... ra-

-Thôi BaekHyun, bỏ ChanYeol xuống đi để cho bọn họ đến chỗ của Tao- BaekHyun miễn cưỡng bỏ cổ ChanYeol ra nhưng vẫn không quên liếc xéo ChanYeol một cái. ChanYeol đi tới mở cửa ghế lái của mình mà lái xe đi.

Phòng riêng của Kris

Nhìn Kris à không đã vào tới dinh thự Gray Dragon thì phải gọi bằng Ngô lão đại chứ, Ngô lão đại hôm nay nhìn rất băng lãnh, và rất bảnh bao áo sơmi trắng thắt chiếc cà vạt màu đen sọc xéo màu xanh và chiếc quần tây đen với một đôi giày da đen bóng lưỡng. ZiTao từ nhà tắm bước ra, trên người cũng mặc nguyên cây đen, ZiTao mặc áo thun sát nách ở trong và chiếc áo khoác ở ngoài mặc một chiếc quần jean skinny mài rách ở vài chỗ. Kris thấy ZiTao bước ra liền đưa ra ngoắc ngoắc cậu lại:

-Kéo dây tía quần giúp tôi, tôi còn phải thắt carvat- ZiTao cũng chả kháng cự mà ngoan ngoãn đi lại giúp hấn khéo khéo quần và sửa sang lại trang phục cho hấn một chút:

-Đồ của tôi chọn anh mặc rất hợp-ZiTao rất tin tưởng về gu thẩm mỹ của mình nha

-ZiTao ngược cổ lên- Kris lấy một cái hộp mà đồ ở trên chiếc bàn gần đó mà rất nhanh lấy ra một sợi dây chuyền hình một con bò cạp làm bằng kim cương xanh:

-Đây là gì ??- Đột nhiên tặng quà cho cậu ZiTao vô cùng thắc mắc nha

-Đây là vật dùng để tạm thời đánh dấu thôi, còn vật đánh dấu nhất định thì sẽ cho em sau- Hấn sau khi đeo cho cậu sợi dây chuyền đó thì ôm ngang eo cậu mà nói:

-Hôm nay sẽ rất thú vị đây , Nữ Hoàng à- ZiTao khẽ cười khi hơi thở ấm nóng của hấn phả vào nơi mẫn cảm:

-Chấn chấn rồi nhà Vua à-Hai người vẫn giữ tư thế thân mật mà đi ra ngoài. Hai người con người vẻ đẹp hút hồn mà sánh vai cùng nhau thật giống một bức tranh vẽ bởi một họa sĩ thiên tài nào đó. Vừa đến phòng khách nhìn thấy một tốp người áo đen đứng đó, nếu như theo cậu thấy thì có thể ở đây cỡ hàng trăm tên tội phạm nguy hiểm nhất thế giới đang bị cảnh sát truy lùng:

-Lão đại, xe đã chuẩn bị- Một tên to lớn đứng lên nói có vẻ tên này là tên cầm đầu:

-Được, đi thôi-Ra tới cửa đã có sẵn một chiếc Limousine và một cậu con trai chờ sẵn ở đó thấy bọn họ đi tới liền cung kính cúi chào mà mở cửa, Kris để ZiTao vào trước và sau đó mình cũng bước vào. Cậu con trai đó đóng cửa lại thật cẩn thận bởi cậu ta biết, đây là chiếc xe lão đại của bọn họ thích nhất trong kho limousine của mình nên nếu bị xước thì anh ta cũng không biết cái mạng mình có an toàn không, anh ta chạy lên phía trước và leo lên xe ra lệnh cho tài xế khởi động xe và chạy đi. TAO nhìn thấy phía sau mình có cỡ hàng chục chiếc Audi màu đen chạy theo sau:

-Đừng quan tâm bọn họ- Kris vòng tay qua vai ZiTao kéo sát vào mình

-Ngô lão đại, nhìn bên cửa kính đi- Hấn theo lời nói của TAO nhìn từ lớp kính xuyên qua đường hấn thấy được một cái túi Gucci mới sản xuất đặt trên hàng bán

-Thích nó??- Hấn quay mặt lại hỏi ZiTao chủ nhân lại sự gật đầu kịch liệt

-Ngày mai sẽ có phiên bản độc quyền cho em- Hấn yêu chiều sủng nịch con người đang trong vòng tay mình:

-A~ Ngô lão đại, yêu anh nhất đấy-ZiTao cao hứng mà ôm lấy cổ hấn hôn một cái thật kêu vào môi của Kris. Nhìn thấy con người trong lòng tựa mèo nhỏ làm nũng chủ nhân của mình vậy liền không kiềm lòng được môi vẽ thành đường cong hoàn hảo, trong đầu hấn có một suy nghĩ:

|Sau này muốn mèo con ngoan ngoãn chỉ cần Gucci, mèo nhỏ em sẽ phải ngoan ngoãn nhanh thôi|

End Chap 19

19. Chap 19: Lặp Lại Lịch Sử

Chiếc limousine của Kris đỗ xích trước đường đua. Cả đường đua náo nhiệt bỗng nhiên trầm xuống mà cuối chào, các mỹ nam chả hiểu gì nhưng bị các hoàng tử ẩn xuống cũng phải cuối chào:

“Ngô lão đại, Queen ” Tất cả cùng cất giọng nói. Sau khi chào sau mọi người đứng thẳng dậy, các mỹ nam tưởng chừng đây là hai lão gia nào đó rất có quyền lực nhưng khi hai người trên xe bước xuống khiến các mỹ nam không tin vào mắt mình:

“Hai....hai.... người.... sao....sao” D.O nói lắp bắp, ngoài việc biết em mình là Vampire là cậu sốc lắm rồi giờ lại cong việc này nữa

“Mời cậu ăn nói đúng cách” Dù gì đây cũng là người cậu chủ Kai mang tới cho nên Roy nói chuyện có phần tôn trọng hơn những vị khách ở đây.

“Mọi người..... chưa chuẩn bị cho LuHan hyung sao??” ZiTao nhìn về phía 5 người anh của mình

“Tại LuHan muốn mặc vậy đấy” BaekHyun chu mỏ lên cãi lại ZiTao

“LuHan hyung đi theo em, mọi người lên tầng đi một lát chúng tôi sẽ lên sau” TAO kéo LuHan đi thì của nhóm còn lại đi theo Kris lên tầng cao nhất. Bước vào họ hoàn toàn choán ngợp với thiết kế của căn phòng được trang trí theo phong cách hoàng gia Anh, họ dù nhà bọn họ có giàu thật nhưng cũng không làm ra nổi căn phòng này. Các mỹ nam và hoàng tử được đưa tới chỗ ngồi gần nhất hai bên chiếc bàn dài, còn Kris ngồi ngay chiếc ghế chính giữa đầu bàn và còn chiếc ghế bên cạnh Lay chả biết chỗ đó cho ai nên quay sang hỏi SuHo:

“Suho, chỗ đó cho ai ngồi vậy??” SuHo chỉ mỉm cười và nói:

“Tên thì tôi không nói cho cậu biết nhưng người đó sắp thành Ngô phu nhân đấy” Lay cũng chả nói vì thêm mà ngồi ngay ngắn lại

Phòng trang phục

Hiện giờ LuHan đang bị ZiTao quay vòng vòng, bắt thử hết đồ này đến đồ khác. Cuối cùng không chịu nổi gu thời trang của LuHan nên ZiTao đứng dậy từ ghế salon mà chính tay đi chọn đồ cho LuHan. ZiTao phối từng món đồ vào với nhau nhưng toàn màu đen, chọn xong ZiTao nhanh chóng dúi vào tay LuHan mà đẩy anh vào phòng thay đồ. ZiTao ngồi rung đùi để thợ làm tóc phía sau làm tóc cho mình.

/cách/

Cánh cửa phòng thay đồ bật mở, một thiên thần bước ra. Bộ đồ do ZiTao chọn tuy là màu đen nhưng rất hợp với anh, Zitao chọn cho anh một cái áo da đen bóng ở trong một cái áo ba lỗ đen tay ngắn ở ngoài, mặc một chiếc quần lửng đầu gối và một đôi giày vans có màu đen viền trắng ở ngoài:

“NÀY”Tên làm tóc của cậu do nhìn LuHan mà không chú ý để keo xịt tóc dính lên áo cậu khiến cho chiếc áo cậu cứng ngắc và màu sắc trở nên xấu vô cùng:

“Tôi... tôi.... xin lỗi” Thợ làm tóc lập tức run rẩy mà xin lỗi

“ZiTao, em có sao không?” LuHan thấy vậy lập tức chạy đến bên cậu em của mình

“Roy, đuổi cậu ta đi kêu Jackson đến đi” ZiTao bực nhọc đi chọn cho mình bộ đồ khác và đập cửa phòng thay đồ mà bước vào. Chưa đầy 5’ thì người được gọi là Jackson bước vào và bắt tay vào việc trang điểm cho anh. Ít phút sau thì ZiTao bước ra, trên người là một bộ âu phục rất đẹp, chiếc áo vats Zitao đang mặc còn có viền màu trắng, chiếc quần phía dưới ôm sát lộ đôi chân thon dài của cậu. ZiTao ngồi xuống chiếc ghế sát bên cậu:

“LuHan, Jackson làm tốt chứ” LuHan cười híp mắt đáp lại:

“Cậu ấy làm rất chuyên nghiệp nha” LuHan vừa nói xong thì cửa phòng trang phục bật mở, một cậu con trai nhỏ nhắn nhảy chân sáo nhí nhảnh đi vào:

“Aaaa Queen, tôi lại được gặp người rồi” Cậu trai ôm lấy ZiTao

“Được rồi Eric mau làm trang điểm và chỉnh sửa đây tóc giùm tớ đi” Cậu trai tên Eric kia gật đầu rồi mở hộp dụng cụ mình mang đến. LuHan nhìn qua thấy những thứ toàn dụng cụ độc đáo và khá lạ mắt. Phần trang điểm của LuHan đã xong giờ chỉ còn phần tóc thôi. LuHan nhìn một lượt mình trong gương, thật bản thân anh cũng không tin đây là bản thân mình, lúc trước anh toàn mặc đồ trắng nên nhìn rất đơn giản nhưng vẫn đẹp còn bây giờ khi khoác lên mình màu đen LuHan còn đẹp hơn gấp trăm lần. Phần của ZiTao còn một vài chi tiết nữa là xong, mắt của cậu thì cậu vẽ eyeliner đậm đánh phần mắt bên ngoài màu đỏ nhưng không quá đậm, tóc thì được chuyển thành màu vàng trắng và đánh bóng lên. LuHan đạx được làm xong thì quay sang nhìn Zitao:

“ZiTao cây bút đó làm gì vậy?”

“Dùng để vẽ một vài hoạ tiết thôi” ZiTao hơi chỉnh cổ để Eric dễ vẽ hơn

“Xong” Eric đặt chiếc bút xuống nhìn thành quả của mình. ZiTao nhìn thấy lỗ tai trống thì cậu lựa một chiếc khuyên tai làm từ ngọc trai đen đeo vào. LuHan định đi ra cửa thì bị ZiTao kéo vào cầm một chiếc khuyên tai khác làm bằng vàng hình trăng khuyết mà xỏ vào cho anh:

“Quả thật không nhận ra anh đấy LuHan” ZiTao kéo LuHan bước ra khỏi phòng và bước vào thang máy để lên tầng cao nhất

/cộp/

/cộp/ Tiếng đôi bôt đen bằng da sang trọng của ZiTao nện xuống nền gạch hoa cương. Cánh cửa trạm khắt tinh xảo được mở ra, LuHan chỉ biết níu lấy tay Zitao, LuHan bị chứng sợ đám đông từ nhỏ hướng chỉ bây giờ có hàng ngàn ánh mắt nhìn vào mình. BaekHyun với Lay làm rơi cả chiếc bánh trên tay, chiếc điện thoại mới tậu của Xiumin trượt thẳng xuống chân, D.O thì hoàn toàn đứng hình cò SeHun thì phun nguyên ngụm rượu ra ngoài làm các hoàng tử phải né đi. ZiTao dẫn LuHan bước vào bàn để LuHan ngồi kế SeHun còn mình bước lên chỗ còn lại ngồi ngang hàng với Kris, Kris ngả người ra sau ghé sát vào lỗ tai cậu hỏi:

“Sau lại thay đồ?”

“Tại cái tên làm tóc chết tiệt đó” Cậu nghiêng răng ken két

“Vẫn còn đeo sợi dây chuyền chứ” Kris nhìn một vòng quanh cổ cậu:

“Vẫn còn” Kris quan sát từ đầu đến chân cậu và nhận xét:

“Hai chúng ta hình như mặt đồ đôi đấy” Hấn nhấn mạnh từ [hai chúng ta]

“Thôi đi, bắt đầu rồi” ZiTao đưa bàn tay phải của mình lên và đẩy mặt hấn ra, hấn cũng chả giận mà quay lại ngồi chỉnh tề:

“Hôm nay, cậu chủ nhà họ Li đã gửi lời thách đấu với Ngô lão đại, hai người sẽ đấu với nhau trên đường đua Growl, đúng 12 giờ thì chúng ta sẽ đến đó. Cuộc đấu lần này Queen sẽ tham gia” Karry đứng ở trung tâm của phòng mà nói:

“Woa, lần này Queen ra tay rồi kìa”

“Cuộc đấu lần này sẽ rất thú vị” Cả phòng nháo nhào bàn luận tới sự việc thách đấu của cậu chủ nhà họ Li mà đòi thách đấu với Ngô lão đại

“Im lặng được rồi chứ” Kris lên tiếng khiến cả phòng trở lại không khí yên tĩnh ban đầu:

“Hôm nay, tôi sẽ nói thân phận thật của tôi cho các anh tôi biết” ZiTao đứng dậy nhìn xung quanh

“LuHan, D.O, Lay, XiuMin, BaekHyun mọi người đều nghĩ em họ Kim phải không?” Cả 5 mỹ nam đồng loạt gật đầu

“Nhưng thật ra, em chỉ là con nuôi của Appa với Umma, họ thật của em là Hwang” Cả 5 mỹ nam bất ngờ đứng dậy, XiuMin lấp bắp nhìn ZiTao:

“Không lẽ em là con của Tiffany Hwang” ZiTao gật đầu chấp nhận sự thật:

“Do Mama em đang bận phụ Daddy bên nước ngoài nên em mới sống ở đây, daddy và mama của em vốn là bạn thân của appa với umma nên họ mới cho em theo họ Kim, họ nói để cho em khỏi bị quấy rối. Và ngày mai daddy và mama em sẽ về nước và em sẽ trở lại thành Hwang ZiTao ” BaekHyun nhìn ZiTao mắt lưng tròng như sắp khóc:

“ZiTao nếu như vậy, cậu sẽ không cắt liên lạc với tớ chứ” (Au: trong đây TaoBaek bằng tuổi nhá)

“Tớ vẫn sẽ liên lạc với mọi người nhưng tớ sẽ chuyển về ở chung với daddy và mama” ZiTao nói xong thì ghe tiếng thở dài của D.O:

“Haizzz, không ngờ sự thật lại là như thế này” Lay cùng LuHan cũn chả biết nói gì, gia đình của họ thật quá hiểu không biết còn ai trong anh em họ còn giấu thân phận thật của mình không:

“Thôi bớt căn thẳng đi, chuyện cũng đã biết rồi vậy thì cứ sống bình thường đi không sao đâu” ChanYeol thấy không khí quá căng thẳng liền chạy thẳng lên khu DJ góc phòng mà trở tài cho mọi người xem. ChanYeol cùng mọi người trong phòng lắc lư theo điệu nhạc, cả nhóm thấy ChanYeol như vậy thì cũng kéo nhau lên chỗ trống trong phòng chiếc bàn dài nhanh chóng được dọn đi, cả phòng bây giờ như một quán bar vậy. Kristao vẫn không rời nhau dù nửa bước, nhảy theo điệu nhạc nhưng vẫn không rời cơ thể nhau. Hai em út nhà Dacular trở tài dance đẳng cấp của mình, LuHan và Lay cũng không kém cạnh mà nhảy cùng với Kai và SeHun. Còn BaekHyun, Chen, XiuMin, Suho thì cầm micro hát theo bài hát Call Me Baby phối theo điệu DJ của ChanYeol khiến cả phòng vào phút trước cò tĩnh lặng bây giờ đã nhộn nhịp sôi động

End chap

Đáng lí ra là định viết thêm nhưng vì 3 lý do nên không viết nữa:

1. Làm biếng (lý do truyền kiếp)
2. Đói (bị bỏ đói, ko có sức viết nữa)
3. Chừa ý tưởng cho chap sau (chừa để viết cho chap sau nó dài)

#lê: Thân phận bạn Táo lộ rồi nhá vậy là khỏi thắc mắc nữa vì sao mà lúc đầu Au lại để bạn Táo họ Kim nha. với lại họ của Tiffany là Hwang còn của Tao là Huang nên tớ sửa âm “u” trong Huang của Tao thành âm ” w” nhá

20. Giới Thiệu Một Số Nhân Vật Mới Trong Tương Lai Của Fic

Tiffany Hwang: 34 tuổi, sở hữu vẻ đẹp không tuổi, tốt nghiệp trường Havard. Là vợ của tổng giám đốc công ty KF. Tuy đã là mẹ một con nhưng vóc dáng vô cùng thon gọn và rất là nhí nhảnh và đôi khi con nít hơn cả con mình

Nickkhun Buck Horvejkul: 40 tuổi là người Thái Lan, sở hữu thân hình sáu múi chuẩn người mẫu, là giám đốc công ty KF, rất thương vợ

[Đáng lí ra TAO theo họ Nickkhun rồi nhưng vì Mẹ Fany thấy dài quá nên đề đầu cười cổ chồng mình mà lôi thằng con sang họ mình]

Victoria Song: 28 tuổi, là người mẫu chuyên nghiệp của công ty VRic. Là chị hai của TAO, yêu em trai hết mực, ai đụng đến em cô thì cô sẽ cho người đó “Sống không được, chết không xong”

Gwon Yuri: Nữ ca sĩ hàng đầu SM, là người tài sắc vẹn toàn nhưng có một cái là cô ấy đi theo chủ quyền F.A, là một người chế tạo vũ khí rất giỏi và dùng tất cả mọi thứ xung quanh mình làm vũ khí kể cả dép lười. (Au: Dép lười thần chưởng)

End GTNV

21. Chap20: Quyết Định

Thời khắc vui chơi của bọn họ đã qua, bây giờ là 12 giờ, mọi người kéo nhau ra đường đua Growl, con đường này nó có nhiều khúc cua khó vượt qua, biết bao nhiêu tay đua muốn đấu với tử thần đã phải bỏ mạng tại khúc vách núi K68RH00. Hôm nay, con đường tử thần lại mở rộng cánh cửa để đón một thành phần mới, Kris và ZhaoLin đang ngồi trên 2 chiếc moto phân khối lớn. Mặc dù có một siêu mẫu tóc vàng mắt xanh chính góc vô cùng hấp dẫn ngồi phía sau nhưng Kris vô cùng khó chịu:

” Đưa ả đó qua cầu chủ họ Li đi” ZiTao thấy vẻ mặt như muốn giết người liền đề nghị Jack- trợ lí của Kris bảo cô gái Tây kia qua xe của ZhaoLin, ZiTao quay sang nói với LuHan:

“LuHan, hôm nay anh rất đẹp vậy ra làm người mở màn nhé” Nói rồi bước thẳng tới chỗ Kris mà chả đợi LuHan trả lời. LuHan chỉ biết ứ ở mà quay sang hỏi SeHun:

” SeHun, người mở màn là gì” SeHun ân cần giải thích cho LuHan

“Là người bắn súng để bắt đầu cuộc chơi đấy” Nghe SeHun nói vậy LuHan mặt tái xanh

“Là đứng ở giữa hai ”con quái vật” đó hả..... Tôi không muốn đâu Oaoaoa” LuHan bắt đầu khóc và càng ngày càng lớn

“LuHan, anh nên nhớ anh mang dòng máu của Sói đấy” BaekHyun che mặt khi nhìn anh hai của mình khóc như con nít

“Ồ ha, tôi mang dòng máu Sói mà, tôi trường sinh mà, vậy thì Let’s go”

“Cậu LuHan, đây là súng và mọi thứ cần thiết” LuHan nhận lấy cái khay đựng súng và nhiều thứ linh tinh khác. Còn ZiTao sao khi phun câu nói cho LuHan đực mặt thì chạy ngay đến chỗ Kris:

“Cho tôi chơi chung nữa” Từ lúc thấy TAO chạy lại chỗ mình thì tâm tình của Kris đã trở nên phấn khởi, không kiểm soát mà nhếch miệng cười:

“Lên đi, sắp bắt đầu rồi” Kris hất mặt ra phía sau lưng mình nhưng ZiTao lại chui thẳng vào ngực Kris:

“Tôi nhúc đầu lắm nha, Ngô lão đại~” ZiTao cố ý kéo dài âm lượng của mình

” Vậy một hơi ôm sát tôi nhé” ZiTao nhoẻn miệng cười nhìn con người đang ôn nhu hôn trán mình. ZhaoLin thấy cảnh đó thì tay nắm chặt thành nắm đấm. LuHan được SeHun đưa lên cái bục giữa đường đua, nắm lấy tay LuHan mà đặt vào khẩu súng lục mà đưa lên cao rồi bảo LuHan đếm ngược 3 đến 1:

“3” Kris và ZhaoLin leo lên xe và đội mũ vào, Kris không quên đội cho ZiTao một cái

“2”

“Brưng”

“Brưng” Họ đặt tay vào tay lái vào tư thế chuẩn bị và nổ máy xe

“1/Đoàng” Tiếng nói và tiếng súng vang lên cùng lúc. Hai chiếc moto phân khối lập tức phóng đi như sấm trên đường đi. Tốc độ chạy của bọn họ đến Ferrari cũng phải chào thua, cô gái phía sau ZhaoLin thì rõ sợ mà ôm chặt người phía trước mình. ZiTao đã rất quen với việc này nên ngồi trong lòng Kris mà rút chiếc Iphone 6s mới tậu của mình ra mà..... chơi andry bird (ngồi phân khối lớn mà vẫn còn bình thần chơi game sao?). Lay được sự hướng dẫn của SuHo mà nhìn phía dưới chân mình có một dấu X màu đỏ thì đặt chân xuống, bỗng hai bên vách núi lửa bùng lên cao vút. Cả trường đua phần khối hò reo, đến cả các hoàng tử cũng hú hét theo. Trước mặt bọn họ là khúc cua Tử Thần, Kris chẳng những không giảm tốc độ mà còn tăng thêm. Cố ý ép xe ZhaoLin ra mép lang cang chắn, ZhaoLin đang cực lực đối phó với Kris thì cô gái phía sau hét lên khiến cậu ta mất tập trung mà lạc tay lái rơi xuống khỏi xe mà rớt thẳng xuống vực. Kris đột nhiên thắng xe lại mà nhìn vào vực thẳng trước mặt, ZiTao cũng bỏ điện thoại vào túi áo của mình. Tất cả mọi người ở đường đua bỗng nhiên biến thành những vùi rỗng chỉ có vài người là thành những con thú bị đột biến và phía bên tay trái xuất hiện hai con vật mà khiến cả nhân loại khiếp sợ được cho là đã tuyệt chủng nhưng không biết sao lại xuất hiện ở đây sợ đó là loài cá mập khổng lồ Megalodon. ZhaoLin bay lên từ vực thẳm, phía sau là vô vàng những tảng đá to và Zombie. Cả đường đua trắng ngợp ám khí:

“Bắt đầu” ZhaoLin điều khiển những tảng đá xung quanh bay thẳng đến chỗ họ. Bọn họ bắt đầu đấu đá lẫn nhau, khung cảnh đầu mù máu và chết chóc. Kris bắt đầu ra tay và đấu với ZhaoLin, hai người như hai con mãnh thú lao vào cắn xé lẫn nhau. ZhaoLin chơi đều mấy lần nhưng đều thua Kris. Đánh một lúc thì ZhaoLin đã kiệt sức, Kris cho ZhaoLin một đòn trời giáng khiến cậu ta chảy máu chết đi và biến mất. Những con Zombie cũng từ từ gục xuống, các tảng đá thì trở về vị trí cũ. Cả bọn huyết sáo hò hét, ZiTao nhảy từ chiếc moto phân khối lớn xuống mà ôm lấy cổ Kris:

“Anh thắng rồi” Kris ôm lấy vòng eo thon gọn của cậu mà nhét môi cười:

” Em nhớ vụ cá cược chứ?” ZiTao không nói gì mà tự động kéo Kris đến trung tâm đường đua và nói lớn đủ cho mọi người ở đó nghe thấy:

” Từ giờ trở về sau, tôi là người của Ngô lão đại, đừng hòng đụng cướp Kris khỏi tôi” XiuMin cùng LuHan nhìn con người tới 5 năm trước vẫn còn núp sau lưng mình mà bây giờ lại có thể thành người của anh cả nhà Darcula thì không khỏi thở dài:

” Aaaaaaa, bao giờ tôi mới thoát kíp F.A đây” BeakHyun ngửa mặt lên trời mà hét. ChanYeol kể bên nghe thấy vậy liền ôm lấy mặt BaekHyun:

“Vậy làm người yêu tôi đi, cậu muốn gì tôi cũng cho” (Baek:e mún đảo chính Chan: mặt đen-ing) BaekHyun chớp chớp đôi mắt to tròn đen láy của mình mà nhìn ChanYeol:

“Thật a~” BaekHyun hỏi lại ChanYeol thì thấy hấn gật đầu liền cười đến cả thấy mặt trời

“Vậy từ nay osin ChanYeol sẽ là của thiếu gia ta” ChanYeol nghe câu đó vui như điên liền ôm lấy BaekHyun mà thì thầm vô tay cậu:

“Đúng vậy, tên osin này sẽ bảo vệ cậu suốt đời” BaekHyun vì nhột mà cười khúc khích. Trong khi hai đứa em út đã có người yêu thì các tên còn lại chỉ biết nhìn khinh bỉ, không hện mà cùng ngó:

” Anh đây không chấp trẻ thơ” Các mĩ nam không cam lòng nhìn hai đứa em nhỏ hơn mình mà được tổ tình sớm hơn

” Hai người dơi đây, tụi này rồi sẽ có người yêu, aaaaaa đừng hường như vậy tụi tôi ghen tị đây” Các hoàng tử đồng loạt gào thét trong lòng và lia ánh mắt ghen tị nhìn hai tên lạnh lùng nhất nhà của mình mà đã có người yêu, cò mình ảm áp đáng yêu, tại sao lại không có. Ông trời thật lắm bất công mà

End Chap

Mới thi xong nên tranh thủ ra chap cho mọi người, mấy bữa nay bị thằng anh cấm chơi điện thoại

#lê: thi chỉ dc hs khá, bunn muốn chết nhưng cố gấn ngồi vít chap mới, nhớ vote/cmt nhận xét fic giùm nhá

22. Chap21: Disney Land Tim Bay Phấp Phới

Các hoàng tử đang thu xếp quần áo vì hôm qua sau trận chiến thì Kris đột nhiên đề nghị là đi Mỹ chơi một chuyến, cả bọn nghe đến đó thì thở dài:

-Tốn kém lắm đi làm gì-Kai phát tay phấp bay ý kiến của Kris thì....:

-Anh đây bao hết !!- SeHun đang ăn bánh flan quay ngoắc sang Kris, SuHo với ChanYeol đang coi tivi thì làm rớt thẳng cái điều khiển. Chen đọc sách dừng hăng mọi hoạt động, Kai thì cảm muốn rụng đất. Cuối là quãng hết mọi thứ sang một bên nhảy lại hỏi cung Kris:

-Chú có ý đồ gì nói mau- SeHun vừa phát ngôn xong câu đó liền bị cuốn tiểu thuyết dày cộp trên tay Kris bay thẳng vào đầu:

-Mày nhỏ nhất bọn đấy- Kris thông thả cầm ly caffee lên đưa tới miệng

-Đáng, Kris tại sao hôm nay anh hoà phóng thế- Kai lần này rút kinh nghiệm của SeHun mà lễ phép hỏi Kris. Trong lòng thầm tôn thờ anh mình:

-TAO muốn đi chơi-4 từ 13 chữ cái mà có sức mạnh vô cùng to lớn khiến sự tôn thờ của Kai dập tắt. Cả bọn lia ánh mắt khinh bỉ nhìn Kris:

-Thì ra vì trai đẹp, đồ mê trai bỏ bạn- SuHo ngang hàng với Kris nên chẳng sợ hống háo

-Mày đẹp như em ấy đi rồi tao sẽ vì mày làm điều đó- Kris mĩa mai SuHo. Nói xong liền bỏ lên lầu

-Giờ sao đi không??- ChanYeol lên tiếng hỏi 4 mạng còn lại

-Ngu sao không đi, cơ hội ngàn năm có một mà- 5 người gật đầu cái rụp. Thế là họ đi lên phòng mình để soạn đồ và gọi điện cho các mĩ nam.

——-6h30 sáng, Biệt thự Beauty——-

Chiếc xe Limousine chở các Hoàng tử đỗ trước cổng biệt thự của các mĩ nam. Mĩ nam trong nhà ăn sáng nghe thấy tiếng xe trước cổng liền kéo valli hào hứng chạy ra chỉ có một người là mang bộ dạng thèm ngủ bước chậm ra ngoài. LuHan với BaekHyun là người nhảy vô xe trước nên an toạ ngồi kế bên SeHun và ChanYeol. Lay được SuHo nắm tay dẫn vào xe, còn D.O với XiuMin được Kai và Chen ga lăng xách chung valli. Còn em út TAO thì sướng nhất chính là được Kris bế bổng lên còn balo thì được một tên vệ sĩ cầm giúp:

-SuHo, chúng ta có cần phải làm thủ tục không- Lay quay sang hỏi SuHo đang cầm mặt vào điện thoại

-Kris có máy bay tư nhân đấy- LuHan không đợi SuHo trả lời đã chốt mỏ vô trả lời câu hỏi của Lay sau khi moi móc thông tin từ SeHun:

-Kris làm gì mà có nhiều tiền thế?- D.O nghệt mặt ra khi biết Kris có thể mua được cả máy bay tư nhân

-Kris chỉ việc ngồi ở nhà hưởng và điều hành thôi còn công việc thì có đàn em lo rồi- Kai ngồi dựa vai D.O nói. Mọi người quay lại nhìn cái tên toàn thân màu đen đang âu yếm với cậu thiếu gia họ Hwang:

-Sao vậy- Hấn nhìn cái con người đang phụng phịu trong lòng mình

-Người ta muốn ngủ!!!- ZiTao ra sức cầu xé con Panda mình mang theo

-Một tí lên máy bay rồi ngủ- Hấn vút ve mái tóc màu vàng trắng của ZiTao

-Ngủ ngồi đau cổ lắm!!!-

-Tôi có phòng riêng, em muốn lẫn thế nào cũng được- Kris nhướn mày nhìn con người lúc đầu đang ăn vạ mình nhưng bây giờ thì đang ngoan ngoãn mà còn cho ngay 1 nụ hôn lên má mình nữa chứ. Trong khi góc trời của Kristao thì đầy màu hồng còn ChanBaek thì...:

-Tại sao anh không bao giờ ôn nhu với tôi như Kris đối với Tao vậy, tôi cũng là người yêu của anh mà!!!- BaekHyun hét lên đầy ghen tị

-Cậu có bao giờ ngoan ngoãn như ZiTao đâu mà bảo tôi ôn với nhu- ChanYeol lên tiếng phản bác lại BaekHyun

-Anh.... hứ!!!!- BaekHyun cãi không lại ChanYeol liền quay đi chỗ khác. Sau khi đến biệt thự của Kris thì họ thấy một chiếc máy bay tư nhân khổng lồ ở trước sân. Họ nói tiếp nhau đi vào bên trong, bên trong được trang trí rất sang trọng như một villa mini vậy, đồ vật ở đây được dát vàng từ đầu đến chân, có hẳn một tủ lạnh hai cửa đặt ở góc khoang họ đang ngồi:

-Aaaaaa, đã quá đi mất- LuHan hét lên đầy phấn kích và nhảy chơi chơi như con nít 6 tuổi:

-Anh mau ngồi xuống máy bay sắp cất cánh rồi- SeHun túm lấy áo cậu học sinh lớp 1 tên LuHan mà kéo vô ngực mình ngồi ngay ngắn. Kris lập tức đưa ZiTao vào khoang cuối cũng là phòng riêng của hắn mà đặt lưng xuống ngủ một giấc. Những cặp kia được Jack chỉ vào phòng của mình, sau khi bọn họ thức dậy thì nghe Jack thông báo là còn 5 phút nữa máy bay hạ cánh, bọn họ hào hứng tỉnh dậy nhìn tới nhìn lui bọn họ cuối cùng thấy thiếu hai con người mê ngủ kia, Lay được giao phó là đi gọi họ dậy. Vừa mở được cánh cửa ta thì cảnh tượng trước mặt làm Lay hết toáng lên:

-Áaaaaaaaaaa- Mọi người ở Khoang chính nghe thấy liền chạy tới, nhìn thấy Lay chỉ vào phòng họ cũng nhìn theo và tất cả đều để chế độ D.O face O.O . Tướng ngủ của Kris và Tao chả khác gì tình nhân cả (Ng ta là người iu nhau mờ :v), Kris chỉ mặc chiếc quần âu đen còn ZiTao thì chỉ còn độc nhất chiếc áo sơmi trắng trên người mà tư thế của hai người lúc này thật khiến người khác hiểu lầm nhá. LuHan đỏ mặt hét lên một tiếng:

-Hai người kia dậy mau!!!- Vừa hét xong liền bị SeHun bịt miệng. Kris cựa mình ngồi dậy vò mái tóc vàng của mình, vẻ mặt cáu kỉnh khó chịu nhìn thẳng vô mấy kẻ phá bình giắt ngủ của mình:

-Biến- Thấy mọi ánh mắt nhìn chăm chăm cơ thể của ZiTao, Kris gầm lên một tiếng khiến cả bọn chạy thẳng ra ngoài. Kris quay sang gọi ZiTao dậy:

-Mèo nhỏ, dậy mau- Hắn vỗ nhẹ con người đang rúc sâu vào lòng mình:

-Không- ZiTao không muốn rời khỏi chiếc giường êm ái đâu:

-Ngoan, một lát tôi mua Gucci cho em- ZiTao miễn cưỡng thức giấc nhưng chả buồn xuống giường, hướng ánh mắt mèo con tới Kris:

-Được rồi, đi thay đồ nào- Hắn nhắc bóng ZiTao lên, ZiTao cười tươi thoả mãn mà dụi dụi vào lòng Kris. Hai người thay đồ xong xuôi liền bước ra ngoài vừa đứng máy bay hạ cánh tại trụ sở hoạt động ngầm của Kris. ZiTao thì chả sợ gì nhưng còn anh em cậu thì khác Lay từ khi bước ra khỏi máy bay liền nín lấy áo SuHo vì trước mặt cậu toàn là những người bặm trợn và còn hai cái lồng sắt nhốt 2 con sói đặt hai bên cửa ra vào. Vừa vào tới nhà họ liền thở phà ra:

-Mọi người để tạm hành lí ở đây đi, đợi Karry chuẩn bị xe đã- SuHo đã tới đây vài nên có thể nhớ

-Đi moto đi- ZiTao đề nghị một ý kiến, mọi người nhìn cậu gật đầu cái rụp. 6 chiếc moto được đưa ra, bọn họ leo lên và bắt đầu tiến tới khu vui chơi Disneyland. Một hàng moto phân khối liến cùng những người điều khiển đẹp hơn hoa khiến người đi đường phải trầm trồ khen ngợi. Bây giờ trước mặt bọn họ là Disneyland họ đi gửi xe rồi bước vào trong, BaekHyun phấn kích nhảy nhót, D.O cũng vui nhưng rảnh nhin, Lay chỉ cười nhẹ nhàng, LuHan thì đã chạy thẳng bạo hại SeHun phải chạy theo một gần chết, bọn họ muốn có không gian riêng nên chia ra từng cặp đi chơi.

KrisTao

Tao muốn ngắm cảnh toàn khu vui chơi nên họ chọn chơi vòng quay khổng lồ, trước khi lên Kris còn mua 2 tác caffee. ZiTao hôm nay cười đặc biệt nhiều Kris cũng vậy, Kris nhìn gương mặt của Tao lúc này trong lòng thâm gào thét

/đáng yêu thế này không hôn không được/ nghĩ là làm Kris gọi ZiTao quay lại:

-ZiTao- Tao quay lại nhìn Kris

-Hửm?-Vừa thốt ra được từ đó cũng là lúc cánh môi hoa đào của cậu bị cướp lấy, lúc đầu còn bất ngờ chẳng biết làm gì nhưng 2 phút sau cậu đã tiêu hoá được nhữn gì đang diễn ra thì cũng phối hợp với Kris.

HunHan

LuHan nãy giờ chơi cũng khá nhiều rồi định bụng là đi gọi những người khác để đi ăn thì nhầm trúng 2 con thú nhồi bông là một con bò sữa và một con nai. SeHun thấy vậy liền bảo LuHan đứng đợi và mình tiến về quầy bắn súng, LuHan cũng chỉ biết vâng lời SeHun mà đứng tại chỗ 5 phút sau thì trước mặt cậu xuất hiện một con bò sữa và một con nai, quay sang thì cậu thấy SeHun đang cầm liền cười tí mắt mà ôm lấy chúng:

-LuHan, làm người yêu tôi đi- Lời tỏ tình hết sức bất ngờ khiến LuHan đứng hình trong 5 giây, mặt LuHan bây giờ đem quả cà chua ra so còn đỏ hơn. SeHun tưởng LuHan đứng im không phản ứng tưởng là cậu không đồng ý liền buồn bã quay đi:

-Cậu không đồng ý cũng không sao- Bỗng có một cánh tay nhỏ nhẩn vòng qua eo cậu:

-Ai nói chứ, tôi.... tôi đồng ý- SeHun mở to mắt liền quay lại ôm chặt LuHan, LuHan chỉ biết chôn mặt thật sâu vào bờ ngực vững chãi này. Còn SeHun bây giờ thì đang bay trên 9 tầng mây.

KaiSoo

KyungSoo đang đi vòng vòng ở mấy chỗ bán mấy cuốn sách nấu ăn, Kai thì lẻo đẻo theo sau. Trên tay Kai đã cầm cỡ 10 cuốn hơn rồi, không chịu nổi nữa nên lên tiếng nói với KyungSoo:

-KyungSoo à, mua gì lắm thế tay tôi sắp rã rồi này- KyungSoo chẳng thèm quan tâm mà cứ chọn liên tục:

-Tôi mua để nấu ăn cho một người- Kai vừa nghe xong thì bực nhọc lên tiếng và phui mông đi thẳng:

-Nấu cho trai thì tự cầm đi-Bỗng sau lưng phát ra câu nói khiến Kai mừng như điên:

-Là nấu cho cậu đầu đồ gỗ tử- Kể từ lúc đó khu bán sách thấy hai nam nhân đẹp rạng ngồi đi với nhau, nam nhân nhỏ con trắng trẻo đáng yêu đi phía trước, nam nhân làn da nâu khỏe mạnh đi phía sau ôm một chồng sách, họ rút ra kết luận là:

[Ngạo kiều xinh đẹp thụ, thê nô ôn nhu công]

SuLay

Hiện giờ hai người đang lạng vòng vòng khu vườn kín, họ phát hiện ra nơi này xuất hiện rất nhiều cây thuốc quý hiếm, Lay rất hứng thú với ngành y nên đứng lại tìm hiểu và lấy điện thoại ra chụp vài tấm ảnh của mỗi cây. Suho cũng là một người rành về y học nên có lúc Lay không hiểu thì SuHo giải thích và nguồn gốc của cây. Mặt Lay dính bấn thì SuHo lấy khăn tay ra dù cẩn thận chăm chút cho Lay khiến cho mấy cô gái đi cùng bạn trai đến đây cũng ghen tị, thậm chí có vài cô lên tiếng phàn nàn:

-Anh có bao giờ ôn như thế với tôi chưa- Cô gái giận dỗi bỏ đi trước khiến cậu bạn trái thống khổ chạy theo gọi ý ới, Lay nhì cảnh đó cũng bật cười khanh khách

ChenMin

Cặp này nãy giờ đi học hỏi tìm tòi cách pha caffee cùng làm bánh, nhờ sự đáng yêu cùng gần gũi của hai người đã làm cho những thợ ở đây tận tình chỉ cho họ. Sau khi đạt được thành quả Chen và XiuMin cảm ơn những con người thân thiện ở đây rồi sau đó đi ra ngoài. XiuMin cầm ly caffee lên hớp thử một ngụm, mắt liền sáng hơn đèn pha oto mà khen rú rít:

-Oa, ngon thiệt nha họ thật sự tài giỏi ghê luôn, Nè Chen- XiuMin đưa cho Chen uống thử nhưng Chen cố tình để môi mình đụng vào tay XiuMin khiến XiuMin đỏ cả mặt nhưng Chen thì nở nụ cười đất trắng thông thả uống ly caffee trên tay vợ tương lai (chưa gì đã bảo vk tương lai =.=)

ChanBaek

Nhìn số túi hàng trên tay ChanYeol cũng đủ hiểu rồi, BaekHyun không biết đã lụm sạch bao nhiêu hộp đồ chơi điều khiển, máy bay. BaekHyun thì chỉ viết chọn và mua còn trả tiền thì quăng cho ChanYeol còn mình thì tung tăng nhảy chân sáo đi lựa đồ tiếp. BaekHyun chạy tung tăng phía trước thì quay lại gọi ChanYeol:

-ChanYeol nhanh lên, sao anh chậm như rùa vậy hả- ChanYeol bực bội lên tiếng nạt nộ BaekHyun:

-Cậu thử như tôi đi, ở đó còn ra lệnh chê bai người khác bực cả mình- BaekHyun đột nhiên cảm thấy có lỗi nên chạy tới nói với ChanYeol:

-Để tôi giúp anh- ChanYeol chẳng thèm liếc BaekHyun lấy một cái mà đi thẳng (dối rồi):

-Phận osin tôi đây không dám làm vậy- BaekHyun ngăn người lắng nghe câu nói ChanYeol phát ra, trong lòng một cổ hồi hận dâng lên, tại sao mình lại cứ chọc anh ta là osin làm gì chứ. BaekHyun không bỏ cuộc mà chạy lại vòng tay trái ChanYeol qua cổ mình còn đồ bên tay trái thì chính mình xách. ChanYeol ngạc nhiên xoay qua thì chỉ nhìn thấy gương mặt cười chẳng thấy tổ quốc của tiểu bạch thỏ thì cũng phì cười:

-Từ nay anh không còn là osin nữa mà là người yêu của tôi, nhớ nhé- BaekHyun nói với ChanYeol, ChanYeol hướng cái trán mình đến cái trán trắng bóc của BaekHyun mà cạ cạ:

-Ừ, thì là người yêu của em-Hai người họ lại tay trong tay đi đến khu thức ăn nhanh.

—————Nhà ăn—————

Hiện giờ khung cảnh ở đây có thể diễn tả là ngọt đến chảy nước sâu răng, có ba cặp đang đua nhau đốt cháy mắt thiên hạ:

-Kris, miệng anh dính nước sốt kia- ZiTao vừa nói xong Kris định đưa tay lên chùi nhưng ZiTao đã nhanh tay hơn nắm cánh tay của hắn lại và lấy khăn giấy chùi khoé miệng cho Kris. Kris ôm lấy ZiTao đặt lên đùi mình mà đút phần gà mình đang ăn cho cậu:

-ZiTao, há miệng ra nào- ZiTao rất ngoan ngoãn há miệng ra cho Kris đút miếng thịt mới xé vào miệng mình, cổ tình liếm chút nước sốt trên tay Kris nhìn lên thì thấy Kris nhú mày cậu chỉ cười và rúc sâu vào lòng hắn hơn để lấy lòng. Kris thì cũng chỉ biết bó tay với chiêu trò của con mèo nhỏ ranh mãnh này.

BaekHyun thì đang như chú cún nhỏ đáng yêu ngồi há miệng chờ ChanYeol đút từng muỗng kem cho mình, giờ chỉ cần gắn thêm đuôi và tai thì trông BaekHyun chẳng khác gì một chú cún nhỏ được chủ nhân yêu thương cho ăn vậy. ChanYeol ngồi chăm chút cho BaekHyun:

-BaekHyun, đừng nhai nữa tê răng đó- BaekHyun không nghe lời mà còn vừa nhai vừa nói:

-Sẽ không bị tê đâu aaaa...- Vừa nói xong thì BaekHyun đã la toán lên cả rồi. ChanYeol xoa xoa quanh hàm của BaekHyun:

-Lần sau đừng nhai kem nữa- BaekHyun kịch liệt gật đầu. ChanYeol đưa tay lên xoa đầu BaekHyun.

SeHun và LuHan thì thay phiên đút đồ ăn cho nhau. Anh an em em ngọt xớt, khiến ChenMin KaiSoo SuLay dựng cả lông bò lông vịt:

-Hannie a nào- SeHun đút muỗng cơm cho LuHan còn kêu bằng Hannie (Au: lông dựng hết rồi T^T)

-Hunnie cùn ăn đi này- LuHan cũng đút lại cho SeHun một miếng bít tết đã được cậu cắt ra (Au: ngất-ing). Cuối cùng chịu không nổi (Au: hay ghen tị) SuHo hét lên:

-Mấy người thôi đi, muốn làm mù mắt thiên hạ hả, cần ăn ái thì về nhà mà làm- Đáp lại câu nói của SuHo là 3 ánh mắt sắc lẹm của Kris, Hun, Chan khiến SuHo ngậm miệng núp sau lưng Lay:

-Cậu có một con thỏ kể bên kia, chăm sóc người ta đi, ở đó mà ghen với chả tị- Lay nghe xong thì mặt đỏ lựng cắm cúi vào phần KFC của mình chẳng dám ngẩng đầu lên. KaiSoo chẳng nói gì chỉ lo chăm chú nhìn cuốn sách với ăn. XiuMin đột nhiên nhớ ra mấy ly caffee liền đem ra cho mọi người dùng thử ai cũng tấm tắc khen. Thấm thoát đã 5 giờ họ cùng nhau về nhưng khi ra về lại đi cùng nhau nắm tay ôm ấp khiến cho mấy cô gái trong đây âm thầm cắn khăn mà ghen:

/trai đẹp đã hiếm mà chúng nó lại còn yêu nhau/ Thế là nguyên ngày hôm đó Disneyland được sơn màu hường trang trí hình trái tim

End Chap

Má ơi viết chap nì xog tốn chất xám quá. Lo mọi ng đợi lâu bỏ fic nên mới rít viết típ. Ủng hộ đi~

#lê: dạo này mấy con sky nổi quá, chữ K-Pop rồi qua tới V-Pop luôn. Ság mới lên Face thấy con chó nào đăng bài viết, đm còn lôi cả Bác Hồ vào cuộc nói Bác Hồ chả là thứ gì, mong mấy bạn sky làm gì nói gì cũng phải suy nghĩ nhé. Tở ko có ý xúc phạm ai nhưng mấy bạn chữ nhau mà còn đem cả Bác vào so sánh thì mấy bạn nên coi lại mấy ban là chó hay người né. Chữ Bác coi chừng vào tù như chơi đấy, mấy bạn sky à nếu mấy bạn làm vậy thì chỉ rước hoạ vs rước thêm anti fan cho Tùng thôi. Mấy bạn làm như vậy tưởng tốt lắm hả, làm vậy chó nó còn khinh đấy, sống làm sao cho Việt Nam thêm to lớn đi, mấy người nhớ mấy người là người Việt đấy ở đó mà chữ Khởi My, Issac

23. Chap22:ngô Lão Đại Vào Bếp (h)

, hôm nay đăng cho mọi người một chap nữa, chap này dành riêng cho KrisTao chân ái của em và ChanBaek cucheoo nha, những chap sau những cặp đôi khác sẽ có đất diễn nhiều hơn, .

Trụ sở WOLF

Hôm nay, 5'30 sáng cảnh vật đẹp rạng ngời tuy có phần đáng sợ đôi chút. Vệ sĩ đứng xung quanh trụ sở WOLF, chim hót líu lo trên cành khung cảnh rất trong lành và yên ắng thì bỗng....:

-WHAT?? REALLY??- Giọng hét của ZiTao làm cho chim rụng sạch lông, cây không còn lá, vệ sĩ yếu tim và đồng bọn ở các phòng bên cạnh lộn xộn ngã xuống nền đá sapphire đắt đỏ của Kris. Họ lập tức chạy sang căn phòng cuối hành lang cũng tức là phòng sang trọng nhất cái trụ sở này, tức là phòng của Kris. Lập tức bị cảnh tượng trước mắt dọa sợ, ZiTao đang làm đủ trò trong khi mình đang ngồi trên đùi Kris:

-ZiTao chuyện gì, bình tĩnh nói anh nghe- D.O đi lại lôi con mèo đang trở mắt nhìn Kris

-Kris nói là hôm nay sẽ bắt tay vào bếp- SeHun đang cầm bàn chải đánh răng thì lập tức phun sạch ra sàn, LuHan kẻ bên lập tức né đi nếu không thôi chắc mặt của anh không còn gì nữa mất. SeHun lập tức chạy vào toilet trong phòng sức miệng lại, ChanYeol thì lông mày dật lia lia:

-Lý... do.... anh vào bếp là vì sao?-Các Hoàng Tử hi vọng lần này Kris sẽ vì mình mà vào bếp:

-Muốn nấu một bữa cho mấy người...-Cả bọn định mở miệng tung hô thì Kris phán một câu xanh rờn:

-Chủ yếu là muốn TAO ăn ở nhà bảo đảm sức khoẻ- Mặt trái của Kai và SuHo giục liên hồi. Kris nhìn bọn họ rồi nói:

-Về phòng làm vệ sinh cá nhân đi, chút xuống ăn sáng- SeHun này giờ đứng quây cái toilet của Kris cũng chịu bước ra. Cả bọn rối rít nối đuôi nhau về phòng, Kris bước vào hồ nước massage trong toilet ZiTao cũng theo đó bước vào nhưng tưởng đi thì hơi... kì chút:

-Kris, anh định vào bếp thiệt hả?- Kris ngửa đầu ra sau hưởng thụ sự chăm sóc từ ZiTao, nghe hỏi như vậy chỉ nhếch môi cười tay cũng không chịu yên vị mà mò mẫm khắp người cậu:

-Tôi nói tôi làm, em đừng quan tâm bọn kia tôi chỉ muốn bồi bổ cho em- ZiTao ôm chặt Kris, trong lòng một cổ hạnh phúc dâng lên. Tay Kris xoa nắn hai bờ mông của cậu, hôm qua hẳn có hơi mạnh bạo nên sợ cậu đau:

-Hôm qua tôi có hơi mạnh bạo, em không sao chứ?- ZiTao vẫn ôm chặt hân mà lắc lắc đầu dỗ hồng thay câu trả lời của mình, Kris đưa hai ngón tay vào lỗ huyệt vịn người mê muội để tinh dịch ngày hôm qua của hân chảy ra. Khung cảnh dâm dật như vậy khiến ai lỡ nhìn thấy cũng phải đỏ mặt mà chạy biến. ZiTao phác giắc được chuyện gì sắp xảy ra thì đánh một cái vào ngực hân:

-Mau tắm rửa rồi xuống nấu ăn cho em đi, còn muốn gì tối hân tính-Nói rồi ZiTao nhanh chóng bước khỏi hồ nước mà hướng tới vòi sen tắm rồi bước ra ngoài, Kris cụt hứng nên bực nhọc tắm qua loa và làm vệ sinh cá nhân rồi cũng bước ra ngoài lấy đồ mặt vào. Lúc hân bước xuống nhà đã thấy cả bọn cầm đĩa tưng kình bằng chén đọc đi đọc lại bài kinh thánh vồn vồn 3 chữ:

-Tôi đói bụng-

-Tôi đói bụng- Hần thấy vậy liền bước vào bếp mở tủ lạnh lục nguyên liệu, cả bọn hú hét vui mừng kéo nhau vào trông bếp.... nhìn. Kris làm một cách rất chuyên nghiệp như một đầu bếp hàng đầu thế giới, chưa đầy nửa tiếng hẳn đã làm xong rất nhiều món ăn nhìn mà bụng của LuHan kêu cồn cào. Kris vừa bày ra bàn đã bị một đám hổ đói nhào vô ăn, ZiTao lo mãi chơi game nên chả ăn lại mấy cái miếng như hổ đen vũ trụ kia thì chỉ biết méo máo nhìn Kris, Kris biết được ZiTao thích ăn thịt bò nên đã làm sẵn cho ZiTao một đĩa đầy áp thịt bò, hai người tình tứ dứt ho nhau ăn từng miếng thịt bò. BaekHyun sau khi ăn no ụng thì quay sang thấy ZiTao đang nhai và nuốt miếng thịt bò cuối cùng, uất ức hét lên:

-Ya, tại sao lại ăn một mình chứ hả!!!- BaekHyun cũng là một thành phần rất thích ăn thịt bò. Cả bọn kia quay lại mặt ai cũng đen như than:

-Là mấy người ham ăn không chừa cho ZiTao nên tôi phải làm cho ZiTao ăn riêng- BaekHyun tính lớn tiếng cãi lại nghe câu đó xong thì lập tức cắn nín:

-Ăn xong rồi đứng chứ- 10 con người đồng loạt gật đầu:

-Vậy lên phòng thu xếp đồ đi, ngày mai chúng ta phải về Hàn Quốc để đi học- Các mĩ nam uể oải đi lên lầu bước vào phòng mình. Các hoàng tử tính đi lên thì bị Kris gọi lại:

-ChanYeol, ả ta về nước rồi- Bàn tay nâng tách trà của ChanYeol khựng lại trong giây lát rồi cũng hoạt động lại bình thường:

-Thì sao, ả ta cũng chả làm gì được tôi- SuHo hướng ánh mắt lo lắng tới ChanYeol:

-Em thì không lo rồi nhưng anh sợ BaekHyun...- Như bị nói trúng điểm yếu ChanYeol phát hoả:

-Đừng nói nữa !!!- Sự bộc phát của ChanYeol khiến mọi người ở trụ sở sợ hãi, các hoàng tử cũng ngạc nhiên vì bọn họ chưa từng thấy ChanYeol như thế này:

-Em xin lỗi, em lên phòng đây mọi người ngủ ngon- ChanYeol nói xong liền một mạch đi lên lầu. Kris thấy cảnh đó thì thở dài:

-Yên bình chưa bao lâu thì tai hoạ lại ập đến- SeHun rất lo cho người anh của mình, ChanYeol rất thương cậu lúc nhỏ cậu bị bọn du côn trong trường ức hiếp, người đứng ra bảo vệ cậu chính là ChanYeol nên SeHun rất quý người anh này.

ChanBaek

ChanYeol bước vào phòng thì đã thấy BaekHyun nằm lăn ra giường mà ngủ, khoé miệng còn chảy ra một hàng nước bọt. ChanYeol mỉm cười mà ngồi xuống mép giường, hẳn lấy tay gạt nhẹ một vài sợi tóc rũ xuống che đi khuôn mặt thanh tú đáng yêu, hẳn thì thầm chỉ đủ 2 người nghe:

-BaekHyun, tôi rất yêu em tôi không muốn em chịu khổ nhưng ả ta đã về, tôi sẽ cố gắng bảo vệ em hãy tin tưởng tôi nhé BaekHyun- ChanYeol cúi xuống đặt một nụ hôn nhẹ nhàng vào trán BaekHyun rồi bước vào phòng tắm.

Kristao

Kris bước vào phòng đã nằm vật ra giường, ZiTao cũng vừa bước từ phòng tắm ra trên người chỉ có chiếc áo sơmi màu đen cổ lớn của hẳn. Thấy hẳn mệt mỏi như vậy liền chạy tới nâng đầu hẳn lên đặt lên đùi mình hỏi han hẳn:

-Kris, anh thấy mệt hả?- Hần thấy ZiTao quan tâm hỏi han hẳn như vậy trong lòng vui như mở hội nhưng giả vờ mệt mỏi:

-Tôi hiện tại rất khó chịu ZiTao, em mau trị bệnh cho tôi đi-Kris ngồi dậy và ấn ZiTao xuống giường:

-Trị bằng cách nào, tôi không phải bác sĩ-ZiTao khó hiểu nhìn hẳn

-Cách này nè-Vừa dứt câu hẳn lập tức ấn môi mình vào môi cậu. ZiTao cũng bắt đầu phối hợp theo hẳn mà hé miệng để chiếc lưỡi hồng hồng của hẳn đi vào, ZiTao tình nghịch không cho hẳn đạt được nguyện vọng lấy lưỡi mình vờn qua vờn lại cho đến khi bị hẳn dùng tay đánh một cái vào mông mới chịu để yên, ZiTao cảm

thấy hần muốn rút hết không khí trong buồn phổi của chính mình liền lấy tay đánh nhẹ vào ngực hần khiến Yifan luyên tiết đứt ra, dịch vị không kịp nuốt của cậu chảy xuống áo làm cho chiếc áo sơmi đen thấm vào ôm sát da thịt, hai quả anh đào lấp ló phía trong, hần thấy tới đó cảm xác miệng lưỡi khô khan trong lồng hừng hực như lửa đốt không suy nghĩ liền dùng tay bức đi hết hàng cúc áo kéo hai vạt áo xuống vai cuối xuống nuốt hai quả anh đào vào miệng. ZiTao như muốn câu dẫn hần mà ưỡn bờ ngực xinh đẹp của mình lên cao tay bắt lấy đầu hần đẩy vào, Yifan trừng phạt cậu bằng cách chỉ liếm xung quanh chứ không nuốt vào cậu khó chịu mà mở miệng vang xin:

-Uhm... Phàm, cho em đi- Hần bấy giờ khi cậu gọi tên thật của chính mình liền ôm lấy cậu mà ghé sát vào lỗ tai cậu nói:

-Em vừa gọi tôi là Phàm, vì sao lại gọi- tên của tôi- ZiTao biết mình đã thắng thì dùng hai cánh tay trắng nõn nà ôm chặt cổ hần:

-Là vì em yêu anh...uhm- Nghe được câu đó YiFan liền mừng như điên mà cuối xuống ngậm lấy hai quả anh đào hồng nho nhỏ kia mà ra sức cắn mút, tay trái không chịu yên vị mà mò mẫn xuống phân thân của cậu mà xoa nắn, tay phải thì lần mò xuống hai cặp mỗ căng tròn của cậu vẽ loạn xạ lên đấy. ZiTao thì trên người chả còn gì hần thì quốc áo đầy đủ liền bắt đầu kêu lên:

-Này, tại sao anh không cởi đồ chứ- Hần nhét mồm nằm xuống quên cạnh cậu để cậu leo lên người mình:

-Em cởi cho tôi đi- ZiTao lấy tay của cởi quần áo cho hần, cậu ranh mãnh cuối xuống dùng răng kéo chiếc boxer của hần xuống phân thân có kích thước khổng lồ được giải toát liền ngóc đầu dậy, cậu mở lớn miệng nuốt vào, chậm rãi lên xuống nuốt vào của hần rất lớn nên cậu chủ nuốt được phân nửa. Được khoảng miệng của cậu bao bọc hần như được đưa lên 9 tầng mây, nhưng chỉ được phần trên hần liền đòi hỏi thêm mà nắm lấy mái tóc cậu ấn xuống:

-Hah...-Cả góc lẫn ngọn đều vào trong miệng của cậu hần thở hắt ra thoả mãn còn cậu bị phân thân chọc thẳng cuốn hòng khiến cậu muốn nôn ra ngoài nhưng bị ánh mắt sắc lẹm của hần nhì chăm chăm nên cố gắng khẩu giao cho hần, kĩ thuật của cậu làm hần sướng điên, tốc độ của cậu càng nhanh làm phân thân của hần càng trưởng mà xuất ra trong miệng cậu điều làm hần bất ngờ là cậu nước hết tinh hoa của hần. Cậu chồm dậy ngồi trên bụng hần, chủ động tách mông ra để cho lỗ nhỏ của cậu chà xát với phân thân của hần, lắc mông vùi vùi:

-Uhm... Phàm... em muốn cho em- Hần đưa tay trái vỗ về cậu tay phải đưa lên tới miệng cậu, cậu nhanh chóng làm ướt tay của hần:

-Agh...-hần lật người cậu xuống dưới mà cho thẳng hai ngón tay vào lỗ nhỏ mà không báo trước làm khiến cậu cong người hét lên. Hần từ từ mở hai ngón tay của mình thành hình cây kéo rồi từ từ đưa đẩy:

-Phàm... chưa... chưa đủ, em muốn anh cơ- Cậu bày ra vẻ mặt mèo con cầu xin làm cho hần không kiềm chế được mà cầm phân thân của mình đâm thẳng vào lỗ nhỏ đâm dật của cậu:

-Aaaaaa.... Phàm-

-Aghr... bảo bối... em thật tuyệt- Hần đợi cho cậu thích nghi được với thứ quái vật của mình rồi từ từ đưa đẩy, vài nhịp đầu là nhẹ nhàng nhưng càng về sau nhịp đẩy càng mạnh, cậu cũng phối hợp cùng hần mà nâng mông lên để hần vào sâu hơn để thoả mãn dục vọng của cậu:

-Vật nhỏ đâm đặng, tôi đâm chết em- Hần cầm lấy đôi chân thon dài của cậu dẹt lên vai mình, ở góc độ này hần dễ dàng vào nơi tận cùng của cậu bỗng nhiên cơ thể cậu run rẩy hần nhấc mồm vì đã tìm ra điểm G của cậu thì ra sức đâm mạnh:

-Uhm.... Phàm... đâm chết em... Aghr- Cậu bị hần làm cho sướng tận mây xanh, hai tay để trên lưng hần cào loạn xạ. Cậu mở mắt ra nhìn hần, những giọt mồ hôi trên trán lăn dài xuống mặt, cổ, ngực làm cho cậu như bị bỏ bùa mê mà kịch liệt hôn hần:

-Phàm... Phàm... em sắp- Cậu rên lên khó kiềm chế vì cậu sắp tới đỉnh của chịu đựng:

-Bảo bối, chờ tôi- Hần dùng tay ngăn cậu bắn tinh làm cho cậu khó chịu mà vẫy vùng. Hần đưa đẩy vài cái nữa thì phốc phốc bắn tinh vào trong cơ thể của cậu hần thả tay da để cho bảo bối của mình giải phóng.

Hắn nằm ịch xuống người cậu:

-Phạm mau rút ra, em muốn tắm- Cậu dùng chút sức lực cuối cùng đẩy vai hắn ra:

-Được, tôi bế em vào phòng tắm nhưng không phải để tắm- Hắn nhấc bổng cậu như kiệu mẹ bông con mà tiếng vào phòng tắm và.... phân thân của hắn vẫn còn trong cơ thể cậu.

End Chap

Lần đầu thử sức cầm đầu viết H, có gì xin mọi người đóng góp ý kiến.

#lê: đag bị bội vụ mấy fan khác, vòng của ZiTao bỏ tiền ra mua chứ có phải tiền chung của cả nhóm đâu mà không cho người ta đeo, đúng là vô duyên * bực-ing*

24. Chap23: Chị Em Sinh Đôi

Cổng trường SM vẫn như thường ngày mở rộng cánh cửa đồ sộ của mình để chào đón học sinh và hôm nay SM lại rớt 12 con zombie vào trường. 12 con zombie chính là các thành phần của lớp 10A3, bọn họ vừa vào lớp đã mạnh người nào người đó lặn ra lim dim trên bàn chuông vào lớp reo cũng chẳng quan tâm. Cô chủ nhiệm bước vào thấy vậy cũng chỉ biết lắc đầu, ai mà dám đụng vô mấy cậu thiếu gia đó chứ. Cô giáo lấy thước gõ vài cái lên bảng làm cả lớp im lặng:

-Hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới là chuyển từ Mỹ về các em nhớ giúp đỡ bạn, em vào đi- Cô giáo vừa dứt lời, 2 bạn nữ bước vào một bạn nữ xinh xắn cùng một bạn nữ có vẻ chảnh bước vào:

-Xin chào mọi người, tớ là Kim Hee Min, mong các bạn giúp đỡ- Bạn nữ có dáng vẻ nhỏ con cắt tóc cupcake môi hồng hào căng mọng và sở hữu làn da trắng mịn lên tiếng giới thiệu, các hoàng tử đồng loạt dứt hẳn con buồn ngủ và nheo mắt nhìn lên bực giảng :

-Kim Byun Hee, mong giúp đỡ- Bạn nữ có dáng người cỡ trung, đôi môi mỏng màu đỏ nhạt và đôi mắt lạnh băng, mái tóc đen dài được buộc cao lên bằng một sợi dây màu đỏ:

-Được rồi, mấy em chọn chỗ ngồi đi- Cô giáo vừa dứt lời ả Hee Min đi xuống chỗ ngồi của BaekHyun và lên giọng bệ trên với cậu:

-Này bạn, tránh ra chỗ khác đi chỗ này là của tớ- Nói rồi ả chẳng chịu BaekHyun nói gì mà kéo thẳng BaekHyun làm cậu té xuống đất, ả tự nhiên ngồi xuống và gạt hết những thứ trên bàn của cậu xuống và tự tiện dựa vào vai ChanYeol. BaekHyun được bạn cùng lớp cùng anh em của cậu đỡ lên đôi mắt cậu hằn lên tia mắt, cậu chỉ thẳng ngón tay trỏ của mình vào mặt ả ta:

-Cô là ai mà dám ngồi chỗ của tôi còn ôm người yêu tôi nữa- ChanYeol cố gắng nhích ra nhưng cô ả còn lấn tới, ZiTao ngồi ở bàn dưới thấy chương mắt nên chường lên nắm tóc ả giật mạnh xuống phía xi măng dưới chân BaekHyun khiến ả hét lên đau đớn khiến BaekHyun nhếch mép thỏa mãn cung mọi người trong lớp cười ầm lên. Một khi đã vào lớp này dù cho xinh đẹp tới đâu nhưng bố lão và chảnh thì đều bị khinh thường như nhau, ả lập tức quay sang giả nai với ChanYeol:

-Anh à~ nó dám làm em té kìa, phạt nó cho em đi-

-Cho dù nhìn cậu ta quá 5 phút tôi còn không dám hướng chỉ phạt cậu ta- Bây giờ ả mới để ý con người đang âu yếm với ZiTao là Kris ả lập tức sợ xanh mặt quay sang chửi BaekHyun:

-Nè, có biết tôi là ai không hả!?!-

-Cô là cái vẹo gì thì kệ xác cô, thứ như cô tôi biết cũng bằng thừa- BaekHyun nhanh chóng đáp trả lại ả mà còn tặng cho ả một ánh nhìn khinh bỉ, cậu dùng chân đạp gãy chiếc ghế ả vừa ngồi xuống làm cho ả hoảng hốt mở to mắt. BaekHyun định xách cặp lên bàn của lớp trưởng ngồi thì ChanYeol lập tức nắm tay cậu lại kéo mạnh làm cậu ngồi hẳn lên chân ChanYeol:

-Không có ghế thì ngồi đây này- BaekHyun cũng chịu ngồi bình thường nhưng trong đầu đang tính cách trả thù ả Hee Min. ả hết chỗ ngồi cho nên phải xách cặp xuống ngồi kế một sách của lớp trước khi đi còn không quên liếc xéo BaekHyun lập tức bị LuHan lườm một cái muốn thùng mặt, cô giáo bây giờ mới hoàn hồn lập tức quay sang hỏi Byun Hee:

-À....uhm.... còn em muốn ngồi đâu Byun Hee- Byun Hee chẳng nói năng gì chỉ nói hai chữ cảm ơn lập tức bước xuống an vị kết lớp phó học tập. Cuối cùng cũng đã yên ổn, cô giáo kêu cả lớp bắt đầu bài mới. Cả lớp cũng chẳng thêm quan tâm 2 học sinh mới mà lắc đầu mở tập sách ra, mới ngày đầu nhập học đã có ấn tượng xấu rồi. Giờ ra chơi cả đám rủ nhau lên nhà ăn riêng cho lớp Vip, bọn họ đang ngồi ăn vui vẻ thì khắc tinh của bọn họ xuất hiện. Hai chị em họ Kim đi lại bàn ăn của họ vì chỉ duy nhất chỗ bọn họ còn trống. Hee Min mặt dày tính ngồi xuống kế ChanYeol liền bị ChanYeol đuổi đi không thương tiếc, ả ra vẻ đáng thương nhìn ChanYeol mà hần cũng chẳng quan tâm chỉ lo cho BaekHyun, Byun Hee lịch sự lên tiếng:

-Cho tớ ngồi chung được không, xung quanh đây hết chỗ rồi- Lay đó giờ chỉ đang hoảng với những người lịch sự nên cũng bỏ chân khỏi chiếc ghế bên cạnh mà cho Byun Hee ngồi xuống, Hee Min năn nỉ không thành công nên quay đi nhưng trên đường đi ả bị JungMi lớp kế bên để chân ra khiến ả vấp té làm cho chén nước mắm đổ hết lên đầu ả. LuHan đưa ngón tay cái với JungMi, JungMi nổi danh là quậy phá lớp kế bên đến nỗi chẳng ai dám đụng đến, do một lần LuHan đi mua trà sữa quên mang tiền nên bối rối chẳng biết làm gì JungMi kế bên thấy vậy liền móc tiền ra chẳng giúp cho anh. Cả nhà ăn cười ầm lên, Hee Min do quá xấu hổ nên ngồi dưới đất chẳng dám ngẩng đầu lên. JungMi lại tiếp tục trả đũa giùm các mĩ nam mà trở tài diễn xuất của mình, cô được thằng bạn kế bên đưa cho một cái khăn dày đầy tương ớt và tương đen ở trên:

-Ôi thưa ơi, bạn cho tớ xin lỗi tớ không cố ý để tớ lau cho bạn nhé- Nói rồi JungMi liền lấy chiếc khăn cầm trên tay mà lau khắp người ả, duy nhất cả phần đầu và mặt là cô ưu tiên lau cho nhiều hơn những chỗ khác một tí. Lau xong rồi JungMi còn tặng luôn cái khăn lên đầu Hee Min đứng dậy nháy mắt với BaekHyun và LuHan. ả Hee Min lập tức đứng dậy mà chạy thẳng xuống toilet, cả nhà ăn hôm nay được một trận cười khoái trí. Các hoàng tử cùng mĩ nam ngạc nhiên nhìn Byun Hee:

-Byun Hee, em cậu bị như vậy cậu không quan tâm sao?- D.O hơi thắc mắc vì sao Byun Hee không ra giúp đỡ em mình

-Nó tự làm thì tự chịu, không liên quan đến tớ. Nó không chịu thay đổi thì có ngày nó gặp quả báo- Byun Hee vẫn bình thường cầm lon nước coke kế bên lên uống

-Sau bao năm gặp lại cái tính chịu cô đơn của cậu tăng cao đấy- SeHun lên tiếng nói chuyện với Byun Hee

-Rất cảm ơn, thôi tớ đến thư viện một lát tạm biệt mọi người- Byun Hee nói rồi liền xốc balo lên vai đi thẳng

-Chen, sao cậu ấy kì vậy. Lầm lằm lì li đến cả em mình cũng không quan tâm là sao- XiuMin lên tiếng hỏi Chen vì cậu rất tò mò về con người này

-Tính cô ta là vậy, chẳng chịu mở rộng lòng mình với ai cả-

-À mà sao mấy người biết hai người bọn họ thế, còn ChanYeol nữa sao con Hee Min đó có vẻ thân mật với cậu vậy-LuHan hỏi một cậu khiến ChanYeol đông cứng như đá

-À thì.....-

Tùng

Tùng

Tùng

Ngay giây phút vàng thì bác JoongKok bao vệ đáng trọng vào tiết, ChanYeol như được giải thoát mà chạy biến lên lớp các hoàng tử cũng chạy theo còn các mĩ nam thì đang bận trao ánh mắt đầy yêu thương cho bác bảo vệ. Bác JoongKok chỉ biết mắt rưng rưng thầm nghĩ ” tôi làm gì có lỗi với các cô các cậu sao”. Các mĩ nam hậm hực bước lên lớp học nhưng không phải ngồi học mà là ngồi chơi với lại thể hiện ân ái với nhau. Hee Min thì ngồi đó dõi theo BaekHyun mà cầm hột nắm chặt cây viết trong tay như muốn bóp gãy nó, trong đầu suy tính:

“BaekHyun, mày chờ đó cướp ChanYeol của tao thì không yên đâu” Bỗng nhiên ả thấy Byun Hee đang nhìn mình thì ả cuối đầu xuống không dám ngược lên, có vẻ ả rất sợ Byun Hee.

END CHAP

Lại ra chap mới cho mọi người này, nhớ cmt và vote cho em nhé. Nó sẽ là động lực cho em viết tiếp ^.^ (Em đang chuẩn bị viết fic mới ai hóng hèm em đăng lên cho coi

25. Chap24: Baekhyun Gặp Nguy Rồi!!!

Giờ ra về, tất cả học sinh như được giải thoát liền ủa ra như ong vỡ tổ các hoàng tử và mỹ nam nhà chúng ta cũng không ngoại lệ. Điện thoại của BaekHyun bỗng nhận được tin nhắn:

“Ra phía nhà kho cũ của trường đi”.

Tính BaekHyun đó giờ vốn tò mò nên cũng đi theo tin nhắn trong điện thoại. Nhà kho cũ vốn là nơi dùng để đựng dụng cụ thể dục nhưng sau khi vụ án có một nữ sinh treo cổ tự tử do áp lực học tập thì chẳng một ai dám bén mảng tới. BaekHyun lúc bước vào cũn hơi cảm thấy lạnh sống lưng nhưng cũng đủ can đảm để đặt tay lên nắm cửa và xoay nó mở ra:

-Có ai không?- Tất cả những gì đáp lại cậu chỉ là tiếng nói vọng và tiếng của gió.

Bụp

Âm thanh vừa dứt cũng là lúc BaekHyun nhắm mắt lại và gục xuống nhưng rất may là cậu vẫn còn đủ sức để nhìn lấy người sau lưng và nói lên một cái tên:

-Kim... Hee... Min- Tất cả những gì sau câu nói đó chỉ là một mảng đen mịn. Hee Min cũng đồng bọn cười phả lên. Một tên trong số đó tiến đến và nắm lấy tóc cậu dặt lên:

-Trông mắt chả khác búp bê, rất xinh đẹp. Chị hai có gì nhớ cho tụi này hưởng nữa nhé-

-Tụi mày yên tâm, vụ này mà thành công thì ChanYeol sẽ là của tao và nó sẽ là của tụi mày hahaha- Hee Min cười lên mang rợn trong mắt hiện rõ vẻ cay độc.

Cảnh 2..... Bắt đầu

- Tụi mày dội nước cho nó tỉnh- Hee Min ngồi trên một cái ghế cũ trong nhà kho mà chính ả cũng không biết đó là chiếc ghế dùng để treo cổ của chị học sinh đã chết kia.

Ào

Một xô nước lạnh lập tức tạt thẳng vào mình cậu, BaekHyun lơ mơ mở mắt ra nhìn xung quanh. Bao quanh cậu là những tên xâm trở đầy người và người đối diện cậu chính là Hee Min:

-Cô muốn làm gì tôi-BaekHyun do cái đập ban nãy cộng thêm hưởng trọn một xô nước lạnh buốt người nên chỉ còn có thể thì thào nói một câu

-Làm gì mày hả?, tao sẽ cho mày biết ChanYeol yêu tao hay yêu mày, tụi bây mở lên- ả ra lệnh cho tên đàn em mở máy chiếu lên và đi vòng ra sau BaekHyun đặt tay lên vai cậu. Máy chiếu hoạt động trên màn hình hiện ra một cặp trai gái trong tình trạng không mảnh vải che thân đang quấn lấy nhau, hai người đó không ai khác chính là Hee Min và ChanYeol

“Chan...ChanYeol,anh đối với BaekHyun kia là gì”

“Đối với anh cậu ta chỉ là một thằng MB rẻ tiền, em mới là người anh yêu”

BaekHyun nghe cuộc đối thoại của hai người bonh họ liền không tin vào tai mình

“ChanYeol chỉ xem mình là hạng MB rẽ tiền thôi sao, không thể BaekHyun tỉnh táo lại ChanYeol nói là chỉ yêu một mình mày, bình tĩnh lại”

_____ Tiệm kem Lovely _____

Mọi người này giờ vừa ăn kem vừa đợi BaekHyun, đợi này giờ đã là 2 tiếng rồi mà chưa thấy BaekHyun quay lại bọn họ sốt sắn đứng ngồi không yên:

-BaekHyun đi đâu mà lâu thế không biết- D.O lo lắng cho đứa em của mình vì anh biết BaekHyun chỉ cứng rắn về bọc bên ngoài còn bên trong là một con người dễ bị lay động và yếu đuối

- D.O anh ngồi xuống đi, đừng lo lắng quá- Kai nắm lấy tay D.O kéo ngồi xuống ghế nhưng chưa ngồi được mấy phút là D.O lại đứng dậy đi qua đi lại. Đột nhiên Byun Hee từ ở cửa xông thẳng vào bàn của bọn họ hét lớn:

-BaekHyun gặp nguy hiểm rồi!!!- Câu nói của Byun Hee làm cả bàn đứng bật dậy. ChanYeol lập tức nắm lấy vai Byun Hee lắc mạnh:

-Sao cô biết, BaekHyun hiện giờ đang ở đâu- ChanYeol mất bình tĩnh nắm chặt lấy vai Byun Hee khiến cô la lên đau đớn:

-Là do thiết bị theo dõi tôi cài trong cổ áo của Hee Min, hiện giờ BaekHyun đang ở nhà kho cũ ở trong trường- Vừa nói dứt câu tất cả mọi người liền xách cặp chạy thẳng, Byun Hee cũng chẳng quan tâm chuyện này của ai mà móc tiền ra quăng lên bàn rồi cũng chạy biến

_____ Nhà kho cũ _____

Hee Min thấy rõ vẻ sợ hãi trong mắt BaekHyun thì tưởng mình sắp thắng nên đất ý nói thêm:

-Cậu thấy rõ chưa BaekHyun, ChanYeol là yêu tôi còn cậu thì anh ấy chỉ xem là một đứa MB không hơn không kém, đừng mơ mộng hão huyền nữa-

-ChanYeol yêu tôi cô mới là người thôi ảo tưởng đi, loại như cô chẳng ai dám yêu đâu- Câu nói của BaekHyun khiến ả nổi khùng lên ra lệnh cho đàn em đánh BaekHyun:

-Aaaaaaaa- Thân thể nhỏ bé của BaekHyun bị đánh bầm dập, cậu oằn mình chống chọi với đau đớn Hee Min độc ác cho đàn em đánh đập cậu xong liền đem muối ớt hắc lên người cậu. Nhìn vết thương đang lở loét máu thịt của cậu trong lòng ả sung sướng nhưng sung sướng chưa được bao lâu thù cánh cửa nhà kho bị đập đổ, ả hoảng hốt khi nhìn thấy ChanYeol và càng hoảng hơn khi thấy Byun Hee đi phía sau cùng các hoàng tử và mỹ nam. ChanYeol chẳng thèm nhìn lấy ả một cái mà đi tới nắm lấy đầu tên côn đồ ban nãy hất muối ớt vào BaekHyun. Các mỹ nam cùng hoàng tử quăng cặp sách sang một bên mà tiếng tới trả thù cho BaekHyun. Hee Min như mất hết sức lực nhìn Byun Hee đang tiếng tới gần mình:

-Chị... chị à, em không cố ý là do... là do bọn họ xuối dục em làm chuyện này chứ không phải lỗi do em- ả hoảng loạn bỏ lại nắm lấy chân Byun Hee xin lỗi:

-Tao biết bao nhiêu lần đã nhắc mày bỏ cái tính này đi mà mày không chịu nghe, Hee Min à tao đã giúp mày thoát tội bao nhiêu lần rồi những gia đình khác không có quyền thế thì tao còn giúp mày được nhưng lần này mày nhìn đi Hee Min, người mày đụng đến lần này là thiếu gia của Angle đấy thần thánh giúp mày không nổi thì làm sao tao giúp mày được hả Hee Min-

-Là em yêu ChanYeol thật lòng mà, chuyện mấy năm trước là em sai sao Chanyeol không cho em một lần sửa lỗi chứ- Hee Min khóc đến lạc cả giọng. Các hoàng tử cùng mỹ nam nhìn cảnh này không khỏi đau lòng đúng là tình yêu làm cho con người ra mù quáng mà:

-Tao không giúp nổi mày nữa đi mà xin BaekHyun đi- Hee Min nhìn sang BaekHyun, ả chẳng dám nói gì

-Tội cô gây ra tôi sẽ không tha cho cô đâu-ChanYeol ánh mắt hiện đầy những sợi chỉ đỏ nhìn ả. Hee Mib chỉ biết cúi đầu nhìn xuống nền xi măng lạnh lẽo:

-Chan... ChanYeol đừng làm gì cô ta, là do cô ta quá yêu anh nên mới làm vậy, ChanYeol làm ơn đi- BaekHyun cố chịu xuống đau đớn mà giúp Hee Min, các mỹ nam ngạc nhiên vì đây là lần đầu tiên BaekHyun tha thứ cho người làm mình thân tàn ma dại. Hee Min ngấy đại ngẩn đầu nhìn BaekHyun giọng run run nói:

-BaekHyun, cậu tha thứ cho tôi sao, tôi đã hại cậu ra thế này mà tại sao....- Câu nói của ả bị BaekHyun cắt ngang, BaekHyun nở nụ cười hiền hòa nói với Hee Min:

-Tôi biết là cô rất muốn mình có được hạnh phúc cho bản thân nhưng hạnh phúc không phải là đi cướp của người khác, tôi tin cô là sẽ sớm tìm được tình yêu thật sự của mình-

-Xin cảm ơn cậu, tôi sẽ đi đầu thú sẽ đi cải tạo tôi sẽ làm tất cả mọi thứ để chuộc lại lỗi lầm của mình, BaekHyun cảm ơn cậu cảm ơn cậu rất nhiều- Hee Min liên tục đập đầu xuống đất và đối BaekHyun cảm ơn. BaekHyun chịu không nổi đau đớn nữa ngất đi khiến mọi người hoảng loạn:

-Ai gọi cấp cứu nhanh đi- ChanYeol lo lắng ôm chặt con người nhỏ bé trong lòng mình

-Không kịp đâu, tôi có xe mọi người đưa BaekHyun vào viện nhanh đi- Hee Min nhanh chóng dúi vào tay LuHan chiếc chìa khóa, mọi người nhanh chóng chạy đi khi chạy ngang qua Hee Min ChanYeol thấp giọng nói hai từ:

-Cảm ơn- Hee Min cười nhạt, ả thấy mình không xứng đáng nhận hai từ đó. Các hoàng tử và mỹ nam đưa BaekHyun vào phòng cấp cứu, bác sĩ từ trong phòng bước ra nói:

-Cậu ấy không bị sao cả vết thương thì chúng tôi sẽ cố gắng làm cho nó biến mất, bây giờ chúng tôi sẽ chuyển cậu ấy đến phòng hồi sức mọi người có thể vào thăm- Mọi người rối rít cảm ơn bác sĩ và chạy nhanh vào phòng hồi sức thăm BaekHyun. Họ hỏi thăm BaekHyun rất nhiều, BaekHyun với tay bật TV lên đúng lúc cô phóng viên đọc bản tin:

“Sáng ngày 28/6, cô con gái tập đoàn Red vừa ra đầu thú nhận tội, tòa án ghi nhận lời khai báo của cô và vào ngày 30/6 tòa án sẽ ra quyết định và hình phạt cho cô Kim Hee Min”

Bọn họ một hồi lâu im lặng, BaekHyun nhìn phía cửa sổ nơi có bầu trời trong xanh và một chú bồ câu đang sải cánh bay đi trong đầu thầm nghĩ lời chúc cho Hee Min:

“Cô đúng là nói giữ lời, chúc cô sẽ sớm thoát khỏi tù ngục và tìm được tình yêu chân chính của mình”

Mọi người đều nhanh được một bài học từ chuyện này. Lay lên tiếng nói với mọi người:

-Đúng là lòng tốt sẽ cảm hóa được thú dữ chứ đừng nói là con người- Bọn họ gật gù, họ tưởng sau chuyện này cuộc sống của họ sẽ được bình yên nhưng không phải, cơn bão lần sau sẽ mạnh gấp nhiều lần cơn bão này, sức mạnh của nó khiến họ không thể ngờ tới.

End Chap

Lại một chap nữa được ra lò rồi, nhớ cmt vs vote cho em nha, à mà có ai thắc mắc em năm nay nhiều tuổi hơn :]

#lê: Hiện giờ em đang lo cho fic này có ai đang chờ fic tình yêu của em thì mọi người thông cảm nha, hoàn fic này thì em sẽ lo cho fic tình yêu nhiều hơn

26. Chap25: Bộ Giáo Dục

Những vết sẹo của BaekHyun sớm đã được xóa bỏ và sức khỏe cũng hồi phục rất nhanh nên được bác sĩ cho ra về. Hôm nay bọn họ nghe nói có một đoàn thanh tra xuống tham quan trường, thầy cô tất bật chạy lo mọi thứ còn đội lao công của trường chạy đôn chạy đáo vệ sinh lớp học cho sạch sẽ cô hiệu phó còn làm màu chút xíu là chọt cho lá vàng trên mấy cây đại thụ rơi xuống cho khung cảnh giống truyện ngôn tình. Cả lớp vừa bước vào trường đã bất ngờ nhìn lớp của mình, cái lớp thường không sạch sẽ nói thẳng là dơ mà bây giờ lại sạch sẽ vô cùng, sàn gỗ sạch bóng tường chừa có thể soi gương được luôn, mặt bàn lúc trước bút xóa vết gạch đầy nhóc mà hiện tại được chùi sạch còn lót thêm một tấm kính phản lực.

Cái bảng đen thường ngày chẳng ai lau chùi thế mà hôm nay không biết ai hô biến cho nó trở nên sạch như bảng mới còn kẻ thêm hàng và ô cho dễ viết. Mọi người bước vào bàn ngồi, ZiTao đút tay vào học bàn để bỏ tập vào thì đụng phải thứ gì đó cứng cuối xuống để nhìn thì liền hét lên:

-WHAT!?! Trong học tủ có đồ ăn này- Cả lớp lập tức cuối xuống moi tất cả lên để trên bàn. Lớp trưởng há hốc mồm và biểu hiện tại chỗ ngồi là:

-Các đồng chí học trời ban, QUẤT- Cả lớp học lao vào cầu xé đồng thức ăn trên, ăn xong thì rác vắt tứ tung, LuHan uống xong chai nước quăng thẳng ra cửa lớp mà không ngờ tới...

-Oh my chuối, thằng nào ám sát bà- Một vòng hét quanh tám cái lên, Chen cũng phải đầu hàng. Chủ ngân giọng hét đó khi thấy cái chai bay về phía mình lập tức bay lên ôm lấy cánh cửa lớp mà hét, ZiTao ngồi ăn nghe tiếng hét thấy quen quen lập tức ngược mặt lên nhìn miếng bánh trong tay rơi xuống:

-Mẹ Fany- Người phụ nữ nghe thấy lập tức nhào về hướng ZiTao mà ôm hôn ZiTao cũng ôm hôn lại một cách thắm thiết. Cả lớp trở mắt nhìn đăm đăm, sau màn trao dồi tình cảm thì ZiTao mới cất tiếng hỏi:

-Mẹ về lúc nào vậy, sao không báo cho con biết để con ra đón-

-Mẹ về với cha con nên con đừng lo- Người được ZiTao gọi là mẹ lên tiếng

-Cha đâu rồi mẹ?- ZiTao dòm ngó xung quanh thì từ ngoài cửa xuất hiện một thân ảnh to lớn:

-Cha đây, kiểm tra hả?- Khác với vẻ nghiêm nghị bên ngoài câu nói của ông pha chút hóm hỉnh, ZiTao lập tức đập lên bàn mà nhảy về phía cửa ôm chặt cha mình như một chú Koala con ôm chặt cây vậy

-À... ờm.... tụi em chào cô ạ- Cả lớp cuối chào, giáo viên chủ nhiệm bước vào lớp ZiTao phải chạy về chỗ ngồi, cha mẹ ZiTao bước lên bục giảng nhìn xuống lớp

-E hèm, sắp tới 2 vị đây sẽ là giám thị gác thi lớp các em và từ bây giờ họ sẽ thay phiên nhau ôn tập cho kì thi cuối năm sắp tới, bây giờ cô sẽ ra ngoài để mọi người làm quen với nhau- Cô giáo nói một lèo xong hất tóc cầm giáo án trên bàn quay đi bỏ lại hai vị phụ huynh cùng lớp đang ngơ ngác

-Chào các em, cô là Tiffany xinh đẹp, dễ thương, thông minh... uhm.... uhm-

-Các em cứ gọi là cô Tiff được rồi- Tiffany đang nói thì bị chồng mình dùng tay bịt miệng lại, cô liếc xéo chồng mình

-Đồ con heo- Cả lớp bịt miệng cười khúc khích chẳng ai dám cười ra tiếng, Lay với D.O vốn là nhện cười dở nhất nên nhờ SuHo và Kai bịt miệng dùng còn bản thân thì đã nhện cười đến chảy nước mắt:

-Chào cả lớp, chú tên là Nickkhun từ hôm nay cô chú sẽ là giám thị của các cháu(*)- Cả lớp mặt gian nhìn xuống chỗ ZiTao trong đầu liền có chung suy nghĩ:

“Kì thi này không lo điểm thấp, không lo rớt rồi”

ZiTao cảm giác có việc không lành liền nhích sát vào người Kris

-Bây giờ chúng ta sẽ ôn Lịch sử trước- Nickkhun xoắn tay áo lên xoay qua tính lấy phần thì bắt gặp ánh mắt mèo con của Tiffany:

-Ông xã à~ cho em ôn môn này đi ngày mai anh ôn môn Toán cho tụi nhỏ, nha nha ông xã à~ Nickkhun giơ tay đầu hàng đưa viên phấn cùng cuốn sách cho Tiffany còn bản thân lại bàn giáo viên ngồi xuống lôi điện thoại trong túi ra tắc âm lượng và... chơi Andry Bird. Các hoàng tử cùng mỹ nam đen mặt vì họ đã biết cái tính nhông nhèo làm mặt buồn đến đáng thương kia của ZiTao là do ai dạy

—————Đường phân cách thời gian—————

Giờ ôn tập cũng đã kết thúc hai vợ chồng nhà Tiffany đã nhanh chóng chạy xuống bãi đỗ xe để cho Nickkhun về công ti xử lí việc, ZiTao cũng tính đi theo nhưng bị các mỹ nam giữ lại các hoàng tử thì chạy ra đóng cửa lại. ZiTao ôm chặt cặp lui sát góc tường cuối lớp, LuHan cùng BaekHuyn “hồ báo trường mẫu giáo” kẹp chặt ZiTao lại, Lay với D.O đứng khoanh tay tra khảo ZiTao. Đám còn lại đứng xung quanh nhìn như một vụ xã hội đen ăn hiếp sinh viên vậy:

-ZiTao, đó là cha mẹ em thật hả?-

-Vâng-

-Cha mẹ em có thương em không?-

-Có-

-Cha mẹ em có cưng chiều em không?-

-Tất nhiên-

-Vậy em về nhà em hỏi đề thi kì năm ra sao rồi nói lại nha- XiuMin nắm tay ZiTao lắc lắc

-Các đó sao mà em làm được, cha em chắc chắn không chịu!!- ZiTao lên tiếng phản bác liền bị BaekHyun đá vài phát đau điên, Kris thương vợ nên lên tiếng:

-Nè nè, sao đá vợ anh, vừa vừa thôi chứ- Các hoàng tử nhìn Kris khinh bỉ, ZiTao phán một câu zanh ròn:

-Ế tôi vợ anh hồi nào, ATSM vừa thôi-

-Em giỏi quá- Các mĩ nam đồng lòng bật ngón cái nhưng thấy mình đi lạc đề nên gấp rút trở lại làm “hồ báo trường mẫu giáo”

-Bây giờ làm không!?!- LuHan cắn cây kẹo mút mình ngáp trong miệng này giờ đưa thẳng ZiTao:

-Không- ZiTao lắc lắc đầu

-Làm không!?!- LuHan đưa sát mặt ZiTao hơn

-Làm không!?!-

-Không-

-Làm không!?!

-Không-.....x3

Cả đám đứng nhìn cảnh đó mà phát hỏa, chịu không được BaekHyun gầm lên:

-Bây giờ mày có làm hay không bảo bà một tiếng!?!?!- Cây kẹo trên tay LuHan rơi xuống, ZiTao mất rưng rưng nhìn BaekHyun trả lời:

-Để... em... thử-

-Vậy có phải ngoan không, giờ xuống căn-tin tụi anh bao em ăn- Mục đích đã đạt được bọn họ quay ngoắt 180° trở hiện lành ôn vai ZiTao đi xuống căn-tin.

End Chap

Suy nghĩ lâu lắm thấy mình nên một tuần một chap cho mọi người nên hôm nay tranh thủ đăng. Vote + Cmt nhận xét cho Mickey nha

#lê: lâu lâu rảnh đọc lại nguyên cái fic thấy mình viết vô cùng tệ vậy mà moi người cứ khen fic hay, có phải mọi người nói cho ta vui không, mọi người cứ nói thẳng đi ta không buồn đâu, có gì ta sẽ sửa. T_T

27. Chap26: Bị Phạt Cả Lũ

FIC THUỘC BẢN QUYỀN CỦA TỔ ĐỀ NGHỊ KHÔNG EDIT HOẶC ĐEM ĐI NƠI KHÁC MÀ KHÔNG CÓ SỰ CHO PHÉP CỦA TỔ.

-Mama à, đồng ý đi mà- ZiTao đang như con lằng quằng lẩn lộn xung quanh mẹ mình, buổi chiều vừa tan học là ZiTao lập tức leo chiếc Ferrari mới tậu của mình mà chạy về biệt thự Flower và tình hình hiện tại là cậu đang thực hiện nhiệm vụ của mình là moi móc đề thi, bước một là năn nỉ mẹ cậu.

-Taotao à mama không thể cho con biết đề trước được, như vậy là không công bằng cho các bạn- Tiffany dỗ dành tiểu bảo bối của mình (Au: chắc không công bằng)

-Con biết rồi, mama không thương Taotao con sẽ.... sẽ...-Zitao bắt đầu giả vờ để đạt được mục đích

-Trời ơi bảo bối, con muốn làm gì?!- Tiffany tá hỏa khi nghĩ tới những điều ZiTao sắp làm

-Con đi mét cha là tuần trước mẹ lên đi chơi với chị Yuri mà nói dối là đi công tác!!!- ZiTao mặt ngây thơ thốt ra câu nói với vẻ mặt “vô tội”

-Thôi ZiTao mẹ thương con mà, con đừng nói ra nha- Tiffany nghĩ đến cái bản mặt đen như đất nồi của Nickkhun sau khi biết chuyện là tóc tai dựng đứng hết rồi tới đó chắc là không lết xuống giường nổi luôn chứ chả đùa. ZiTao mừng rỡ gật đầu liên tục nhưng chưa được bao lâu thì...:

-Hiện tại mẹ không giữ đề cha con giữ đấy- Tiffany thông thả ngồi dũa móng tay nói

-Vậy mẹ đi đến thư phòng năn nỉ cha với con đi, đi mà mẹ~~ ZiTao ngược mắt cún con cùng bàn tay chấp lại xoa xoa, nhìn bộ dạng đáng thương của con trai cưng Tiffany không nỡ từ chối thế nên hai mẹ con nắm tay nhau đi vượt biên à nhằm vượt qua cửa rồi lên thang máy tới thư phòng. Tiffany nắm tay ZiTao hô hấp lên xuống bất hòa, hai mẹ con nhìn nhau cùng hô khẽ “cố lên, cố lên” rồi gõ cửa:

-Khunnie mở cửa cho em- Câu nói vừa dứt cũng là lúc cánh cửa tự động mở ra, hai mẹ con bước vào phòng ZiTao lập lúc bay vào lòng cha mình là dụi dụi nịnh bợ bỏ lại người mẹ già (Au: á, giày má nào vậy Tiffany: giày của má, có ý kiến à mà má không có già nhá) à nhằm người mẹ “trẻ” đứng nắm góc váy bơ vơ một mình:

-Cha à cha có biết là cha đẹp trai lắm không cha có biết cha thông minh lắm không cha...-

-Thôi thôi, muốn gì nữa thì nói luôn đi cậu hai- Nickkhun chen ngang câu cảm thán “thật lòng” của ZiTao

-Con muốn biết trước đề thì được không cha??- Nói đến đây mặt Nickkhun lập tức đanh lại

-Không được-

-Cha à đồng ý đi mà, năn nỉ đó- ZiTao sử dụng chiêu làm nũng của mẹ mình để cho cha đồng ý. Tiffany thấy thế cũng nhào vô uốn éo như lăn quần năn nỉ giúp con trai cưng:

-Ông xã~ cho con biết đề đi, đây là lần đầu nó xin anh chuyện này mà-

-Anh nói không là không- Nickkhun kẹ ZiTao từ rrong lòng thả cái bịch xuống đất. ZiTao ngồi dưới đất xoa xoa mông khóc thút thít chả dám khóc lớn. Tiffany nổi đóa đi lại đỡ cục cưng mình lên hét lớn với Nickkhun:

-Anh làm gì vậy hả?! Không đồng ý thì thôi mắc mớ gì anh làm con tôi té!!!-

-Anh... anh... không cố ý mà- Nickkhun lấp bắp định giải thích

-Được nếu anh không giúp thì tôi lo cho con tôi, anh đừng nghĩ tôi không làm được gì. À mà lúc tôi quay về tôi kêu cầu anh xách gối ra khỏi phòng và.... cấm vận 1 tháng- Câu nói của Tiffany như án tử hình cho Nickkhun. Theo camera cho thấy sắc mặt Nickkhun hiện giờ có thể đo với hộp bút chì 24 màu và hành động cuối cùng để giữ lại chút sĩ diện của đàn ông là....:

-Vợ ơi anh sai rồi, anh sẽ cho con biết đề em đừng cho anh làm bạn với sofa đừng cấm vận anh, em mà cấm là anh liệt hết đời đây em yêu ơi!!!- Vâng hành động đó chính là lê lét ôm chân vợ mà năn nỉ cầu xin (Au: OMG!!!)

-Anh nói thật chứ?!- Tiffany bán tin bán nghi nhìn chồng mình thì thấy Nickkhun gật như gà mổ thóc

-Nhưng với điều kiện là chỉ một mình ZiTao biết thôi không có ai khác, OK?- Hai mẹ con đồng loạt gật đầu, Nickkhun lập tức đứng lên xoay lại bàn làm việc lấy ra một sấp giấy đưa cho ZiTao làm cậu nhẩy cần lên ôm hôn đến mức hai vợ chồng suýt ngạt thở. Hôn tới mức phồng môi ê răng ZiTao mới chịu buông ra mà chạy biến về mình bỏ lại hai vợ chồng nhìn nhau thắc mắc:

-Tiffany lúc em mang thai anh có cho em coi Tây Du Kí không??-

End Chap

-Bắt đầu từ chap này về sau Mickey sẽ cho mọi người biết cảm giác ngược trong fic này là như thế nào, chờ nha nhớ cmt + vote cho tớ nha.

#lề: Hóng bài hát của Hoàng Tử Thao ầu vầu quá đi

28. Chap27: Đau Lòng

Tâm trí YiFan bây giờ đang rối loạn, thú thật thù hằn trong lúc hẹn hò với ZiTao thì hần cũng có chút rung động đối với LuHan từ lúc trong đại tiệc nhưng hần nghĩ đó chỉ là rung động nhất thời nên không quan tâm lắm, bản thân hần cũng không ngờ là có ngày hần đẩy ngã ZiTao mà đỡ một người khác lại còn mắng cậu, sau một hồi suy nghĩ hần cũng quyết định tới nhà ZiTao để xin lỗi và hần chợt nhận ra là..... hần không biết nhà cậu. Liên móc điện thoại ra gọi cho LuHan:

“Luhan à cậu biết nhà của Zitao ở đâu không?”

“À, ZiTao có căn nhà riêng ở khu núi phía đông đó, cậu cứ chạy thẳng rồi quẹo trái xong quẹo phải thấy tiệm cafe rồi thì...”

“Thôi tôi đi bằng taxi qua rước cậu rồi cùng nhau tới nhà ZiTao được chứ?! Tôi muốn xin lỗi ZiTao”

“Cũng được cậu tới đi”

SeHun vừa đỡ ZiTao vào nhà và để cậu ngồi xuống ghế sofa còn bản thân thì đi kiểm hộp cứu thương, khi kiểm xong thì anh tự kéo lại chiếc ghế cho mình ngồi rồi đỡ chân ZiTao để trên đùi mình xong bắt đầu sơ cứu và băng bó:

-Aaa, đau SeHun chỗ đó đau- ZiTao hét lên khi SeHun đỡ oxi-gà* vào vết thương nơi đầu gối, SeHun lấy ngay mớ bông gòn kê bên chấm chấm nhẹ để cậu khỏi bị đau.

(*): bạn nào hay nghịch chắc quen với oxi gà rồi nhĩ :)

-Tôi xin lỗi cậu không sao chứ?- SeHun ngược lên hỏi cậu

-Không sao, SeHun cậu lên đây ngồi này- ZiTao vỗ vỗ chỗ còn trống ở bên cạnh. SeHun bước tới ngồi xuống cả hai cứ im lặng như vậy cho tới khi

-Ừm...SeHun này tại sao cậu đỡ tớ mà không đỡ anh LuHan?-

-Tại vì tớ thấy tất cả mọi việc, cậu không phải là người làm cho LuHan té, cho dù tớ có yêu LuHan nhưng không phải lúc nào cũng đứng về phía LuHan- SeHun ngược lên nhìn ZiTao

- SeHun cảm ơn cậu- SeHun mê đắm nhìn nụ cười của ZiTao tay SeHun đột nhiên nắm lấy tay cậu và hướng tới môi cậu, ZiTao là con lai giữa Mỹ-Thái-Hàn-Trung nên việc hôn như thế này cũng chỉ là xã giao lúc môi hai người vừa chạm nhau cũng là lúc cánh cửa bật mở YiFan cùng LuHan bước vào, SeHun và ZiTao bối rối buống nhau ra nhìn bọn họ. Hiện giờ bốn người đang ngồi đối diện nhau và cũng là lần đầu không khí xung quanh bọn họ nặng nề như vậy

-Rất cuộc giữa hai người có quan hệ như thế nào- Giọng LuHan run run lên tiếng hỏi

-Bọn em đơn giản chỉ là bạn bè thôi mà- SeHun giải thích cho LuHan

-Bạn bè hả?! Vậy sao hai người lại hôn nhau chứ!!!- LuHan kích động hét lên

-Anh à đó chỉ là một cách xã giao thôi mà- ZiTao lo sợ nhìn LuHan

-Xã giao em cũng nên lựa người chứ tại sao lại là SeHun chứ, em làm anh mất niềm tin rồi đấy!! Còn cậu, SeHun tôi với cậu chấm dứt đi!!!!- Nói xong liền lập tức quay đi bước ra khỏi nhà ZiTao, khi nghe câu nói như sét đánh ngang tai SeHun liền lập tức hối hả chạy theo LuHan để giải thích

-Kris...- ZiTao cắn lấy môi dưới hướng ánh mắt sợ sệt nhìn người con trai đang ngồi đối diện cậu, nếu Kris mà không tin cậu thì coi như cậu không còn chỗ dựa nữa.

-Giả tạo- Kris lạnh lùng nói lên hai chữ xong quay lưng hướng cửa rồi đi bỏ lại con người nhỏ bé phía sau lưng. ZiTao ngồi gục mặt bó gối lại và tự vòng tay ôm lấy bản thân mình để tìm hơi ấm, tiếng nước nở vang vọng khắp phòng nhìn cậu cứ như một con mèo bị vứt bỏ một góc sau khi chủ nhân không còn yêu thương mình khiến người ta thương tâm, đau lòng. Cậu cứ khóc cho tới khi chính mình mệt lả thiếp đi

Xin cho em giây phút yên bình

đừng nói thêm chi lời yêu

Em đã sống trong hy vọng

vụt mất anh đâu nghĩ suy

Sẽ chẳng tiếc thương mong chờ

đành chôn vùi vào quá khứ

Ngày ấy cứ ngỡ đắm say một đời

nào hay tình anh đổi trao

Tiếng chuông điện thoại làm cậu bừng tỉnh khỏi giấc ngủ, với tay lấy điện thoại trên... là Kris, cậu lập tức nhấc máy

-Xin cho hỏi cậu có phải là vợ của chủ chiếc điện thoại này không ạ?-

-À... ừm đúng là tôi, anh là ai vậy?-

-Tôi là phục vụ của quán bar Shadow, chồng cậu say quá nên ngủ gục ở đây quán sắp đóng cửa nên chúng tôi phải gọi cho người thân để đón anh ấy về-

-Tôi biết rồi tôi sẽ tới liền, làm phiền anh quá- Nói xong cậu liền ngắt máy cầm lấy áo khoác và chìa khóa xe chạy khỏi nhà đến Shadow. Cậu chật vật mãi mới đưa được hân về đến nhà rồi đưa vào phòng của mình, cậu bắt đầu cởi giày, cavart rồi đến áo khoác ngoài của hân để tạm lên bàn tính đứng dậy đi pha cho hân một ly trà giải rượu liền bị một lực kéo lại, Kris đè cậu xuống và bắt đầu mở ra một trận ái muội nhưng suốt cuộc ân ái cậu không vui mà còn đau khổ vì hân chỉ gọi một cái tên mà không phải tên cậu "LuHan". Hôm nay hân không dịu dàng nữa mà thô bạo như một con thú trong rừng sâu bị xâm phạm lãnh thổ. Sau khi hân được thỏa mãn thì lập tức buông cậu ra và tránh xa cậu như một mầm bệnh nguy hiểm, hân nhếch mép nhìn cậu thân tàn ma dại trên giường mà bình tĩnh chỉnh sửa trang phục cuat mình rồi rời đi không một lời hỏi han hoặc xin lỗi, ZiTao nằm giường nở nụ cười nhưng nước mắt cậu vẫn lặng lẽ rơi xuống, tự mò lấy cái chăn mà quàng lại khắp người ở trong chăn lặng thầm khóc một mình.

LuHan nhìn nhỏ bé nhưng sức lực không hề nhỏ, SeHun phải rượt theo LuHan một đoạn đường dài mới bắt được:

-LuHan nói em nghe tại sao anh lại chạy đi, tại sao lại chia tay hả nói em nghe đi LuHan!?!- SeHun bấu hai bờ vai nhỏ bé của LuHan mà lay lay

-Là vì tôi không yêu cậu nữa, tôi yêu người rồi đấy thì sao hả!!- Đây là lần đầu SeHun nghe thấy những câu nói này từ LuHan liền kích động nói lớn

-Tại sao không yêu em nữa chứ?! Em có làm gì sai đâu trước giờ anh nói gì em nghe đó em cũng lắng nghe với ai cả, vậy thì vì sao anh lại chấm dứt với em giải thích cho em đi LuHan-

-Cậu làm tôi đau đấy hừ cậu nói cậu không lắng nghe tại sao lúc tôi té cậu không đỡ tôi mà đi đỡ ZiTao, ai lúc này vừa mới hôn ZiTao vậy nói tôi nghe đi- LuHan nhếch mép trả lời SeHun, SeHun rất muốn nói nhưng bây giờ cậu cũng chẳng biết mình nói ra LuHan có tin không

-Sao không nói được vậy thì tôi nói cho cậu nghe lý do thứ nhé, là bởi vì người tôi yêu bây giờ là Kris ít ra anh ấy cũng lo cho tôi lúc tôi bị thương còn cậu thì sao cậu đi lo cho người yêu của người khác- Nói xong liền rời đi, SeHun ngã khụy xuống mặt đất mưa bắt đầu rơi nhưng cũng không gạt đi hết nỗi đau của 2 người bọn họ.

END CHAP

Chap sau sẽ ngược thân, ngược tâm hồn, ngược... nói chung là ngược một cách quàng quại, nhưng các bạn đừng vì thế ghét tớ nha NGƯỢC RỒI SẼ HƯỜNG MÀ

#lê: giờ sẽ chú tâm lo cho hai cặp KrisTao HunHan cái đã rồi mấy cặp kia hãy tính chứ một lần viết 6 cặp chung tớ chóng mặt lắm . VOTE ĐI MENT ĐI THEO DÕI TỚ ĐI TỚ THƯƠNG NHIỀU

29. Chap28: Rời Đi

Ta nói cái chap này nó ngược thê thảm, chính con tác giả viết còn thấy đau lòng tới mức muốn đập nát cái bàn phím, đề nghị các readers đọc chap này nên bình tĩnh đừng phá hoại đồ đạc hoạt là làm tổn thương bản thân và còn việc các bạn mất quả nhiều nước sau chap này con au sẽ không chịu trách nhiệm đâu nhá

Dạo gần đây cơ thể ZiTao đột nhiên trở nên khác lạ, cơ thể xanh xao vừa ngủ thấy mùi đồ ăn là bảo tanh hôi xong chạy vào toilet nôn ọe tính tình cũng trở nên nhạy cảm hơn bao giờ hết. Kim gia cũng thấp thỏm không yên lo lắng cho đứa con nuôi của mình còn vợ chồng Nickkhun và Tiffany cũng bắt đầu lo sợ, thật sự hai người luôn giấu một bí mật suốt từ khi ZiTao ra đời, họ sợ là nếu mọi người biết bí mật đó thì sẽ khinh bỉ xa lánh cậu họ thật sự rất sợ, những lúc hai vợ chồng Kim gia muốn đưa ZiTao đến bệnh viện đều bị bọn họ khéo léo từ chối. Hôm nay họ không can ngăn lại nữa nhưng không có nghĩa là họ cho cậu đến bệnh viện mà gọi bác sĩ riêng tới khám, ngôi ở phòng khách hiện giờ có Kim gia vợ chồng Tiffany và cả Wu gia nhưng cả LuHan và Kris đều vắng mặt nhưng họ cũng không quan tâm bây giờ thứ khiến họ quan tâm nhất là thông tin của bác sĩ về ZiTao. Bác sĩ từ trong phòng bước ra, mọi người liền hỏi tới:

-Chú Yang con tôi sao rồi?- Nickkhun là người lên tiếng đầu tiên

-Cậu ấy không phải mắc bệnh mà là....-

-Mau nói cho chúng tôi biết đi, ZiTao sao rồi?!- Lay kích động lo lắng cho em mình

-Cậu ấy mang thai được 3 tuần rồi!!- Lời nói như sét đánh ngang tai những người có mặt tại đây, Tiffany vô lực ngất xỉu Nickkhun vội vàng đỡ lấy vợ mình Cuối cùng thì cây kim trong bọc lâu ngày cũng lòi ra có lẽ đã đến lúc bọn họ đối mặt với sự thật rồi. Không khí xung quanh bây giờ vô cùng căng thẳng, một người một cảm xúc lo lắng có đau đớn có bất ngờ có, Tiffany mặt mày xanh xao ngồi im trên sofa:

-Tiffany chuyện của ZiTao là sao hả?- Kim Mina lên tiếng hỏi cô bạn thân của mình

-Chuyện là... chuyện là... hức hức...ZiTao là... là...!!!- Tiffany khóc nức lên khi nói đến chuyện của cậu con trai duy nhất

-ZiTao thằng bé... là song tính nhân- Nickkhun ôm vai vợ mình an ủi cô vì cú shock lần này

-S...sao thằng bé là song tính nhân??- Kim lão gia lấp bấp không tin những gì mình vừa nghe nên hỏi ngược lại

-Đúng, thằng bé là song tính nhân-

-Bây giờ chuyện đó chúng ta gác qua một bên đi nhưng chuyện quan trọng bây giờ chúng ta cần biết là cái thai trong bụng ZiTao là của ai?- SuHo không nói thì bọn họ cũng không nhớ tới mục đích này

-Là của YiFan- ZiTao đứng phía đầu cầu thang nói vọng xuống cả nhà quay lại nhìn cậu, SeHun liền nhanh chóng chạy lên đỡ cậu ngồi xuống chỗ của mình khi này

-Tại sao em lại nói vậy ZiTao? Em có biết như vậy sẽ làm mất lòng không!?!- D.O ngồi kế bên xoa xoa lưng cậu

-Điều em nói là sự thật và em chắc chắn điều đó bởi vì... lần cuối cùng em làm chuyện đó là cùng với YiFan- ZiTao bình tĩnh nói

-Gọi thẳng nghịch tử đó về đây cho ta mau- Wu lão gia gầm lên, ông tức giận đến mức cả người pháy run

-Theo như con biết thì gần đây YiFan rất hay đi cùng với LuHan và YiFan cũng nói là cậu ấy yêu LuHan vậy gì chúng ta lần một cuộc kiểm tra đi- ChanYeol ngồi trên thành ghế sofa nói với mọi người tình trạng gần đây

-Không phải LuHan nó là người yêu của SeHun hay sao??- Wu phu nhân thắc mắc

-Bọn con chấm dứt rồi!!!- SeHun khó chịu nhăn mặt lên tiếng khi nhắc tới chuyện đó

-Hay chúng ta gọi anh cả cùng LuHan về đây để kiểm chứng coi anh ấy có yêu ZiTao hay yêu LuHan, còn chúng ta tạm tránh để cho ZiTao nói chuyện rõ ràng với anh ấy, mọi người thấy sao- Kai ngồi kế bên Chen nêu lên ý kiến của mình, cả nhà gật đầu BaekHyun nắm lấy tay ZiTao nhìn cậu:

-ZiTao cố lên không được khóc nhớ chứ!!- Cậu gạt gạt cái đầu nhỏ của mình, mọi người tạm thời tách ra Wu gia thì vào phòng bếp để trốn, Hwang gia thì ra phía sau chiếc tủ trưng cúp của Tiffany ẩn đi còn Kim gia tạm thời trốn sau bức tường trên cầu thang. ZiTao cầm lấy chiếc điện thoại trên bàn kiểm soát của Kris và gọi đi:

-Alo-

-Kris, em muốn gặp anh để nói chuyện-

-Chuyện gì nói luôn đi tôi không rảnh-

-Chuyện này không thể nói tùy tiện, anh tới Hwang gia đi cả anh LuHan nữa-

-Đúng là phiền phức-

YiFan nói xong lập tức ngắt máy, cậu ngược đầu nhìn mọi người cần tiếp sức nhanh cho cậu, mọi người liền lập tức hô Cổ lên bằng khẩu hình miệng cho cậu. 5 phút sau cậu nghe có tiếng xe chạy vào sân và cửa mở ra, YiFan cùng LuHan tiếng vào ngồi xuống ghế đối diện cậu (À: hai người này tự nhiên thế nhà người ra mà) :

-Có chuyện gì cậu mau nói đi chúng tôi không có nhiều thời gian- Vừa ngồi xuống là YiFan nhìn cậu vào thẳng vấn đề còn LuHan thì chỉ thêm nhìn mặt cậu lấy một cái.

-YiFan em... có thai rồi- LuHan trở mặt nhìn cậu như thể không tin những gì cậu nói còn YiFan thì cười khinh khỉnh

-Cậu là con trai làm sao có thể mang thai mà nếu có thù chắc là của thằng SeHun hay những ông giám đốc già béo ú chứ làm sao có thể là con tôi, thứ MB như cậu thiệt không xứng-

-YiFan em chắc chắn đó là con anh mà, tin em đi YiFan- ZiTao kích động nước mắt giàn dụa trên gương mặt thanh tú

-Cậu đúng là mặt dày, cho dù nó là con tôi thù sao trước sau gì nó cũng là một đứa yêu quái trai không ra trai gái không ra gái thôi hà có gì phải giữ nó, bây giờ khoa học tiên tiến cậu có thể bỏ nó đi mà, nói đến đây cậu hiểu rồi chứ mau bỏ nó đi nó là thứ nghiệt chủng không xứng đáng có mặt trên cái thế gian này, chúng tôi đi đây ở trobg cái không khí dơ bẩn như vậy tôi sợ Hannie của tôi sinh bệnh mất vậy nhé!!- Mọi người trong nhà đã nghe thất và chứng kiến hết mọi chuyện ai cũng muốn nổi nóng với hành động của YiFan và LuHan, Wu lão gia giận đến tím xanh mặt mày nắm chặt cây gậy gỗ trong tay ông không ngờ mình lại sinh ra thứ nghiệt chủng ác ôn như vậy, YiFan đứng dậy nắm tay Luhan định rời đi liền bị cánh tay khác nắm lại hấn xoay qua thì thấy cậu quỳ gối trên đất nắm chặt tay hấn liên tục lắc đầu nước mắt dàn dụa

-YiFan anh đừng bỏ đi mà... hức... em van anh đừng bỏ em và con mà... YiFan- LuHan lần đầu thấy ZiTao yếu đuối như vậy muốn tiến lại nâng lên nhưng nghĩ tới việc của cậu cùng SeHun liền cảm ghét mà hướng thẳng YiFan đổ thêm dầu vào lửa:

-YiFan anh đừng ta cho cậu ta là cậu ra lừa gạt anh đứa con đó chắc chắn không phải của anh-

-Đúng cái thứ quái thai đó tôi không muốn có cần thì cậu cứ giữ lại mà nuôi đi- Nó xong liền hất cánh tay của cậu ra làm cậu mất thế mà té thẳng ra sàn nhà mà cứ thế nắm lấy tay LuHan đi thẳng. Cả nhà ủa ra đỡ lấy cậu, cậu nức nở trong lòng cha mình:

-Cha có phải con của con là quái vật không... nó có phải nghiệt chủng không cha... hức hức-

-Bảo bối ngoan con mau nín, con của con cũng là con của cha mẹ nó không phải nghiệt chủng nó là cháu cưng của cha mẹ, con an tâm đi- Nickkhun vỗ về đứa con trai

-Nhưng... con sợ lắm... sợ lúc nó sinh ra nó sẽ không có cha... lúc đó nó sẽ bị bạn bè cười chê... tội nó lắm... hức hức- ZiTao khóc càng ngày càng lớn khi nghĩ về tương lai của đứa nhỏ còn chưa hình thành đủ trong bụng mình

-ZiTao cháu không phải lo nó là cháu đích tôn của Wu gia nên sẽ không ai dám chê cười nó, cháu an tâm chúng ta sẽ bảo vệ nó thật tốt- Wu phu nhân nắm lấy tay cậu an ủi

-Đúng đấy ZiTao, còn có bọn anh mà em không nên bi quan như vậy- XiuMin nhìn cậu trìu mến để xoa dịu nỗi đau của cậu

-Cảm... cảm ơn mọi người... hức hức... con... con đau bụng quá... mẹ con đau- Mặt ZiTao đầy mồ hôi còn môi thì tím xanh, SeHun thấy không ổn liền bế xốc cậu chạy lên phòng, BaekHyun XiuMin cùng các hoàng tử cũng chạy lên theo những vị phụ huynh rồi rém điện thoại co bác sĩ, Wu gia muốn tốt cho cậu liền điện cho quản gia đặt những thứ chăm sóc tốt nhất cho cậu, D.o và Lay muốn tiếp sức nên vào bếp nấu ăn cho mọi người.

—Buổi tối tại Hwang gia—

Mọi người sáng giờ túc trực kể bên cậu đã thấm mệt nên được vợ chồng Tiffany đưa tới phòng của khách để ngủ, cả hai vợ chồng cũng mệt mỗi xương cốt đau nhức liền bị ZiTao khuyên nên về phòng nghỉ ngơi, hiện giờ trong phòng bệnh chỉ còn lại SeHun và cậu:

-SeHun sao cậu không đi ngủ đi??- ZiTao quay sang hỏi con người đang đút cháo cho mình

-ZiTao sang Anh với tớ đi?!!- SeHun đột nhiên hỏi ngược lại cậu

-Sao... cậu muốn sang Anh-

-Đúng chúng ta qua Anh, sẽ bắt đầu cuộc sống mới tớ sẽ chăm sóc cho cậu với lại gia đình tớ cũng có một chi nhánh bên đấy qua đó chúng ta sẽ không sợ chết đói!!- Cậu nói nửa đùa nửa thật của SeHun làm cậu hơi xiu lòng

-Nhưng... tớ không thể đi được... đứa bé trong bụng tớ còn quá nhỏ... nếu tớ đi làm sao chăm sóc nó-

-ZiTao tớ sẽ chăm lo cho cậu và cả đứa bé nữa, nếu cậu ở đây cậu sẽ bị dằn vặt suốt đời đó, cậu cho tớ làm cha nuôi của nó đi tớ sẽ trở thành một người cha thật xứng đáng được không, ngoan nghe lời tớ được không ZiTao- Lời nói của SeHun làm cậu suy nghĩ, nếu ở lại đây có nghĩa là cậu tự dằn vặt chính mình, còn đứa bé khi sinh ra không có cha chi bằng cậu suất ngoại cậu sẽ thoát khỏi cái quá khứ này và đứa bé khi sinh ra thì nó sẽ nghĩ SeHun là cha của nó

-Được... chừng nào chúng ta đi??- SeHun mừng rỡ vui vẻ nhìn cậu

-Tối ngày mai là chúng ta đi cậu vẫn còn thời gian chuẩn bị đồ đạc, nói với cha mẹ và tạm biệt bạn bè nữa-

-Ừ tớ biết rồi cậu nên về nghỉ ngơi đi- SeHun cúi xuống ôm cậu một lát rồi buông ra xoay người hướng phía cửa đi ra. Cánh cửa đóng lại hai con người có hai suy nghĩ khác nhau:

“Bảo bối daddy sẽ cho con một cuộc sống đầy đủ và hạnh phúc nhất” ZiTao xoa xoa bụng mình rồi nằm xuống đắp chăn lại từ từ chìm vào giấc ngủ

Còn con người phía ngoài hành lang

“ZiTao cậu vì tớ mà chịu khổ quá nhiều rồi tớ sẽ chăm sóc cậu và cả đứa bé của cậu, còn hai người YiFan và LuHan hai người không sống yên với tôi được đâu” Nói xong liền nhét mép quay đi nhưng trước khi đi anh còn hướng cửa phòng cậu nói một câu

“Ngủ ngon nhé ZiTao sau cơn mưa trời sẽ lại sáng, tớ sẽ làm cho cậu hạnh phúc”

Chap này các HunTao shipper được một trận quẩy rồi? Tim tung toét nhưng nó vẫn ngược nha. Truyện này theo Mickey dự là dưới 40 chap, vote đi comment đi pho lồ đi

30. Chap29: Cuộc Sống Mới

Chap này tớ cho mấy bạn HunTao shipper quẩy tới bến luôn á ^-^

Hành lí đã dọn xong, tạm biệt bạn bè cha mẹ anh chị em cũng hoàn thành rồi hai người họ chỉ còn chờ tới giờ để ra sân bay. Trước khi đi bọn họ sẽ nhận được một bữa cơm gia đình thân mật đầy ngon miệng nếu không có sự xuất hiện của Kris và LuHan. Cả bàn ăn không khí lạnh đến thấu xương mặc dù những món ăn nóng hổi trên bàn bốc khói nghi ngút, các mỹ nam chỉ biết cắm đầu ăn cho đỡ ngượng còn các hoàng tử thì nhau kể chuyện hài để bầu không khí vui lên, cả đám 5 thằng cứ nhao nhao cười cười miệng nói luyên thuyên cho tới khi bị Wu phu nhân nhắc nhở rồi mới chịu ngồi im. LuHan cố gắng gấp thức ăn cho Kim lão gia nhưng những thứ anh gấp cho ông đều bị ông gấp ra một chén riêng rồi đẩy ra chỗ khác, YiFan cũng chả khá khẩm gì hơn khi hắn mở miệng hỏi hoặc nói câu nào đều bị mọi người lơ đi mà nói chuyện của mình tiếp.

-ZiTao qua bên đó phải nhớ giữ gìn sức khỏe, ăn uống điều độ nghe chưa con?- Tiffany ngồi kế bên vuốt vuốt mấy cọng tóc trước trán cậu

-À nè nhóc, tính em đó giờ lúc chốc ở bên đây té còn có tụi anh đỡ lên còn qua bên đó là không xong đâu đấy, nếu em bị té máu em sẽ chảy chảy quai luôn đó-BaekHyun cũng góp chuyện nhắc nhở ZiTao nhưng có ý trêu chọc tới cái tính loi nhoi của cậu

-Em biết rồi, em có phải đứa nhỏ 5 tuổi đâu- ZiTao biểu môi bất mãn

-Nhiều khi đứa nhóc 5 tuổi còn trưởng thành hơn em đó, gấu trúc!- Lay thông thả uống ly nước ép hương thẳng ánh mắt tới cậu

-Yahh mọi người kì quá à, SeHun mọi người ăn hiếp tớ kìa- Mọi người hùa nhau chọc cậu khiến cậu không có đồng minh nên đành phải quay sang cầu cứu SeHun mà không biết có một cặp mắt hướng thẳng sự khó chịu đến hướng này

-Cậu nhoi thiệt mà- SeHun phán một câu cả bàn phì cười, bác quản gia cùng mấy cô người hầu cũng không chịu nổi mà cuối mặt xuống đất khúc khích, ZiTao mặt đổi từ xanh sang trắng từ trắng sang đen cậu nhẩy một cái vào lòng cha mình che đi vẻ xấu hổ trên mặt.

-Ông chủ, sắp tới giờ ra sân bay rồi ạ- Quản gia tiếng tới thông báo với Wu lão gia

-Được rồi mọi người, chúng ta đi thôi- Mọi người dắt nhau ra xe, vì lo cho ZiTao nên D.O cùng XiuMin cũng đi cùng xem tình hình có ổn không rồi mấy ngày mới trở về. Vệ sĩ cầm 4 chiếc vali bỏ vào cốp xe rồi tiến lên ghế phụ lái. Cho số người đi theo đông nên sắp xếp được ngồi theo kiểu này.

1: Tiffany-Wu phu nhân-Kim phu nhân

2:Nickhun-Wu lão gia-Kim lão gia

3:Kris-Tao-SeHun-LuHan (Au: oái ăm thế(=.=))

4:ChanYeol-BaekHyun-SuHo-Lay

5:XiuMin-Chen-Kai-D.O

Trong lúc xe trên đường đi tới sân bay thì mọi người tranh thủ chớp mắt một tí (Au:Bởi vì biệt thự của Hwang gia ở ngoại ô nhá) nhưng có hàng thứ 3 là chả ai ngủ được gì cả nói chung là không khí hàng 3 căng thẳng nhất cái xe. Chớp mắt được vài phút thì đã tới sân bay, SeHun xuống xe đầu tiên để đi lấy xe đẩy những người còn lại lần lượt xuống xe. Những hành khách ở sân bay nhìn bọn họ như sinh vật lạ và có cùng câu hỏi trong não “Nhà gì mà nam thanh nữ tú không vậy nè” có nhiều người đã nhận ra đây là 3 gia tộc lớn nhất ở Hàn và Hwang gia nổi tiếng ở Châu Âu liền hướng ánh mắt ngưỡng mộ về phía bọn họ. ZiTao tranh thủ kiểm tra lại giấy tờ và hành trang trong vali thấy đủ rồi mới an tâm mà đóng lại:

-Nè gấu nhỏ, qua bên đó nhớ bỏ cái tính nhoi đi nhé cháu cưng của anh mà có việc gì là em chết với anh đấy!!- Lay giả vờ lơ đãng nắm đầm lên hù dọa ZiTao

-Anh cứ khéo lo em lớn rồi chứ bộ- Cậu búi môi bất mãn

-Mà đi lần này 2 đứa định đi bao lâu??- Tiffany lên tiếng

-ZiTao để đồ lên đây đi- SeHun tiến về phía này tay đẩy theo xe, mọi người giúp cậu để đồ lên xe còn LuHan với Kris thì giúp XiuMin với D.O.

“Xin thông báo máy bay 203 của hãng hàng không Korean Air Lines từ Hàn Quốc đi Anh sắp khởi hành đề nghị hành khách nhanh chóng làm thủ tục, xin cảm ơn” (Au:cái này là tởm chém đấy, mấy bạn đừng tin. Tởm ko biết nhiều về mấy cái này lắm nên bạn nào biết thì nói tởm sửa lại nha)

Tiếng cô tiếp viên vang khắp sảnh sân bay, 4 người ôm tất cả mọi người mỗi người một cái để tạm biệt những vẫn có đầu đầy là sự ngượng ngùng. SeHun, XiuMin đẩy xe vào trước ZiTao và D.O đi theo sau, ZiTao quay lại nhìn mảnh đất Hàn này lần cuối và người kia cậu hi vọng người đó sẽ tiến tới ôm cậu và nói cậu đừng đi nhưng tất cả chỉ là sự tưởng tượng của cậu mà thôi chẳng có gì xảy ra cả, cậu tự cười bản thân rồi xoay người tiếng vào trong. Mọi người cùng lúc nhìn lên phía bầu trời, một chút nữa thôi máy bay sẽ cất cánh rồi sẽ bay trên bầu trời đó và mang bốn con người rời xa nhau. LuHan cố gắng nắm chặt bàn tay mình lại để ngăn bản thân khóc anh tự nhủ là SeHun hẳn ta phản bội mình không có gì phải buồn hết. Mọi người lần lượt lên xe ra về, Kris ngồi vào chỗ của mình nhưng hẳn vẫn còn thấy mùi Thierry Mugler Angel trên ghế ngồi bên cạnh, hẳn nhắm mắt lại tựa đầu vào cửa sổ. LuHan từ lúc lên xe đã đeo tai nghe vào rồi ngửa đầu ra phía sau ai nhìn cũng tưởng anh đã ngủ nhưng thật ra là anh đang suy nghĩ một thứ gì đó mà chỉ có anh biết.

[Nơi ở của SeHun và Tao]

Ngồi trên máy bay suốt mấy tiếng đồng hồ làm cho XiuMin và D.O vật vờ như xác sống nên vừa đến nhà bọn họ đã hỏi SeHun phong bọn họ ở đâu xong liền phóng như bay lên tầng 2. Phòng của SeHun và Tao ở tầng 3 nên đi lên đi xuống có tí mệt, vừa mở cửa phong một liên khí lạnh làm ZiTao đứng hình cậu nhìn xung quanh thì thấy mọi thứ toàn là màu đen cùng trắng SeHun cũng chỉ biết nhún vai thay cho câu trả lời:

-SeHun này cậu không trang trí phòng hả, để như vậy chán lắm- ZiTao đã kiểm được một cái ghế gỗ ở góc phòng nên lấy ra ngồi

-Vậy cậu cần gì cứ ghi ra giấy đi tởm bảo chứ Yoon đi mua, còn giờ tởm đi tắm cái đã- ZiTao gật gù rồi lấy giấy bút trong balo ra viết trong khi SeHun đi tắm thì chú Yoon đã mang đủ những thứ cậu cần. SeHun vừa đi ra cũng là lúc cậu đang dán giấy dán tường hình cổ bốn lá màu xanh liên vắt khăn quanh cổ bắt tay vào làm phụ cậu. Hai người làm quần quật suốt 3 tiếng thì mới xong, ZiTao ngồi cái ạch xuống ghế salon giữa phòng người nhể nhại mồ hôi SeHun cũng chả khá khẩm gì hơn. Tình cờ SeHun xoay qua thấy những giọt mồ hôi đang từ từ lăn xuống phía trong cái áo sơ mi của ZiTao giống như LuHan trước đây thì miệng lưỡi liền khô khan đánh liều chồm lên hôn cậu, hai người hôn nhau một lúc SeHun đưa tay cởi nút áo cậu thì bị cậu đẩy ra làm cho hoàn hồn lại, ZiTao gấp rút gài lại nút áo bị mở mặt đỏ lựng. Không khí ngượng ngùng như vậy cho đến khi...:

-Phi...hahahahahaha- ZiTao ôm bụng cười ngặt nghẽo

-Nè so cậu dám cười tởm hả?!- SeHun then quá hóa giận nên hét lên nắm lấy con gấu sau lưng ném vào cậu

-Ế cậu đưa tởm sang đây rồi đối xử với tởm vậy đó hả !?! Cho cậu biết tay này !!!- ZiTao cũng không vừa mà đứng thẳng lên salon nắm cái gối hình con cáo đánh lại. (Au: có thai mà sung thế anh (~×.×~))

-Cậu hay quá ha, đề xem ái thắng- Cuộc chiến gối diễn ra trên ghế salon bắt đầu lúc 8 giờ và kết thúc lúc 10 giờ (Au: Sức dai giữ!!)

[Làm mọi người hồ rồì, sẽ không có H đâu nếu có H thì Ngược chi nữa!!]

Thành thật xin lỗi các reader nha tại mấy hôm nay nhà tởm có khách nên tởm không có thời gian để viết, hôm nay bỏ thời gian ngủ qua một bên để ngồi viết và đăng chap cho mọi người, mong mọi người bỏ qua *cúi 90°*

31. Chap30: Hồi Hận

Vừa đọc chap các bạn có thể nghe 4 bài ” We were in love, i know, cold rain, giữ em đi” đảm bảo các bạn sẽ đau nhức nhối và sau đó con tác giả sẽ bị ăn chửi vì xúi dại :”)

-Ngô... không... KHÔNG!!!- Kris từ trên giường bật dậy mặt đầy mồ hôi đôi mắt hiện tơ máu đỏ rực, hấn lại mơ thấy giấc mơ đó, nó cứ ám ảnh hấn suốt từ sau ngày ZiTao rời đi, hấn mơ thấy cậu, trước mặt hấn đang tươi cười vẫy tay với hấn sau đó là hình ảnh cậu hai tay ôm bụng người bê bết máu hướng ánh mắt u buồn đến hấn. Tim hấn như bị thắt chặt hấn muốn chạy lại để ôm cậu vào lòng nhưng vì sao hấn càng chạy tới gần thì cậu lại cách xa hấn còn lúc hấn đuổi kịp thì cậu từ từ biến mất vào hư vô, rồi phía sau hấn phát ra tiếng gọi của trẻ con khi hấn quay lại thì kinh hãi ngã xuống, phía trước hấn là một thai nhi chưa thành hình đầy đủ người còn dính máu hướng hấn nói vọng

-Cha, tại sao cha lại bỏ con, con không phải yêu nghiệt không phải thứ tạp chủng mà... hức hức-

Kris xuống giường bước vào nhà tắm nhìn vào gương, bộ dạng hấn lúc này thật thảm hại người không ra người ma không ra ma, hai má hóp lại râu ria lởm chởm quầng thâm hiện rõ trên mặt, hấn tự cười bản thân chính mình tự bản thân mình làm tự mình chuốc lấy thôi, hấn cầm dao cạo đặt lên cằm rồi nhớ đến những lúc ZiTao đứng trong lòng hấn cầm dao cạo râu cho hấn về mặt nhẵn nhõ của cậu khiến hấn phì cười sau đó sẽ bị cậu nhéo một cái nhưng hiện giờ đâu có ai làm cho hấn nữa. Sau khi làm vệ sinh cá nhân hấn mở cánh cửa tủ đồ mình rồi đứng đực ra, trong mắt hấn hiện giờ là hình ảnh cậu trốn trong góc tủ chờ hấn đi lo chuyện bang phái về rồi bất ngờ nhảy ra ôm hấn làm hấn luống cuống tay chân đỡ cậu nhưng bây giờ đâu còn nữa, hấn chọn đại cho mình một chiếc áo phông trơn màu trắng cùng chiếc quần jean rách rồi mở cửa phòng bước xuống lầu. Cả nhà đang ăn sáng, ChanYeol thấy hấn định đi ra ngoài liền ngăn đầu lên hỏi:

-Anh không ăn sáng à?-

-Anh bận công việc- Quảng lại cho ChanYeol một câu nói xong lạnh lùng bước ra gara.

Ít lâu sau người ta thấy trên đường có một chiếc BMW i8 Concours d'Elegance Edition màu đen huyền chạy trên đường, Kris nói hấn bận việc nhưng hấn cũng chẳng biết hấn bận chuyện gì, hấn cho xe chạy qua tất cả những đoạn đường những khu vui chơi mà hấn với ZiTao đã từng đi qua, hình ảnh trong quá khứ như một đoạn băng chạy chậm tua đi tua lại trong đầu hấn. Dừng xe trước sông Hàn hấn bước lại phía băng ghế hấn và cậu hay ngồi, hấn vẫn nhớ rất rõ mỗi lần chạy ngang đây cậu đều nâng nặc đôi xuống xe khi được hấn cho xuống thì chạy long nhong tới thành chắn mà đứng đó hét cho thỏa thích. Hấn ngược nhìn dòng sông, nó vẫn như cũ mọi thứ không một chút thay đổi nhưng chỉ khác là... con người nhỏ bé kia đi đâu rồi!!!. Cầm điện thoại trong tay hấn tìm kiếm hình ảnh của cậu, từng nụ cười từng cái ôm cái hôn ngọt ngào, có lẽ bây giờ những thứ đó sẽ không còn là của hấn mà là của SeHun em hấn. Càng nghĩ càng tức hấn vợ lấy chìa khóa xe lái đến một hộp đêm thuộc quản lí của hấn. Hấn làm nhân viên choáng váng khi nhìn thấy

cảnh hấn nốc Whisky như uống nước lã, không chỉ là một cho mà là tới ba bốn chai, có một vài con đàn bà tới lả lướt sờ mó bên cạnh hấn hi vọng được chú ý. Hấn túm đại một đứa rồi hôn xuống nhưng chưa được bao lâu liền bị hấn đẩy ra bởi vì cái mùi nước hoa nồng nặc của ả làm hấn khó chịu không giống mùi hương của cậu. Hấn uống tới mức say mềm mới chịu lết về nhà vừa vào phòng khách đã ngã nằm trên sàn, các hoàng tử nghe tiếng động liền chạy ra:

-Trời ơi Kris, anh sao thế!?!- Chen hoảng hốt định tới đỡ hấn lên nhưng bị hấn gạt phắt ra miệng luôn gọi:

-ZiTao... ừc.... tao chỉ cần em ấy.... ZiTao đến đỡ anh đi.... ZiTao em đâu rồi... ừc...- Hấn mở miệng mùi rượu nồng nặc phát ra làm ChanYeol lạnh cóng

-Rốt cuộc anh đã uống bao nhiêu rượu vậy hả?- Chật vật bao nhiêu bọn họ mới đưa được hấn lên tới phòng

-ZiTao... anh xin lỗi... về đi mà... ừc- Hấn thì thào tay chân quơ lung tung

-Nếu lúc đầu mày biết quý trọng người ta thì bây giờ đâu đến nỗi này...haizz- SuHo lắc đầu lụm cái chăn bị hấn đập xuống giường lên đắp lại cho hấn.

-Tất cả là do anh ấy thôi- Kai đứng khoanh tay nhìn anh hai của mình trên giường, bộ dạng của hấn lúc này trông vô cùng thảm hại

-Thôi im đi, chúng ta xuống dưới để cho anh ấy nghỉ ngơi- Đến lúc thấy Kris đã an ổn nhắm mắt lại bọn họ mới dám bước ra khỏi phòng

Cạch

Lúc cánh cửa đóng lại cũng là lúc mắt hấn mở ra, đầu hấn bây giờ trống rỗng chỉ còn lớn vồn câu nói của Kai lúc này

Tất cả là do anh ấy thôi

Phải, tất cả là do hấn làm ra bây giờ hấn phải lãnh đủ, đúng là gieo nhân nào gặp quả đó. Lúc trước hấn rời bỏ quay lưng lại với cậu, bây giờ thì hấn bị mọi người quay lưng ngược lại. Không biết từ lúc nào có một hàng nước ấm nóng chảy trên mặt hấn.

LuHan sáng giờ nằm trên giường chẳng chịu xuống, anh chỉ nằm ngấm chiếc đoạn thoại. Lúc trước mỗi ngày thức dậy đều sẽ có một tin nhắn gửi tới chúc anh buổi sáng tốt lành rồi hai người sẽ nhắn tin rồi hẹn nhau đi chơi này nọ nhưng bây giờ chờ dài cổ cũng chẳng thấy một tin nhắn nào. Những lúc thấy điện thoại rung lên anh vui vẻ vội vàng chụp lấy nhưng niềm vui nhanh chóng bị dập tắt khi thấy đó chỉ là tin nhắn từ tổng đài, bây giờ anh dẹp bỏ cái tôi qua một bên để điện cho y nhưng đáp lại chỉ là câu nói Số máy quý khách vừa gọi không có thật của tổng đài làm anh tức điên mà ném thẳng điện thoại vào tường rồi ôm lấy gối mà khóc

-SeHun... hức... cậu không quan tâm tôi nữa rồi... cậu chỉ cần nhắn tin cho tôi thôi mà... hức... SeHun à...- Nếu lúc trước khi anh khóc sẽ ngay lập tức có người ôm anh vào lòng rồi dịu dàng vỗ về gạt nước đọng trên khóe mắt của anh nhưng bây giờ người đó đi rồi cách xa anh nữa vòng trái đất bên cạnh còn là một người xinh đẹp tài giỏi. Kì này anh mất y thật rồi.

End Chap

Sao tui viết ngược mà bị phán ánh quá trời, thế là thế là. Đời không có sóng gió thì nó thành đồng thoại à #lê: comt ik follow ik vote ik tố thương nhiều

32. Chap31: Thiên Thần Nhỏ

7 năm có thể xem là khoảng thời gian không dài cũng không ngắn, là khoảng thời gian đủ cho một con người trở nên trưởng thành hơn. Kris 1 năm sống như không sống nếu như không nhờ anh em kéo hấn lại thì bây

giờ có lẽ hẳn mất cái quyền thừa kế lẫn bang phái rồi. Wu lão gia vốn không muốn giao tài sản lại cho hẳn nhưng suy đi nghĩ lại thì thấy vẫn chỉ có hẳn mới đủ tàn nhẫn và quyền lực để giữ chắc cái tài sản họ Wu. Bây giờ hẳn 25 tuổi, hẳn sau một khoảng thời gian tĩnh tâm lại mới trở lại con người bình thường trước kia nhưng lại lạnh khốc, tàn ác, độc tài hơn trước rất nhiều nhưng các hoàng tử thà thấy cái bộ dạng lạnh băng của hẳn còn hơn thấy bộ dạng zombie lúc say sấn. Hẳn cảm thấy cuộc sống của mình quá cô đơn nên đã nhận nuôi một cậu con trai khoảng 12 tuổi ở cô nhi viện, đứa trẻ được hẳn giáo dục vô cùng nghiêm nghị cùng khắc khe suốt ngày chỉ biết sách và sách. Còn LuHan vẫn bình thường, hằng ngày đi học học xong thì về nhà nhưng có một cái là anh kiêu hơn trước rất nhiều.

-Hello- XiuMin đang ngồi ăn sáng cùng cả nhà thì nhận được một cuộc điện thoại, là số nước ngoài

” We’re at the airport” Giọng nói đầu dây bên kia truyền đến (Au: mới học tới trung học nên tiếng anh không biết nhiều phải nhờ tới bác Gúc, nếu có sai thì các bạn đóng góp nha)

-Áaaaaaaa- XiuMin đột nhiên buông muống nĩa xuống leo thẳng lên ghế nhảy ầm ầm như thể không có ai xung quanh

-Pick me?- Giọng nói kia vang lên lần nữa

-Ok, đợi tí nóng thể!!- Nói xong lập tức tắt máy nhảy xuống ghế trình trong chấp tay sau lưng đồng dục nói

-SeHun và ZiTao về nước....-

-Vút- XiuMin chưa kịp nói xong đã cảm nhận được 7 ngọn gió chạy vút qua mình

-Ế, đợi anh với- XiuMin ý ới chạy lên phòng thay đồ để đi đón đứa em yêu vầu của mình à còn cháu cưng nữa chứ. Kim phu nhân vừa lên tới phòng đã chớp lấy cái điện thoại gọi ngay cho hai vị phu nhân kia làm cho cả 2 gia tộc nhốn nháo chuẩn bị. Kris bận việc ở công ti nên chả biết tin gì.

Hôm nay sân bay đông hơn bình thường mà cũng đúng thôi vì hôm nay là ngày người mẫu kiêm nhà thiết kế nổi tiếng Edison về nước mà, số lượng fan đông đến mức các hành khách ở đâu phải choáng cả mặt mày. Số lượng bảo vệ cũng tăng lên nhiều hơn vì hôm nay ông chủ của tập đoàn thời trang Luxury cũng đáp chuyến bay. 3 ba gia tộc đến nơi đã bị số người làm há hốc mồm, Tiffany cũng không ngạc nhiên lắm vì cô cũng từng gặp tình trạng này nói đúng hơn là đã trải qua. Có một người từ phía cổng đi ra làm fan kích động, đó chính là Alex Wu* tổng tài siêu cấp đẹp trai của Luxury.

(*) con bé chế đây chả biết tên tiếng anh của thằng Móm là gì:>

-SeHun, đây này, hú hú- ChanYeol lợi dụng chiều cao đứng nhảy nhoi nhoi làm ai cũng chú ý, tới khi ý thức được thì mới chịu đứng im gục mặt nhìn xuống mũi giày. SeHun đẩy xe hành lí sang hướng mọi người, các hoàng tử nhí nhố ôm ấp hun hít đủ kiểu. Các mỹ nam đứng giả vờ không quen biết đám người lố nhố phía trước mặt, SeHun đánh mắt sang con người bé nhỏ đằng kia thấy LuHan hướng mình cười hiền chỉ gật đầu coi như chào hỏi xong quay đi

-Nè móm em đâu cùng cháu cưng của anh đâu- Chen sau một hồi ôm ấp mới chịu buông ra liền hỏi

-ZiTao đang ầm nó đi mua kem chắc sắp ra đến rồi-

-Áaaaaaaa!!!!-SeHun vừa nói xong thì phía sau lập tức một tràng tiếng hét kinh thiên động địa ập tới làm mọi người phải bật tai lại

-Edison à!!!-

-Kelvin à nhìn chị đi-

-Edison, em yêu anh- (Au: lộ liễu thế mấy má!)

-Kelvin-

-Edison!!!- Nguyên nhân của trận hét đó chính là hai con người đang chật vật thoát ra khỏi đám đông dưới sự bảo vệ của vệ sĩ, ZiTao che chở cho đứa bé trong lòng cậu không để nó bị gì nhưng đến khi nó òa khóc liền làm cậu lo lắng muốn chết nên lập tức hướng các fan nói

-Mọi người có thể đừng xô đẩy nhau được không, mọi người có thể bị thương đấy Kelvin cũng đang sợ hãi này- Mọi người lập tức bớt kích động hơn ai cũng ngước ánh mắt hối lỗi tới cậu và bé con, các vệ sĩ cùng bảo vệ trong lòng mừng muốn chết

-Cảm ơn- ZiTao mỉm cười nhẹ nhàng làm các fan điêu đứng, SeHun nhanh chóng đi tới bế lấy Kelvin và nắm tay cậu đưa ra ngoài xe đã đợi sẵn. Y cho Kelvin lên trước rồi để ZiTao lên sau, vừa lên xe cậu định ôm lấy bảo bối nhỏ của mình liền chẳng thấy đâu nhìn xung quanh thì thấy một đám người đang ôm con cậu hôn hít cưng nựng đủ kiểu

-ZiTao này tiểu thiên thần này tên gì thế- BaekHyun cầm cục kẹo quơ qua quơ lại trước mặt Kelvin

-Tên đầy đủ của bé là Kelvin Wu, mọi người cũng có thể gọi là Thỏ, đó là tên ở nhà- ZiTao kiểm vài hộp sữa tươi đưa cho Kelvin

-Tên Thỏ sao nghe dễ thương quá nha, con cũng khéo đặt tên đấy. Mà nhìn thằng bé hảo khả ái luôn- Tiffany lấy tay chọc chọc má cháu cưng của mình

-Kelvin qua mama này- Đưa bé lập tức ngo ngoay sang chỗ ZiTao, cậu chỉ vào từng người ở đây

-Kelvin đó là ông bà nội, còn kia là ông bà ngoại con mau chào đi-

-Chào ạ...mama...cho Thỏ sữa... ăm ăm- Tiếng nói bập bẹ đáng yêu khiến mọi người càng thêm yêu thương, cậu ghìem ống hút rồi đưa cho bé con, bé con ngoan ngoãn ôm hộp sữa mà lấp đầy cái bụng nhỏ, uống xong rồi thì lăn đùng ra ngủ làm mọi người khúc khích cười đến cả bác tài xế cũng cong khóe môi

-Bé con này lớn lên chắc chắn sẽ đẹp lắm a~ D.O nhìn hiện vật nẩy giờ làm mình ngất hoài không chán

-Này, anh đón xem nó công hay thụ- Tiffany lấy tay thụi bụng chồng mình

-Anh nghĩ là công- Nickkhun ra vẽ đăm chiêu phán xét

-Em nghĩ nó là thụ cơ- Tiffany móc từ đâu ra cái kính đen đeo lên

-Đúng rồi đấy tớ cũng nghĩ là thụ- Kim phu nhân lập tức giơ ngón cái với cô bạn tri kỉ của mình

-Sao có thể, cháu anh là công- Kim lão gia lập tức phản bác

-Đúng đúng, thằng bé nhất định là công- Wu lão gia cũng chẳng chịu kém cạnh mà lên tiếng (Au: Ôi cái nhà này *ngất-ing*)

-Bây giờ cá cược lớn lên rồi xem thằng bé công hay thụ- Wu phu nhân ngồi bên nói ý kiến

-Được vậy team nào qua team đó đi, bọn anh khẳng định nó là công- Xe rung lắc dữ dội vì khung cảnh hoảng loạn bên trong. 6 người tranh chấp nhau mặt bọn trẻ ngồi nhìn.

-Cha à, về đây Kelvin cần phải đi học cha có thể làm thủ tục cho nó được không ạ?- ZiTao hướng Nickkhun nói

-Con định để thằng bé học trường, mà hiện tại nó bao nhiêu tuổi rồi??-

-Con định cho Kelvin học trường Light , Kelvin năm nay 7 tuổi- ZiTao kiểm thêm cái áo khoác vào cho bé con đang ngủ say sưa trong lòng

-Trường Light à, đơn giản thôi cha có người quen ở đó để cha sắp xếp cho- Nickkhun cười tươi nhìn tiểu bảo bối đang ngủ

-Con cảm ơn ạ- ZiTao bắt giắc nhìn xung quanh, mọi người đều ở đây nhưng còn người đó...

-À ờm, nó đang bận việc ở công ty không thể ra đón con được- Wu lão gia hiểu cậu đang kiểm ai nên trả lời

-À vậy à, anh LuHan!!!- Cậu cười ngượng ngạo khi nghe lời Wu lão gia, cậu liền chữa cháy bằng cách quay sang gọi LuHan

-Hả!?!- LuHan bị gọi bất chợt nên giật mình

-Em có thiết kế một chiếc đồng hồ cho anh này- Cậu lấy ra một hộp quà dài đưa cho LuHan

-Làm sao có thể nhận quà của...- LuHan lấp bắp trả lời nhưng liền bị một giọng nói xen ngang

-Anh cứ nhận đi dù gì cũng là tấm lòng của em ấy và công sức của tôi, nếu như anh không nhận chả khác nào anh khinh thường tấm lòng của người khác- SeHun ngồi phía trước giờ mới chịu lên tiếng, LuHan sau khi biết được chiếc đồng hồ này do SeHun làm thì vui vẻ nhận lấy không đợi về nhà liền mở ra lập tức choáng ngợp vì độ xa xỉ của chiếc đồng hồ, nếu cái này mà đem đi đấu giá thì chắc cái giá lên tới hàng trăm tỉ à không có khi hơn như vậy nữa

-Anh thích không??- ZiTao tươi cười nhìn LuHan

-Rất... rất thích-

-Oa, anh sướng thiệt nha được hăng cái đồng hồ còn bọn em chả có gì cả?- BaekHyun ngồi kế bên ghen tị la lên

-Ai nói chứ, em có chuẩn bị quà cho tất cả mọi người đây này. SeHun na giữ Kelvin giúp em*- Cậu tạm thời xa bảo bối nhỏ mà đem túi xách lên lấy quà cho mọi người. Các mĩ nam ngấm ngấm mấy món quà trên tay, các hoàng tử vẫn giữ nguyên hộp để về đến nơi rồi mới xem

(*) trước mặt mọi người phải xưng anh-em không thì người yêu gì nữa

-Đẹp thật nha, em thật có mắt thẩm mỹ đấy gấu nhỏ- Lay xoay vòng vòng bộ comple trong tay

-Chứ sao bây giờ em là nhà thiết kế nổi tiếng rồi đấy không phải con nít nữa đây nhá!!!- ZiTao bắt đầu pha trò cho mọi người bằng cách tự luyện bản thân

-Mọi người mới khen vài câu đã như thế rồi, thằng nhóc này!!- Tiffany ngồi kế bên sẵn tiện vương tay nhéo eo cậu một cái

-Đau mà mẹ!- ZiTao hét lên làm mọi người vui vẻ hẳn.

Kelvin đã nhập học được một tuần nhanh chóng được bạn bè và thầy cô yêu quý nhờ tính tình đáng yêu thân thiện của mình, còn ZiTao cậu cũng về đây đúng một tuần nhưng chả thấy mặt Kris. Hôm nay trường của tiểu bảo bối có tổ chức hội khỏe phụ đồng nên cậu chuẩn bị đồ đi cổ vũ, mặc xong cái áo cho tiểu bảo bối hai mẹ con đứng nhìn nhau cười

-Tiểu Thỏ, trong kì thi lần này con không cần phải đạt giải nhất chỉ cần con cố gắng hết sức là được rồi, Ok?- ZiTao vuốt vuốt đầu đứa con trai nhỏ

-Yes, mother- Kelvin ôm lấy mẹ mình mà dụi dụi

-Được rồi vậy chúng ta đi nhé- ZiTao cười tươi ôm lấy bé con đi xuống lầu SeHun đã đứng chờ sẵn ở cầu thang

-Kelvin, chúc con may mắn- SeHun hôn lên trán bé con một cái

-Vâng papa-

-Con không được tùy hứng, tiếng Anh ra tiếng Anh tiếng Hàn ra tiếng Hàn- SeHun dạy dỗ lại bé con trong lòng

-Con biết rồi thưa cha SeHun- Đứa nhỏ xụ mặt chả thèm nhìn lấy SeHun mà trả lời, SeHun khổ sở xem ra bé con lại giặc dỗi rồi.

-Hình như trường con hôm nay tổ chức hội khỏe phụ đồng?- Kris lập qua trang tiếp theo của tờ báo không ngược mặt lên hỏi cậu bé tầm 12 tuổi đối diện.

-Vâng thưa cha- Cậu bé buông ly nước xuống đáp lại cẩn thận

-Hôm nay ta đưa con đi- Kris đứng dậy bước ra chiếc xe đã được đàn em chuẩn bị sẵn. Cậu bé cũng chả nói gì xách balo bước theo Kris. Bước lên xe lập tức bị Kris gọi:

-David*- Chết giọng lạnh băng khiến ai cũng ghét run luôn là logo của hắn

-Vâng ạ?- David ngược lên thắc mắc

-Đừng làm mất thể diện của ta!- Kris buông lời lạnh lùng với cậu con trai nhỏ của mình

-Con đã biết-

“Cuộc thi chạy 100m nam của khối tiểu học sắp bắt đầu, đề nghị cách em chuẩn bị vào đường đua” Tiếng của cô hiệu trưởng vang lên làm bao nhiêu đứa trẻ hào hứng

“Chuẩn bị, sẵn sàng, Chạy” Tiếng súng vang lên bắt đầu cuộc đua, có hai đứa trẻ đang chạy dẫn đầu. Mọi người trong trường ngó ngàng một cậu bé nhỏ con như Kelvin làm sao lại có sức khỏe kinh tới như vậy. Kelvin rất tự hào với sức khỏe của mình vì nó được thừa hưởng từ mẹ một cơ thể dẻo dai cùng sức mạnh nhưng hôm nay nó phải e dè kẻ bên cạnh mình, là một cậu con trai cao có nét lai Tây mái tóc vàng cùng cặp đồng tử xanh biển nói chung là vô cùng đẹp trai

-Cậu đẹp trai thật đấy nhưng cậu thua tiểu Thỏ tớ- (Au: và thừa hưởng luôn sự tự luyện của mẹ ZiTao =.=)

Kelvin lo lắng khi thấy cậu bạn bên cạnh bị vấp chân té nhưng vẫn phải chạy đi để hoàn thành phần thi của mình. David nhớ tới lời nói của Kris thì sợ hãi nên nhanh chóng đứng lên và dạy hết tốc lực, Kelvin trở mắt nhìn con người vừa phóng cái vèo qua mình mà chễm chệ đứng hạng nhất cậu bé không hài lòng chạy về nhì về ba là cậu bạn thân của bé.

-Mom, con không được giải nhất... oa- Kelvin chạy cái ào vào lòng ZiTao khóc ngon ơ

-Không sao, bảo bố đừng khóc mom đưa con đi ăn gà rán nhé- ZiTao xoa lưng vỗ về tiểu Thỏ

-Mẹ xinh đẹp, cha SeHun có giận con không- Kelvin đưa cặp mắt to tròn long lanh nước mắt lên nhìn cậu

-Tất nhiên là không rồi, nếu cha SeHun mà giận Kelvin của mom là mom giận cha SeHun luôn- ZiTao cười sủng nịch an ủi Kelvin

-Hi hi- Đứa nhỏ cười hi hi quên mất mình đang khóc

-Vây giờ mình đi nhé-

-Vâng mom- Lúc cậu bé Kelvin định xoay lưng đi liền bị một giọng nói gọi lại

-ZITAO- Kris gấp rút gọi lớn, khi này hắn đứng chờ David tình cờ thấy cậu làm hắn một phút đứng hình cậu thay đổi quá nhiều mái tóc đỏ đã thay thành tím hồng đáng người cũng gầy hơn trước, làn da chocolate của cậu cũng biến thành làn da trắng nõn ma mị vô cùng.

-A YiFan hyung- Cậu cũng hơi bất ngờ nhưng cũng nói chào lại. Nhưng câu nói của cậu vô tình làm tim Kris đau đốn

“Yifan hyung sao? Đúng rồi bây giờ mình đâu là gì của em ấy nữa!”

-Em đang đi đâu vậy?- Kris tiến lại gần vô tình đánh mắt sang đứa nhỏ cậu đang ẵm

-Em định đưa Kelvin đi ăn, còn anh-

-À anh cũng định dẫn David đi ăn- David trợn mắt nhìn Kris, cái điệu bộ điệu dàng này nhóc chưa bao giờ được nhìn thấy cả chất giọng sủng nịch kia nữa

-Vây chúng ta đi chung đi- ZiTao ngỡ lơ thể là hai người dẫn theo hai cậu nhóc tới quán KFC gần trường học. Cả hai người đều có khuôn mặt là cậu nhóc kia là ai.

-Mẹ xinh đẹp để con đút mẹ ăn- Kelvin đưa chiếc nĩa có sẵn miếng thịt gà tới miệng ZiTao. Cậu mở miệng ăn nhưng vô ý làm dính sốt cà trên khóe miệng, Kris thấy vậy định lấy khăn giấy chùi cho cậu nhưng bị

cánh tay khác xen vào. Ngược lên mới nhận ra là SeHun em trai của hắn, đứa nhỏ kia lập tức nhảy lên ôm lấy:

-Cha SeHun- SeHun nhanh chóng đỡ tiểu Thổ còn YiFan thì tự cười khổ trong lòng

“Cha SeHun, vậy ra đó là con của em với SeHun à”

-Sao anh biết em ở đây? - ZiTao lấy khăn giấy lau tay cho Kelvin

-Anh hỏi thằng bé Jack, nó chỉ là em với con ở đây- SeHun không nhanh không chậm trả lời

-Cha SeHun con muốn về nhà con muốn Doraemon-

-Được rồi, để cha chở con đi mua đường nháo nữa, ZiTao chúng ta đi thôi, tạm biệt anh hai- ZiTao đứng lên cầm lấy balo của tiểu Thổ gật đầu chào Kris rồi bỏ đi

-Cha, Cha- David lay lay con người đang ngồi thất thần bên cạnh

-À Hả!?!- Kris giật mình trở về hiện thực

-Chúng ta về thôi-

-Ừ! về thôi- Kris đứng dậy bước ra quầy thanh toán xong bước lên chiếc Limous màu đen ra về. Suốt đoạn đường hắn cứ như người mất hồn về đến nhà cũng vậy, đàn em gọi 4 5 tiếng mới nhận được câu trả lời của hắn, David có bài tập khó tính hỏi nhưng gõ cửa mãi cũng chẳng thấy ai trả lời nên nhóc về phòng mở máy tính lên mò cách giải bài tập một mình. Còn ăn cơm tối hắn cũng chẳng buồn cầm chén đũa lên mà ăn tí nào cứ ngồi nhìn vô không trung làm không khí trở nên ngột ngạt.

End Chap

Cái chap dài nhất fic, mong sẽ thỏa mãn lòng mong mỏi của các readers sẵn tiện đền bù luôn

p/s: Máy còn 3% pin vẫn cố lết chap cho mọi người vậy nên vote ik comment ik follow ik

33. Chap32: Có Thể Cho Anh Một Cơ Hội Không?

Nhìn cái tựa thấy kích cmn thích :”>

Hôm nay Wu gia vô cùng náo nhiệt bởi vì nơi đây đang diễn ra một buổi tiệc linh đình để chào đón con dâu cùng cháu nội quý báu của ông về nước. Tất cả các thành viên trong 3 gia tộc đều phải gác mọi công việc mà tề tựu về, tất cả những nhà kinh doanh bang phái máu mặt đều phải có mặt. Không khí hiện tại rất sôi nổi mọi người ngoài mặt cười nói vui vẻ với nhau nhưng cậu biết đó chỉ là vẻ bề ngoài còn ở bên trong thì họ đâm chọc nhau như kẻ thù nhưng mà hôm nay bọn họ cho dù có việc gì bức bối nhưng phải kiềm chế nếu phát ra tại đây chỉ có một cái kết đó chính là DIE. Cậu hôm nay đặc biệt nổi bật, bộ đồ cậu đang mặc trên người là do cậu tự thiết kế, là một bộ comple màu đỏ rượu trơn nhẵn ở tay áo còn có vài hoa văn mà đen yếu điệu, kết hợp cùng đôi giày da màu đen bóng. Các hoàng tử cùng mỹ nam cũng không kém cạnh họ thì nhau mặt những bộ comple được thiết kế giống nhau nhưng là mặt theo cặp ai ai cũng vui mà sà vào lòng người yêu còn LuHan thì đứng im chẳng dám lên tiếng vì cậu lỡ chọn bộ comple y hệt SeHun lúc đầu anh rầy vui nhưng sau khi thấy cái nhũ mào của y thì cảm xúc của anh bay mất hết nhưng LuHan đâu biết việc SeHun cau mày là vì anh đứng quá xa y và còn vui vẻ với người còn với y thì chẳng nói lời nào (Au: Móm ghen).

KÍTTTTT

Tiếng kít thắng xe ngoài cổng làm mọi người chú ý. Đàn em mở cánh cửa xe, Kris lạnh lùng bước xuống vẻ đẹp của hắn làm mấy cô tiểu thư ở đây chết mê chết mệt, bước sau hắn là David nhóc mặt một bộ tây trang màu đen huyền tôn lên làn da trắng của mình (Au:Tuy nó trắng nhưng trong tương lai nó nằm trên nha mấy chế :v). Kris bước tới chỗ Wu gia đang đứng cúi chào Wu lão gia nhưng chưa được vài giây lập tức ngóc dậy:

-David lại đây với bà, bà dẫn cháu đi chơi với tiểu Thổ!!- Wu phu nhân biết là chồng mình không thích nhóc David này nên mau chóng đưa nó rời đi chỗ khác trước khi Wu lão gia phát hỏa. Kris cũng chẳng muốn đứng trước mặt cha mình bởi vì sau việc của ZiTao cha hắn ghét hắn vô cùng cho nên đứng ở đó chỉ có lãnh vài cái tát cùng hàng ngàn câu khó nghe. Hắn bước tới chỗ các hoàng tử và mỹ nam đang đứng

-Ây, anh hai!!- Là ChanYeol

-Anh Kris- SeHun hướng hắn chào hỏi cho có lệ

-Ừ, ZiTao đâu!?!- SuHo đứng cạnh hắn nên hắn tiện thể hỏi nhỏ

-Kia kia- SuHo chỉ tay lên phía lang cang phòng rượu trên lầu, hắn nhìn lên thì thấy cậu cầm ly rượu nhưng tay vậy chào hắn, hắn nhét mép bước đi.

-Sao không xuống dưới chơi với mọi người?- Hắn tay cầm ly tay cầm chai rượu vang tiến tới chỗ cậu

-Xuống dưới thấy bộ mặt giả tạo của bọn họ chỉ thấy buồn nôn thà ở trên đây- Cậu đưa ly cụng ly với hắn rồi ngửa cổ uống hết

-Đúng là rất buồn nôn- Hắn từ tốn nhấp nhấp ly rượu trong tay. Sau câu nói đó một khoảng lặng kéo dài

-ZiTao, anh hỏi em điều này được không-

-Anh hỏi đi-

-Kelvin... là con của chúng ta sao?- Thú thật khi hỏi câu này hắn trên người xuất hiện một trận run rẩy

-Không Kelvin là con của em và SeHun còn đứa bé kia... mất rồi!!- Cậu lạnh lùng dựa vào chiếc ghế êm ái sao lưng mà buông một câu

-Mất sao... tại sao lại mất!?!- Hắn bây giờ đang run rẩy thật sự, vậy là giấc mơ kia là thật sao.

-Lần đó anh đẩy em... do chấn động quá mạnh nên mất đi- Miệng nhấp nhấp ly rượu nói một câu làm hắn kích động

-Anh... anh xin lỗi- Hắn trong lòng đang vô cùng rối loạn, chính tay hắn đã giết con của hắn cùng cậu sao, hắn đúng là thức ác độc mà.

-Anh xin lỗi thì được gì nó cũng chẳng sống lại được- Cậu mở miệng nhả làn khói thuốc màu trắng ra không trung (Au: Nó đang sống nhăn răng cơ mà)

-Thôi em đi xuống dưới phụ mọi người tiếp khách- Cậu bước ra tới cửa tay đặt lên tay vịn định rời đi liền bị giọng nói làm quay lại

-ZiTao, có thể cho anh một cơ hội được không?- Hắn hét lớn, hiện tại trong người hắn đang nóng hực

-Cơ hội thì em luôn sẵn sàng cho anh nhưng còn việc khác... thì tùy anh- Cười nhẹ một cái liền xoay người bước đi bỏ lại sau lưng một người.

-Nãy giờ cậu ở đâu thế?!!- SeHun nãy giờ chạy đi kiểm ZiTao khi gặp được cậu thì tay chống gối hấp tấp thở

-Tớ chỉ đi uống rượu một chút cậu làm gì quýnh lên thế!!- ZiTao cười nói lấy khăn trong túi quần đưa cho SeHun lau mồ hôi trên mặt

-Thôi thôi mệt quá cho tớ ngồi nghỉ một lát- SeHun nhận lấy khăn tiến tới đài phun nước ngồi xuống, y ngồi lấy khăn lau mồ hôi liên tục

-SeHun chuyện của cậu với LuHan??-

-Sao tự nhiên cậu nhắc tới làm gì thế!!- SeHun cau gắt quát lên sau khi nhận ra mình bị lộ mới chịu im

-Haizz, tớ biết là cậu còn yêu anh ấy cho nên... thôi bỏ đi tớ không giỏi nói mấy lời ngon ngọt để dỗ dành người khác cho nên cậu tự suy nghĩ đi nha tớ đi đây- ZiTao nói xong liền chạy đi bỏ lại y ngồi nhìn mây trên trời

Mình còn yêu LuHan sao??

END CHAP

34. Chap 33: Vật Cứng

Ngược Phàm ời giờ tới ngược Hàm nhá À Mà trong chap này Móm nó láo lăm, các readers cứ ném đá nó thoải mái

—//—

Tiệc đã tàn, mọi người cũng về bớt chỉ còn vài bang phái ở lại, LuHan định đi vài vòng liền có một chiếc xe BMW màu trắng dừng trước mặt, cửa kính xe từ từ hạ xuống hiện lên gương mặt đẹp trai tuy hơi móm đeo kính nhìn anh.

-Tính đi đâu hả?-

-Ờ tôi... chỉ định đi dạo vài vòng- LuHan ngượng ngùng trả lời

-Lên xe đi- SeHun hất cằm sang ghế bên cạnh

-Sao!!- LuHan bầy ngờ khi SeHun đề nghị anh lên xe

-Tôi bảo cậu lên xe, không nghe hả!!- SeHun đột nhiên quát lên làm LuHan giật mình lật đật chạy sang mở cửa ngồi vào trong xe. Chiếc xe lăn bánh chạy đi, LuHan lòng vui như điên khi một lần nữa anh được ngồi kế bên y, cái cảm giác này từ lâu anh đã không cảm nhận được hôm nay được nhận lại làm anh vui khôn xiết.

-A- Do không chú tâm nên khi xe dừng lại làm đầu anh bị đập thẳng vào phía trước. SeHun lập tức quay qua nắm lấy đầu anh sờ soi thật kĩ rồi sau đó nhìn cái hộp xe như kẻ thù không đội trời chung:

-Có sao không??- SeHun lấy tay xoa xoa đầu LuHan

-À không sao- Được SeHun xoa đầu LuHan như một con mèo nhỏ ngoan ngoãn trả lời

“SeHun còn quan tâm mình, tức là vẫn còn yêu mình, vậy mình vẫn còn cơ hội để kéo SeHun về lại bên mình” LuHan vẽ mặt đầy sung sướng mỉm cười nhìn SeHun

-A cậu đừng có vì vậy mà hiểu lầm, tôi chỉ là sợ đầu cậu cứng quá làm méo xe tôi thôi- Câu nói của SeHun như phang LuHan xuống thẳng địa ngục gặp Diêm Vương. (Au: tại sao mà phũ vậy Móm !! =__=”) SeHun mở cửa xuống xe kiểm đại một cái ghế đá nào đó ngồi xuống, LuHan sau một hồi mới tỉnh cũng theo xuống xe mà ngồi xuống kế bên, hai người cứ ngồi như vậy cho đến khi trời tối dần và hơi lạnh. Một ngọn gió lạnh thổi qua làm LuHan không khỏi rùng mình bất giác lấy hai tay ôm lấy người cùng lúc SeHun xoay qua thấy LuHan như vậy nên cởi áo vest của mình trùm lên đầu LuHan làm anh ngẩn đầu nhìn y. SeHun nhếch mép vỗ vỗ đầu LuHan:

-Nếu anh bị cảm chẳng phải người bị chứ là tôi hay sao, ở đó mà nhìn tôi làm gì- LuHan mặt đỏ lựng nhìn xuống đất

-SeHun à-

-Chuyện gì-

-Cậu có thể quay lại với tôi không?- LuHan hạ mình để hỏi cái câu này

-Never- SeHun lạnh lùng phun ra một câu

-Tại sao?- LuHan khó hiểu nhìn SeHun

-Tôi với ZiTao đăng kí kết hôn rồi với lại ... tôi không thích ngoại tình- SeHun nghiêng người áp sát mặt với LuHan

-Nhưng ... cậu có thể phá luật mà, tôi rất muốn quay lại với cậu!!- LuHan thật sự rất mong mình với SeHun sẽ trở lại thành một cặp đôi ngọt ngào như trước

-Hử!! Phá luật ... cũng hay đấy, tôi có cách này nhưng không phải là ngoại tình với người khác mà là...- Câu nói lấp lửng của SeHun làm LuHan tò mò

-Với thú cưng đấy hahaha!!- LuHan như hóa đá khi nghe SeHun nói, như vậy chẳng khác nào kêu anh làm thú cưng cho y

-Sao không muốn, haizz vậy thì chịu thôi tôi không muốn ZiTao ghen mà tổn hại đến long thể- SeHun đứng lên định bước đi lập tức cảm nhận được góc áo mình bị kéo lại, xoay qua thì thấy LuHan cúi gằm mặt hai vai run rẩy

-Cho tôi cơ hội đi, tôi chấp nhận mà- SeHun nhếch mép ngồi chồm hổ xuống đưa hai tay quệt đi nước mắt của LuHan

-Tại sao phải khóc, hay là cậu không cam tâm, dù sao tôi cũng đâu ép cậu phải làm!!- LuHan như bị kích động mà kịch liệt lắc đầu

-Ha, vậy thì từ nay cậu là vật cưng của tôi và tôi cũng chẳng muốn vật cưng của mình phải mang cái vẻ mặt u sầu như vậy trước mặt tôi, hiểu chứ!- SeHun nhướn một bên mày nói với LuHan, nghe xong LuHan vội vội vàng vàng lấy tay chùi chùi gương mặt làm cho nước mắt nước mũi tèm lem trên gương mặt nhỏ nhắn.

-Ghê quá, cậu mau lau mặt rồi đi với tôi mau- SeHun rút khăn trong túi quần ra đưa cho LuHan

-Đi đâu giờ này!?!- LuHan vừa chùi vừa hỏi SeHun

-Nhà tôi, vật cưng thì phải ở nhà chủ chứ- SeHun nói trong đi một nước một ra xe

-Aaa đợi tôi nữa- LuHan một tay vịn áo vest chạy đi tướng chạy như em bé của anh khiến ai cũng phải bật cười.

Tuổi còn nhỏ chưa biết gì là yêu

Nhưng lại bị nụ cười ngọt ngào của bạn đánh bại

Đôi mắt to của bạn đáng yêu biết bao

Lúc trò chuyện tay hướng đi đâu đấy

Mỗi ngày đến trường tan học, đều có bạn bên cạnh

Mỗi giây tôi đều rất yêu thích

Chẳng biết giải thích những bài toán hình học ấy cũng như khuôn mặt ửng hồng của bạn

Rất cuộc có bao nhiêu đáp án đây

Tôi chỉ muốn yêu thương, cưng chiều bạn mãi thôi

Đây liệu có phải là tình yêu không?

(Sủng Ái-TFBoys “đã dịch lời việt”)

Hai người vừa yên vị trong xe thì điện thoại SeHun đổ chuông, trên màn hình hiện lên hai chữ bà xã*. LuHan nhìn qua thì cảm thấy chạnh lòng

(*) Vâng, hai thằng hâm dở nó lưu cho vui đấy thế mà ai thấy cũng hiểu lắm

-Alo-

-Cha SeHun đang ở đâu vậy... tiểu Thỏ nhớ cha lắm... hức hức- SeHun nghe thấy giọng của Kelvin lập tức cuống cuồng lên

-Bảo bối nhỏ, hôm nay cha bận công việc không thể về với con và mẹ xinh đẹp được, tiểu Thỏ ngoan mau đi ngủ- LuHan bịch tai dựa vào cửa kính xe, anh không muốn nghe đoạn đối thoại này chút nào nhưng tại sao nó cứ chạy vào tai anh, cái cách họ nói chuyện ngọt ngào như một gia đình làm anh rất đau, nếu lúc trước mình không bỗng bột thì có lẽ hạnh phúc này hiện tại nó đã là của anh

-Vâng ạ ... cha SeHun nhớ giữ sức khỏe ... cha SeHun không được thức khuya đâu ... mẹ xinh đẹp sẽ giận cha đó-

-Được rồi, Thỏ mau đi ngủ. Ngày mai cha đưa Thỏ đi dã ngoại nhé- SeHun lo tìm cách an ủi Kelvin nên không chú ý con người bên cạnh mình từ khi nào đã rơi nước mắt. Nghe được tiếng cúp máy của SeHun, LuHan buông hai cánh tay xuống hỏi SeHun

-Kelvin ... nó 7 tuổi rồi tại sao lại còn nói bập bẹ không rõ chữ?- SeHun khởi động xe vừa chạy vừa nói

-Thằng bé chậm phát triển hơn những đứa trẻ khác*-

(*) Ở đây có nghĩa là về đầu óc còn thể lực thì như trâu :>

-Chậm phát triển sao !?!-- LuHan thắc mắc nhìn SeHun, anh cũng đã từng nghe về triệu chứng này ở trẻ con thậm chí là người lớn

-Do hần ta đẩy ZiTao ngã nên thằng bé mới thành như thế, con mẹ nó- SeHun nhắc tới Kris thì tay bắt chặt siết chặt tay lái. LuHan cũng biết là y nhắc đến ai.

-Xin lỗi, tôi lúc đó không cố ý nói vậy- LuHan càng nói giọng càng run

-CẤM MIỆNG- SeHun đột nhiên hét lớn làm LuHan giật mình, y tấp xe vào lề đường xoay qua bóp mạnh cầm LuHan

-Cậu chỉ có việc làm súng vật cho tôi khi nào tôi cho cậu nói cậu mới được mở miệng, rõ chưa!-- Giọng nói hằng hằng mùi thuốc súng của y làm anh chỉ biết gật đầu chứ chẳng dám mở miệng nữa

-Hừ, ngoan ngoãn thì nhẹ nhàng còn chống đối lại tôi cậu chỉ có sống không bằng chết!-- Y buông chiếc cầm nhỏ bé như sắp bị bóp méo của LuHan rồi trở lại vị trí ngồi khởi động xe chạy đi. Xem ra cuộc sống sau này của LuHan sẽ khó khăn gấp bội rồi.

End Chap

Viết chap này tự bản thân còn thấy muốn ném đôi dép lào vào mặt thằng Móm lắm luôn.

#lê: đưa con đầu tiên của tớ sắp 100k đọc rồi các readers cố gắng giúp au nha thương mọi người lắm. Xin lỗi vì cuối tuần mới ra chap được cho mọi người.

35. Chap34: Chiến Dịch Theo Dõi Bắt Đầu

Tầm ảnh chỉ mang tính chất lừa tình, à mà nhìn mặt muốn cắn phát vào mặt :)) Bắt đầu từ chap này bạn Phèm thành thê nô công còn số phận bạn Nai thì tớ định ngược 1 chap hơi rồi cho tụi nó hòa nhau chứ viết ngược hoài đầu đầu lém mà còn bị ăn chửi nữa T.T À mà chỉ còn vài chap nữa là khép lại fic rồi là phải tạm biệt mọi người rồi oaoao T^T Ko muốn đâu.

ZiTao cùng Kelvin hiện giờ đang chuẩn bị đồ đạc để đi dã ngoại cùng nhau, SeHun lúc này vừa gọi về nói rằng tối hôm qua “làm việc” tới khuya nên bây giờ đầu óc hơi choáng không đủ tỉnh để lái xe đưa hai người đi chơi. ZiTao lúc đầu cũng chẳng nói gì nhưng nhìn thấy Kelvin khóc càng ngày càng lớn nên cậu đành chở cậu nhóc đi. Hai mẹ con đi xuống cổng định gọi bác Joen ra mở cửa thì có một chiếc xe Audi màu trắng đỏ xích trước mặt. Kris mặc trên người một chiếc áo thun trắng, một chiếc quần jean rách kết hợp cùng giày Vans và một cái nón kết cùng màu với đôi giày. Kris bước tới trước mặt cậu, miệng cười toe toét:

-Anh nghe nói hôm nay em định đưa Kelvin đi chơi, để anh đưa hai người đi-

-Không cần đâu, em tự đi được mà- ZiTao chưa nói xong Kelvin đã nắm lấy góc áo cậu kéo kéo.

-Mẹ xinh đẹp con thích đi siêu xe xe chạy vù vù- Câu nói của nhóc làm cậu thương tâm mà nghĩ trong lòng (Au: Thở à con đang tả siêu xe hay con tả siêu nhân bay)

Con trai à xe của mình bộ không phải siêu xe hả, con như vậy là con đang hại mẹ đấy

Kris ngồi xuống trước mặt Kelvin đưa tay ra kéo nhóc lại sát người mình kể khổ:

-Được, chú sẽ cho cháu đi xe vù vù nhưng mẹ cháu không đồng ý thì làm sao bây giờ- Bày ra một bộ mặt đáng thương nhất có thể để dụ Kelvin. Cậu nhỏ nghe vậy lạch bạch chạy lại nắm tay cậu:

-Mẹ xinh đẹp đồng ý đi mà con hứa sẽ phụ mẹ dọn đồ chơi mà phụ mẹ làm bánh nữa này chăm chỉ học bài nữa mẹ à mẹ~~

-Được rồi được rồi, đi thì đi con đừng nháo mẹ nữa- ZiTao cuối cùng cũng chịu vương cờ trắng đầu hàng mà đồng ý với Kelvin là cho Kris đưa đi. Kris nhanh chóng ẵm Kelvin chạy sang mở cửa xe để Kelvin vào rồi chạy ngược lại mở cửa xe cho cậu mặt thì hớn hở như trẻ được quà. Suốt trên đường đi hẳn bị Kelvin làm khó suốt hết kêu hát rồi kêu kể chuyện làm cậu cười ra cả nước mắt, hẳn cũng khổ sở mà chiều lòng đứa nhỏ bởi vì hẳn biết một điều là

“Muốn cướp trai tim của mẹ thì chiều lòng của đứa con trước”

-Rồng bự, tại sao chú đi lâu quá vậy a~, cha SeHun đi nhanh lắm như siêu nhân vậy- Kelvin ngồi trên người ZiTao hướng hẳn hỏi mà còn miễn phí thêm hai chữ “rồng bự”, cái tên đó được biết đến là vì lúc Kelvin hỏi Kris thích con gì thì hẳn nói thích con rồng mà nhóc cũng thích rồng nên đâm ra Kelvin là rồng nhỏ còn hẳn là rồng bự.

-Hôm nay chú chở Kelvin và mẹ xinh đẹp của cháu đi biển chơi nhé- Kris cười nói với cậu nhóc

-Yeah ... chú Rồng bự dễ thương quá ... mẹ xinh đẹp ... con thương chứ Rồng bự hơn cha SeHun- Cậu nhóc nghe đến biển là cực kỳ không yên, hào hứng phát ngôn một câu làm cậu muốn bật ngựa còn hẳn thì trong lòng đặc ý không thôi gì kế hoạch lấy lòng cậu nhóc của hẳn đã thành công ngoài cả mong đợi. (Au: Me too :’))

-Aaaaa- Xe vừa đỗ xích trước khu Resort do hẳn quản lí thì Kelvin đã mở cửa nhảy phốc thì lòng cậu chạy nhanh ra biển quăng bỏ luôn chiếc mũ cùng đôi dép hình con thỏ trắng của mình. Còn ZiTao thì đứng hình ngồi trong xe tới khi Kris mở cửa thì mới hoàn hồn bước xuống xe miệng thì lắp bắp nói.

-Nơi này ... là ... là-

-Nơi diễn ra cuộc hẹn hò đầu tiên của chúng ta- Kris đứng bên cạnh cười nói với cậu. Phải, hẳn đã cố tình lái xe đưa cậu tới đây hi vọng làm cho trái tim kia vì mình rung động một lần nữa, nơi này lúc trước giữa hẳn và cậu có bao nhiêu kỉ niệm đẹp đẽ nhưng hẳn không dám chắc là cậu nhớ hết hay là chỉ nhớ mỗi địa điểm.

-Em... có thể ở lại đây vài ngày không?- Kris ngượng ngùng đưa ra lời yêu cầu

-Ở lại sao?? Em không biết là em có vinh hạnh ở lại nơi cao sang này của Wu chủ tịch không!?!- Cậu tinh nghịch thề lười chọc hẳn xong bản thân chạy bán sống bán chết ra chỗ tiểu Thỏ. Hẳn bị đóng băng vài giây vì câu nói của cậu, cậu nói như vậy thì có nghĩa là:

-Hú, muhahaha- Sau một tràng cười siêu cấp “đê tiện” của mình thì hẳn mới nhận ra cả đàn em cùng nhân viên Resort đang nhìn mình như sinh vật ngoài tinh mới đáp trái đất thì vội vàng lấy lại hình tượng vị lãnh đạo lạnh lùng tàn ác hằng ngày, hằng giọng nói

-Mấy người nhìn cái gì!!! Còn không mau đi làm việc, có muốn tôi đuổi việc hết cả lũ không!/- Câu nói của hẳn vừa dứt thì lập tức chả còn một bóng người nào, hẳn hải lòng nhảy chân sao... à nhầm ... bước tới chỗ ZiTao và Kelvin đang ngồi ... chơi xây lâu đài cát. Kelvin người chả chính hạt cát nào còn cậu thì bị nhóc ném cát nên người dính cỡ tá cát, hẳn ngồi xuống đưa tay lau lau mặt cậu nhưng nói là lau vậy thôi chứ thật ra là chét thêm cho dơ. ZiTao nổi khùng rượt hai con rồng chạy hấp hối cạnh bãi biển làm cho khung cảnh trở nên sống động hẳn. ZiTao vừa tới gần hẳn lập tức phóng lên, hai chân kẹp eo hẳn, tay trái định cổ hẳn còn tay phải thì cầm nguyên nắm cát trảy trét lên gương mặt nam thần của kẻ mà hai cũng biết là ai đó

-Anh đó.... mau chết đi... hai người hùa nhau ăn hiếp tôi ha, được lắm vậy chơi một mình đi tôi về khách sạn- Sau khi trê trét thỏa mãn thì cậu mới chịu phóng xuống và tặng free luôn cho hai con rồng kia câu nói xong phải mông quay đi. Kris nhìn Kelvin, Kelvin nhìn Kris và hai người giống như có thần giao cách cảm mà có chung một suy nghĩ

“MẸ XINH ĐẸP GIẬN RỒI” Hai con rồng tá hỏa chạy theo cậu nhưng bóng cậu đã mất hút. Về Resort thì ngồi vào bàn ăn không khí vô cùng nặng nề nên Kris đã bảo người hầu mang ra đặt cạnh biển, cậu cứ ăn chả quan tâm hai người kia.

-Mẹ xinh đẹp.... tiểu Thổ đói bụng-- Kelvin sử dụng tuyệt chiêu làm nũng mà mình vẫn hay làm mỗi khi mẹ xinh đẹp giận a

-Đói thì tự lấy mà ăn, con lớn rồi!- ZiTao cúi mặt chả thèm nhìn lấy tiểu bảo bối

-À thôi thôi chú gấp cho cháu ăn- Kris thấy tình hình căng thẳng nên nhanh tay gấp một miếng cá vào bát của cậu nhóc

-OAOAOAOA, mẹ không thương Thổ nữa có phải mẹ giận tiểu Thổ không vậy mẹ bỏ tiểu Thổ cho người khác đi mẹ không thương tiểu Thổ nữa mẹ thương người khác rồi OAOAOAOA- Đứa nhỏ mím môi mắt long lanh nước rồi chợt bật khóc làm cho cậu hoảng hồn vội vàng ôm lấy tiểu tổ tông. (Au: ôi con nói chuyện làm ta đau tuym quá)

-Ngoan nào.... mẹ thương tiểu Thổ của mẹ nhất ngoan nào.... mẹ thương con mà- Ôm cậu nhóc vỗ vỗ một hồi thì nó cũng chịu nín khóc và lăn ra ngủ

-Ấy không biết có bị sốt không nữa- ZiTao lo lắng sờ sờ trán Kelvin

-Em đừng lo quá, em còn chưa ăn xong của mình kìa đưa Kelvin đây anh giữ cho- Kris vươn tay bế lấy cậu nhỏ đang ngủ say sưa đến mức quên cả trời đất

-Em ăn no rồi, người ăn phải là anh đấy-

-Ăn no rồi thì đi dạo đi, lâu rồi anh cũng không biết nơi này có thay đổi hay không- Kris bế Kelvin đứng lên kéo theo lun tay cậu. Hoàng hôn từ từ buông xuống, 3 cái bóng in hằn lên bãi cát vàng, người con trai to lớn phía trước nắm lấy bàn tay nhỏ bé của người phía sau hai người sánh vai nhau cùng đi làm nên một khung cảnh đẹp như tranh vẽ. Hai người bọn họ vừa tản bộ vừa cười cười nói nói làm cho ai nhìn thấy cũng tưởng đó chính là hình mẫu lí tưởng cho một gia đình hạnh phúc. Họ tìm đại một khối đá nào đó ngồi xuống, Kris vẫn ôm Kelvin và nắm tay cậu như cũ nhưng cách bọn họ là một khoảng im lặng:

-Em còn nhớ lúc đầu chúng ta hẹn hò là ngày chứ- Kris quay sang nhìn cậu hỏi

-14/4- Câu nói của ZiTao làm hấn trong lòng vui vẻ có cảm giác mình bay tận trời xanh

-Thì ra là còn nhớ- Hấn thì thầm trong miệng

-Hứm?... uhm- Cậu nghe hấn nói gì đó không rõ nên tính xoay qua hỏi nhưng vừa xoay qua đã bị hấn cố định cổ và hôn lấy. ZiTao bất ngờ mở to mắt nhưng sau đó thì từ từ nhắm mắt lại cảm nhận nụ hôn ngọt ngào từ hấn. Còn đứa nhỏ phía dưới miệng cũng nhếch lên cười nhưng mắt vẫn nhắm nghiền.

Hoàng Hôn Hôm Nay Thật Đẹp.

END CHAP

Các readers bình tĩnh khoan hãy chửi con au này thiên vị KrisTao, HunHan của các thí chủ rồi sẽ quay lại khung cảnh hường phần sớm thôi mà chỉ một chap nữa là HunHan hưởng một màu hồng rồi nên đừng la mắng con tác giả quá (la nó là nó cho ngược thêm vài chap nữa thì khổ) thương các readers lém nha. À mà chúc các bạn thất tịch vui vẻ xin lỗi vì không can đúng ngày thất tịch mà ra chap cho mọi người được, thành thật xin lỗi.

36. Chap35: Tự Tử

Tự viết tự thấy cái chap này nó cầu huyết sao ấy, có gì các readers góp ý nha.

Suốt 2 tuần LuHan ở trong căn biệt thự to lớn này của SeHun như là 2 thế kỉ ở trong địa ngục, trong nhà không có ánh sáng mặt trời nhiều lúc anh muốn đi ra ngoài đều bị vệ sĩ chặn lại buộc anh phải quay lại phòng. Ban đêm đối với anh mới là một cơn ác mộng thật sự, có bữa SeHun về nhà trên người nồng nặc mùi rượu và nước hoa của đàn bà, SeHun bước qua anh bước tới ngã lưng lên chiếc sofa lớn trong nhà, LuHan lo lắng nhiều hơn ghen, anh lúc đó vội vàng tiến đến cởi áo vest và giày của y ra toan đứng lên thì bị một cánh tay kéo lại. Là y, y trực tiếp đè y trên sofa mà làm tới sáng hừng đông còn dùng hết tất cả các thủ thuật SM làm anh muốn chết đi cho rồi. Sau khi giải tỏa xong thì y bỏ mặt anh nằm bơ vơ ngoài căn phòng khách lạnh lẽo mà đi lên phòng. Hôm nay SeHun nói hôm nay y không về, anh hỏi tại sao liền nhận được ánh mắt sắc lạnh của y lập tức ngậm miệng chẳng dám nói gì thêm. SeHun vừa ra khỏi cửa được vài phút thì LuHan đã bước lên tầng tới chỗ phòng của SeHun, căn phòng này anh chưa từng được chạm vào chứ đừng nói là bước vào. Nhiều lúc anh hỏi bà quan gia ở đâu nhưng bà đều lắc đầu và bảo “Cậu trai đừng nên vào đó nếu không muốn chết”. Hôm nay cậu đánh liều mạng sống để vào xem căn phòng này có gì mà SeHun bảo vệ nó đến vậy.

Cạch

Vừa mở cửa bước vào, trước mặt anh là một căn phòng màu trắng toát với không khí lạnh run người, anh vòng tay ôm lấy bản thân chà chà lên vai cho ấm hơn rồi hít một hơi sâu bước vào. Cái anh nhìn thấy đầu tiên là chiếc giường to lớn màu đen trắng giữa phòng, anh nhẹ nhàng nằm xuống bên giường cầm lấy chiếc gối mà SeHun hay nằm hít hà mùi hương của y, anh tưởng tượng mình và SeHun sẽ nằm chung trên chiếc giường này nhẹ nhàng ôm lấy nhau rồi nói những lời mật ngọt đáng yêu cho nhau nghe. Nếu lúc đầu anh chắc chắn tưởng tượng của mình là thật nhưng khi thấy tấm ảnh trên đầu giường làm anh sụp vỡ toàn bộ. Đó là một gia đình ấm áp, phải đó chính là SeHun ZiTao và con của y, họ chụp chung giữa một cánh đồng bồ công anh rất đẹp, SeHun còn cười rất tươi. Hình ảnh đó làm anh ghen tị vội lấy tấm ảnh quảng xuống đất đập vỡ mặt kính, anh cầm tấm ảnh lên xé nát đi khúc hình của ZiTao và Kelvin chỉ chừa lại phần ảnh của SeHun là nguyên vẹn. Anh đi khắp phòng lục lọi tất cả đồ đạc có liên quan tới ZiTao là anh cầu xé cho nát bấy mới hả dạ, anh ngồi bịch xuống đất thở hồng hộc, trong lòng lóe lên suy nghĩ.

“Nếu như SeHun biết mình làm như vậy chẳng phải anh ấy sẽ chán ghét mình sao sẽ đuổi mình đi sao, không được thì chết mình vẫn muốn làm ma ở đây, phải rồi chết chết rồi sẽ chẳng ai thấy mình mình có thể giết tất cả mọi người lại gần SeHun phải, chết mình phải chết để được ở cạnh anh ấy. Có chết mình cũng phải làm ma nơi này”

LuHan như bị ma xui quỷ khiến trong đầu chỉ toàn chữ chết, anh vội đứng lên bước vào phòng tắm. Không có lưỡi lam cũng không có dao làm LuHan như phát điên lục tung căn phòng, vừa thấy chiếc dao cạo râu SeHun thường dùng anh liền với tới. Anh bước vào bồn tắm xả nước cho thật đầy, LuHan không chần chừ mà cầm dao cạo rạch ngang một đường ở cổ tay anh học rất giỏi ngành y nên biết cắt ở đâu máu sẽ chảy nhiều nhất. Anh ngắm nhìn những giọt máu từ từ rơi xuống nhuộm đỏ cả nước và cánh tay của anh bằng con mắt quỷ dị cùng lúc đó.

RẦM!!!!

-LUHAN!!!!- SeHun đẩy cửa xông vào, khi ở công ty trong lòng y cứ cồn cào mãi, uống ly nước thì ly vỡ, chiếc gương để bàn cũng tự động vỡ tan làm y có dự cảm không hay liền hủy bỏ cuộc họp mà chạy nhanh về nhà. Về tới nhà thì chẳng thấy LuHan đâu liền hoảng loạn kiểm khắp nơi rồi hần chột chú ý tới căn phòng của mình liền chạy lên đó, mở cửa ra làm hần bất ngờ đồ đạc phòng hần bị bới tung cả lên còn thảm hình của hần cũng bị đập vỡ cùng lúc đó hần nghe thấy tiếng nước chảy trong phòng tắm liền xông cửa vào. SeHun chạy nhanh tới dừng lại dao cạo bẽ LuHan ra ngoài:

-LuHan LuHan em mau tỉnh đừng làm anh sợ mà LuHan- Y vừa lay người anh luôn miệng gọi tên LuHan.

-Máu.... có phải là rất đẹp không hả SeHun..... anh rất thích máu mà- Mất quá nhiều máu cùng ngâm nước lạnh làm bờ môi vốn hồng hào của anh trở nên tím tái. Nói xong một câu liền ngất đi

-LuHan em nói gì vậy, mau tỉnh lại. Đừng ngủ nữa, LuHan mau tỉnh lại cho anh- SeHun hoảng loạn nhất bồng LuHan lên chạy xuống tầng.

-Lấy xe nhanh lên!!!- Y hét lên với đám vệ sĩ đứng như trời trồng làm bọn chúng hoàn hồn nhanh đi lấy xe. Suốt quãng đường SeHun ôm chặt LuHan vào lòng miệng luôn nói những câu vô nghĩa

-LuHan em cố lên sắp tới bệnh viện rồi, sẽ không sao đâu, có tôi ở đây, ổn thôi mà, cố lên nai nhỏ- Tài xế có chút bất ngờ với hình ảnh này của hắn nên tự động tăng tốc chạy nhanh đến bệnh viện.

————//————

-SeHun, cậu đã làm gì anh tôi hả!?!- BaekHyun bước tới nắm lấy cổ áo SeHun hỏi nhưng đáp lại anh chỉ là gương mặt thất thần của SeHun.

-BaekHyun, em mau bình tĩnh- ChanYeol nhanh chóng kéo BaekHyun ra trước khi SeHun bị cho vài cú đấm vào mặt

-SeHun, LuHan tại sao lại phải vào bệnh viện, mau nói ta nghe- Wu lão gia chống gậy đứng trước mặt hắn hỏi

-Con sai rồi lần này con sai thật rồi sai rồi..... đáng lẽ con không nên hành hạ em ấy không nên lạnh lùng với em ấy aaaaaaaa- SeHun vò đầu bứt tóc rồi tự trách bản thân

-Bây giờ không phải lúc con tự trách bản thân, điều đáng lo nhất bây giờ là LuHan- Kim lão gia đứng bên cạnh an ủi

-Tại sao nó lại đại dốt vậy chứ, chuyện gì cũng có cách giải quyết mà. Nó mà có chuyện gì chắc tôi sống không nổi quá- Kim phu nhân dựa vào vai Tiffany khóc

-Cậu đừng lo lắng, LuHan sẽ qua thôi mà- Tiffan vỗ vai trấn an

Tạch

Cái đèn đỏ chói tắt, bác sĩ vừa bước ra liền bị SeHun hỏi tới tấp

-Cậu trai trẻ bình tĩnh, cậu ấy đã qua khỏi cơn nguy kịch, may mà đưa tới kịp đấy, à mà có chuyện gì xảy ra mà tới mức cậu ấy phải tự tử vậy?- Vị bác sĩ già tháo mắt kính nheo mắt nhìn mọi người

-Chuyện này chúng tôi có thể không nói được không thưa bác sĩ- SuHo lên tiếng nói đỡ cho SeHun

-Thôi được rồi chúng tôi sẽ chuyển cậu ấy đến phòng hồi sức, trong mọi người ai sẽ đi đóng tiền điện phí?-

-Là tôi- Wu phu nhân theo bác sĩ đi ra sảnh.

-Anh LuHan sao rồi mọi người- ZiTao thở hồng hộc chạy đến hỏi mọi người, cậu đang ngủ thì nhận được điện thoại của XiuMin bảo LuHan nhập viện thì tức tốc lái đầu Kris dậy chở cậu đến bệnh viện.

-Em ấy đang chuyển đến phòng hồi sức rồi- Lay đứng vuốt lưng cho ZiTao nói

-Vâng- Mọi người sáng giờ ở lại đây người mệt mỏi vô cùng thấy vậy SeHun nói

-Thôi mọi người về đi, một mình con chăm sóc LuHan được rồi-

-Nhưng mà....- D.O còn hơi lưỡng lự

-Đúng rồi đó, con thấy mọi người mệt rồi mọi người mau về nghỉ đi- ZiTao lên tiếng nói nên mọi người cũng an tâm hơn mà ra về.

-SeHun na-

-Hử- SeHun ngửa mặt lên nhìn thì bị ZiTao ôm chầm lấy

-Cố lên, cậu sẽ làm được tin anh LuHan sẽ không hận cậu đâu-

-Hừ ai dám chắc chứ- SeHun cười nhạt đưa tay đập đập đầu ZiTao

-À SeHun này- ZiTao đưa tay ra sau cổ gỡ sợi dây chuyền hình cỏ bốn lá bằng thạch anh rồi nắm lấy tay SeHun mở tay y ra đặt vào trong đó, SeHun ngược nhìn ZiTao

-Sợi dây chuyền này... tớ thấy nó không hợp và xứng đáng với tớ. Từ khi đeo nó tớ toàn gặp xui xẻo, cậu hãy đưa nó cho người yêu thật lòng đi, còn tớ thì không phải- SeHun nhìn sợi dây chuyền trong tay rồi lại nhìn ZiTao, khóe miệng y cong lên

-Thôi tớ về đây, tạm biệt cậu. Chúc cậu hạnh phúc nhé- ZiTao chào xong liền xoay người chạy đi, SeHun nắm chặt sợi dây chuyền trong nhìn vào hướng ZiTao vừa đi thì thầm

-Cảm ơn cậu nhiều lắm, bạn tốt- SeHun bước đi khỏi phòng phẫu thuật tới phòng hồi sức của LuHan. Mở cửa bước tới bên giường LuHan kéo ghế ngồi xuống bên cạnh

-Tại sao em lại gây đến như thế, có phải khi không có anh liền biếng ăn không?)- SeHun vươn tay vút vài sợi tóc lòa xòa trên trán LuHan. Cả đêm y ngồi túc trực bên giường LuHan, hề anh có biểu hiện nào không tốt y liền hoảng loạn chạy kêu bác sĩ cho đến khi cảm cự không được nên ghé bên giường LuHan thiếp đi, bàn tay y vẫn còn nắm chặt bàn tay truyền nước biển của LuHan.

-Uhm...- LuHan cố gắng cử động nhưng cảm giác cánh tay có gì đó đè lại liền nhìn xuống thì thấy SeHun đang ngủ say trên tay mình, anh rụt rè rút tay ra tránh làm SeHun thức giấc nhưng vừa động một cái là SeHun mở bừng mắt ngồi dậy.

-Se...SeHun.... nước- LuHan thều thào nói

-Được chờ anh một chút- SeHun cẩn thận rót một ly nước ấm, một tay đỡ LuHan dậy ngồi dựa vào mình rồi từ từ bón nước cho anh.

-Tại sao lại cứu em?- Sau một hồi cũng thích ứng được nên LuHan hỏi SeHun

-Em làm anh lo muốn chết, tại sao lại đại đột như vậy, tại sao lại phải tự tử?!-

-Anh đã từng nói không muốn thấy em, em có sống cũng bị anh ghẻ lạnh vậy nên sống làm gì... ha-

-Anh không dám tiếp xúc gần em là bởi vì anh sợ em sẽ không yêu anh lần nữa anh sợ bản thân sẽ lần nữa tổn thương em, sợ em không chấp nhận anh- SeHun cuối gằm mặt nói hết những suy nghĩ trong lòng mình ra

-Đồ ngốc anh là đồ ngốc em không yêu anh vậy có gì em phải đồng ý làm vật cưng cho anh- LuHan nhẹ nhàng tựa vào bờ vai vững chãi của SeHun mà nói

-Cảm ơn đã không hận anh, LuHan- SeHun cuối xuống đặt môi mình lên tấm trán của LuHan

-Nhưng tội của anh em chưa tính hết đâu, đợi khi nào em khỏe hẳn rồi sẽ cho anh biết tay- LuHan giơ cánh tay phải của mình lên hằn giọng dọa SeHun nhưng với người bệnh như anh nó cũng như một lời nói không có ki-lô-gam nào.

-Thần biết rồi, thưa bà xã đại nhân- SeHun giơ tay lên trán giống như làm lễ

-Ai làm bà xã của anh- LuHan đỏ mặt quay đi

-Là em chứ ai, thích muốn chết còn làm bộ- SeHun lấy tay chọt chọt má LuHan

-Người ta không có mà, giận luôn- LuHan thẹn quá hóa giận với lây mền trùn lại kín mít

-Này anh xin lỗi mà đừng giận anh, LuHan a~~ SeHun như con cún nhỏ dụi dụi lấy lòng LuHan

END CHAP

Vậy là 4 đứa nó hòa rồi nhen, đừng la tui nữa nhen. Tối đây end được chưa hay các readers muốn chap nữa thì cmt ik.

#lê: Tui là tui GATO với mấy chị fan đi concert của Đào lắm nghe, được Đào ôm rồi seo phi nữa mấy chị ấy chắc làm việc tốt nhiều lắm nè. Tui GATO lắm đó Q^Q

37. Chap36: Chúng Ta Kết Hôn Đi!!!

Cái tựa nghe vui vui sao đây =)

-Mấy đứa, tóm lại anh hỏi cái này- Kris ngồi trên sofa ngoắc ngoắc mấy đứa em

-Có chuyện gì vậy hyung?- ChanYeol sau khi an tọa bên cạnh Kris thì lên tiếng hỏi cùng lúc đó bác quản gia đem mấy cốc cacao ra để lên bàn ai nấy cầm một cốc, Kris cũng cầm lên nhưng chưa uống liền

-Anh đây muốn kết hôn-

Phụt

SeHun vừa kê mở vô uống thì liền phun ra ngay mà Kai ngồi đối diện nên hưởng sạch tinh túy trong miệng của SeHun phun ra

-À Kai tớ... tớ...- SeHun lắp bắp giải thích

-Cậu... cậu... buổi tối cậu biết tay tớ- Kai lia ánh mắt hình viên đạn tới SeHun buồn lời cảnh báo, tay thì nhận lấy chiếc khăn ướt từ tay Chen

-Mà anh muốn kết hôn với ai- SuHo chống cằm nhìn hấn hỏi

-Biết rồi còn hỏi- Chen phóng ánh mắt khinh thường cho SuHo liền bị đập một cái vào đầu

-Em cũng muốn cưới nữa- SeHun giơ tay phát biểu (Au: ngoan quá quơ :))

-Cũng được nhưng trong hai cặp ai tổ chức trước?!- ChanYeol bỏ cái smartphone xuống ngược mặt nhìn mọi người

-Tất nhiên là anh đây- Kris giả vờ gạt vạt áo tay vuốt vuốt cái đầu màu vàng chói lòa của mình

-Tại sao lần nào anh cũng trước, lần này nhường cho em- SeHun gồng cổ lên cãi

-Anh lớn cho nên trước-

-Em trước-

-Anh trước-

-Em-

-Anh-

-/\$\$&#*\$&/&/&\$*\$\$(!^#/\$** - Thế là một cuộc cãi nhau xảy ra

-Thôi đi!!! mấy người cưới vợ thôi mà làm như cướp giật vậy hả!!- SuHo đập bàn rầm rầm sau đó ôm tay gì quá đau (Au: làm cho lố ha)

-Ế hay là chúng ta kết hôn tập thể đi- Chen phát ngôn một câu làm 5 thằng quay lại

-Mấy anh nghĩ đi, nếu làm tập thể thì chẳng phải đỡ một sao, lại tiết kiệm thời gian nữa, khỏi cãi lộn ai trước ai sau-

-Câu hay nhất trong ngày của chú đây- ChanYeol đưa ngón tay cái tới mặt Chen

-Chứ sao em mà!!- Chen phồng mũi hất mặt lên trần cười bài hãi

-Vậy nha giờ đi thôi- 4 thằng định bước khỏi nhà liền bị 2 thằng kia hỏi

-Này chuyện kết hôn là của team này mà mấy chú đi đâu thế lại còn đòi cưới tập thể? - Kris thắc mắc hỏi

-Đi mua lễ cưới chứ gì, cưới vợ phải cưới liền tay để lâu thằng khác nó lấy- ChanYeol phán xong câu phải cái vòng 3 lép xep của mình quay đi

-Team này đi nữa!!- Kris và SeHun cũng hấp hối chạy theo. Mua sinh lễ xong về chất một đồng ở nhà mỗi tháng hẹn đối tượng ra gặp mặt

-Baekki yêu vầu ơi, đợi Chan lâu chưa- ChanYeol bước tới chỗ BaekHyun đang đứng trong công viên nở nụ cười khoe nguyên hàm tầng huyền thoại của mình

-Có biết người ta chờ lâu lắm rồi không hả, lạnh muốn đóng băng rồi này- BaekYyun giãy đành đạch nhưng hai tay ôm cứng ChanYeol vì lạnh

-Thôi Thôi, để Chan ủ ấm cho cục bông nha- ChanYeol kéo BaekHyun vào lòng mình rồi lấy hai vạt áo khoác của mình vòng qua người BaekHyun. BaekHyun tìm được hơi ấm thoải mái dụi dụi trong lòng ChanYeol làm ai kia sướng rơn

-À mà Chồn gọi Bông ra đây chi??- BaekHyun dùng cặp mắt to tròn của mình ngược lên nhìn ChanYeol.

-Ồ ha chút nữa quên mất, đi tới chỗ này với Chan nhé- Nói xong chẳng đợi BaekHyun trả lời mà kéo đi một mạch

-Hey, KyungSoo tớ ở đâu này- Kai đứng nhảy tưng tưng tay vẫy qua vẫy lại thu hút sự chú ý của KyungSoo bên kia đường.

-Giờ này kêu tớ ra đây chi vậy, không lẽ có ý đồ xấu gì với tớ??- D.O lấy hai tay ôm lấy thân như thiếu nữ 18 bảo vệ sự “Trong trắng” của mình.

-Trời ơi, cậu tại sao lại nghĩ tớ như vậy, tớ là một người rất nghiêm túc nhá không bao giờ làm gì bậy bạ với cậu- Kai đen mặt giải thích cho D.O chút trong lòng thì nghĩ

“Trước sau gì cậu cũng là của tớ bảo vệ chi nữa nhưng mà thôi vợ mình như vậy cũng tốt hehe”

-Chứ giờ ra đây chi lạnh muốn chết- D.O đáng người vốn nhỏ bé nay mặc thêm áo khoác cùng cái khăn choàng to sụ làm ai nhìn thấy cũng tưởng là người tí hon

-Đi tới đây với tớ nè- Nói xong liền đẩy D.O vào xe bảo tài xế phóng đi.

-Hannie à, đi với anh đi- SeHun lạng qua lạng lại cạnh con người đang ngồi đọc sách trên ghế kia

-Em đã nói là em đang bận mà, anh cũng quá ha có biết thời tiết hôm nay lạnh lắm không mà ra đường giờ này- LuHan an nhàn lật trang tiếp theo của cuốn sách dày cộm trên tay

-Em không đi thật sao, thôi được rồi dù sao em cũng không thương anh- SeHun giả vờ ảo não bước ra cửa

-Khoan đã Hunnie.... đợi em lên thay quần áo- LuHan bỏ cuốn sách sang một bên bước lên phòng thay đồ nhưng LuHan chắc anh chưa thấy cái vẻ mặt hớn hở của con bò kia nhỉ.

-Tao, đi với anh!!- Kris vừa bước vào nhà của bản thân lập tức nắm tay ZiTao định kéo đi

-Nhưng mà đi đâu mới được??- ZiTao nắm lại cái thành ghế giữ cho không bị Kris kéo đi

-Cái đó em không cần biết, chỉ cần đi với anh- Kris trong lòng nôn nóng muốn chết rồi

-Đi đâu cũng được nhưng phải đợi em thay đồ đã ai đời mua đồng mặt mỗi cái áo len ra đường trời!!!- Kris này giờ mới nhớ tới tình trạng của cậu, hẳn phải đợi cậu thay đồ chứ nếu không mấy con sói ngoài kia thấy rồi sao (Au: em thấy anh sói đúng hơn)

-À thôi em đi lẹ lên nha- Kris đẩy đẩy ZiTao lên lầu. ZiTao vừa đi vừa nghĩ

“Chẳng lẽ bệnh cũ tái phát trời, Kelvin à sau này con đừng giống papa con nha”

-Lay này, đi với tôi đến một nơi nhé- SuHo đưa ly caffee nóng cho Lay rồi nói
-Đi đâu?- Lay ngơ ngác nhận lấy ly caffee
-À tôi tính đưa cậu đi tới nơi có trồng một loại cây mới, là do tôi tự mình tạo ra- (Au: nói xạo đó anh ơi :"))
-Anh tạo ra?? Tôi không ngờ anh lại giỏi vậy đấy, có nghề mà giấu nhé- Lay nở nụ cười lộ lúm đồng tiền đáng yêu làm con t(r)uym ai kia xao xuyến
-Có giỏi gian gì đâu, nhưng mà cậu đi với tôi nhé- SuHo ngượng ngùng xoa xoa gáy
-Cũng được tôi cũng muốn xem loại cây đó nữa-

-Ồ ờm XiuMin này, đi tới chỗ này với tôi được không a?- Chen đứng trước bàn làm bánh của XiuMin
-Hôm nay thời tiết rất lạnh không nên ra ngoài- XiuMin tay cầm máy khuấy bột nói chuyện với Chen
-Nhưng mà cậu cứ đi đi đảm bảo nơi đó sẽ khiến cậu thích thú xho coi- Chen đang cố thuyết phục XiuMin
-Có sách nấu ăn sao- XiuMin ngờ vực nhìn Chen
gật
-Không có gì bậy bạ chứ- XiuMin vẫn chưa chắc chắn
gật khi thế
-Vật thì đi- XiuMin tắt máy cối tạm dề ra đi rửa tay rồi đi theo Chen.

-Ừa mọi người sao lại ở đây vậy??- ZiTao ngơ ngác nhìn mọi người
-Anh cũng chẳng biết, mấy lão kia chở bọn anh lại đây xong rồi chạy đi đâu vào trong đó rồi- LuHan chỉ tay vào cái cửa đằng kia
-Chúng ta có nên vào không đây?- BaekHyun đưa mắt hỏi ý kiến anh em
-Thử xem sao?- Lay hào hứng trả lời
-Vậy ai đi trước mở cửa- XiuMin lại nhìn một vòng và phát ngôn một câu gây sốc
-Em không biết- ZiTao vừa nói xong liền có 5 cặp mắt hướng mình phóng tới. Cậu thầm khóc than trong lòng, rụt rè đi lên trước. Đầu tiên là đá đá nhẹ cái cửa khi nhận ta không có gì nguy hiểm mới dám đẩy cái cửa bước vào. Trong phòng tối om, cả bọn cứ đi mãi lên đến sân thượng cho đến khi D.O đập ngay cái bong bóng, đèn bỗng nhiên vụt sáng. Đến giờ họ mới chú ý xung quanh đây toàn là bong bóng màu hồng và trắng hình trái tim.
-BẢO BỐI, EM CUỐI ANH ĐI!!- Một tràn hét cật lên đèn phía góc sân thượng vụt sáng, 6 hoàng tử đứng ở đó dưới tấm banner chữ Chúng ta kết hôn đi, tay mỗi người đều cầm một món quà tươi cười nhìn 6 vị mỹ nam. Kris và SuHo đứng chính giữa ôm hai con gấu bông màu trắng to đùng trong tay con gấu còn ôm cái gối trái tim, hai bên là Chen và ChanYeol cầm trên tay chiếc điện thoại có ghi dòng chữ I Love U. SeHun và Kai đứng hai bên phía ngoài tay cầm bánh kem cười tươi hơn hoa hướng về phía họ. 6 mỹ nam quá xúc động nên chạy lại ôm lấy 6 vị hóng tử của bản thân, họ cũng nhanh chóng ôm lại.
-Vậy là cầu hôn xong rồi, giờ chỉ ta chỉ việc kết hôn thôi- ChanYeol vui vẻ nói lên tâm tư của bản thân
-Yeah!!- Cả bọn nhảy cẫ lên bọn họ từ nay về sau là hoa đã có chủ, chậu đã có hoa

-Này này mấy người lẹ tay một chút sắp tới giờ làm lễ rồi- Tiffany mặt một chiếc váy màu đỏ sang trọng nói tới những người nhân viên. Phải rồi, hôm nay là ngày kết hôn của 12 người các bậc phụ huynh phải chạy độn chạy đáo lo lắng muốn chết. Wu lão gia hài lòng nhìn tất cả những gì mình chuẩn bị cho con của mình

kế bên là Wu phu nhân cũng mẫn nguyện không kém. Hwang gia thì lo những món ăn đãi khách, Nickkhun đang ở trong phòng tay đồ với các con của mình.

-Aaa, em hồi hộp quá mấy anh à- BaekHyun ôm tim bày ra dáng vẻ hồi hộp tới rơi nước mắt.

-Em đừng diễn nữa anh nổi hết da gà rồi- LuHan phán một câu làm BaekHyun quên độ phụng phịu ngồi xuống ghế trang điểm tiếp

-Này mấy đứa kia, có chồng không báo bà chị này hả?- Một nữ nhân xinh đẹp vô cùng gương mặt sắc sảo thanh tú đáng yêu mặc một chiếc váy màu trắng nữ tính có ren cái tay áo dài đến cổ tay còn đính một viên ngọc trai lên đó, đôi giày cao gót cũng màu trắng nốt bên ngoài dây gài của đôi giày còn có 2 cái bông hoa nhưng cái đáng đứng thật là ba chấm....đứng bệch háng khoe chân thon, còn bên cạnh là cô nàng xinh đẹp không kém mặt chiếc quần skinny trắng cùng cái áo sơmi màu nâu hơi sẫm đôi giày cao gót cũng màu đen nói chung là đen toàn tập được cái là tướng đứng khép nép (Au: khúc này hơi bị thô bỉ).

-Chị Yuri, chị Victoria- Cả bọn nhoi nhoi bỏ luôn việc trang điểm chạy lại ôm hôn hai người chị (Au: thật ra tụi nó quen nhau hết đấy =))

-Tụi em tượng hai chị đang bận học cho nên không báo cho hai người- ZiTao tay ôm Yuri nói

-Cái thằng nhóc này, cho dù tụi chị bận đến mấy thì cũng phải về để tham dự chứ- Victoria gõ đầu ZiTao một cái làm cậu la oái oái.

-Ủa hai đứa vào đây rồi à, làm ta đi kiếm muốn chết- Tiffany cùng Nickkhun từ cửa bước vào mặt tươi cười như hoa nở mùa xuân

-Dạ tại tụi con nôn gặp mấy đứa nhóc này quá cho nên quên xin phép mà chạy đi kiếm luôn cho tụi con xin lỗi ạ- Hai cô nàng cúi đầu xin lỗi

-Nè nè mấy người kia lấp ló ngoài đó chi nữa vô thì vô luôn đi- Nickkhun xoay về phía cánh cửa phong nói vọng cánh cửa bật mở bước vào đầu tiên là 4 vị phụ huynh còn phía sau là dàn chú rể của hôm nay.

- Nè Gấu trúc, rrong đây ai là chú rể của em thế, là tên Món kia à- Yuri vô tư chỉ thẳng mặt SeHun mà chả biết mình chỉ hổ. ZiTao cười chả ra nước mắt, khuôn mặt đẹp trai của Kris bị vụn méo mó còn LuHan thì vội vàng chạy lại ôm chặt cứng SeHun đánh dấu chủ quyền

-Chị à, tên Món này là của Nai em còn chồng xon Gấu trúc nhà chị đằng kia kìa- LuHan lấy mũi chân phẩy phẩy sang nơi Kris đang ngồi

-Ể thằng này gặp chị không chào một tiếng là sao?!- Victoria giờ mới nhận ra Kris định đi lại vỗ đầu Kris mấy cái thì liền sực nhớ lại

“Năm đó nó 12 tuổi thì mình có thể vỗ nó được bây giờ nó 25 rồi sao dám vỗ đây với lại nó cao hơn mình nhườn hoài chả tới thôi thì đập vai nó vậy”

-Oh my banana, đây có phải là Kris Wu không thế, thần tượng của tôi, Tao à em ăn ở làm sao mà có được thằng chồng tốt thế- Yuri này giờ chú ý Kris nên nhớ ra đây là thần tượng của mình

-Ồ ngoài vậy thôi chứ bên trong phụ tùng nó không có đủ đâu chị- ZiTao lia cặp mắt viên đạn tới Kris, hần lập tức xoay mặt sang chỗ khác giả ngu làm mọi người trong phong bật cười

-Mọi người ơi, tới giờ làm lễ rồi đó- 2 chị em nhà Jung chạy tới báo cho mọi người, tất cả cùng nhau đi ra ngoài sảnh, Yuri thì đứng như trời trồng nhìn theo bóng lưng Jessica

-Con cái nhà ai đẹp vậy!!-

-Ri cậu bị gì vậy sao không đi?-- Victoria đi trước thì phát hiện không thấy Yuri nên quay lại gọi

-À à tới tới liền- Nói xong liền lạch bạch chạy tới. Bốn cô gái vừa đi vừa nói, Victoria thì thì thoải mái cười nói với Jessica nhưng cô đây biết Krystal đang nhìn mình đăm đăm củ chuối này giờ. Lúc này ở sảnh mọi người đã ngồi vào bàn ngay ngắn còn các nhà báo thì phải đứng bên ngoài chỉ có một vài nhà báo danh tiếng mới được vào, Cha Xứ cũng trang phục chỉnh tề đứng trên linh mục, Roy đảm nhận việc đánh đàn cho nên nhanh chóng nổi nhạc 6 cặp lần lượt tiến vào.

-Wu YiFan, con có đồng ý lấy Hwang ZiTao làm vợ hay không cho dù có bệnh tật ốm đau cũng không rời xa nhau- Vị Cha Xứ cất giọng ôn tồn đọc lời hẹn ước

-Con đồng ý- Kris nói xong còn lên nhìn qua ZiTao bằng ánh mắt sủng nịch

-Hwang ZiTao con có đồng ý lấy Wu YiFan làm chồng hay không cho dù có bệnh tật ốm đau cũng không rời xa nhau-

-Con đồng ý-

-Wu SeHun con có đồng ý lấy Kim LuHan làm vợ hay không cho dù có ốm đau bệnh tật cũng không rời xa nhau- (Au: thật ra au chả biết gì về đám cưới tập thể cả nên viết bừa)

-Con đồng ý-

-Kim LuHan con có đồng ý lấy Wu SeHun làm chồng hay không cho dù có bệnh tật ốm đau cũng không rời xa nhau-

-Con đồng ý-

-Wu SuHo.....-

-Kim YiXing....-

-Wu ChanYeol...-

-Kim BaekHyun...-

-Wu Jong In....-

-Kim KyungSoo...-

-Wu Jong Dae....-

-Kim XiuMin....-

-Các con có thể trao nhẫn và hôn nhau- Sau một tràng trao nhẫn và hôn hít đủ kiểu cũng tới màn vui nhất trong lễ cưới đó là Ném Hoa Cưới. Cả sảnh nhốn nháo ai cũng mong bắt được, 6 vị mỹ nam đứng xoa lưng lại với mọi người cùng đếm 1,2,3 liền ném hoa đi. Đầu tiên là bó hoa của ZiTao, Yuri chẳng thèm màn đến hình tượng tiểu thư quý phái mà nhảy lên chụp lấy bó hoa hồng đỏ, vừa chụp được liền đưa cho Jessica làm cô bất ngờ nhưng cũng nhận lấy, tiếp là hoa của LuHan bó hoa của anh bay thẳng vào ngực Krystal, cô nàng cầm lấy bó hoa tặng cho Victoria, hoa của Lay XiuMin D.O đồng loạt được ba vị lão gia chụp lấy để tặng phu nhân của mình còn hoa cưới của BaekHyun thì được cận vệ Karry của Kris nhờ chiều cao mà bay lên à nhằm nhảy lên chụp thành công chụp xong còn đi lại khều khều Roy

-Tặng cậu này- *Đỏ mặt-ing*

-Cảm..... cảm ơn- *Thẹn thùng-ing*

-Đám cưới xong giờ chỉ còn việc tặng mừng party hưởng tuần trăng mật thôi hứ hứ-

-Đi Maldives nhá- LuHan phát biểu ý kiến lập tức được mọi người tán thành. Ai ai cũng phấn khích, các vị phụ huynh bị gạt sang một bên bơ vơ cười khổ

“Bao giờ tụi bây mới chịu lớn đây hả, có vợ có chồng hết rồi mà haizzz tui khổ quá mà”

Lễ cưới trong mơ được diễn ra êm đềm các vị hoàng tử lúc trước hay chơi bời không ai chịu nổi nay đã có người trị còn các vị mỹ nam lúc trước còn lãng vãng xin tiền ba mẹ thì bây giờ bên cạnh đã có một cây ATM riêng rồi. Cuộc sống hạnh phúc bắt đầu rồi nha

.
. .
. .
. .

-Lão đại, tới nơi rồi ạ- Karry đứng khều khều Kris

-Uhm, đi xuống thu xếp trước đi- Kris miệng tuy nói nhưng mắt vẫn không chịu mở, tay ôm chặt người kế bên chẳng buông

-Chồn chồn, mau dậy tới nơi rồi kìa dậy nhanh cho Bông đi tắm biển, dậy lẹ dậy- BaekHyun nhảy nhoi nhoi la làng nhưng ChanYeol vẫn không chịu dậy, bực mình nên....

Chát~

Chát~

BaekHyun kêu hoài ChanYeol chẳng chịu dậy cho nên buộc dùng vũ lực, BaekHyun lấy miệng thổi tay cho ấm rồi tát chát chát vào mặt ChanYeol làm cho ai kia tỉnh ngủ luôn.

-BIỂN KIÀAAAAA- ZiTao vừa xoay người qua đập vào mắt là một bãi biển xanh tươi, màu xanh trong vắt của biển và bầu trời kết hợp cùng thảm cát màu kem làm người khác mê mẩn. Các mỹ nam vừa nghe đến đó lập tức đập mấy lão chồng mình sang một bên mà chạy bán sống bán chết ra biển xong còn đứng gần mép biển giãy dụa đánh đập cho nước bắn tung tóe ướt luôn cả quần áo.

-Này này vợ à thay đồ cái đi rồi muốn làm gì cũng được- 6 vị hoàng tử hướng khác sặng đi đến không quên kéo theo 6 người vợ của mình.

-Aaaaaa hú hú- Vừa thay đồ xong các vị hoàng tử đã chạy xuống tắm ngay, còn phần khích hơn 6 người kia. Phong thái là cái gì? hình tượng là cái gì? Ăn được không mà giữ với chả gìn. 6 chàng hoàng tử lột bảo vệ lạnh lùng ngay bây giờ như trẻ con mà tha hồ vui đùa với nhau, có lẽ SeHun và Kai là thâm nhất luôn. Bị SuHo cùng Chen nhấn đầu xuống nước, lúc ngoi lên được thì bị Kris và ChanYeol vác trên vai chạy ra nơi sâu sâu vắng cái ùm xuống làm cho uống nước sặc sụa. LuHan ngồi trên bờ mà gặm muốn nát cái khăn vì lo cho chồng, D.O mặt tỉnh ruồi cầm điện thoại quay lại cảnh đó. Giỡn nhau cho đã xong mấy anh em nhìn nhau rồi lại nhìn vợ mình với nụ cười đen tối.

-LuHan, ZiTao- Kris với SeHun mang cái body sáu múi lên bờ làm bao nhiêu chị gái Tây nhìn chằm chằm

-Chuyện gì A- ZiTao vừa ngược mặt lên hỏi lập tức bị Kris vác lên vai theo cái cách hần vừa hành hạ SeHun quăng cậu xuống ùm, LuHan thì bị SeHun nhắc bổng lên chạy ra tới biển xong hụp xuống bơi nên mén xúu nữa LuHan tắt thở.

-Chồn lên rước Bông xuống dưới- BaekHyun đứng dang tay như Titanic trên cái ghế hét với ChanYeol

-Sao lại không nhéo rồi, đi chơi mà cũng không nở vận động- ChanYeol nhéo yêu BaekHyun một cái rồi ầm lên

-Người ta dưỡng sức rồi muốn gì nữa- Câu này dĩ nhiên là BaekHyun chỉ dám nói lí nhí thôi chứ nói ra ngượng chết luôn á (Au: chắc mọi người cũng biết dưỡng sức để làm gì rồi chứ?). D.O, Lay và XiuMin lia mắt đề phòng ba tên còn lại.

-Muốn gì nói lẹ!!!- Lay nhìn SuHo bằng ánh mắt hình viên đạn

-Muốn tụi em đi xuống tắm biển chung với tụi anh thôi mà- Kai đưa tay lên làm hình cánh hoa quanh mặt tạo vẻ ngây thơ nai tơ nhưng bản mặt chẳng ngây thơ được tẹo nào

-Thiệt chứ, không quảng tụi em giống hai người kia à!?!- XiuMin ngờ vực hỏi

-Trời ai mà nở làm vậy, 2 tên kia không biết thương hoa tiếc ngọc còn tụi anh sẽ nâng các em như nâng trứng húng như húng hoa- Chen vỗ ngực nói để chứng minh

-Vậy thì được, tốt- Ba tiểu mỹ thụ bước đi trước nhưng đâu biết phía sau mình có một mối nguy hiểm. Vừa ra sát mép biển lập tức cảm giác được sau cái vòng 3 của mình là bàn chân của ai đó và sau cùng là xuống biển chung vui với đám kia.

-Đập nát con bà nó trứng luôn rồi chứ ở đó mà nâng trứng húng hoa!!!!!!- XiuMin vừa ngoi lên được miệng lập tức tuông xối xả mấy câu chửi và mặt cả đám nhưng câu nói của anh làm mọi người quay lại nhìn chằm

chằm bộn họ. XiuMin thấy nhục quá nên cắn móng tay từ từ lặng xuống biển, cả đám còn lại che mặt đứng cười khúc khích. (Au: tự viết tự cười như con trốn trại)

Chơi choa thỏa thích rồi về khách sạn phòng người nào người nấy ở. Còn hẹn nhau tối ra bãi biển đốt lửa trại.

7PM:00

-Này chúng ta đi thôi, tối nay có sao băng đó em mới vừa hỏi được chị nhân viên khách sạn địa điểm ngắm sao băng đẹp lắm nè- ChanYeol cầm theo một thùng đồ ăn nắm tay BaekHyun đi ngang qua gọi mọi người. 12 người có cặp có đôi nối đuôi nhau đi theo ChanYeol. Tới nơi họ bày đồ ăn ra, Kris và SeHun lấy kẹo dẻo ra xỏ và xiên rồi đem nướng.

Sebeonkkajin dudwitchyeobwa

Yeoseotbeonju uljirado

Daseotbeon do igeonaemyeon

Kkeutchi boigi shijakhae

Jogeuphage dalilsurok chuneowan girl

Neochil ppuniya

Naege jomda shiganeul jong

Soneul georeulsu itgaehae

Neul gatteun goseseo

Do oneul taeyang cheoreom

365 nan maeil achim

Chamdeun nolgeumyeon haru shijakhae

365 ilbuneul junge

Dundeo eobseul mankkeum

Hamkke halgeoya

Woouwooo

365

Ni soneul jabgo

Woouwoo

365

Nochi anheulge

(3.6.5-EXO)

-Mọi chuyện xảy ra nhanh thật đấy, chỉ vài năm đã thay đổi chúng ta rồi, ai cũng có vợ chồng- LuHan miệng nhai một mảnh kẹo dẻo tưởng nhớ lại kỉ niệm lúc trước

-Sướng nhất là anh đấy Kris, có hẳn một cậu con trai- SeHun vừa nói xong câu đó lập tức làm Kris bị ghen

-Anh có con hồi nào?! Mà ai là con anh mới được-

-Thì là nhóc Kelvin chứ ai, anh đừng nói là anh không biết nhá, ZiTao chưa nói cho anh hả?- SeHun trở mắt nhìn Kris

-Anh có biết cái gì đâu?? Hay là ZiTao em giỏi lắm con của anh mà em giấu nhem, nếu hôm nay không có thằng Móm em tính giấu anh luôn hả?- Kris nhướn mày nhìn ZiTao

-Em xin lỗi mà!! Bất quá là do bận quá nên em không có thời gian để nói cho anh chứ bộ- ZiTao trong lòng gào thét tru tréo tên SeHun

-Được em giỏi lắm, tối nay biết tay anh- Kris ngậm đắng nuốt cay cầu xé cục kẹo dẻo

-Hahahaha tối nay em chết chắc rồi ZiTao- Cả bọn cười ầm lên chọc ghẹo ZiTao. Cậu giả vờ không quan tâm nhìn sang chỗ khác

-Mọi người sao băng kia- Mọi người nhìn theo thấy sao băng lập tức chấp tay lại cầu nguyện.

“Mong ước của chúng tôi chỉ có một điều duy nhất là chúng tôi mãi mãi ở bên cạnh nhau không bao giờ rời xa nhau”

-Vây là cuộc chiến giữa mấy vị hoàng tử và mỹ nam chúng ta kết thúc rồi, từ nay về sau hứa mãi mãi hạnh phúc nhé- Cả nhóm 12 người đứng vòng tròn đặt tay chồng lên nhau.

-Sẽ mãi mãi bên cạnh nhau, yeahh- Cả nhóm hô lớn xong ôm chặt nhau lại, từng cặp hôn nhau làm khung cảnh bây giờ thật đẹp nha. Cuộc chiến của bọn họ đã kết thúc rồi bây giờ sẽ mở ra một cuộc chiến mới. Không phải cuộc chiến hận thù mà là cuộc chiến THI NHAU SỐNG HẠNH PHÚC

HOÀN

Oa đến đây là hết rồi, cảm ơn tất cả mọi người đã ủng hộ tớ suốt thời gian qua, thành thật rất cảm ơn mọi người, nếu có thời gian thì sẽ có phiên ngoại cho các bạn. Nếu tớ có ý tưởng mới thì phần 2 của fic này sẽ được ra sớm thôi, mọi người cmt cho ý kiến nha. Dù sao thì cũng rất cảm ơn mọi người, YÊU MỌI NGƯỜI NHIỀU LẮM Bye Bye

39. Pn1: “baba, Tiểu Thổ Muốn Cưới Anh Hai”

Hôm nay là sinh nhật tròn 8 tuổi của Kelvin, cậu nhóc háo hức chạy nhảy lung tung cho đến khi bị Kris mắng mới chịu lui thủ đi lên lầu. Đi ngang phòng anh hai nhóc tò mò đứng nhìn từ trên xuống dưới cánh cửa đánh liều định mở cửa nhưng do bé chiều cao khiêm tốn mà cái nắm cửa thì quá cao nên với mãi cũng chả tới nên nhảy từng từng đến khi mệt lã phụng phịu dậm chân ngồi cái bệ xuống trước cửa:

-Làm gì ở đây vậy?- David nãy giờ ngồi trong phòng xem tivi nhưng thấy cửa phát ra tiếng động nên đi ra coi. Vừa mở cửa thì thấy một con thỏ à nhầm đứa con nít mặc bộ đồ con thỏ màu trắng ngồi một cục trước cửa là em hấn chứ ai:

-Anh hai..... bé tiểu Thổ- Kelvin đưa hai cánh tay hướng David làm nũng

-Tối đây làm gì?- David nhắc bóng Kelvin khỏi mặt đất đem vào phòng đặt trên giường

-Mẹ xinh đẹp nói em quậy phá nên kêu em lên chơi với anh- Đứa nhỏ chớp chớp mắt trả lời

-Anh còn bài tập không thể chơi với em, em coi TV đi- David xoa đầu đứa nhỏ một cái rồi đứng dậy bước tới bàn học ngồi vào. Cái TV lúc đầu mở kênh Cartoon Network nhưng sau đó vì Kelvin nghịch cái điều khiển đã dịch sang kênh phim truyền hình tình cảm Hàn Quốc. Kelvin chả hiểu đã coi cái gì mà đột nhiên chạy lạch bạch tới chỗ David đang ngồi chui tọt vào lòng hấn rồi bất ngờ nhướn người lên hôn môi hấn cái chụt.

-Em làm gì thế!!- Hấn bất ngờ nên hét lên

-Hic.... em thấy trong TV nói nếu mình thích ai đó thì sẽ bobo người đó mẹ xinh đẹp và baba cũng hay làm vậy mà hic tiểu Thổ cũng thích anh hai nên mới bobo anh ... hay là anh hai không thích tiểu Thổ OAOAOAOAO- Đứa giật mình nên òa khóc thật to Ơ Ơ

-Ấy anh hai rất thích tiểu Thổ, anh xin lỗi, ngoan nào- Sao mà hấn không thích được chứ, từ lần đầu tiên gặp đứa nhỏ đáng yêu trước mặt hấn đã trúng tiếng sét ái tình rồi, đối với người khác thì lạnh lùng được chứ còn đứa nhóc này làm sao lạnh cho nổi

-Thiệt không a-

-Tất nhiên là thật rồi- Hấn ôn nhu xoa xoa đầu đứa nhỏ

-Hihi Thỏ thích anh nhất- Đứa nhỏ vừa ban nãy còn khóc ầm ĩ nay đã ngồi trên đùi hấn cười khì khì

-Thích anh nhất sao?-

gật gật

-Vậy bobo anh một cái nữa đi- Hấn chỉ má mình (Au: Thỏ ơi con đừng nghe lời con Sói đó T^T)

-chụt- Kelvin ngoan ngoan ôm cổ hấn hôn một cái thật kêu vào má (Au: Tui chết rồi đừng ai kiếm tui, sao con ngây thơ vậy =<). vừa="" đặt="" được="" mong="" muốn="" này="" trong="" đầu="" hấn="" lại="" xuất="" hiện="" một="" suy="" nghĩ="" đen="" tối:="">

“Bảo bối thế này không giữ sau này mất không lấy kiếp, phải làm cho bảo bối đòi cưới mình hahaha”

-Anh không chắc lớn lên mình sẽ yêu bảo bối được, chi bằng em cưới anh đi- Gương mặt (giả vờ) đau khổ của anh hai làm Kelvin kiềm lòng không nổi mà đưa tay lên xoa xoa an ủi

-Em sẽ cưới anh mà, nhưng em không biết~~ (Au: câu trước chẳng liên quan gì tới câu sau)

-Một lát nữa em xuống nói với cả nhà là muốn cưới anh đi, từ nay về sau anh thuộc về em-

-Vâng anh hai moa moa ta~~ Đứa bé thoải mái dụi dụi vào cổ David. Hai anh em chơi với nhau được một lát thì ZiTao tới dẫn Kelvin đi thay quần áo David cũng tự động đứng dậy đi thay bộ âu phục bác quản gia vừa đem đến cho mình. Kelvin hôm nay hảo đáng yêu, ZiTao cố ý cho bé mặc quần yếm này áo trắng và cái hình con thỏ vốn đã là xì-lô-gôn của bé, xem bé như con gái mà đánh son môi màu hồng bóng, dùng keo xịt tóc làm cho một nhúm tóc của Kelvin cong lên rất đáng yêu (Au: giống cái đầu của bạn tiểu Soái trong Nghịch Tập ấy). Giày thì là đôi boot nhỏ màu trắng hết sức xin xắn. Sau khi hài lòng với bộ đồ của mình chọn ZiTao bế bé xuống lầu.

Sau một hồi vật vã tiếp khách thì cuối cùng tiệc cũng tàn, mọi người ngồi vào bàn nói chuyện vui vẻ uống trà với nhau, David nháy mắt với Kelvin cậu nhóc nhớ ra nên đứng lên ghé làm mọi người chú ý:

-Tiểu Thỏ, cháu làm gì vậy lỡ té thì sao??- BaekHyun lo lắng cho cháu cưng

-Cháu không có sau, cháu muốn nói chuyện với mọi người- Đứa nhỏ giả vờ làm mặt nghiêm túc

-Rồi rồi bảo bảo muốn nói gì nào!!-

-Baba, tiểu Thỏ muốn cưới anh hai-

-Ặc ặc- Kris sắc nước bọt

-Con nói lại-

-Sau này con sẽ làm vợ của anh hai- Cậu nhóc nói xong liền lạch bạch chạy tới chỗ anh hai. Cậu nhóc hướng ánh mắt ngây thơ đến chỗ bà ngoại

-Ngoại sociu à nội cho con cưới anh hai đi- Tiffany mặc dù bị đám kia lôi kéo nhưng vẫn kịp la lên một câu

-Cháu muốn cưới cũng được nhưng cháu phải làm thụ nha- À thì ra là Hwang phu nhân vẫn còn nhớ vụ cá cược hôm đó, hai vị phu nhân còn lại nhìn nhau cười gian xong quay qua mấy vị lão gia

-Vâng ạ, tiểu Thỏ thương ngoại sociu lắm lắm luôn- Tuy không hiểu “thụ” là cái gì nhưng bé vẫn cười tươi lấy lòng bà ngoại

-Bây giờ tính sao đây a- Wu phi nhân liếc liếc mấy lão chồng

-E hem ông xã~ mát xa chân cho em, sáng giờ đi giày đau quá à~~ Tiffany ngồi xuống salon gơ chân lên ra lệnh cho Nickkhun

-Chồng à bóp tay cho em đi, tiếp khách nhieu quá mỏi rồi- Hwang phu nhân phẩy phẩy cánh tay

-Tôi không dám hành hạ chồng như cái chị dâu- Wu phu nhân cười cười uống trà, Wu lão gia mừng muốn rót nước mát định nói yêu vợ lập tức bị về sau làm cứng đơ:

-Cắm vận một tuần nhé honey~~ Nguyên biệt đội vợ chồng 12 người nhí nhố kia bùm miệng cười khúc khích, tính cách vậy đấy mà lúc nào cũng nói bọn họ trẻ con cả, haizzzzz bó tay luôn.

Au trở lại rồi nè, ai nhớ Au không a, tớ thấy các bạn đòi mấy cặp kia có con nhưng sức tớ có hạn nên chỉ có thể cho một cặp có con được thôi, các bạn vote nha:

- 1.HunHan
- 2.ChanBaek
- 3.ChenMin
- 4.KaiDo
- 5.SuLay

Các bạn cứ từ từ vote nhé, thứ 7 tuần sau tớ chốt, yêu mọi người nhiều. =>

40. Pn2: Cuộc Phản Công Thành Công

Đạo này nhà ChenMin xuất hiện một hiện tượng rất kì lạ, XiuMin đột nhiên bị nghiện tập gym còn Chen thì nghiện trào lưu “Vòng tay chạm rốn” mà giới trẻ hiện nay đang chết mê chết mệt vì nó. Anh cũng muốn làm lắm chứ nhưng khổ nỗi bụng anh nó có một vật cản không thể xóa, và vật cản đó chính là CỤC MỖ BỤ CHẢ BẮ. XiuMin thì hằng ngày thường xuyên đến phòng tập để đạt được thân mình đó giờ mình ao ước. Người huấn luyện cho y chính là hai nam thân a, nhưng có cái hơi bị hắc ám, hai vị huấn luyện cao cả của y chính là Kris và Kai. Hai người sở hữu một body siêu chuẩn trời ban cùng hai người vợ Dam Dang* làm biết bao nhiêu cánh mày râu ghen tị và trong đó có Bánh Bao.

-Này XiuMin, em mà tập thêm một vài hôm nữa là có thân chuẩn rồi nhá- Kris cầm chai nước tu ừng ực nói

-Hi hi, cảm ơn hai người đã giúp đỡ em suốt thời gian qua- XiuMin cười hi hi cuối đầu lễ phép nói cảm ơn

-À mà sao đạo này tự nhiên anh thích tập gym vậy, có mưu đồ gì hả?- Kai lần tới hỏi XiuMin

-À ... chuyện là em muốn phản công- XiuMin ngập ngừng đỏ mặt tím tai trả lời

-Ặc!!! Em muốn đề thăng Chen á- Kris trở mắt hỏi XiuMin thì nhận được cái gật đầu

-Xem ra sau này anh Chen khổ rồi đây, hahaha- Kai ngửa mặt lên trời cười lớn.

——-//////////——

-Chen anh nhớ kĩ nha, trong một ngày không được ăn quá nhiều thức ăn có chứa dầu mỡ và nên ăn nhiều rau cải- SeHun như thầy giáo viết bài lên bảng đen cỡ nhỏ trong phòng còn Chen là học sinh ngoan cẩn thận ghi chép những thứ SeHun vừa đọc. Thế là sau một tháng ChenMin có một sự thay đổi rõ rệt, XiuMin người cơ bắp cuồn cuộn bụng sáu múi còn Chen được vòng eo thon gọn cùng một cơ thể hoàn hảo, thế là cái gì tới rồi nó cũng sẽ tới. Vào một hôm trời trong xanh mây trắng, tại một ngôi nhà xinh xắn xảy ra một vụ việc không ai ngờ đến:

-Aaaa XiuMin em làm gì vậy sao đề lên người anh- Chen đang nằm đọc tạp chí thì XiuMin từ đâu nhào tới nằm đè lên anh.

-Còn giả bộ không biết, tất nhiên là muốn đè anh ra thao rồi- XiuMin nhếch mép nhìn Chen

1 giây

5 giây

10 giây

15 giây

-WHAT THE FUCK!!!, em vừa nói gì mau leo xuống khỏi người anh- Chen vùng vằng nhưng bây giờ anh làm sao có thể chọi lại XiuMin với cái thân hình mỏng manh người mẫu của mình đây.

-Không nói nhiều, hôm nay em sẽ cho anh nếm đủ những thứ anh đã từng làm cho em- XiuMin nói rồi bế thốc Chen lên hướng lầu hai đi tới. Và cũng trong đêm hôm đó nhà hàng xóm đều nghe thấy những âm thanh kì quái như là:

-Uhm..Aghr... đồ khốn... mau thả ông đây ra

-Được dám chứ em là đồ khốn hôm nay em cho anh trải đủ-

-Aghr ... ông xà tha em ... XiuMin từ bỏ ... uhm ... a-

—————End PN2—————

A sau một thời gian cặm cụi học hành thì mama đã rủ lòng thương giao lại cái điện thoại em yêu nhưng mà không biết sau này nó có bị tịch thu lại hay không nữa nhưng vẫn cố gắng a. Vote cho tớ đi Cmt cho tớ đi

Sau đây là kết quả của cuộc bình chọn cho cặp có con trong PN tới nha, những cặp nào ít vote thì tớ sẽ không nêu tên sau đây là 2 cặp được vote nhiều nhất:

HunHan: 34 phiếu

ChanBaek: 42 phiếu

Vậy thì xin chúc mừng cặp ChanBaek nha, PN sau là có con rồi đấy, con các CB's chuẩn bị quà đón cháu là vừa rồi nha

#Mickey mới đổi tên mọi người đừng bỏ nha

41. Pn3: Kế Hoạch Hóa Gia Đình

-Aaa tiểu Thổ, con đừng về mà ở lại chơi với chú đi- BaekHyun than khóc ôm cứng ngực Kelvin không cho cậu nhóc đi về. Kelvin không làm được gì chỉ biết hướng ánh mắt cầu cứu tới ChanYeol.

-BaekHyun à em mau buông ra để anh đưa Kelvin về trời tối rồi đó, nếu không đem về chắc vợ chồng rỗng gấu kia giết anh mất, thằng bé ở đây với em cả ngày rồi còn gì- ChanYeol nhẹ nhàng dụ dỗ vợ mình bỏ bé ra

-Nhưng mà ...-BaekHyun vẫn chưa chịu buông, cậu luyến tiếc bé con a.

-Ngoan nào, ngày mai anh sẽ lại đưa Kelvin lại chơi với em-

-Vâng, bibi Tiểu Thổ~~ BaekHyun vẫy tay tạm biệt Kelvin

—————////////////////—————

10PM:30

-Baekki à, mấy hôm nay em sao vậy?!!- ChanYeol ôm BaekHyun vào lòng gạt nhẹ vài lọn tóc trên trán cậu

-Em ... hức ... hức- BaekHyun bỗng dưng òa khóc làm ChanYeol luống cuống

-Sao nào, nói cho anh nghe-

-Mấy tháng gần đây anh không thường xuyên ở nhà hức em ở nhà một mình rất sợ và rất cô đơn nữa em biết anh bận nhiều công việc không thể ích kỷ bắt anh ở nhà hức nên em muốn tiểu Thổ qua chơi với em, trong nhà có tiếng của trẻ con em cảm thấy rất vui- BaekHyun giờ như đứa trẻ đáng thương khóc nức nở

-Bảo bối nhỏ, anh xin lỗi vì đã để em chịu thiệt thòi, anh biết em rất thích trẻ con nhưng anh không nỡ làm em đau- ChanYeol hôn nhẹ lên trán cậu an ủi

-ChanYeol à, em rất ghen tị với ZiTao, khi Kris đi công tác thì còn có Kelvin và David làm bạn với em ấy, còn em thì chỉ ở nhà một mình cái cảm giác đó thật sự rất cô đơn hức em rất muốn có một đứa con, hằng ngày em có thể bầu bạn cùng nó vui đùa cùng nó em sẽ không cô đơn nữa- BaekHyun rút vào lòng ChanYeol liên tưởng đến một ngày nào đó trong nhà cậu sẽ xuất hiện một thiên thần nhỏ tung tăng chạy nhảy nói cười, điều đó rất tuyệt vời

-Được rồi, em đừng suy nghĩ nhiều nữa mau nằm xuống nghỉ ngơi- ChanYeol để BaekHyun xuống giường đắp chăn lại rồi đứng lên tính rời đi nhưng cánh tay của anh bị cậu nắm lại

-Anh đừng đi- BaekHyun hướng ánh mắt vẫn còn đọng lại vệt nước nhìn anh, ChanYeol nằm xuống bên cạnh cậu ôm cậu vào lòng. Trước khi chìm vào giấc ngủ cậu còn nghe anh nói một câu:

-Anh sẽ làm mọi thứ để em không buồn nữa-

-----///////////////-----

6AM:00

BaekHyun hôm nay thức sớm, cậu đi ra sân tính chạy vài vòng tập thể dục thì nghe có tiếng khóc của trẻ con ngoài cổng nên đi ra xem.

-Sao lại có đứa nhỏ ở đây?!!- Ra tới cổng thì cậu thấy một cái nôi nhỏ đặt dưới chân, trong nôi có rất nhiều đồ chơi và chăn bông đất tiền và quan trọng nằm giữ đông chăn bông là một tiểu thiên sứ đáng yêu, đứa nhỏ nhìn thấy cậu lập tức cười khi khi vương tay nhéo má cậu, miệng bập bẹ vài tiếng:

-Ma ... ma- Cậu nhìn chăm chăm đứa nhỏ, sau khi nhận biết ngoài trời hôm nay rất lạnh nên đặt lại đứa trẻ vào nôi đẩy vào trong nhà.

-Ai mà nỡ bỏ rơi con vậy?! Thiệt tội nghiệp- Cậu bế đứa nhỏ ra ôm vào lòng âu yếm bỗng thấy một tờ giấy nhỏ trong nôi

“Park ChanHyun”

-Tên con là Park ChanHyun sao?- Cậu không biết là đứa trẻ hiểu những gì cậu nói hay không mà đứa trẻ chỉ cười với cậu.

-Vậy từ nay con làm con của chú nha- Từ lâu cậu đã muốn có một đứa con, hôm nay lại có một đứa trẻ bị bỏ rơi nên cậu sẽ làm mẹ nó, sẵn sàng chăm sóc nó và nuôi nó ăn học. Đang chơi đùa bỗng dưng đứa trẻ òa khóc, cậu nhìn thấy cái bụng xẹp lép của đứa trẻ nên vào bếp:

-Cậu BaekHyun câuk cần gì sao, ày đứa trẻ đâu ra mà dễ thương vậy cậu- Joy hào hứng chạy lại cưng nựng ChanHyun

-Dễ thương thiệt a, nhìn mặt của nó kia thấy ghét quá à- Irene đó giờ cuồng những thứ dễ thương nên hôm nay gặp phải ChanHyun cô làm gì bỏ qua

-Irene à, coi chừng cậu làm thằng bé sợ bây giờ- Wendy tình nghịch chọc phá Irene

-Tôi thấy nó ở ngoài cổng, hình như là bị bỏ rơi nên tôi nhận nó làm con nuôi, à Joy này cô nấu dùm tôi ít cháo dinh dưỡng nhé- Cậu rất vui vì thấy mọi người trong

nhà thích bé nên rất hạnh phúc

-Nấu cho cậu chủ nhỏ sao, tất nhiên là sẵn lòng rồi ạ, chị sẽ nấu cho cưng thật ngon- Nói xong Joy liền chạy cái vèo bắt tay làm thức ăn cho ChanHyun. Cậu để lại ChanHyun cho Irene và Wendy con bản thân đi lên tầng hai.

Cạch

-ChanYeol, cảm ơn anh đã cho em một gia đình nữa- BaekHyun ôm ChanYeol từ đằng sau hôn nhẹ vào má anh

-Đó là điều anh nên làm- ChanYeol xoay người lại ôm BaekHyun, ánh mắt tràn ngập sự ôn nhu

-Lấy anh là quyết định đúng đắn nhất của em- Hai người sau một hồi âu yếm thì bỗng nhớ sực ra là ChanHyun còn dưới bếp nên chạy vội xuống, tới nơi thì thấy một cảnh tượng hết sức buồn cười. 4 dì cháu người dính đầy cháo, 5 người lớn cười khở chỉ biết nhìn một tiểu thiên thần nhỏ ngồi trên bàn ra sức dầm bầy tô cháo miệng cười toe toét lộ lúm đồng tiền mắt hiệp lại không thấy mặt trời. Sau này lớn lên chắc chắn ChanHyun sẽ quậy không kém mẹ nó đâu.

—————End Chap—————

Au đã trở lại rồi đây, có ai nhớ au không, chắc không đâu!!!!

Mặc dù đã trễ những vẫn chúc mọi người Halloween vui vẻ nha

42. Pn4: Món Quà Của Vợ Tôi

Các phiên ngoại này ra đời sau khi Sunny đọc được một bài báo trên blog Tâm Sự, thấy hay nên sửa lại đăng lên cho mọi người.

—————/////////—————

Là một phó giám đốc nên công việc của tôi khá bận rộn, đi gặp đối tác suốt ngày. Nhiều khi khuya muộn với về. Ba năm nay kể từ ngày leo tới vị trí đó, tôi chẳng còn thời gian cho gia đình nữa. Mọi thứ đều nhạt dần, tôi không còn hôn vợ trước khi đi làm, cũng lâu lắm rồi chưa ăn bữa cơm gia đình. Tôi luôn nghĩ để có được cuộc sống sung túc, giàu sang thì vợ con cần phải hiểu và thông cảm cho công việc của chồng. Vợ tôi luôn ủng hộ tôi hoàn thành tốt công việc của mình. Tôi khi tôi thấy được nỗi buồn trong đôi mắt của cậu, nhưng vợ chẳng bao giờ kêu than. Hải lòng vì có một người vợ biết nghĩ cho chồng, tôi tập trung vào làm việc để một ngày kia sẽ leo lên vị trí cao hơn.

Rồi cứ thế tôi gặp gỡ và say nắng SeoJin- một nhân viên của công ty đối tác từ bao giờ không hay. Tôi dành thời gian rảnh rỗi của mình bên cô ấy, đôi khi vì nhớ nhung tôi trốn cả việc để hẹn hò với SeoJin. SeoJin trẻ hơn vợ tôi, chưa có chồng nhưng không xinh đẹp bằng vợ tôi. Vậy mà không hiểu sao tôi lại mê SeoJin đến thế. Chúng tôi bí mật qua lại với nhau cũng được gần năm trời. Địa điểm chúng tôi gặp nhau là nhà nghỉ X và quán café ngay gần đó. Tôi cố gắng giấu chuyện mình ngoại tình thật tốt, bằng cách làm việc hăng say, và tỏ ra lạnh lùng khi có người khác đi cùng với SeoJin. Tuần trước là sinh nhật của tôi, SeoJin đã bí mật tổ chức sinh nhật thật hoành tráng cho tôi. Vậy mà chính tôi còn không nhớ hôm nay là sinh nhật mình. Cảm động trước tình cảm SeoJin dành cho mình, tôi vui vẻ trao cho em những giây phút ngọt ngào. 12h đêm, tôi vội vàng đưa SeoJin về, rồi đi thẳng về nhà mình luôn.

Về đến nhà, tôi thấy vợ ngủ gật ở ghế sofa, trước mặt là chiếc bánh sinh nhật và hộp quà màu xanh. Lấy chân đập cho vợ, vợ định bế cậu vào giường ngủ. Vợ tôi tỉnh giấc nhẹ nhàng trách:

- Sao anh về muộn thế. Để em đi hâm lại thức ăn, rồi mình mừng sinh nhật anh nhé. Con ngủ mất rồi, với lại bây giờ sang ngày mới rồi. Em xin lỗi.

- Tại anh bận gặp đối tác nên về muộn thôi. Không phải lỗi ở em, thôi muộn rồi em dọn mấy đồ này đi rồi đi ngủ.

- Vâng. Nhưng em có món quà này tặng anh. Anh đi tắm đi rồi hãy mở ra xem nhé.

- ừ. Em đi ngủ trước đi.

Tắm xong, định vào phòng đi ngủ nhưng nhìn thấy hộp quà vợ tặng tôi lại ngồi lại phòng khách mở ra xem. Là cà vạt, nhẫn cưới của vợ, lá đơn ly hôn và cuốn album ảnh cưới của vợ chồng tôi. Giật mình trước những món đồ vợ để trong hộp quà, tôi như ngẫm hiểu ra ý vợ muốn nói. Tại sao cậu ấy biết tôi có tình nhân bên ngoài, tại sao cậu ấy vẫn lặng lẽ chăm sóc tôi. Rồi đến hôm nay cậu ấy đòi chia tay, cũng không nói một lời với tôi.

Giở album ảnh cưới 5 năm trước ra, tôi nhớ lại ngày đó mình yêu vợ biết nhường nào. Khó khăn lắm tôi mới chiếm trọn được trái tim vợ, từ bao đối thủ đáng gờm khác. Vậy mà hôm nay, tôi lại phản bội làm tổn

thương cậu ấy. Nhẫn và cà vạt là 2 thứ mà khi kết hôn, vợ đã bảo tôi “Đây là sợi dây trói buộc 2 vợ chồng mình lại” Vậy mà hôm nay vợ lại quyết định chia tay tôi sao. Không, tôi đã sai, có lỗi với vợ thật rồi. Đứng đây tôi vội vã lao sang nhà SeoJin giữa đêm khuya. Thấy tôi vội vã đến, SeoJin ngạc nhiên vô cùng.

- Sao anh lại sang đây vào giờ này. Mình vừa mới ở bên nhau cách đây 3 tiếng mà. Anh thật là...
- Mình dừng lại em nhé. Anh đã đi quá xa rồi. Anh cần phải về bên vợ con anh, cậu ấy cần anh. Còn em, em cũng phải tìm một người nào đó kết hôn đi. Em không thể cặp kè với anh, khi chẳng có kết quả tốt đẹp gì. Anh xin lỗi, nhưng từ mai mình dừng gặp nhau nữa.
- Là sao? Sao anh thay đổi nhanh vậy. Em yêu anh, và em chấp nhận làm người thứ 3.
- Em không được làm thế. Mọi chuyện nên kết thúc khi quá muộn. Em còn trẻ, đẹp xung quanh em vẫn còn có rất nhiều đàn ông theo đuổi. Quên anh đi, anh về đây.

Nói xong, tôi lại vội vã về nhà. Vừa về đến sân, tôi đã thấy vợ ngồi trầm tư ở hiên nhà. Tôi vội vàng lao đến ôm vợ rồi thủ thỉ.

- Vợ à. Anh xin lỗi, xin em đừng buông tay anh nhé. Hãy cho anh cơ hội được đeo chiếc nhẫn kia vào tay em một lần nữa. Anh hứa sẽ không bao giờ làm em buồn nữa.
- Anh cứ đi, nếu anh và người ta cần nhau và hạnh phúc hơn bên mẹ con em.
- Không. Chỉ là nhất thời anh hồ đồ thôi. Đừng bao giờ buông tay anh vợ nhé. Anh sẽ chỉ yêu mình vợ thôi, anh sẽ cố gắng tối nào cũng về ăn cơm với mẹ con em. Và yêu em như ngày đầu. Cảm ơn em, cảm ơn món quà sinh nhật của vợ đã giúp anh tỉnh ngộ và nhận ra sai lầm của mình.

Vợ không nói gì, chỉ dụi đầu vào ngực tôi mà khóc. Tôi biết cậu ấy đã cố chịu đựng nỗi đau này. Vì tôi cậu ấy đã khổ quá nhiều rồi. Lau đi giọt nước mắt của vợ, thấy đôi mắt thâm quầng vì khóc tôi lại tự trách bản thân nhiều hơn.

Từ sau hôm đấy, tôi cắt đứt hẳn liên lạc với SeoJin toàn tâm toàn ý với vợ con. Bởi tôi nhận ra rằng: Không ai yêu mình bằng vợ, không chỗ nào bình yên hơn gia đình của chính mình.

43. Pn5: Chuyện Nhà Huân Hàm

Tối, mời đối tượng ra đầu trà chanh trà sữa gì đó. Nhưng nhớ phải ngồi ngoài trời.

Thình lình chỉ tay lên trời và hét:

- Aaa!!! Sao băng kìa đẹp quá...

Hầu hết đối tượng sẽ chắc chắn sẽ ngẩng đầu lên xem.

Lập tức nói tiếp:

- Em không phải nói gì cả, nếu yêu anh thì em chỉ cần gật đầu. Anh sẽ ngồi đợi được cho tới lúc đó.

... sau đó chỉ việc là ngồi chờ kết quả ^_____^ nhớ là lập tức =))))))

SeHun: Này! Cậu làm người yêu tớ nhé :X

LuHan: Còn lâu >:P

SeHun: Gì cơ? Cậu nghe tớ nói gì không mà trả lời vậy? :-”

LuHan: Có nghe >.

SeHun: Tớ nói gì? :O

LuHan: “Cậu làm người yêu tớ nhé” :-w

SeHun: TỚ ĐỒNG ÝYYYY!!! =))))))

LuHan: *Câm nín*

SeHun: Anh có thể làm e nói 3 từ “em yêu anh”

LuHan: Không bao giờ :P

SeHun: Cược nhé !!

LuHan: Ok

SeHun: Em nói ...màu xanh

LuHan: Màu xanh

SeHun: Em nói.....màu hồng

LuHan: Ok, màu hồng

SeHun: Giới tính e là gì???

LuHan: Nam

SeHun: Tuổi??

LuHan: 18

SeHun: Anh yêu em, em có yêu anh không???

LuHan: Khôngggggggggggggg

SeHun: Đó,thấy chưa,anh bảo anh sẽ làm em nói từ “không” mà, em thua rồi nhé :-?

LuHan: Không phải,anh bảo anh làm em nói 3 từ “em yêu anh” cơ mà >”

SeHun: Vâng, và anh đã làm dc :”]]

Từng có người con trai nguyện cùng tôi đi về nơi tận cùng thế giới:

- “Không trả nợ cho ông, ông thề ôm mày chết chung”

Từng có người con trai cùng tôi hẹn ước đến kiếp sau:

- “Muốn của anh mày đây hả? Kiếp sau đi kưng”

Từng có người con trai cam nguyện vì tôi mà chết:

- “Làm người yêu ông? Tôi thà chết còn hơn” =)))))))))

Yêu anh ko???

.

.

Im lặng là đồng ý

Lên tiếng là nhất trí

Cãi lại là đồng tình

Thanh minh là thú nhận

=))

Đố ai định nghĩa được chữ yêu

Có khó gì đâu một buổi chiều

Cầm dao kề cổ yêu hay chết

Gật đầu cái rụt thế là yêuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu :-“”“”“”“”“”

Nước trong nước chảy quanh chùa,

Không yêu ta cũng bỏ bùa cho yêuuuuuuu :-x

“Em ơi! Khi em đọc tin nhắn này, em nợ anh cuộc hẹn. Xóa tin nhắn này, em nợ anh cuộc tình. Lưu tin là em nợ anh 1 nụ hôn. Trả lời anh, em nợ anh tất cả. Còn nếu em không trả lời... thì em đã yêu anh!” =)))

Tại 1 chuyên mục Rao Vặt: “Nam, 25 tuổi, cao 1.8m, nặng 72 kg còn độc thân. Thành đạt, đẹp trai, khỏe mạnh, thông minh, sở hữu hai xe BMW, một thuyền buồm, biệt thự ở Hawaii, hai nhà mặt tiền khu trung tâm. Không mua. Không bán. Cũng không cần tìm bạn gái. Chỉ muốn khoe vậy thôi”.

1 trái tim ,

2 con mắt ,

7 lít máu ,

203 cái xương ,

5.5 tỉ hồng cầu ,

60 tỉ ADN trong em đang muốn nói với anh rằng : “Em rất nhớ Anh” :***

Em...

bị kết án!!!

Tàng trữ.... sắc đẹp.

và cố ý..... gây thương nhớ.

và tất nhiên..

bản án của em là.... Chung thân !!

trọn đời bên anh.

Em..Có biện hộ gì không? Hihihihih

Gửi tin nhắn cho người ieuuuu :

1. Điều bí mật, nhìn vào dòng 5

2. Câu trả lời nằm ở số 11

3. Đừng tức giận nhìn số 9
4. Bình tĩnh đừng nóng nhìn số 8
5. Nhìn dòng thứ 2
6. Đừng bực mình nhìn số 12
7. Mình chỉ muốn nói rằng điều mình muốn nói nằm ở dòng thứ 1 =)
8. Điều mình muốn nói cho bạn biết là..CÂU TRẢ LỜI Ở DÒNG 10
9. Hãy kiên nhẫn và nhìn vào dòng 4
10. Đây là lần cuối mình làm trò này, nhìn dòng 7 đi
11. Mình hy vọng bạn chưa tức điên lên khi mình nói rằng Nhìn vào số 6
12. Xin lỗi nhìn số 3.

~> I Love You

Cách làm cho người yêu cười

LuHan: Nếu phải chọn giữa em và TIỀN anh sẽ chọn gì ?

SeHun: Tất nhiên là... anh sẽ chọn TIỀN rồi :x

LuHan: *khóc to*

SeHun: Đừng trách anh, vì...

.

.

TIỀN là viết tắt của : Tôi Yêu Em Nhiều :”>

Anh yêu em từ ngày đầu gặp gỡ...

.

.

Mỡ em dày nên anh quên hăng mùa đông... :*

Hạnh phúc là khi 2 đứa giận nhau ...

Em hét : ” Thì em sai . . . Được chưa ? ”

Rồi em quay mặt đi và rơm rớm nước mắt...

Anh cười vòng tay ôm nhẹ lấy em..

Thì thầm :

.

“Mày không sai thì bố sai à ? ”

Nín luôn :|

- Em tên là Google à?

- Anh hỏi gì kì thế? Dĩ nhiên là không rồi.
- Vì anh thấy ở em có tất cả những gì anh đang tìm kiếm.
- Thế em có phải nhà ảo thuật không?
- Dạ không ... Anh lại định nói gì nữa đây?
- À không. Chỉ là mỗi khi anh nhìn em, mọi thứ xung quanh lại biến mất

Lời tỏ tình đáng yêu nhất của một chàng trai
SeHun: Em có thể nhắm mắt lại một lúc được không?
LuHan: Em nhắm rồi nè. x_x
SeHun: Vậy em thấy gì nào? Rất tối phải không?
LuHan: Uh rất tối :(
SeHun: Đó là cuộc sống của anh ! Khi chưa có em! :x

* Cuộc đối thoại trước đám cưới

LuHan: Chào anh!!
SeHun: Ôi, may quá, cuối cùng thì cũng....
LuHan: Anh muốn em đi à?
SeHun: Không, không, em sao vậy? Anh không thể tưởng tượng ra được điều đó kinh khủng như thế nào....
LuHan: Anh có yêu em không?
SeHun: Tất nhiên là có rồi!! Cả ngày lẫn đêm
LuHan: Thế anh đã lừa dối em bao giờ chưa?
SeHun: Không bao giờ chứ. Sao em hỏi kỳ vậy?
LuHan: Anh sẽ hôn em chứ?
SeHun: Tất nhiên rồi, trong mỗi dịp mà anh có thể
LuHan: Thế anh có đánh em ko?
SeHun: Không, em có bị làm sao ko? Em luôn biết, anh là người như thế nào mà...
LuHan: Em có thể tin anh được không?
SeHun: Ừ!

LuHan: Ừ tình yêu ơi!!

[Mời các cô chú đọc từ dưới lên trên sẽ thấy điều kì diệu :]

Lời cầu hôn : Anh không hiểu tại sao người ta phải làm đám cưới ? Chi bằng chúng ta bắt chước họ xem sao. :“>.”>

Lời cầu hôn sát khí nhất: dẫn người yêu đi ăn tốt trên sân thượng khách sạn sang chảnh ở Dubai. Ăn xong, cùng người ra ngoài ban công ngắm sao...xong rồi túm chặt 2 vai người yêu thổ lộ ”Bây giờ, em muốn làm vợ anh, hay em muốn làm siêu nhân? =)))))))))

- Alô con chim nhỏ của anh
- Không phải chim bé nhỏ mà là chim già
- Dạ cháu xin lỗi, bác cho cháu hỏi Han có nhà không ạ?
- Nó không có nhà thì nó vô gia cư à?
- Dạ thế bác cho cháu hỏi Han có ở nhà không ạ?
- Đi chơi rồi
- Dạ bác cho cháu xin số điện thoại của Han ạ?
- Nó nhiều số lắm
- Dạ bác cho cháu xin 1 số thôi ạ
- 8
- Dạ sao có mỗi 1 số ạ bác?
- Anh bảo cho 1 số thôi còn gì
- Dạ bác cho cháu xin nốt số còn lại ạ
- 0123456789 còn sắp xếp thế nào thì tùy mày :|

Bố vợ hỏi con rể:

- Con biết bơi không ?

Con rể vui vẻ đáp :

- Dạ không.

Bố vợ vênh mặt cười nói :

- Thế con không bằng con chó rồi :)))

Con rể vẫn vui vẻ nói :

- Thế bố biết bơi không ?

Bố vợ:

- Biết.

Con rể sượng trả lời :

- Hóa ra bố cũng chỉ = con CHÓ =))))))))))

Thằng rể mất dạy

~

44. Pn6: Thư Tình Tặng Vợ Của Hào Đại Gia Gangnam

Khi anh nhớ em

Khi anh nhớ em trái đất buồn hiu

Những trò vui không làm anh ham thí

Những cô gái không làm anh nghiêng ngã
Thành phố thăm sâu thăm đáy trong mưa
Khi anh nhớ em - anh không thích dạ thưa
Những kiểu cách chỉ làm anh chán nản
Buồn quá! không thể nào hiểu được
Anh chỉ muốn mọi người xa lánh anh thôi
Anh không muốn chút nào - dù có những đôi môi
Những mái tóc bay quanh anh mượt ướt
Những lời mới gọi hẹn hò say khướt
Đời chung quanh anh ànhng vụn chỗ ngồi
Anh chỉ muốn ngồi - ngồi thật đơn côi
Hàng vụn chỗ - có 1 chỗ ngồi cho anh nhớ
Cho anh thở và ngó trời ngó đất
Để tìm xem em trú ẩn nơi nào ?
Khi anh nhớ em - anh không muốn ngọt ngào
Anh cấu gắt như là người mất của
Đời quanh anh chỉ toàn là bực bội
Chỉ vì em - ôi nỗi nhớ kinh hồn !

—-////////—-

Định lí tình yêu của Hào cửa cửa :”]]

Tình yêu là gì?

Tình yêu có muôn vàn điều kỳ diệu và trong muôn vàn điều kỳ diệu có tình yêu. Thích hay là yêu, vừa dễ vừa khó để nhận biết tiếng nói của con tim.

Người bạn thích và người bạn yêu hoàn toàn khác nhau. Tình cờ gặp một cậu trai ngoài đường, bị thu hút bởi nét trẻ trung xinh đẹp của ấy, bạn ngẩn ngơ trước ấy vừa xuất hiện trước mặt. Đó là người bạn thích.

Từ giai đoạn thích đến giai đoạn yêu là cả một quá trình “tán tỉnh” nhau. Có thể sau giai đoạn làm quen, bạn sẽ yêu hoặc không yêu. Cảm giác yêu khác cảm giác thích rất nhiều.

Nào cùng ngắm nghĩ và cảm nhận sự khác biệt giữa yêu và thích nhé.

- Đứng trước người mà bạn THÍCH, TIM của bạn sẽ ĐÁP NHANH HƠN.

Nhưng khi đứng trước người bạn YÊU, bạn sẽ chỉ cảm thấy VUI HƠN.

- Nếu đứng trước người mà bạn YÊU, thì mùa ĐÔNG sẽ như mùa XUÂN.

Còn khi đứng trước người bạn THÍCH, mùa ĐÔNG chỉ ĐẸP HƠN.

- Nếu bạn nhìn vào mắt người bạn THÍCH, bạn THEN THÙNG

Nhưng nếu nhìn vào mắt người bạn YÊU, bạn sẽ MỈM CƯỜI.

- Ở trước mặt người bạn THÍCH, bạn không thể NÓI NHỮNG GÌ MÌNH NGHĨ.

Nhưng nếu ở trước mặt người bạn YÊU, thì bạn hoàn toàn CÓ THỂ NÓI.

- Khi đứng trước người bạn THÍCH, bạn bắt đầu cảm thấy NGỤYNG.

Nhưng trước người bạn YÊU, bạn có thể KHẲNG ĐỊNH BẢN THÂN.

- Bạn sẽ không thể nhìn thẳng vào mắt người mà bạn THÍCH.

Nhưng bạn sẽ luôn mỉm cười khi nhìn vào mắt người bạn YÊU.

- Khi người mà bạn THÍCH khóc, bạn sẽ lập tức an ủi

Nhưng khi người mà bạn YÊU khóc, bạn sẽ khóc cùng người ấy.

Những cảm giác về sự THÍCH thường bắt nguồn từ cái TAI. Nhưng những cảm nhận về TÌNH YÊU lại hay bắt đầu bằng ĐÔI MẮT. Cho nên khi bạn không còn THÍCH ai đó nữa, thì tất cả những gì bạn cần làm là chỉnh lại đôi tai của mình.

Nhưng nếu bạn không còn YÊU ai đó nữa, và mỗi khi bạn nhắm mắt thì TÌNH YÊU lại trở lại trên những giọt nước mắt và mãi mãi đọng lại trong TRÁI TIM của bạn.

Bạn sẽ không tìm thấy được người lý tưởng nếu bạn có thể sống với người đó. Nhưng bạn đã tìm được một người lý tưởng nếu bạn không thể sống thiếu người đó.

45. Pn7: Cảm Ôn Em Kyungsoo, Yêu Em

Vợ phát hiện ra chồng mèo mỡ ghen tuông, anh chồng vội vã thanh minh :

“Em biết không, gì em cũng hơn nó hết, đây nhà to em ở với anh cả đời, nó chỉ ở với anh phòng khách sạn mấy chục mét vuông có 1 đêm, chấp nó làm gì! Tiền lương anh đưa em hết, chỉ đưa nó vài vé thôi, chấp nó làm gì! Em hàng trăm bộ quần áo, nó nghèo lắm, quần áo không đủ mặc đâu, có vài mảnh che thân, chấp nó làm gì! Còn... còn về nhan sắc hả, nó phải kêu em bằng... cụ, chấp nó làm gì !!”

Đừng vội đêm tân hôn...

Đôi uyên ương nọ quyết định sẽ thuê một phòng hạng sang tại một khách sạn cao tầng cho đêm tân hôn. Khi đến trước quầy lễ tân, anh chồng hồ hởi nói:

- Chúng tôi đến nhận phòng. Tôi đã đặt một phòng tân hôn tại tầng 35.

- Vâng! Đây là chìa khóa phòng – Cô lễ tân vừa nói vừa đưa chìa khóa cho người vợ – Chúc hai ngmột đêm hạnh phúc!

Anh chồng chưa kịp đợi hết câu đã bế thốc cô vợ mới cưới trên tay một cách rất sành điệu và đi về phía thang máy. Cô dâu mới cũng tỏ ra ngất ngây vì hạnh phúc.

Nhưng thang máy đông người chờ quá, anh chồng trẻ bế vợ chạy cầu thang bộ. Khi thang máy đi đến tầng 15, cô vợ chợt nói:

- Anh yêu này! Em có điều cần nói với anh...

- Kìa em! – Anh chồng âu yếm – Đừng nói gì hết, hãy ôm hôn anh đi!

Anh chồng vẫn bế vợ tiếp tục cất bước đi từng tầng. Khi lên đến tầng 25, cô vợ lại nói:

- Anh yêu ơi! Em phải nói điều này với anh thôi!

- Đừng thế em! Mọi chuyện với anh lúc này đều vô nghĩa. Chỉ cần em hãy ôm anh thôi – Chú rể vừa nói vừa ghì chặt cô dâu vào vòng tay khao khát.

Cuối cùng, dù bước chân của anh chồng đã chao đảo thì cũng lên tầng 35. Hai người tới trước cửa phòng. Anh chồng thều thào:

- Em yêu, đưa chìa khóa phòng cho anh nào!

- Đó chính là điều hồi nãy em muốn nói với anh đấy! Lúc ở dưới quầy lễ tân anh bế em nhanh quá nên em chưa kịp cầm chìa khóa phòng.

Cảm ơn em

Trên con đường nọ, có một cậu thiết niên đang cõng một cậu trai nhỏ trên lưng mình, hai người vừa đi vừa đùa giỡn:

-Anh à, có nặng không-D.O bỗng dưng hỏi

-Nặng, rất nặng là đằng khác- Kai cười tươi nói

-Anh hừ- D.O không thèm nói chuyện, Kai biết người yêu bé nhỏ của mình giận rồi nên nói tiếp

-Em nghĩ xem, cõng cả thế giới trên lưng mình em thấy có nặng không-

-Anh à...- D.O cúi xuống ôm chặt Kai

-Cảm ơn anh, vì đã yêu em-

-Anh cũng cảm ơn em, vì đã đến bên anh, trao hạnh phúc của em cho anh, bảo bối-

Hai người bọn họ cứ tiếp tục bước trên con đường dài, bỗng cơn gió thổi tới làm cánh hoa bồ công anh hai bên đường bay lên không trung, khung cảnh thật giống một cuốn tiểu thuyết ngôn tình nhưng thật ra nó lại là một cuốn tiểu thuyết đam mỹ.

46. Pn8: Một Ngày Vắng Vợ Của Các Hoàng Tử (1)

Ngày hôm nay là một ngày đẹp trời đối với các mỹ nam nhưng hoàn toàn không đẹp đối với các hoàng tử. Lẽ là các mỹ nam của chúng ta hôm qua vừa nhận lệnh của ba mẫu hậu là ngày hôm nay sẽ đưa các mỹ nam đi ra ngoại ô chơi cho thư giãn đầu óc và cũng là một lí do “ai cũng biết” [:">]. Các hoàng tử sau khi nghe tin đó thì nhảy dựng lông gà lên cả, sao bọn họ chịu được chứ, vợ đi 1 tiếng thì đã muốn chết rồi, lần này đi nguyên một ngày, chắc chết tươi luôn á !!! Bọn họ quậy đến long trời lở đất không chấp nhận nhưng lại vì một cái liếc của ba vị mẫu hậu mà uất ức ngồi xuống câm nín không dám hé răng một lời. Đến sáng hôm sau, các mỹ thụ vui vẻ xách vali đi qua khỏi cửa nhà, bỏ lại các ông chồng của mình mà thông thả từng người lên xe.

Cạch ~

Cánh cửa đóng cạch trước mắt các hoàng tử, không khí đột ngột lắng xuống không một tiếng động, cả đám nhìn mặt nhau.

- Giờ sao ? - Kris là người đầu tiên lên tiếng phá vỡ sự im lặng

- Ai làm việc nhà ! Ai nấu cơm ! Ai chăm Kelvin JongSoo và ChanHyun (*) ! Ai đi chợ - Hàng loạt câu nói như lời nói tử thần phán lệnh thoát ra từ miệng của út SeHun

- Không biết -

- Kelvin thì David lo được còn JongSoo và ChanHyun thì mới đáng lo -

Quạc ... quạc ... quạc ...

- Giờ hãy bốc thăm đi - ChanYeol lấy mấy mảnh giấy nhỏ rồi ghi công việc lên đấy xong xếp lại quăng lên bàn, cả bọn mỗi người bốc một thăm.

- Aaaaaaa ! Ai đổi nhiệm vụ cho em đi - Đầu tiên là Chen với giọng hét kinh khủng

- Anh đây cũng muốn đổi - SuHo la làng lên khi thấy được nhiệm vụ của mình

- Em cũng muốn đổi - Kai giẫy dánh dạch trên sofa

- Ai đó đổi nhiệm vụ cho tôi đi - Kris than trời trách đất. Cả bọn đổi qua đổi lại xong cuối cùng lại thành thế này:

- . Kris và ChanYeol: Dọn nhà
- . SuHo và Chen: Chăm sóc 3 đứa trẻ
- . SeHun: Nấu cơm
- . Kai: Đi chợ

- Giờ phân tán ra đi làm việc của mình đi - SuHo lơ tay như đuổi ruồi giải tán hội bàn tròn. Kai đi ra cửa mang giày để chuẩn bị đi chợ, SeHun tạm thời ăn ở không vì đồ ăn chưa mua về nên còn thông thả nằm một đống trên sofa ăn bắp rang, Kris và ChanYeol đi ra phía nhà kho tìm đồ dùng để chuẩn bị dọn dẹp, SuHo và Chen bắt đầu đi lên tầng gặp mặt 4 “thiên thần” nhỏ bé (Thật ra chỉ có Kelvin và JongSoo là thiên thần $=\times=$).

Phòng chung, tầng 1

Hiện giờ có 2 thiên thần nhỏ ngồi trong phòng và 2 ác ma ngồi kế bên một thiên thần mặc đồ hường cùng một thiên thần mặc đồ trắng. SuHo và Chen mở cửa thò đầu vào nhìn tụi nhỏ bằng vẻ mặt thích thú, ba đứa nhỏ nghe tiếng động nên nhìn ra

.
.
.
.
.
.
.
.
.

Xong lại quay vào chụm đầu vào nhau chơi tiếp, coi như hai người chú của chúng nó như không khí mà quăng một cục bơ bự chà bá làm Chen và SuHo ôm nhau an ủi.

- Mấy đứa đang chơi gì vậy nha - Chen tạm dẹp đi vết thương lòng mà đi vào ngồi kế bên JongSoo, JongSoo còn nhỏ nên không có phản ứng gì, chỉ có ChanHyun là nhìn Chen một cái rồi ầm JongSoo và lòng mình ngồi, nhích mông xích xa Chen ra một chút, SuHo thấy vậy cười khinh bỉ Chen một cái, vỗ vỗ ngực ý bảo “chú xem anh bây này”

- Kelvin ... - SuHo vừa ngồi xuống, nói chưa xong câu thì bé con áo hường đã mất tiêu và khi anh nhìn lại thì phát hiện, bé con áo hường đang ngồi trong lòng thằng con đồ đen. [Mới tí tuổi đầu mà chiếm hữu vậy mấy đứa]

David năm nay có thể tính là 15 tuổi rồi, mặc dù là con nuôi nhưng thằng bé này có khí chất y hệt Kris, vô cùng quyền quý và vô cùng nguy hiểm. JongSoo là con trai của Kai và D.O., bọn họ đã giấu nhem chuyện D.O. có thai, khi hỏi ra bọn họ muốn bật giữa luôn, lẽ là D.O. có thai sau khi BaekHyun nhận nuôi ChanHyun 6 tháng. Các tiểu thụ mới nhớ lại, suốt 6 tháng bọn họ rủ D.O. đi đâu cậu cũng chả chịu, kể cả rủ đi xem bộ phim mà cậu thích nhất “Titanic” thì cậu cũng lắc đầu từ chối, còn Kai thì như đi tu ấy, không rượu chè, không dám đụng đến một cọng tóc của mấy đứa con gái xung quanh, làm việc thì tốc độ như bay.

Chen và SuHo kéo nhau chui vào góc tường kiểm cái ổ kiến nào đó chọc cho đỡ buồn, SuHo đột ngột quay sang thì thấy một màng hết sức không hợp lứa tuổi của tụi nhỏ.

David đang hôn Kelvin còn JongSoo đang bị ChanHyun dùng miệng gặm gặm lỗ tai nhỏ làm nó đỏ ửng lên, SuHo kêu kêu Chen, hai người nhìn nhau rồi tá hỏa chạy lại

- Mấy đứa bây mau buông nhau ra cho chú - JongSoo và Kelvin giật mình nên vội nhích nhích ra (Kelvin chỉ có thể kéo JongSoo vì JongSoo mới 3 tuổi rưỡi) , David cùng ChanHyun không hèn mà liếc sang hai chú

- Há há, cho mày chờ nhà con heo ngu ngốc - Nguyên một tràng cười khả ố phát ra từ miệng của em út “lạnh lùng” Wu TheHun (là SeHun ==)

Kris và ChanYeol liếc mắt nhìn nhau, giao tiếp bằng ánh mắt và sau đó là nụ cười gian

- Ấy da, anh Kris à chúng ta còn một chỗ chưa lau tại nơi này đó nha - ChanYeol nói với Kris

- Anh biết nơi nào rồi, bây giờ mình đi dọn dẹp nha - Kris cùng ChanYeol nhúng cây lau nhà vào thùng nước bẩn, tiếng đến chỗ SeHun và ... :

- Ô mai chuối, cái gì vậy, thúi quắc à - SeHun đang nằm thì “pệp”, nguyên cây chổi lau nhà còn ướt nước an tọa trên mặt SeHun và tiếp tục “chà rửa sạch sẽ” cho khuôn mặt điển trai của anh

- Thúi hả ! Nước lau nhà thiên nhiên đấy cưng, nằm yên đó đi, người em bẩn quá để tụi anh chà rửa giúp em nha, ChanYeol quát - Thế là SeHun bị hai ông anh kịch liệt dùng cây lau nhà chà sạch sẽ. Hai “hung thủ” sau khi “gây án” đã lạnh lùng phui mờ bỏ đi, để lại “nạn nhân sạch sẽ” nằm trên ghế sofa.

Siêu thị

Từ nãy đến giờ Kai đi chợ như một ông chồng gương mẫu, ày, đừng hiểu lầm nha, bạn hãy nhìn vào cái xe đẩy của ấy đi rồi biết. Trong giỏ toàn là những thứ, gà rán, BBQ, coca cola, kẹo, ... nói chung là toàn thức ăn vặt và vài gói mì gói. Kai về mặt tự hào đẩy cái xe đầy đồ ăn của mình đi tính tiền. Cô nhân viên trở mắt nhìn anh

- Anh có chắc là anh sẽ ăn hết mấy thứ này không ? -

- Chắc chắn ăn hết a, cô mau tính tiền cho tui đi - Kai cười hì hì nhìn cô nhân viên, cô nhân viên gật gật đầu bắt đầu lấy từng món ra tính tiền rồi xếp vào bọc ni-lon cho anh. Anh móc bóp ra tính tiền rồi xách túi đi ra khỏi siêu thị.

To be countine ...

[Au đã trở lại và ăn hại hơn xưa nha, ai nhớ tui hơn]

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/fanfic-exo-hau-chien-hoang-tu-va-mi-nam>